BU NUR ÜFLEMEKLE SÖNMEZ
Korkudan Güvene

Mükremin Kızılca

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

"İsterler ki Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürüversinler; ama inkârcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlayacak!" *(Saf 8)*

Cimke Yayınevi

Çimke Yayınevi

Yeni Matbaacılar Sitesi 10453. Sok. No: 25
Tel: 0332 342 52 82 Karatay | KONYA

BU NUR ÜFLEMEKLE SÖNMEZ

Korkudan Güvene

ISBN: 978-625-5744-18-0

Mükremin Kızılca

Tashih: **Mahi Kızılca**
Ücretsiz dağıtılan beşinci,
genelde 25. eser
İrtibat: 0535 738 6854
mukremin.k55@mail.com

Tasarım - Baskı - Cilt

ÇİMKE YAYINEVİ BASKI TESİSLERİ
Yeni Matbaacılar Sitesi 10453. Sok. No: 25
Tel: 0332 342 52 82 Karatay | KONYA

Nisan 2026

İthaf
İnsanlığın sığınabileceği
tek liman olan İslâm dinini
iyi niyetle öğrenmek isteyenlere...

İÇİNDEKİLER

Sunum....7
Ön Söz....11

BİRİNCİ BÖLÜM

İSLAM KORKUSUNUN BİTİŞİ / KORKUDAN GÜVENE

İnsan Hakları İslam'la Yerini Buldu!....18
İslam'da İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi....20
İslam'da İnsan Hakları....25
Medine Sözleşmesi....39
Veda Haccı Hutbesi....45
İslam'ın Özü Hutbe Ayeti....48
Müslümanlardan ne istiyorlar?....51
Müslümanın Amentüsü....53
İmanın Bilimle Kanıtlanmaya İhtiyacı Yoktur!....55
Arkeoloji Müslümanların İmanını Güçlendirir!....58
Evrenin ve İçindekilerin Yaratılışı....60
Allah (cc) ve 18 Bin Âlem....61
Allah (cc) Âlemlerin Rabbidir....61
Kur'an'ın Beyan ve Tebliğ Dili....64
İslam ve Terör!....69
İslam, terör karşıtı bir ilahi mesajdır....70
Güneş Çamurla Sıvanmaz!....74
Medine İslam Devleti ve Azınlık Hakları....75
Müslümanların Donanması Gereken Ahlâk....77
Kur'an'da Geçen Dinde Tefrikanın Asıl Muhatabı....79
Tefrika dinde mi? Din içinde mi?....80
İslamiyet'in Hızlı Yayılışının Sebebi Nedir?....81
İyilik ve Güzellik Hareketi İslam....83
Adaletin Kurallarını İslam Koydu....85
İslam'da Herkesle Hoş Geçinmek Esastır....88
Akrabaya Yoksula Yolcuya Hakkını Ver....90
Ana ve Babaya İyilik....92
İslam'da Af ve Hoşgörü....96
Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?....97
Boş Zamanın Varsa Çalış!....99

Çevremizde açlar varken tok yatmak! 102
Din ve Vicdan Özgürlüğü 104
Elbise, Beden ve Nefis temizliği 106
Müslüman her an bir yeni çalışmada olmalı 108
Okumak ve Öğrenmek! 111
Onurlu Bir Toplum 113
Temiz Giy - Temiz Ye - Temiz İç 116
Temizler Helal, Pisler Haramdır 118
Cennet ayaklarının altına koyulan ana 119
Yetime İkram Etmek Yoksula Yedirmek 122
Akrabaya, Yoksula, Yolda Kalmışa Yardım 124
Osmanlının Azınlıklara Davranışı 126
Dünya Kiliseler Birliği Peygamberimizi Kabul Etti! 127
İslam'da Kan Dökmek 129
Allah'ın Mekruh Kıldığı Şeyler 131
Dört Kitap Birbirini Onaylar ve Destekler 133
Ehlikitaptan Destek Sözü Alındı 135
Müslümanlar Daima İlericidir! 137
Hristiyanları Korkutan Kur'an Ayetleri! 139
İnsanlığın Kurtuluş için başka şansı yok! 141
Allah'ın Halifesi İnsan 143
Medineli Yahudiler ve Peygamberimiz! 146
İsrail Nasıl Durdurulabilir? 147

İKİNCİ BÖLÜM

İSLÂM HAKKINDA SÖZDE ELEŞTİRİLERE CEVAPLAR

Herkes Bildiği İşini Yapsın! 152
Ağzı olan konuşuyor! 155
İslam'dan Soğuma Bahaneleri 156
İslam Hakkında Bazı Notlar 158
Kur'an Kalplere Şifadır 162
Kur'an'da Beş Vakit Namaz 164
Müjdeci Uyarıcı Şahit 166
Cumhuriyet ve Ahmet Refik 167
Bütün Dinler İyiliği Öngörür 169
İslam Yaratılış / fıtrat dinidir 171
Ey Rabbim İlmimi Artır 173
Kaderde Yazıldıysa Neden Soruluyoruz? 175
Dikkat Etmemiz Gerekenler 177
Yanlış Fikirde Ünlüleri Kullanma 178

Çığırdan Çıkanlara 179
Asıl Hayat Ahiret Hayatıdır 181
Kitap - Sünnet – Mezhep 194
İslam'da Tasavvuf - Tarikat var mı? 197
İslam tüm peygamberlerin ve 4 kitabın anlattığı dindir 201
İslam Kılıç Değil Barış Dinidir 205
Köleliği İslam Kaldırdı 206
Köleliği Kaldırma Vergisi! 208
Sümer Medeniyeti – Peygamberleri – Putları 210
Putlar Medeniyeti 213

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İSLÂM HAKKINDAKİ AYKIRI DÜŞÜNCELERE CEVAPLAR

İslam'da Yeni Düşünsel Çatışmalar 218
Peygamberimizin sünneti Kur'an'ı açıklayan bir tefsirdir. 226
Allah sevgisi Resulullah sevgisine bağlıdır 227
Resulüne itaat eden Allah'a itaat etmiş sayılır! 227
Hadislerin Seçilmesi 229
Allah'a İtaat Edin ve Resulüne de İtaat Edin! 229
Muhkem ve Müteşabih nedir? 231
Resulün (sav) devre dışı olduğu bir İslâm hukuku olamaz! 235
Sünneti İnkârın Ertesi Günü 235
Kur'an'ı Kerim'de Haram / Helâl Kavramı 237
Allah'ın Ayetlerini Sorgulayamayız! 239
Kur'an'da Salât Analizi- 1 240
Kur'an'da Salât Analizi- 2 242
Namazı Kaybetmek 244
Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (sav) Ölümü 245
Allah Resulü de Hüküm Koyar 246
Şefaat ve İstiğfar 248
Kur'an'da Araplara Hitap Yok! 251
İslâm'da 14 Emir 253
Meal okurken dikkat edilecek konular 255
Kur'an Nedir? 255

Sunum

"O halde yüzünü, Allah'ı bir tanıyarak dine, Allah'ın insanları, üzerine yaratmış olduğu fıtratına doğrult. Allah'ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." *(Rum 30)*

Her şeyden önce evrenin din konusunda İslam'dan başka Allah'ın kabul edeceği bir seçeneği olmadığına anlamamız lazım. Bu kitap işte tam da bu hususu anlatıyor. "Bu Nur üflemekle Sönmez" gerek içte gerek dışta İslam korkusu yaşayan insanların yüreğine su serpecektir. 21. yüzyılda kafamızda oluşan tereddütleri kesinlikle bertaraf edecektir. Bu eseri okuyan, insan kardeşlerimizden bir din arayışında olanların sonucu olumlu olacaktır. Bu eser yüce dinimizden soğumuş olan Müslüman gençlerimizi iyi niyetle okudukları takdirde asıl ve asil dinimize sımsıkı bağlanmalarına yardımcı olacak inşallah.

Bu kitap İslam'dan korkulmaması gerektiğini, İslam'ın nasıl bir din olduğunu anlatıyor. Din arayan bütün insanlar için İslam'ın tek seçenek olduğunu anlatıyor. Dininden soğuyan Müslümanların gerekçelerini bir bir çürütüyor. Hristiyanların ve Yahudilerin İslam'dan başka yapacakları dini bir tercih olmadığını anlatıyor. Şimdiye kadar oluşmuş zihnimize kazınmış İslamiyet'e yakıştıramadığımız hiçbir şeyin onda olmadığını kaynaklarıyla gösteriyor. Müslümanlarda görüp de İslam sandığımız veya yöneticilerde görüp de İslam'dan soğuduğumuz hareketlerin İslam'la alakasını anlatıyor. İnsanlar Yunus Emre'nin şiirlerini eleştiriye tabi tutan Molla Kasım gibi "şu iyi şu kötü şu yanlış şu doğru" diye İslami gerçekleri analize tabi tuttukları zamanımızda bu kitap yüce dinimizin 1450 yıl önce gelen asıl ve asil gerçeklerini önümüz seriyor.

"Bu Nur üflemekle Sönmez" adlı eserin yazımını İslamofobia / İslam korkusu yaygınlaştıktan sonra düşünmüştüm. Kitabın adını geçen yıla kadar "Korktukları İslam bu mu?" diye anons etmiştim ancak sosyal medyada İslam'a yapılan yerel ve evrensel saldırılar üzerine kitabın adını "Bu Nur üflemekle Sönmez" yapmaya karar verdim.

İslam korkusu özellikle batıda İslamiyet'in 610 yılında doğuşundan 15. yüzyıla kadar hızlı yayılışı sırasında Avrupalıların kendi dinlerine bir tehdit olarak algılamalarıyla başlar. 1096 yılında Selçuklu İmparatorluğu'nun Anadolu'ya yerleşmesi ile doruklara ulaşan İslam korkusu batılıların uzun süre gündemde kalacak Haçlı seferleri ile zirveye çıkmıştır. 15. yüzyıl ile 18. yüzyıl arasında Osmanlı İmparatorluğu'nun Avrupa içlerine ilerlemesi özellikle Viyana kuşatması batılılarda büyük bir İslam korkusu oluşturmuş hatta Türklerle İslamiyet'i eşitleyecek duruma gelmişlerdir. 1529 yılında yapılan Viyana kuşatması, Fransa önlerine kadar sokulan Endülüs'ü yüzyıllarca elinde tutan Müslüman Arapların henüz oradan atılmasından sonra büyük bir korku salmıştı.

1960 yılından sonra başlayan Avrupa'ya işçi sevkiyatı gerek Kuzey Afrika'dan gerek Asya ve Anadolu'dan akın akın Müslümanların Avrupa ülkelerinde çalışmak için gitmeleri her ülkede koloniler oluşturmaları örgütlenmeleri dinlerinden vazgeçmeden onları daha sıkı bağlanmaları İslamofobia'ya bir puan daha yükseltti. 1979 yılında gerçekleşen İran devrimi batının sözlüğün "Siyasal İslam" tamlamasını soktu ve iyice korkmaya başladılar. İslam'da siyasal veya başka türlü bir İslam yoktur, sadece Allah'ın hak dini İslam vardır. 11 Eylül 2001 tarihinde yani 25 sene önce ABD'deki İkiz Kule saldırıları İslamobiayı en üst seviyeye çıkaran etken oldu. Zamanımızda başta Almanya Avusturya ve Finlandiya olmak üzere Avrupa ülkelerinde Müslümanlara karşı bir nefret söylemi geliştirilmiştir. Başta Fransa olmak üzere Norveç İsveç gibi bazı ülkelerde Müslümanların peygamberlerine hakaret, inançlarına saygısızlık olmak üzere nefret söylemleri artmış fiili saldırılara geçmeleri bile görülmüştür. 1917'de ortaya çıkan komünizme karşı kurulan NATO ile batının bütün Müslümanların beraber mücadele ettikleri Rusya'da İslamiyet bugünkü batıdan, Amerika'dan daha rahat tebliğ edilmektedir.

İslam'dan Korkan Müslümanlar da var! Evet, doğrudur bu yüz yılın en büyük özelliği, İslam'dan korku çeken Müslümanlara sahip olmasıdır. Yani açıkçası asıl İslamofobi İslam ülkelerinde yaşanıyor. İslam ülkelerinde laikliği savunan kesimlerde İslam korkusu hiç bitmemiştir. Müslüman aydınlara düşen önce bu yanı başımızdaki kardeşlerimizin bu korkuyu yenmelerini sağlamaktır. Bu eseri okuyunca böyle bir korku kalmayacaktır. Şundan kesinlikle emin olun ki İslam ülkelerindeki İslam korkusu yaşayan Müslümanların korkusunu bertaraf etmeden yabancıların İslam korkusunu hafifletemeyiz. Eğer bütün Müslümanlar İslam'dan korkmayan bir hale gelirlerse Müslüman olmayanların hali tamamen değişecek ve onlar da bu son hak dine girmek ve destek vermek zorunda kalacaklardır.

Bu eserin konusu İslamiyet'i hem Müslümanlara hem de bütün insanlığa tanıtmaktır. 21. yüzyılda ve hicri 15. yüzyılın ortalarına geldiğimiz şu günlerde insanlığın İslam konusunda farklı yaklaşımlara girdiği görülüyor. Bugün ister krallıkla ister cumhuriyetle yönetilsin bütün İslam ülkelerinde nüfusun %30'u İslamiyet hakkında farklı düşünmeye başlamış araya gergin bir mesafe koymuştur. Bu %30 nüfustan %10'u, ateizmin deizmin etkisiyle kendilerini Müslüman saymayan ama Müslüman ana babadan doğan, büyük bölümünü gençlerin oluşturduğu vahim bir tablodur. İkinci yüzde onu şüphe içerisindedirler, Allah'ın dinini ayetlerini sorgulamak adına akaidimize ters düşen söylemlerde bulunmaktadırlar. Üçüncü yüzde 10 ise alene: n "Biz İslamiyet'in şu şu kısımlarını beğenmiyoruz ama gene Müslümanız başka dini alternatif yok" diyorlar. "Bu Nur üflemekle Sönmez" bu çağdaş gidişat ve yaklaşımları olumluya çevirmeyi hedefleyen bütün yabancı dillere çevrilmesi, bütün insanlarca okuması gereken bir eserdir. Bu eserde insanlığın bir Kızılelma'sı olan "Huzurlu bir dünya düzeni" amaçlayan İslam'ın tüm insanlara anlatılması vardır.

Hatırlatma: Bu eserden kaynak gösterilerek her türlü alıntı yapılabilir. Hiçbir telif hakkı talebim yoktur. İsteyen kaynak göstererek bu kitabı ücretsiz olarak basıp dağıtabilir. Bu kitabı hiçbir zaman parayla satmak caiz değildir.

***

Ön Söz

Bu kitabı niçin yazdım?

Yüce dinimizin, evrenin kurtuluş masajı İslam'a yapılan bilinçli ve bilinçsiz saldırılar bu dinîn mensubu olarak hepimizi derinden üzmektedir.

Başıbozuk, henüz bir düzene konmamış olan sosyal medyada en yoğun saldırılar İslam'a yapılmaktadır.

Sosyal medya üzerinden yapılan saldırıların kaynakları doğrudan hesap sahibi kişinin adıyla olduğu gibi başka kişilerin adı kullanılarak da yapılıyor. Bu bağlamda, kendi görüşü değilmiş gibi ünlü birisinin ismi altında paylaşanlar da çok görülmektedir. Bu bir nevi takiye / kendisini gizlemek olarak kullanılan bir yöntemdir. Ama bu hususta yapılan takiyenin en sinsi olanı takma ad kullanarak yapılan saldırılardır. Bu saldırılar ister Müslüman ister Müslüman olmayanlar tarafından yapılsın bir fikir özgürlüğü olarak düşünülemez.

Gençler neden İslam'dan uzaklaşıyor?

Ateizm ve deizm neden yaygınlaşıyor?

İslami referanslarımız bilinçsizce nasıl tartışılabiliyor ve sorgulama adıyla örseleniyor?

Bu kadar yanlış inanç bozuklukları gençler arasında nasıl tutuyor?

Sosyal medyanın, dijital ortamın zararlarından İslami altyapısı olmayan çocuklarımızı nasıl koruyacağız?

Peki, "Allah'ın insanlık için seçmiş (5/3)" olduğu İslam'a? Müslümanlar tarafından nasıl saldırı olabilir? Bunu yapanlar 2 kategoride ele alınabilir.

Birincisi masum, normal bir sosyal medya kullanıcısı olup İslam'ı temsil edenlerde gördüğü zaaflar veya İslam'ın esaslarında kendi fikrine göre tespit ettiği ikilemler üzerine eleştiriye geçer.

Oysa bu ortamda Müslümana değil İslam'a bakmak gerekiyor. Çünkü bu tür eleştirel bir açık arayan insanlar güya İslam'ı temsil edenleri daima izlemekte ve bir hatasını gördüğü anda bunu ifşa ederek İslam'ı da suçlamaktadır. Oysa İslam'da gördüğü "tezat ve zaaflar" konusunda sosyal medyada bunu sormadan önce dini mercilere sorması gerekir.

Çünkü İslam'la Müslüman eşit değildir. İslam Allah'ın vahiy eseri Kur'an'da tek hak din olarak vahyedilen esaslardan oluşan ilahi bir nizamdır. Müslüman ise her insan gibi nefis taşıyan ve şeytan gibi manevi bir düşmanın kendisine musallat edildiği hata yapabilen, günah işleyebilen bir varlıktır. Bu, Müslüman hata yapabilir, diye anlaşılmaması gereken bir şeydir. Müslümanın özellikle alenen hata yapma lüksü asla yoktur ve Müslümanın İslam'ı temsil ettiği için yaptığı her hatanın ve İslam'a aykırı her şeyin kendisinden ziyade İslam'a ve ona girmek isteyen insanlara zarar verecek bir eylem olduğu bilinmelidir.

Dijital medyada İslam'a zarar veren ikinci unsur ise Müslümanların kendileridir. Müslümanlar sosyal medyada gelişigüzel Kur'an, hadis, ayet, siyer, özel hayat tartışmalarıyla İslam'ı yeni anlamaya çalışan gençlerimize büyük engel teşkil etmektedirler. Bu hususta akademik unvanı olan özellikle ilahiyatçıların, gelmiş geçmiş İslam âlimlerini, İslami uygulamaları, Kur'an'da anlaşılması güç müteşâbih ayetleri, hadislerin analizini güya bilimsel bir terazi ile ele aldığını zannederek tartışmaya açmaları bu kirli ortamda gezinen alt yapısı olmayan Müslümanları ve Müslüman adaylarını kesin olarak ürkütmektedir.

Bir de sarıklı cübbeli şeyhlerin (!) televizyon kanallarına çıkıp gelişigüzel paylaşımlarda bulunmaları her tarafa zarar vermektedir. Kendilerine sorsan mutlaka bir kaynak bulacaklardır ama bu kaynağın ne kadar zayıf olduğu ve ne kadar önemsenip önemsenmeyeceğini hiç araştırmamaktadırlar. Bunların tek amacı biraz daha şöhret basamaklarını tırmanmaktır.

Burada en fazla dikkat etmeleri gereken ve etmemiz gereken aslında şudur. Yüce Peygamberimiz evrene rahmet olarak gönderilmiştir ancak

onun bir de insan beşer tarafı vardır insan ve beşer tarafına ait olan durumlarını ulu orta anlatmanın ve onlardan rant sağlamaya çalışmanın neresi masumdur?

Bu konu çok uzun ama şu şekil özetleyelim ki sosyal medya ortamında gezinen, İslami bir altyapısı olmayan değerli Müslüman kardeşlerimizin ve Müslüman adayı kullanıcıların bu tür tartışmalardan hiçbir olumlu sonuç almayacakları kesindir. Bunları izledikçe sosyal medya kullanıcısı İslami altyapısı olmayan kardeşlerimiz "Ben bu dinin hangisine gideyim" ya da "Hangi İslam" gibi soruları sormaya başlayacaklardır.

Bu konu çok uzun ama şu şekil özetleyelim ki sosyal medya ortamında gezinen, İslami bir altyapısı olmayan değerli Müslüman kardeşlerimizin ve Müslüman adayı kullanıcıların bu tür tartışmalardan hiçbir olumlu sonuç almayacakları kesindir. Bunları izledikçe sosyal medya kullanıcısı İslami altyapısı olmayan kardeşlerimiz "Ben bu dinin hangisine gideyim" ya da "Hangi İslam" gibi soruları sormaya başlayacaklardır.

Bu dinî kargaşanın önüne bir set çekmek için ne yapmalıyız?

İşte "Bu Nur üflemekle Sönmez" adlı eserimiz Müslüman kardeşlerimize yüce dinimiz İslam'ı anlama hususunda bir ışık ve kandil olacaktır. Elinizdeki "Bu Nur üflemekle Sönmez" kitabı ücretsiz dağıtılmakta ve internette bedava erişime de açılmıştır.

İslam'a en büyük saldırılar tabii ki İslam'ın ilk devirlerindedir ki bu hususta meşhur ayet-i Kerime nazil olmuştur:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

"İsterler ki Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürüversinler; ama inkârcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlayacak!" *(Saf 8)*

Bu eserin, sosyal medyanın çarpık ve sapkın paylaşımları arasında bunalan, İslami altyapısı zayıf genç kardeşlerimizi bunaltan "İslam nedir?" sorusuna tatmin edici bir cevap vereceğini umuyoruz.

Doğu İslam'ı, Batı İslam'ı yok...

Türk İslam'ı, Arap İslam'ı yok...

Tarikat İslam'ı, cemaat İslam'ı yok...

Demokratik İslam, siyasal İslam, ılımlı İslam yok...

Evrene rahmet olarak gönderilen son peygamber Hz. Muhammed (sav) in evrenin yaratıcısı âlemlerin Rabbi Allah CC hazretlerinden Cebrail as aracılığı ile aldığı Kur'an-ı Kerim ve yüce Peygamberimizin onu bize yaşayarak ve anlatarak tebliğ ettiği bir İslam var!

Bu devirdeki son hak dine saldırıların farklı yanını görmemiz gerekiyor. Bu devirdeki saldırıların iki farklı özelliği vardır. İletişim çağı olması dolayısıyla akıllı telefonun insana hükmetmeye başladığı 2000'li yıllardan sonra sosyal medya ortamı kirlenmeden de öte pislenmeye başlamıştır.

"İslam aydını, ilahiyatçı ve yüksek kariyer sahibi akademisyen" olarak bilinen kişilerin yaptıkları İslam üzerine eleştirel paylaşım ve yayınlar sosyal medyadan dini öğrenmeye çalışanların kafasını tamamen karıştırmakta ve bir çıkmaza sokmaktadır. Bunun üzerine sosyal medya kullanan ve İslami bir birikimi olmayan gençlerimiz şunu soruyorlar haklı olarak "Biz bu İslam'ın hangisine gideceğiz?"

Elinizde bulunan "Bu Nur üflemekle Sönmez" adlı eser bu tür iki arada bir derede kalan, hayrete düşen, kafası dolanan gençlerimize doğruyu anlatma bakımından bir ışık olacaktır inşallah.

Bu eserde hiçbir siyasi kaygı olmadan ve hiçbir dini taassup ve İslam'dan başka bir aidiyet gütmeden bir Kur'an ve hadis hafızı olarak 1450 yıldır süzülen İslam kültürünün nasıl algılanması, nasıl inanılması, nasıl öğrenilmesi gerektiği konusunda sizlere yardımcı olmaya çalıştım.

İnanan bir Müslüman için gaybe iman esastır, gaybe iman kanıt istemez, kanıtlandığı anda kıyamet kopacaktır. İmanın kanıtlanması güneşin batıdan doğduğu anda gerçekleşecek ve o anda da kimsenin imanı kabul edilmeyecektir.

"(İnanmak için) ille de kendilerine meleklerin gelmesini veya rabbinin gelmesini ya da rabbinden bazı işaretlerin gelmesini mi bekliyorlar? Daha önce inanmamış yahut inancı kendisine iyilik kazandırmamış kimseye, rabbinden bazı işaretler geldiği gün iman etmesi fayda sağlamaz. De ki: "Bekleyin! Şüphesiz biz de beklemekteyiz." (Enam 158)

Göbeklitepe, Sümer Tabletleri, Çatalhöyük gibi kazılarla dinin bittiğini ilan edecek kadar saçma sapan paylaşımlar da yapılıyor.

Unutulmamalıdır ki ne kadar kazarsan kaz, ne kadar deney yaparsan yap, ne kadar araştırırsan araştır, bilim, teknoloji, iletişim nereye gidersе gitsin imanı zerre kadar olumsuz yönde etkilemez.

Din bir bütün olarak Hz. Âdem'le başlar son peygamber Hz. Muhammed ile son şeklini alır. Bu aradaki insanlığın başına gelen peygamberlerden hafızasına yerleşen dini ve vahye dayalı motiflerin heykellere tabletlere yansıyan kırıntılarıyla dinin köküne dinamit koymayı hayal eden Tanrı tanımazlar boşuna çırpınır. Başta Sümer tabletleri olmak üzere hiçbir kazı malzemesinin hafriyat sonucunun akademik bir konsensus oluşturma durumu yoktur. Sümer medeniyetini göklere çıkaran Erih Van Daniken ve benzeri yazarların hiçbir akademik kariyeri yoktur. Türkiye'de şişirilen Muazzez İlmiye Çığın ise bu alandaki görüşleri özellikle dine dayanan görüşleri hiçbir yerde kabul görmemiştir. Muazzez ilmiye Çığın hiçbir akademik kariyeri de yoktur, sadece lisans mezunudur.

İslam'ın tek cümlede anlatılan gerekliliği:

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۗ

"Ona giren güvendedir" *(Al-i İmran 97)*

Bir Müslümanın iman esaslarının bir ayetle verilen özetini kitabın arka kapağında okuyabilirsiniz. Bu imanın detayının özeti ise şudur: Allah'a ve onun katından gelen her şeye, resulüne ve onun katından gelen her şeye inandım.

Ücretsiz dağıttığımız kitaplar:

Bu Nur Üflemekle Sönmez

Ben Müslümanım

Kur'an Okumada Harflerin Ruhu

Hilalden Dolunay'a

Ayasofya Camii Vakfiyesi

Sigara Belası ve Haramlığı

Bu eserlerimize internetten PDF olarak erişebilir bedava edinebilirsiniz.

BİRİNCİ BÖLÜM

İSLAM KORKUSUNUN BİTİŞİ / KORKUDAN GÜVENE

İnsan Hakları İslam'la Yerini Buldu!

İnsan hakları hakkındaki çalışmalar Avrupa ve ABD de henüz 20. Yüz yılda başladı. Zira bu iki kıtada kölelik ancak 1885'te kaldırılabilmişti. 1948'de ise BM tarafından içinde hiçbir Müslüman temsilcinin olmadığı bir komite kurularak "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" hazırlandı. İslam blokunu temsilen bulunan Hristiyan üye Charles Malikin hiçbir önerisi de kale alınmadı. Bu açıkça İnsan haklarında bile veto yetkili ülkelerin haklarının azami derecede dikkate alındığını gösteriyor.

Bu durum çoğu İslam ülkesi tarafından protesto edilmiş ve Dünya İslam Konseyi kurularak 1981'de "İslam İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" 23 maddelik bir bildiri halinde UNESCO nezdinde ilan edilmiştir.

Elbette ki yarattığı kullarının neye, nerede ve nasıl ihtiyaç duyduklarını en iyi bilen Allah (cc) onların haklarını da kusursuz bir şekilde bildirmiştir. Kur'an-ı Kerim'in parça parça ve 23 yılda inmesi bu konuda bizlere her şeyi anlatıyor. Ayetler ihtiyaç ve sorunlara göre inmiş ve beşerî ve uhrevi tüm sorunları çözerek bu 23 sene tamamlanmıştır. Putperestlikten Hanifliğe kadar her türlü inanç akımının bulunduğu o günkü Mekke ve Medine'de ehlikitap denen Yahudi ve Hristiyanlar da aktif haldeydiler. Bütün bu sosyal ve dinsel gurupların meseleleri sorular ve sorunlara göre en muhteşem bir şekilde, bu günkü çağdaş dünyanın bile akıl erdiremediği bir mükemmellikte çözülüyordu.

Medine'ye hicret ettikten sonra birçok unsurun bulunduğu ilk Medine Site Devleti kurulunca "Medine Sözleşmesi" olarak ilk anayasa oluşturuluyor ve bizzat son peygamber Hz. Muhammed Mustafa'nın (sav) imza koyduğu bu sözleşme çevredeki her din ve sosyal gurubu bağlayıcı olarak içine alıyordu. Bu metinde ve yasada 47 madde vardır.

İslam tebligatının son sözlerinin söylendiği "Veda Hutbesi" ile ki bu edebi ve ebedi hutbede gerçek özgürlükler yerini almış, insan, adam yerine konmuş, kadınlar en saygın yerine oturtulmuştur. Hakiki din ve vicdan özgürlüğü teminat altına alınmış bu özgürlüğün önündeki tüm engeller kaldırılmıştır. Tüm dünyaya duyurulması şartıyla 125 000 sahabeye irat edilen bu nebevi hutbe dost düşman herkesi hayrete düşüren bir belagat, fesahat ve muhteva içindedir. İslam'ın bu zamandaki ilan edilen evrensel insan hakları beyannamesinin de bir özetidir.

Bu iki hukuki beyannamede de aşağıdaki altı esas yer almış ve evrensel tüm hak ve özgürlükler garanti altına alınmıştır: Can, akıl, şeref, namus, din ve mal.

İslamiyet'in Allah'ın kelimesi olan Kur'an'ın mesajını tüm insanlığa duyurmak için gerekli gördüğü çabanın adı Allah yolunda cihattır. Bir de vatan savunması için cihat vardır ki İslamiyet gerektiğinde bunu da farz kılmış ve devamlı en yeni teknolojiyle bu iki mücadeleye hazır olunmasını emretmiştir.

Vatan savunması için olan topyekûn mücadeleyi herkes kolayca anlıyor da Allah yolunda İslamiyet'i duyurmak için olan çabayı anlamak istemiyor çoğu insanlar. İşte bu da din ve vicdan özgürlüğü için verilen mücadelenin adıdır. Allah Teâlâ Hz. , "Dinde zorlama yoktur" *(Bakara 256)* ayetiyle Müslümanlığı kabul etmek istemeyenlerle savaşı yasaklarken, "Dininize saldıranlarla savaşın" *(Tevbe 12)* fermanıyla da din ve vicdan özgürlüğünün önündeki engelleri kaldırmamızı emretmektedir.

İnsan hakkı deyince, tüm dünyanın bir araya gelerek 1948'de yayınladığı "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" tamamı bile aşağıdaki ayetin verdiği mesaja ve insanlık onurunu kurtaran, ayağa kaldıran hükmüne yetişmekte yüzlerce yıl geride kalmıştır.

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." *(Hucurat 13)*

Düşünün bir kere; bir toplum ki her evde birkaç köle vardır. Bir devlet ve medeniyet ki tüm işlerini kölelere yaptırıyor. Bir cemiyet ki siyahları

insan saymıyor. İşte bu ortamda babasını doğmadan anasını altı yaşındayken velilerini de sekiz yaşında kaybeden, okuma yazması olmayan tek sosyal kusuru (!) put hanelerden uzak kalmak olan ve herkesi hayran bırakacak kadar doğruluk ve güvenilirlik üzere bulunan bir insan peygamber olarak seçiliyor ve Allah'tan aldığı yukarıdaki ayeti okuyor.

1450 yıl önce Hz. Muhammed'e (sav) karşı duranların, davetini reddedenlerin en büyük korkusu işte bu ayetle siyahların da onun tarafından insan ilan edilmesidir.

İnsanca yaşamanın önüne çıkacak her engeli İslamiyet reddetmiştir. Bu günkü çağdaş medeniyetin aradığı her şey İslamiyet'le 1450 yıl önce gelmiştir. Eğer tenezzül edip roman okudukları kadar biraz da İslamiyet'i okusalar bunu derhal anlayacaklardır.

İslam'da İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi

Avrupa İslam Meclisi, 21 Zilkade 1401 / 19 Eylül 1981'de Paris'te toplanarak "el-Beyanü'l-Âlemi an Hukûkı'l-İnsani fil'İslam / İslam'da İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" adıyla bir bildirge hazırlamıştır. Arapça, Fransızca ve İngilizce olarak yayımlanan bu beyanname, Birleşmiş Milletlerce de kabul edilmiştir.

Kaynak: Minnesota Üniversitesi İnsan Hakları Kütüphanesi

Türkçe çevirisi: Mükremin Kızılca / Türkiye

Sunum

Hamd Allah'a, salât ve selâm Allah'ın elçisi Efendimiz Muhammed bin Abdullah'a, ailesine, ashabına ve onun rehberliğini izleyen herkese olsun. Bu, Uluslararası İslam Dünya Konseyi tarafından açıklanan ve İslam'da insan haklarını içeren ikinci İslami belgedir.

Konsey, daha önce İslam sistemiyle ilgili ilk belge olan ve bu sistemin genel çerçevelerini içeren "Küresel İslam Beyannamesi'ni yayınlamıştı.

Allah'ın, hicri on beşinci yüzyılın başlarında, ümmetin uyanışını ve halklarının tek bir söz etrafında birleşmesini müjdeleyen İslami hareketin yükselişiyle birlikte bu iki belgenin yayınlanmasını kolaylaştırmış olması, iyimserlik için bir sebeptir. Bu hareket, Yüce Allah'ın yoluna geri dönmeye yönelik samimi bir çağrı ve İslam toplumunu

bu yolun temelleri üzerinde yeniden biçimlendirmek için büyük bir çabadır.

İslam'da insan hakları, bir kral veya hükümdarın hediyesi veya bir otorite veya uluslararası kuruluş tarafından verilen bir karar değildir. Aksine, ilahi kaynakları gereği bağlayıcı haklardır ve silinmeye, yürürlükten kaldırılmaya veya askıya alınmaya tabi değildirler. Bunlara hiçbir şekilde tecavüz edilemez ve bunlardan hiçbir şekilde feragat edilemez.

Bugün duyurduğumuz İslam'da İnsan Hakları Beyannamesi, İslam dünyasının önde gelen düşünürlerinden ve İslami hareket liderlerinden oluşan erdemli bir bilgeler grubunun birlikte hazırladığı, samimi ve dürüst çabaların bir ürünüdür. Bu kişiler, zaman, mekân ve her çevrenin veya halkın kendine özgü özelliklerini dikkate alarak bu belgeyi mevcut gerçekliğin üzerine çıkarmışlardır. Allah'ın lütfu ve bereketiyle, Yüce Allah'ın Kitabı'ndan ve Resûlullah'ın (sav) sünnetinden türetilen insan haklarının gerçek ve kapsamlı bir şeklini temsil etmektedir. Uluslararası İslam Konseyi, bu belgeyi tüm dünyaya duyururken, çağdaş Müslümanın günlük mücadelesinde bir dayanak kaynağı olmasını ve Müslüman liderler ile yöneticiler için bir iyilik çağrısı olmasını beklemektedir.

Birbirlerini kendi aralarında ve başkalarıyla hakikati savunmaya teşvik eden bu çağrı, onları yaşam tarzlarını, yöntemlerini, halkları ve milletleriyle ilişkilerini ciddi bir şekilde gözden geçirmeye ve İslam'ın kutsallaştırdığı ve bir Müslümanın görmezden gelmesini veya sapmasını kabul etmediği "İnsan Haklarına" saygı göstermeye yönlendirecektir. Konsey ayrıca, bu belgenin insan haklarıyla ilgilenen yerel ve uluslararası kuruluşlardan hak ettiği ilgiyi görmesini ve bu haklarla ilgili mevcut belgelerine dâhil edilmesini ve bu hakların insan hayatında bir gerçeklik olarak yer almasını ummaktadır.

Bu belgenin hazırlanmasında emeği geçen herkesi Yüce Allah'tan mükâfatlandırmasını ve gönüllerini, vicdanlarını ve zihinlerini ona açmasını, böylece umduğumuz Müslüman hayatının gerçekten yenilenmesini sağlamasını diliyoruz.

Paris, 21 Zilkade 1401 H. / 19 Eylül 1981 M / Avrupa İslam Meclisi Genel Sekreteri: Salim Azzam

Giriş

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

İslam, on dört asır önce "insan haklarını" kapsamlı ve derin bir şekilde benimsemiş ve onları korumak için yeterli güvenceleri sağlamıştır. Toplumunu, bu hakları güçlendiren ve destekleyen ilkeler ve temeller üzerine şekillendirmiştir.

İslam, Âlemlerin Rabbinin elçilerine (sav) insanlığa hidayet ve yol gösterici olarak iletmek, hak, iyilik, adalet ve barışla yönetilen güzel ve onurlu bir yaşam sağlamak için indirdiği son ilahi mesajdır. Bu nedenle Müslümanların, Rablerinin şu emrine uygun olarak İslam mesajını tüm insanlara iletmeleri gerekir:

"İçinizden hayra çağıran, iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun." (Âl-i İmran: 104).

Bu, insanlığa karşı olan görevin yerine getirilmesi ve dünyayı düştüğü hatalardan arındırmaya ve insanları içinde bulundukları çeşitli acılardan kurtarmaya yönelik samimi bir katkıdır.

Biz Müslümanlar, tüm farklı halklarımız ve ülkelerimizle birlikte, şu noktalarda buluştuk: Sadece tek ve her şeye gücü yeten Allah'a kuluz. O'nun bu dünyadaki ve ahiretteki tüm işlerin velisi olduğuna, hepimizin O'na döneceğimize ve insanlığı kendileri ve refahları için en iyi olana yönlendirme gücüne yalnızca O'nun sahip olduğuna, onları yeryüzünde halifeleri olarak atadığına ve evrendeki her şeyi onların emrine verdiğine olan inancımız tamdır. Rabbimizin elçileri tarafından getirilen hak dinin tekliğine olan inancımıza bağlıyız. Peygamberlerden her biri, Yüce Allah'ın Hz. Muhammed'in (sav) mesajıyla tamamlanıncaya kadar bu hak din binasının bir tuğlasını koymuştur. Nitekim Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur: "Ben sonuncu tuğlayım ve peygamberlerin sonuncusuyum." *(Buhari ve Müslim)*

İnsan aklının, Allah'ın rehberliği ve vahyinden bağımsız olarak hayat için en doğru yolu belirleyemediğini kabullenmemiz gerekir. Yüce Kitabımız ışığında, insanın evrendeki konumuna, varoluş amacına ve yaratılışının ardındaki hikmete dair bakış açımızın doğru olduğundan, Yaratıcısının onu yarattığı birçok şeye bahşettiği yücelik ve ayrıcalık

hakkındaki bilgimizin kesinliğinden, Rabbinin cc onu kuşattığı sayısız nimete dair anlayışımızın hak olduğundan şüphe yoktur.

Müslümanların, ülkeleri ve halkları ne olursa olsun, birliğini temsil eden ümmet kavramının gerçek manada somutlaşması, insan toplumuna karşı sorumluluğumuzu yerine getirme konusundaki samimi arzumuzdur. İslam'ın bize yüklediği mesajın emanetini yerine getirme konusundaki istekliliğimizden, daha erdemli ve kötülüklerden arınmış, yabancılaşmanın yerini iş birliğinin, düşmanlığın yerini kardeşliğin aldığı, çatışma ve savaşın yerini iş birliği ve barışın aldığı bir dünya düzeni tek arzumuzdur.

İnsanın şu anlamları soluduğu bir yaşam hedefimizdir: Kölelik, ırk ayrımcılığı, sınıflılık, baskı ve aşağılanmanın baskıları altında boğulmak yerine geçmelidir. Böylece insan, varoluştaki gerçek vazifesini yerine getirmeye hazırlanır. Yaratıcısı yüce Allah'a ibadet etmek ve evrenin kapsamlı bir şekilde gelişmesi. Bu, onun yaratıcısının nimetlerinden yararlanmasını ve insanlığa karşı sorumluluklarını yerine getirmesini sağlar. İnsan, kendisi için, insan kökeninin birliği duygusuyla bağlı olduğu daha büyük bir aileyi temsil eder ve tüm insanlar arasında bir bağ oluşturur.

Tüm bunlara dayanarak: Biz Müslümanlar, Hicri 15. yüzyılın başlarında, Allah'a çağrının taşıyıcıları olarak, Kur'an-ı Kerim ve sahih sünnetten türetilen insan haklarıyla ilgili olarak İslam adına bu beyanı ilan ediyoruz. Bunlar, Yaradan tarafından konulan haklardır, bu nedenle hiçbir insan - kim olursa olsun- bunları askıya alma veya ihlal etme hakkına sahip değildir. Ne bireyin iradesiyle, ne de toplumun oluşturduğu kurumlar tarafından temsil edilen toplumun iradesiyle, nitelikleri ve kendilerine verilen yetkiler ne olursa olsun, bu hakların doğuştan gelen dokunulmazlığından feragat edilemez. Bu hakların tanınması, gerçek bir İslami toplum kurmanın doğru yoludur.

Nasıl bir toplum?

1- Tüm insanların eşit olduğu, köken, ırk, cinsiyet, renk, dil veya dine dayalı olarak bireyler arasında hiçbir ayrıcalık veya ayrımcılığın olmadığı bir toplum.

2- Eşitliğin, haklardan yararlanmanın ve görevleri üstlenmenin temeli olduğu bir toplum. Eşitlik, ortak insan kökeninin birliğinden kaynaklanır:

"Ey insanlar! Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık." (Hucurat13). Yaratıcının cc insanlığa bahşettiği şerefler arasında "Andolsun ki, Âdemoğullarını şerefli kıldık, onları karada ve denizde taşıdık, onları temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları birçok şeye üstün kıldık." (İsra 70)

3- İnsan özgürlüğünün hayatın anlamıyla eş anlamlı olduğu, insanların onunla doğduğu ve içinde potansiyellerini gerçekleştirdiği, baskı, boyunduruk, aşağılanma ve kölelikten uzak olduğu toplum.

4- Ailenin toplumun çekirdeği olarak görüldüğü, korunduğu ve onurlandırıldığı, istikrar ve ilerleme için tüm araçların sağlandığı toplum.

5- Yöneten ve yönetilenlerin yaradan tarafından kurulan yasa önünde, ayrıcalık veya ayrımcılık olmaksızın eşit olduğu toplum.

6- Otoritenin, İslâm'ın koyduğu hedeflere ulaşmak için, bu hedeflere ulaşmak üzere kurduğu yöntemi kullanarak, yönetenlerin boynuna konulmuş bir emanet olduğu toplum.

7- Her bireyin, tüm evrenin tek sahibinin Allah olduğuna ve içindeki her şeyin, O'nun lütfundan bir armağan olarak, önceden bir hak olmaksızın O'nun yarattıklarına tabi olduğuna inandığı toplum. Her insanın bu ilahî lütuftan adil bir pay alma hakkı vardır:

"O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini kendi katından sizin emrinize vermiştir." (Casiye: 13)

8- Ülkenin işlerini yöneten politikaların belirlendiği ve bunları uygulayan ve yürüten yetkilerin "istişare ile" kullanıldığı toplum:

"İşler kendi aralarında istişare ile kararlaştırılır." (Şura: 38)

9- Eşit fırsatlar sağlanan, böylece her bireyin yetenek ve yeterliliğine göre sorumluluk taşıdığı ve bu dünyada topluma ve ahirette yaratıcısına karşı sorumlu tutulduğu toplum.

"Hepiniz birer çobansınız ve her biriniz sürüsünden sorumlusunuz." (Beş hadis kitabı rivayeti).

10- Yönetici ve yönetilenin, yargılama sürecinde bile eşit konumda olduğu toplum.

11- Her birey, toplumunun vicdanıdır ve topluma karşı suç işleyen herkese karşı dava açma (hisbe) hakkına sahiptir. Başkalarından destek isteme hakkına sahiptir. Ve başkaları da onları desteklemeli ve haklı davalarında onları terk etmemelidir.

12- Her türlü zorbalığı reddeden ve içindeki her bireye güvenlik, özgürlük, onur ve adaleti garanti eden, Tanrı'nın yasasının insan için belirlediği haklara bağlı kalan, bunları uygulamak için çalışan ve bunların korunmasını sağlayan bir toplum.

Bu beyannamenin dünyaya ilan ettiği hakların tamamı 23 madde olarak aşağıdadır:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

İslam'da İnsan Hakları

1- Yaşam Hakkı:

(a) İnsan hayatı kutsaldır. Hiç kimse bu kutsallığa tecavüz edemez: "Kim bir canı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir fesat çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanlığı öldürmüş gibidir. Kim de bir canı kurtarırsa, sanki bütün insanlığı kurtarmış gibidir." (Maide 32). Bu kutsallık, ancak İslâm'ın yetkisi ve koyduğu kurallarla ortadan kaldırılabilir.

(b) Kişinin fiziksel ve manevi varlığı, yaşamı boyunca ve ölümünden sonra yasa tarafından korunur ve güvence altına alınır. Bedenine karşı nazik ve onurlu bir muamele görme hakkı vardır: "Sizden biri kardeşini kefenlerken, kefenlemesini güzelce yapsın." (Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai) Onun kişisel kusurlarını gizlemelidir: "Ölülere sövmeyin, çünkü onlar gönderdiklerine ulaşmışlardır." *(Buhari).*

2- Özgürlük Hakkı:

(a) İnsan özgürlüğü, tıpkı hayatın kendisi gibi kutsaldır ve insanın doğuştan sahip olduğu ilk doğal özelliktir: "Her çocuk fıtrat üzere doğar." (Buhari ve Müslim). Bu, sürekli ve kalıcı bir özelliktir ve hiç kimsenin onu ihlal etme hakkı yoktur: "Ne zamandan beri insanları köleleştirdiniz, anneleri onları özgür doğurdu?" (Ömer bin Hattab r.a.) Bireylerin özgürlüğünü korumak için yeterli güvenceler sağlanmalıdır ve

bu özgürlük, İslâm'ın yetkisi ve onayladığı usuller dışında kısıtlanamaz veya sınırlandırılamaz.

(b) Hiçbir halk, diğer bir halkın özgürlüğünü ihlal edemez ve mazlum halk, saldırıyı püskürtme ve özgürlüklerini mümkün olan her yolla geri kazanma hakkına sahiptir: "Kim zulme uğradıktan sonra karşılık verirse, ona bir günah yoktur." (Şura: 41). Uluslararası toplum, özgürlükleri için çabalayan her halkı desteklemelidir ve Müslümanlar bu konuda sarsılmaz bir göreve sahiptir: "Onlar ki, eğer kendilerini yeryüzünde yerleştirirsek, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoyarlar." *(Hac 41)*

3- Eşitlik Hakkı:

(a) Yasa önünde tüm insanlar eşittir: "Bir Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap olana, Kızılderili birinin siyah derili birine, siyah derili birinin Kızılderili birine ancak takva ile üstünlüğü vardır." (Veda Hutbesi) Bu hutbede geçen durumun, kişilere uygulanmasında herhangi bir ayrımcılık yapılmamıştır: "Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapsaydı elini keserdim." (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai). Ayrıca, onları korumasında da herhangi bir ayrımcılık yapılmamıştır: "Şüphesiz, benim gözümde en zayıfınız, hakkında adalet yapılana kadar güçlüdür. Benim gözümde en güçlünüz de hakkında adalet yapılana kadar zayıftır." *(Hz. Ebu Bekir r.a.)*

(b) Bütün insanlar insani değerde eşittir: "Hepiniz Âdem'densiniz, Âdem ise topraktandır." (Veda Hutbesi) İnsanlar, amellerine göre farklılık gösterirler: "Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır." (Ahkaf 19) Bir kişiyi diğerinden daha büyük bir tehlikeye veya zarara maruz bırakmak caiz değildir: "Müslümanların kanı eşittir." (Ahmed b. Hanbel). Cinsiyet, ırk, renk, dil veya din temelinde bireyler arasında ayrımcılığı meşrulaştıran herhangi bir düşünce, yasa veya durum, bu evrensel İslam ilkesini doğrudan ihlal eder.

(c) Her birey, toplumun maddi kaynaklarından, diğerleriyle eşit iş imkânları aracılığıyla yararlanma hakkına sahiptir: "O, yeryüzünü sizin ayaklarınızın altına serendir. Haydi, onun üzerinde yürüyün ve Allah'ın rızkından yiyin. Dönüş ancak onadır." (Mülk 15). Harcanan emek ve yapılan iş nicelik ve nitelik olarak aynı olduğu sürece, bireyler arasında mükâ-

fat açısından ayrım yapmak caiz değildir: "Kim zerre kadar iyilik yaparsa onu görür; kim zerre kadar kötülük yaparsa onu görür" *(Zilzal 7-8).*

4- Adalet Hakkı:

(a) Her birey, yasaya başvurma ve yalnızca onunla yargılanma hakkına sahiptir: "Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Resûl'e götürün" (Nisa: 59), "Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmedin ve onların heveslerine uymayın" *(Maide 49).*

(b) Her birey, kendisine isabet eden herhangi bir haksızlığa karşı kendini savunma hakkına sahiptir: "Allah, zulme uğrayan dışında, kötülüğün açıkça söylenmesini sevmez" (Nisa: 148). Sahip olduğu her türlü araçla başkalarını haksızlığa karşı savunmak onun görevidir: "Kişi, ister zalim olsun ister zulme uğrayan, kardeşine yardım etsin. Eğer zalim ise ona engel olsun. Eğer mazlum ise ona yardım etsin" (Buhari, Müslim ve Tirmizi) Kişi, kendisini koruyacak, adalet sağlayacak ve başına gelebilecek herhangi bir zarar veya adaletsizliği önleyecek meşru bir otoriteye başvurma hakkına sahiptir. Müslüman yönetici, bu otoriteyi tesis etmeli ve tarafsızlığını ve bağımsızlığını güvence altına alacak garantiler sağlamalıdır: "Lider, kişinin arkasında savaştığı ve korunduğu bir kalkandır" (Buhari ve Müslim).

(c) Kişinin, başka bir bireyin ve toplumun haklarını "Allah rızası için" savunması hem hakkı hem de görevidir: "Size şahitlerin en hayırlısını haber vereyim mi? Sorulmadan önce şahitlik eden kişi." (Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai) Allah rızası için kendisinden istenmeden şahitliğini gönüllü olarak yapar.

(d) Bir kişinin kendini savunma hakkının herhangi bir bahaneyle gasp edilmesi caiz değildir: "Hak sahibi olanın söz hakkı da vardır" (5 imam rivayeti). "Karşınıza iki kişi otururşa, ilkinden duyduğunuz gibi diğerinden de duymadan hüküm vermeyin. Çünkü bu, açık bir hüküm verme ihtimalini artırır." *(Ebû Dâvûd ve Tirmizî)*

(e) Hiç kimse, bir Müslümanı yasaya aykırı bir emre itaat etmeye zorlama hakkına sahip değildir. Müslüman, kendisine günah işlemesini emreden kişiye, emir ne olursa olsun, "Hayır" demelidir: "Günah emrederse, ne dinleme ne de itaat etme hakkı vardır." *(5 imam rivayeti).* Toplumun hakikatle dayanışma içinde onun reddini koruması hakkıdır:

"Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez ve onu teslim etmez." *(Buhari)*

5- Kişinin Adil Yargılanma Hakkı:

(a) Masumiyet temel ilkedir: "Günahlarını açıkça söyleyenler hariç, ümmetimin tamamı affedilecektir." (Buhari) Bu varsayım, bir kişi suçlandığında bile, suçu adil bir mahkeme önünde kesin olarak kanıtlanmadıkça devam eder.

(b) Yasal olarak kanıtlanmadıkça kimse bir suçla itham edilemez: "Biz, bir peygamber göndermedikçe asla azap etmeyiz." (İsra 15) Bir Müslüman, din hakkında zorunlu olarak bilinen şeyleri bilmemekle mazur görülemez. Aksine, kanıtlandığında, cehaleti, öngörülen cezaları engelleyen basit bir şüphe olarak görülür: "Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır" *(Ahzab 5)*

(c) Hiçbir kimse, tam yargılayıcı bir mahkeme önünde çürütülemez delillerle kanıtlanmadıkça bir suçtan mahkûm edilemez veya cezalandırılamaz: "Eğer bir fasık size bir bilgi getirirse, onu araştırın." *(Hucurat: 6)*. "Zan, gerçeğin yerine geçmez." *(Necm 28)*

(d) Hiçbir koşulda, bir suç için İslâm'ın koyduğu cezayı aşmak caiz değildir: "Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır, sakın onları aşmayın." (Bakara 229). Yasa ilkelerinden biri, öngörülen cezaları önlemek için suçun işlendiği durum ve şartları dikkate almaktır: "Müslümanlardan elinizden geldiğince cezaları kaldırın. Eğer bir çıkış yolu varsa, onu bırakın*" (Beyhaki ve Hâkim)*

(e) Hiç kimse başkasının günahından sorumlu tutulamaz: "Hiçbir günahkâr, başkasının günahını yüklenmez" *(İsra 15)*. Herkes kendi eylemlerinden sorumludur.

6- Yetkinin Kötüye Kullanılmasından Korunma Hakkı:

Herkesin yetkinin kötüye kullanılmasından korunma hakkı vardır. Eylemleri veya durumları için bir açıklama yapmaları istenemez ve suçlamaya dâhil olduklarını gösteren güçlü bir delil olmadıkça suçlanamazlar: "Mümin erkeklere ve mümin kadınlara, yapmadıkları bir

şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir." *(Ahzab 58)*

7- İşkenceden Korunma Hakkı:

(a) Bir suçluya, hele ki sanığa işkence etmek caiz değildir: "Şüphesiz Allah, bu dünyada insanlara hak ettiklerinden fazla ceza verenleri cezalandırır." (5 imam rivayeti) Aynı şekilde, bir kişiyi işlemediği bir suçu itiraf etmeye zorlamak da caiz değildir. Zorlama yoluyla elde edilen her şey geçersizdir: "Allah, ümmetimi hatalarından, unutmalarından ve zorla yaptırılan işlerden dolayı affetti." *(İbn Mace).*

(b) Bir bireyin suçu ne olursa olsun ve öngörülen ceza ne olursa olsun, insanlığı ve insanlık onuru korunur.

8- Bireyin Şeref ve İtibarını Koruma Hakkı:

Bir bireyin şeref ve itibarı kutsal ve dokunulmazdır: "Şüphesiz ki kanlarınız, mallarınız ve namusunuz, sizin aranızda, bu gününüz, bu ayınız, bu şehrinizdeki gibi kutsaldır." (Veda Hutbesinden). Onun kusurlarını araştırmak veya karakterini ve ahlaki bütünlüğünü bozmaya çalışmak yasaktır: "Birbirinizin gıybetini etmeyin, birbirinizin casusu olmayın." (Hucurat 12) "Birbirinize sövmeyin, birbirinizi lakaplarla aşağılamayın." *(Hucurat: 11)*

9- Sığınma Hakkı:

(a) Zulme uğrayan veya zulüm gören her Müslüman, İslam sınırları içinde güvenli bir yere sığınma hakkına sahiptir. Bu, İslam tarafından, uyruğu, inancı veya rengi ne olursa olsun, zulüm gören her kişiye garanti edilen bir haktır. Müslümanların, kendilerine sığındıklarında güvenlik sağlamaları bir görevdir: "Müşriklerden biri senden aman dilerse, Allah'ın kelamını işitebilmesi için ona aman ver. Sonra da onu güvenli bir yere ulaştır." *(Tevbe 6)*

(b) Kutsal Mekke'deki Allah'ın kutsal evi, tüm insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeridir ve hiçbir Müslüman oradan geri çevrilmez: "Kim oraya girerse güvende olur." (Âl-i İmran 97) "Ve biz o evi insanlar için bir toplanma yeri ve bir güvenlik yeri kıldık." (Bakara 256) "Orada oturanlar da, dışarıdan gelenler de birdir." *(Hac 25)*

10- Azınlıkların Hakları:

(a) Azınlıkların dini statüsü, genel Kur'an ilkesine göre belirlenir: "Dinde zorlama yoktur." *(Bakara 256)*

(b) Azınlıkların medeni ve kişisel durumları, davalarını bize getirmeleri halinde İslam hukukuna tabidir: "Eğer sana gelirlerse, ister aralarında hükmet, ister onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedersen, aralarında adaletle hükmet." (Maide 42) Eğer hüküm için bize başvurmazlarsa, kendi görüşlerine göre ilahi bir kökene sahip oldukları sürece kendi kanunlarına başvurmaları gerekir: "Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarındayken seni nasıl hakem yapıyorlar? Ondan sonra da yüz çeviriyorlar." (Maide 43) "İncil ehli de Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsin." *(Maide 47)*

11- Kamu Hayatına Katılma Hakkı:

(a) Ümmet içindeki her birey, kamu yararına olanlar da dâhil olmak üzere toplumun devam eden işlerinden haberdar olma hakkına sahiptir. Bu işlere, "İşler kendi aralarında istişare ile kararlaştırılır." (Şûrâ 38) ilkesine uygun olarak, yetenek ve kabiliyetlerinin elverdiği ölçüde katkıda bulunmalıdırlar. Ümmet içindeki her birey, yasal gereklilikleri yerine getirdiği takdirde kamu görev ve yetkilerini üstlenmeye ehildir. Bu ehliyet, herhangi bir ırk veya sınıf kaygısıyla ortadan kaldırılamaz veya azaltılamaz: "Müslümanların kanı eşittir, birbirlerine karşı bir eldirler; Müslümanlar onları korumakla yükümlüdür." (Ahmed b. Hanbel).

(b) Şûrâ, yönetici ile ümmet arasındaki ilişkinin temelidir ve ümmet, yöneticilerini seçme hakkına sahiptir. Bu ilkeyi uygulayarak, kendi özgür iradeleriyle, yasalardan saparlarsa onları sorumlu tutma ve görevden alma hakkına sahiptirler: "Ben sizin üzerinize yönetici olarak atandım ve sizin en hayırlınız değilim. Beni hakta bağlı görürseniz bana yardım edin; batıla bağlı görürseniz beni düzeltin. Ben Allah'a ve Resulüne itaat ettiğim sürece bana itaat edin. Eğer isyan edersem, siz de bana itaat etmeyin." *Hz. Ebubekir'in (r.a)*

12- Düşünce, İnanç ve İfade Özgürlüğü Hakkı:

(a) Herkes, yasanın koyduğu genel sınırlara bağlı kaldığı sürece,

kimsenin müdahalesi veya kısıtlaması olmaksızın düşünme, inanma ve düşüncelerini ve inançlarını ifade etme hakkına sahiptir. Yalan yaymak, ahlaksızlığı teşvik eden veya toplumu caydıracak herhangi bir şey yayınlamak caiz değildir: "Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve Medine'de kötü haberler yayıp ortalığı karıştıranlar (tuttukları yoldan) vazgeçmezlerse, elbette seni onların üzerine gitmeye teşvik edeceğiz. Onlar da (bundan sonra) orada lânete uğramış kimseler olarak seninle pek az süre komşu kalacaklardır. Nerede bulunurlarsa, yakalanırlar ve yaman bir şekilde öldürülürler." *(Ahzab 60 - 61)*

(b) Özgür düşünce - gerçeği aramak - sadece bir hak değil, aynı zamanda bir görevdir: "(Ey Muhammed!) De ki: "Ben size ancak bir tek şeyi, Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkıp düşünmenizi öğütlüyorum. Arkadaşınız Muhammed'de cinnetten eser yoktur. O, şiddetli bir azaptan önce sizin için ancak bir uyarıcıdır." *(Sebe 46)*

(c) Her bireyin, zalim bir otoriteye, zalim bir yöneticiye veya despot bir rejime karşı koyma korkusu olmadan, zulmü reddedip kınaması ve ona karşı koyması hakkı ve görevidir. İşte cihadın en güzel şekli: "Allah Resulüne (sav) "Hangi cihad daha hayırlıdır?" diye soruldu. O da "Zalim bir hükümdarın yanında hak sözdür." buyurdu." *(Tirmizî ve Nesâî)*

(d) Toplumun veya devletin güvenliğine tehdit oluşturmadığı sürece doğru bilgi ve gerçeği yaymakta bir yasak yoktur: "Kendilerine güvenlik veya korku ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Hâlbuki onu peygambere ve içlerinden yetki sahibi kimselere götürselerdi, elbette bunlardan, onu değerlendirip sonuç (hüküm) çıkarabilecek nitelikte olanları onu anlayıp bilirlerdi. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı, pek azınız hariç, muhakkak şeytana uyardınız." *(Nisa 83)*

(e) Din konusunda farklı düşünenlerin duygularına saygı göstermek Müslümanlık vasfıdır. Hiç kimse başkalarının inançlarıyla alay edemez ve toplumu onlara karşı kışkırtamaz: "Allah'tan başka taptıklarına sövmeyin ki, onlar da bilgisizce Allah'a söverek düşmanlık etmesinler. Böylece her ümmete amellerini süslü gösterdik. Sonra dönüşleri Rablerinedir." *(En'am 108).*

13- Din Özgürlüğü Hakkı:

Herkes inanç özgürlüğüne ve inancına göre ibadet etme özgürlüğüne sahiptir: "Sizin dininiz size, benim dinim banadır." (Kâfirûn 6).

14- Yayma ve Tebliğ Hakkı:

(a) Her birey, bireysel olarak ve başkalarıyla birlikte, toplumsal hayata (dini, sosyal, kültürel, siyasi vb.) katılma ve bu hakkı kullanmak için gerekli kurumları oluşturma ve araçları kullanma hakkına sahiptir: "De ki: 'İşte benim yolum budur; ben ve bana uyanlar basiretle Allah'a davet ediyoruz." *(Yusuf 108).*

(b) Her bireyin iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak ve toplumun, bireylerin bu sorumluluğu yerine getirmelerini, iyilik ve takvada iş birliği yapmalarını sağlayacak kurumlar oluşturmasını talep etmek hakkı ve görevidir: "Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır." (Âl-i İmran 104), "İyilik ve takvada yardımlaşın" *(Mâide 12)*

15- Ekonomik Haklar:

(a) Doğa, tüm kaynaklarıyla birlikte, Yüce Allah'ın malıdır: "Göklerin, yerin ve bunlarda bulunanların mülkiyeti Allah'a aittir." (Mâide 120) Bu, O'nun insanlığa bir hediyesidir ve onlara bundan faydalanma hakkı vermiştir: "Göklerde ve yerde ne varsa hepsini sizin emrinize vermiştir." (Casiye 13) Ve onları bozgunculuk yapmayı ve tahrip etmeyi yasaklamıştır: "Yeryüzünde bozgunculuk yaparak fesat çıkarmayın." (Şuara 183) Hiç kimse bir başkasını doğal geçim kaynaklarından faydalanma hakkından mahrum bırakamaz veya onu ihlal edemez: "Rabbinin lütfundan her birine; onlara da, bunlara da veririz. Rabbinin lütfu (hiç kimseye) yasaklanmış değildir." *(İsra 20)*

(b) Her insanın çalışma ve üretme, meşru kaynaklardan geçimini sağlama hakkı vardır: "Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın." (Hud 6), "O, yeryüzünü sizin ayaklarınızın altına serendir. Haydi, onun üzerinde yürüyün ve Allah'ın rızkından yiyin. Dönüş ancak onadır." *(Mülk 15)*

(c) Özel mülkiyet meşrudur - bireysel ve ortaklaşa - ve her kişi kendi çabası ve çalışmasıyla elde ettiğine sahip olma hakkına sahiptir: "Ve

şüphesiz O, zenginleştiren ve rızık verendir" (Necm 48) Kamu mülkiyeti meşrudur ve tüm ulusun yararına kullanılır: "Allah'ın, (fethedilen) memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar; Allah'a, peygambere, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) hâline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir). "Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir." *(Haşr 7)*

(d) Ulusun yoksulları, zekâtla düzenlenen zenginlerin servetinde hak sahibidir: "Ve servetlerinde tanınmış bir hak bulunanlar. Muhtaçlar ve mahrumlar için" (Mearic 24-25). Bu, yöneticinin, durum onu zekâtı vermeyenlerle savaşmaya yöneltse bile, ihmal edemeyeceği, esirgeyemeyeceği veya taviz veremeyeceği bir haktır: "Vallahi, Resûlullah'a (sav) verdikleri ipi bile benden esirgeseler, ben de onlarla savaşırım." Bu karar, Hz. Ebubekir'in (r.a.) zekâtı vermeyenler hakkında sahabeyle yaptığı istişareden alınmıştır.

(e) Servet kaynaklarını ve üretim araçlarını milletin yararına kullanmak bir farzdır. Bunları ihmal etmek veya esirgemek caiz değildir: "Allah ilgilenmesi için bir kulunu verir o da ilgilenmez onlara samimi bir şekilde nasihat etmezse, cennetin kokusunu duymaz." (Buhari ve Müslim). Aynı şekilde, onları İslâm'ın haram kıldığı şeylere yatırım yapmak veya toplumun çıkarlarına zarar veren yerlerde kullanmak caiz olmaz.

(f) Ekonomik faaliyetleri rasyonelleştirmek ve güvenliğini sağlamak için İslam şunları yasaklamıştır:

1. Her türlü hile: "Aldatan bizden değildir" *(Müslim)*

2. Aldatma, cehalet ve objektif ölçütlere tabi tutulamayan anlaşmazlıklara yol açan her şey: "Peygamber (sav) çakıl ve yanıltıcı reklamla satmayı yasakladı" (Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai). "Peygamber (sav) üzümün kararıncaya kadar, tanenin ise olgunlaşıncaya kadar satılmasını yasakladı" *(5 imam rivayeti).*

3- Alım satım işlemlerinde sömürü ve hile: "İnsanları aldatanlara yazıklar olsun! İnsanlardan ölçüp tarttıklarında tam alırlar, tartıp verdiklerinde ise eksik verirler" *(Mutaffifîn 1, 2)*

4- Tekelcilik ve tekelciliğe yol açan her şey, eşitliksiz rekabet: "Günahkârdan başkası tekel kuramaz." (Müslim)

5- Faiz ve her türlü asalak kazanç. "Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır." (Bakara 275)

6- Yalan ve aldatıcı reklam: "Bir alışverişin iki tarafı, aralarındaki anlaşmazlık çözülmediği sürece sözleşmeyi feshetme hakkına sahiptir. Eğer doğru ve dürüst davranırlarsa alışverişleri bereketli olur, ancak hile yapar ve yalan söylerlerse alışverişlerinin bereketi kaybolur." (Beş imam rivayeti).

(g) Müslüman toplumda ekonomik faaliyetlere getirilen tek şerh kaydı, milletin çıkarlarını korumak ve İslam'ın evrensel değerlerine bağlı kalmaktır.

16- Mal Koruma Hakkı:

Helal kazançtan elde edilen mallara, kamu yararı dışında el konulması caiz değildir: "Birbirinizin malını haksız yere yemeyin." (Bakara 188) Ve sahibine adil bir bedel ödenmesi durumunda bile: "Kim topraktan haksız yere bir şey alırsa, kıyamet günü onu yer yutacaktır." (Buhari) Kamu malının kutsallığı daha büyüktür ve onu ihlal etmenin cezası daha ağırdır, çünkü bu, tüm topluma karşı bir saldırı ve tüm millete ihanettir: "Sizden kim bizim yanımızda bir işte çalışırken bizden bir iğne veya daha fazlasını gizlerse, bu kıyamet günü beraberinde getireceği bir haksızlıktır." (Müslim) "Ey Allah'ın Resulü, falan kişi şehit oldu!" denildi. "Hayır!" dedi. Onu ateşte çaldığı bir elbiseyle gördüm. Sonra şöyle buyurdu: Ey Ömer, kalk ve şöyle haykır: "Cennete ancak müminler girecektir." *(Müslim ve Tirmizi)*

17- İşçinin Hakları ve Yükümlülükleri:

"Çalışmak": İslam'ın toplumu için ortaya koyduğu slogandır: "Ve de ki: 'Çalışın!'" (Tevbe 105) Çalışma, hakkını vererek mükemmelliği yakalamayı amaç edinmeyi ister: "Allah, sizden birinizin bir işi mükemmel yapmasını sever." *(Ebu Ya'la Mecmu'z-Zevaid, c. 4)*

İşçinin hakları şunlardır:

1- Emeklerinin karşılığını haksızlık ve gecikme olmaksızın almak: "İşçinin hakkını teri kurumadan önce verin." *(İbn Mace)*

2- Harcadığı emek ve alın terine uygun onurlu bir hayat sağlanması: "Herkes için yaptıklarına göre dereceler vardır" *(Ahkaf 19)*

3- Toplumun tamamı tarafından hak ettiği şerefe nail olması: "Çalışın, Allah işinizi görecektir, Resûlü ve müminler de görecektir" (Tevbe 105) "Allah meslek sahibini sever *(Taberani)*

4- Kendisine zulmedilmesini veya istismar edilmesini engelleyecek bir koruma bulması. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Kıyamet gününde üç kişi vardır ki, onların hasmıyım: Benim adıma ahitleşip sonra ahdini bozan kimse, hür bir insanı satıp parasını yiyen kimse, bir işçiyi ücretle tutup da hakkını vermeyen kimse." *(Buhari)*

18- Bireyin Yeterli Yaşam Gereçlerine Sahip Olma Hakkı:

Birey, toplumun kaynaklarının izin verdiği ölçüde, yiyecek, içecek, giyim ve barınma gibi yeterli yaşamsal ihtiyaçlarını ve beden sağlığı için gerekli bakımı, ruh ve zihin sağlığı için gerekli bilgi, bilgelik ve kültürü elde etme hakkına sahiptir. Toplumun bu konudaki görevi, bireyin kendi başına sağlayamayacağı yaşam alanlarını da kapsar: "Peygamber, müminlere kendi canlarından daha yakındır." *(Ahzab 6)*

19- Aile Kurma Hakkı:

(a) Evlilik -İslami çerçevesi içinde- her insan için bir haktır ve aile kurmanın ve çocuk sahibi olmanın meşru yolu ve nefsin iffetidir: "Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkek ve kadın türeten Rabbinizden korkun." *(Nisa 1)*

Her eşin, İslam hukukunda belirtildiği gibi, birbirlerine karşı eşit hakları ve görevleri vardır. "Kadınların, yükümlülükleri kadar meşru hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara 228) Baba, çocuklarını inancına ve İslam hukukuna uygun olarak bedensel, ahlaki ve dini olarak yetiştirmekle yükümlüdür. Onları yönlendireceği yönü seçmekten sorumludur: "Hepiniz birer çobansınız ve her biriniz sürüsünden sorumlusunuz." *(Beş Hadis rivayeti)*

(b) Her eşin, sevgi ve şefkat çerçevesinde, duygu ve durumlarının takdir edilmesi ve saygı duyulması hakkı vardır: "O'nun delillerinden

biri de, sizin için kendi türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesidir." *(Rum 21)*

(c) Koca, cimrilik etmeden karısına ve çocuklarına nafaka vermelidir: "Zengin olan, nafakasını kendi malından versin; rızkı dar olan da Allah'ın kendisine verdiğinden nafaka versin." *(Talak 7)*

(d) Her çocuğun, anne babası üzerinde kendisine güzel bir terbiye ve eğitim alma hakkı vardır: "Ve de ki: 'Rabbim! Küçükken beni nasıl yetiştirdilerse sen de onlara merhamet et." (İsra 24) Çocukları küçük yaşta çalıştırmak, onları yoracak, büyümelerini engelleyecek veya oyun ve öğrenme haklarından yararlanmalarını engelleyecek işlerle yükümlü tutmak caiz değildir.

(e) Eğer bir çocuğun anne babası ona karşı sorumluluklarını yerine getiremiyorsa, bu sorumluluk topluma devredilir ve çocuğun masrafları Müslümanların kamu hazinesinden karşılanır: "Her mümin üzerinde kendi canından daha fazla hakkım var. Kim geride bir borç veya bir zarar [mal, yani kaybından korkulan zayıf bir çocuk] bırakırsa, o benim üzerimedir. Kim geride bir mal bırakırsa, o da mirasçılarınındır." *(Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi)*

(f) Ailenin her ferdi, ihtiyaç duyduğu şeyleri aileden alma hakkına sahiptir. (Çocukluk, yaşlılık ve hastalık dönemlerinde maddi geçim, bakım ve sevgi) Ebeveynler, çocuklarının maddi ve manevi geçimini sağlama hakkına sahiptir: "Sen ve malın babana aittir." (Ebû Dâvûd)

(g) Annelik, aile içinde özel bir ilgi görmeyi hak eder: "Ey Allah'ın Resûlü, insanlar arasında benim iyi arkadaşlığıma en layık olan kimdir?" Resûlullah (sav): "Annen." buyurdu. Soru soran: "Sonra kim?" diye sordu. Resûlullah (sav): "Annen" buyurdu. Resulûlullah "Sonra kim?" Sorusuna, "Baban" buyurdu. (Buhari ve Müslim)

(h) Aile sorumluluğu, her ferdin kendi kabiliyeti ve fıtratına göre fertleri arasında paylaştırılır. Bu sorumluluk, anne-baba ve çocuklardan oluşan çevrenin ötesine geçerek akraba ve yakınları da kapsar: "Ey Allah'ın Resûlü, kime karşı takvalı davranayım?" Resûlullah (sav): "Annen! Sonra annen! Sonra baban, sonra ona en yakın olan, sonra ona en yakın olan." *(Ebû Dâvûd ve Tirmizî)*

(ı) Bir genç erkek veya kadın, istemediği biriyle evlenmeye zorlanamaz: "Bakire bir kız Peygambere (sav) gelerek, babasının kendisini rızası dışında evlendirdiğini söyledi. Bunun üzerine Peygamber (sav) ona muhayyerlik verdi." (Ahmed ve Ebû Dâvûd)

20- Kadın Hakları:

(a) Kocasının ikamet ettiği yerde onunla oturması: "Onları ikamet ettiğiniz yerde barındırın." (Ahmed ve Ebu Davud)

(b) Kocasının, evlilikleri boyunca ve boşandığı takdirde iddeti süresince makul ölçüde geçimini sağlaması: "Erkekler, Allah'ın kimine kimini üstün kıldığı ve mallarından harcadıkları ile kadınlar üzerinde hakimdirler." (Talak 6) "Eğer hamile iseler, doğum yapıncaya kadar onlara geçindirin." (Nisa 34).Ve eski kocasından, bakımı altındaki çocuklarının nafakasını, babasının kazancına göre alması: "Ancak sizin için emzirirlerse, onlara hak ettikleri ücreti verin." (Talak 6)

(c) Kadın, mali durumu ve serveti ne olursa olsun bu masraflara hak sahibidir.

(d) Kadın, kocasından hul' (boşama) yoluyla evlilik sözleşmesini dostane bir şekilde sona erdirmesini isteyebilir: "Eğer eşlerin Allah'ın koyduğu sınırlara uymayacaklarından korkarsanız, kadının fidye olarak verdiği şeyde her ikisine de bir günah yoktur." (Bakara: 229) Ayrıca, yasa hükümleri çerçevesinde mahkeme yoluyla boşanma hakkına da sahiptir.

(e) Kadın, tıpkı anne-babasından, çocuklarından ve akrabalarından miras aldığı gibi kocasından da miras alma hakkına sahiptir: "Eğer çocuğunuz yoksa bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Eğer çocuğunuz varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarındır." (Nisa 12)

(f) Eşler, birbirlerinin sırlarını korumalı, sırlarını ifşa etmemeli ve fiziksel veya ahlaki kusurlarını açığa vurmamalıdır. Bu hak, boşanma anında ve sonrasında şöyle vurgulanır: "Aranızda iyiliği unutmayın." (Bakara 237)

21- Eğitim Hakkı:

(a) İyi terbiye, çocukların anne babaları üzerindeki hakkı olduğu gibi, takva ve güzel muamele de anne babaların çocukları üzerindeki

hakkıdır: “Rabbin, yalnızca kendisine ibadet etmenizi, anne babanıza da güzel muamele etmenizi emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara “of” bile deme, onları azarlama, onlara güzel söz söyle. Onlara merhamet ederek alçakgönüllülük kanadını indir ve de ki: Rabbim, onlar beni küçükken nasıl yetiştirdilerse sen de onlara öyle merhamet et.” *(İsra 23-24)*

(b) Eğitim herkesin hakkıdır ve bilgi edinmek de kadın erkek herkes için bir görevdir: “İlim öğrenmek her Müslüman erkek ve kadın için bir görevdir.” *(İbn Mace)*

Eğitim ise eğitimsizlerin eğitimlilere karşı bir hakkıdır: “Allah, kendilerine kitap verilenlerden, “Onu insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz.” diye söz almıştı. Fakat onlar kitaplarını arkalarına atıp onu az bir bedelle satın aldılar. İşte satın aldıkları şey ne kötüdür.” (Âl-i İmran 187) “Şahit, gaib olana tebliğ etsin.” *(Veda Haccı hutbesinden.)*

(c) Toplum, her bireye öğrenme ve aydınlanma için eşit fırsat sağlamalıdır: “Allah kimin hakkında hayır dilerse, ona dinde anlayışlı olma yeteneği verir. Ben sadece bir dağıtıcıyım, Yüce Allah ise verendir.” (Buhari ve Müslim) Her birey, yetenek ve kabiliyetlerine uygun olanı seçme hakkına sahiptir: “Herkes, yaratıldığı şey için kolaylaştırılmıştır.” *(Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi)*

22- Kişinin özel hayatını koruma hakkı:

İnsanların sırları yalnızca Yaratıcılarına bırakılmıştır: “Onun kalbini yarmadın mı?” (Müslim). Mahremiyetleri korunmuştur ve üzerine çıkmak caiz değildir: “Ve tecessüs etmeyin. “ (Hucurat 12) (Tecessüs: Kendini ilgilendirmeyen şeyleri belli etmeden öğrenmeye çalışmak, bir şeyi ille de görme anlama merakı). “Ey dilinizle İslam’a girmiş, fakat imanınız henüz kalbinize girmemiş olanlar: “Müslümanlara eziyet etmeyin, onları kötülemeyin, kusurlarını araştırmayın. Zira kim Müslüman kardeşinin kusurunu araştırırsa, Allah da onun kusurunu araştırır. Allah da kimin kusurunu araştırırsa, evinin içinde bile olsa onu rezil eder.” *(Ebu Davud ve Tirmizi)*

23- Seyahat ve Yerleşim Özgürlüğü Hakkı:

(a) Her birey, herhangi bir kısıtlama veya engel olmaksızın seyahat etme, ikamet ettiği yere gidip gelme, vatanından göç etme ve geri

dönme özgürlüğüne sahiptir: "Yeryüzünü size boyun eğdiren O'dur. Haydi, yamaçlarında yürüyün ve rızkından yiyin." (Mülk 15), "De ki: 'Yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakın." (En'am 11) "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi ki, orada hicret etseydiniz?" *(Nisa 97)*

(b) Meşru bir sebep olmaksızın bir kimseyi keyfi olarak vatanını terke zorlamak veya uzaklaştırmak caiz değildir: "Sana, orada savaşmaktan soruyorlar. De ki: "Orada savaşmak büyük bir günahtır. Fakat Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkâr etmek, Mescid-i Haram'ı ziyarete engel olmak ve halkını oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük günahlardır." *(Bakara 217)*

(c) İslam yurdu birdir bu yurt her Müslümanın vatanıdır. Müslümanların bu yurt içindeki hareketleri coğrafi engeller veya siyasi sınırlarla kısıtlanmamalıdır. Her Müslüman ülke, kendisine hicret eden veya giren her Müslümanı, bir kardeşin diğerini karşıladığı gibi karşılamalıdır: "Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine hicret edip gelenleri severler, onlara verilenler karşısında içlerinde bir çekememezlik hissetmezler, kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerinden önde tutarlar. Nefsinin tamahkârlığından korunabilmiş kimseler, işte onlar saadete erenlerdir." *(Haşr 9)*

İslam'daki insan hakları, konumları ve ilişkileri ne olursa olsun tüm bireyleri kapsadığından, bir açıdan "hak" olan şey başka bir açıdan "görev" haline gelmiştir!

Son duamız, "Tüm övgüler Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur." *(Yunus 10)*

Medine Sözleşmesi

Müslümanların Yahudilerle ve diğer dini - siyasi cemaatlerle yaptığı ilk anlaşmadır.

Resûlullah'ın (sav) Medine'de yeni İslam devletini kurarken attığı önemli adımlardan biri; yeni Müslüman cemaat ile Medine'de bir arada yaşayan insan toplulukları, özellikle de Yahudiler arasındaki ilişkileri düzenleyen bir belge yayınlamasıydı. Müslümanların kendi aralarındaki ve Medine'nin diğer sakinleri ile olan ilişkilerini, tüm insanlar için

güvenlik ve huzuru sağlamak adına düzenlemek gerekiyordu. Bu nedenle, bu belge bu ilişkileri düzenlemek için oluşturuldu.

Resulullah (sav) Medine'ye hicret eder etmez Medine'de mevcut, muhtelif dinî ve siyasî grupların temsilcilerini toplayarak bu metni hazırlamış, hepsinin Müslümanlarla ve kendi aralarında cereyan edecek münasebetlerini tanzim etmiştir. Bu anlaşma metninde geçen maddeler şu ayet ve hadislere göre ilahi iradeye uygundur:

"Allah, sizi, din konusunda sizinle savaşmamış, sizi yurtlarınızdan da çıkarmamış kimselere iyilik etmekten, onlara âdil davranmaktan men etmez. Şüphesiz Allah, âdil davrananları sever." (Mümtehine 8)

"Müminler kan değeri bakımından eşittir ve onların korunmasından en aşağı olanı bile sorumludur. Müslümanlar herkese karşı tek eldirler. Mümin, kâfir için, ahit sahibi de ahdinde durdukça öldürülmez." (İmam Ahmet, Ebu Davut ve Elbani)

M. 1- Anlaşma Peygamber Muhammed (sav) tarafından Kureyşli ve Medineli Müslümanlar ile bunlara tabi olanlara sonradan katılarak onlarla beraber cihad edenler için düzenlenmiştir.

M. 2- İşte bunlar, diğer insanlardan ayrı bir ümmet (toplum) teşkil ederler.

M. 3- Kureyş'ten olan muhacirler, kendi aralarında âdet olduğu üzere, kan diyetlerini ödemeye iştirak ederler ve onlar harp esirlerinin kurtulma fidyesini müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet kurallarına göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 4- Avf oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye iştirak edeceklerdir ve (Müslümanların teşkil ettiği) her zümre harp esirlerinin kurtulma fidyesini müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 5- Haris oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her bir zümre harp esirlerinin kurtulma fidyesini müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 6- Sâide oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her bir zümre harp esirlerinin salınma fidyesini Müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 7- Cuşem oğulları kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her zümre harp esirlerinin serbest kalma fidyesini müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 8- Neccar oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her bir zümre harp esirlerinin salınma fidyesini müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 9- Amr İbn Avf oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her bir zümre harp esirlerinin serbest kalma fidyesini Müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 10- Nebit oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her bir zümre harp esirlerinin serbest kalma fidyesini Müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 11- Evs oğulları, kendi aralarında âdet olduğu veçhile, evvelki şekiller altında kan diyetlerini ödemeye ve her bir zümre harp esirlerinin serbest kalma fidyesini Müminler arasındaki iyi ve makul bilinen esaslara ve adalet umdelerine göre ödemeye iştirak edeceklerdir.

M. 12-a) Müminler, aralarında ağır malî mesuliyetler altında bulunan hiç kimseyi (bu halde) bırakmayacaklar, salınma fidyesi veya kan diyeti gibi borçlarını iyi ve makul bilinen esaslara göre vereceklerdir.

M. 12-b) Hiçbir mümin, diğer bir müminin mevlasına (kendisi ile akdî kardeşlik rabıtası kurulmuş kimse) müracaat edemez. (Diğer okunuşa göre): Hiçbir mümin diğer bir müminin Mevla'sı ile onun aleyhinde olmak üzere bir anlaşma yapmayacaktır.

M. 13- Takva sahibi müminler, kendi aralarında mütecavize veya haksız bir şey yapmayı tasarlayan yahut bir cürüm yahut bir hakka tecavüz veyahut da müminler arasında bir karışıklık çıkarma kastını taşıyan

kimseye karşı olacaklar ve bu kimse onlardan birinin evladı bile olsa, hepsinin elleri onun aleyhine kalkacaktır.

M. 14- Hiçbir mümin, bir kâfir için, bir mümini öldüremez ve mümin aleyhine hiçbir kâfire yardım edemez.

M. 15- Allah'ın zimmeti (himaye ve teminatı) bir tektir: (Müminlerin) sıradan birisinin bile (himayesi) onların hepsi için hüküm ifade eder. Zira müminler diğer insanlardan ayrı olarak birbirlerinin kardeşi durumundadırlar.

M. 16- Yahudilerden bize tabi olanlar, zulme uğramaksızın ve onlara düşman olanlarla yardımlaşılmaksızın, yardım ve arka çıkmamıza hak kazanacaklardır.

M. 17- Sulh, müminler arasında bir ve tektir. Hiçbir mümin Allah yolunda girişilen bir harpte, diğer müminleri hariç tutarak, bir sulh anlaşması akdedemez; bu sulh ancak onlar (müminler) arasında umumiyet ve adalet esasları üzere yapılacaktır.

M. 18- Bizimle beraber harbe iştirak eden bütün (askerî) birlikler, birbirleriyle işlerini koordine / eşgüdüm edeceklerdir.

M. 19- Müminler birbirlerinin Allah yolunda (uğrunda) akan kanlarının intikamını alacaklardır.

M. 20-a) Takva sahibi müminler en iyi ve en doğru yol üzerinde bulunurlar.

M. 20-b) Hiç bir müşrik, bir Kureyşlinin malını ve canını himayesi altına alamaz ve hiçbir mümine bu hususta engel olamaz. (Yani, Kureyşlilere tecavüz etmesine mani olamaz.)

M. 21- Herhangi bir kimsenin bir müminin ölümüne sebep olduğu kat'î delillerle sabit olur da, maktulün vesilesi (yani hakkını müdafaa eden) rıza göstermezse, kısas hükümlerine tabi olur; bu halde, bütün müminler ona karşı olurlar. Ancak bunlara sadece (bu kaidenin) tatbiki için hareket etmek helal (doğru) olur.

M. 22- Bu anlaşma içeriğini kabul eden, Allah'a ve ahiret gününe inanan bir müminin bir katile yardım etmesi ve ona sığınacak bir yer temin etmesi helal (doğru) değildir. Ona yardım eden veya sığınacak bir yer gösterene kıyamet günü, Allah'ın lanet ve gazabı nasip olacaktır

ki, o zaman artık kendisinden ne bir para tediyesi ne de bir taviz bedeli alınacaktır.

M. 23- Üzerinde ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey, Allah'a ve Muhammed'e götürülecektir, selam O'na olsun.

M. 24- Yahudiler, müminler gibi muharebeye devam ettiği müddetçe (kendi harp) masraflarını karşılamak mecburiyetindedirler.

M. 25) Avf oğulları Yahudileri müminlerle birlikte bir ümmet (camia) teşkil ederler. Yahudilerin dinleri kendilerine, müminlerin dinleri kendilerinedir. Buna, gerek müttefikleri ve gerekse bizzat kendileri dâhildirler. Yalnız kim ki haksız bir fiil irtikâp eder veya bir cürüm ika eder, o sadece kendine ve aile efradına zarar vermiş olacaktır.

M. 26- Neccar oğulları Yahudileri de Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır.

M. 27- Haris oğulları Yahudileri de Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır.

M. 28- Saide oğulları Yahudileri de Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır.

M. 29- Cuşem oğulları Yahudileri de Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır.

M. 30- Evs oğulları Yahudileri de Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır.

M. 31- Sa'lebe oğulları Yahudileri de Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır. Yalnız, kim ki haksız bir fiil irtikap eder veya bir cürüm ika eder, o sadece kendini ve aile efradını zarara uğratmış olacaktır.

M. 32- Cefne (ailesi) Sa'lebe'nin bir koludur; bu bakımdan Sa'lebeler gibi mülahaza olunacaklardır.

M. 33- Şuteybe oğulları da Avf oğulları Yahudileri gibi aynı (haklara) sahip olacaklardır. (Kaidelere) muhakkak riayet edilecek, bunlara aykırı hareket olmayacaktır.

M. 34- Sa'lebenin müttefikleri, bizzat Sa'lebeler gibi mülahaza olunacaklardır.

M. 35- Yahudilere sığınmış olan arkadaş ve çevresi bizzat Yahudiler gibi mülahaza olunacaklardır.

M. 36- Bunlardan (Yahudilerden) hiçbir kimse (Müslümanlarla birlikte bir askerî sefere), Hz. Muhammed (sav)'in müsaadesi olmadan çıkmayacaktır.

M. 37- Bir yaralamanın intikamını almak yasak edilmeyecektir. Muhakkak ki bir kimse bir adam öldürecek olursa, neticede kendini ve aile efradını sorumluluk altına sokar; aksi halde haksızlık olacaktır. "Yani bu kaideye riayet etmeyen bir kimse haksız vaziyette olacaktır." Allah bu yazıya en iyi riayet edenlerle beraberdir.

M. 38- (Bir harp vukuunda) Yahudilerin masrafları kendi üzerine ve Müslümanların masrafları kendi üzerinedir. Muhakkak ki, bu sahifede (yazıda) gösterilen kimselere harp açanlara karşı, onlar kendi aralarında yardımlaşacaklardır. Onlar arasında hayırhahlık ve iyi davranış bulunacaktır. (Kaidelere) muhakkak riayet edilecek, bunlara aykırı hareketler olmayacaktır.

M. 39- Hiç kimse müttefikine karşı bir suç işleyemez. Muhakkak ki zulmedilene yardım edilecektir.

M. 40- Yahudiler Müslümanlarla birlikte, beraberce harp ettikleri müddetçe masrafta bulunacaklardır.

M. 41- Bu anlaşmanın gösterdiği kimseler için Medine ve civarı, mukaddes bir yerdir.

M. 42- Himaye altındaki kimse (car), bizzat himaye eden kimse gibidir; ne zulmedilir ve ne de (kendisi) zulmedecektir.

M. 43- Himaye verme hakkına sahip kimselerin izni müstesna, bir himaye hakkı verilemez.

M. 44- Bu sahifede (yazıda) gösterilen kimseler, arasında zuhurundan korkulan bütün öldürme yahut münazaa vakalarını Allah'a ve Rasulullah Muhammed (sav)'e götürmeleri gerekir. Allah, sahifeye (yazıya) en kuvvetli ve en iyi riayet edenlerle beraberdir.

M. 45- Ne Kureyşliler ve ne de onlara yardım edecek olanlar, himaye altına alınmayacaklardır.

M. 46- Onlar (yani Müslümanlar ve Yahudiler) arasında, Medine'ye hücum edecek kimselere karşı yardımlaşma yapılacaktır.

M. 47- Şayet onlar (Yahudiler), (Müslümanlar tarafından) bir sulh akdetmeye veya bir sulh akdine iştirake davet olunurlarsa, bunu doğrudan doğruya akdedecekler veya ona iştirak edeceklerdir. Şayet onlar (Yahudiler), (Müslümanlara) aynı şeyleri teklif edecek olurlarsa, müminlere karşı aynı haklara sahip olacaklardır; din mevzuunda girişilen harp vakaları müstesnadır.

M. 48- Her bir zümre (gerek müdafaa ve gerekse sair ihtiyaçlar hususunda) kendilerine ait mıntıkadan sorumludurlar.

M. 49- Bu sözleşme metninde gösterilen kimseler için ortaya konan şartlar, aynı şekilde Evs Yahudilerine, yani onların müttefiklerine ve bizzat kendi şahıslarına, bu anlaşma metninde gösterilen kimseler tarafından sıkı ve tam bir itina ile uygulanır. Kurallara muhakkak riayet edilecek, bunlara aykırı hareket olmayacaktır. Ve haksız şekilde kazanç temin edenler, sadece kendi nefsine zarar vermiş olurlar. Allah bu sözleşmede gösterilen maddelere en doğru ve en mükemmel riayet edenlerle beraberdir.

M. 50- Bu anlaşma bir haksız fiil oluşturan veya cürüm işleyen ile ceza arasına engel olarak giremez. Kim ki, bir harbe çıkar, emniyette olur veya kim ki, Medine'de kalırsa yine emniyet içindedir; haksız bir fiil ve cürüm oluşturma halleri müstesnadır.

İlk kaynak: İbn-i Kesir es-Siretü'n-nebeviyye, İbn-i İshak, Zühri

Kaynak: Minnesota Üniversitesi İnsan Hakları Kütüphanesi

Türkçe çevirisi: Mükremin Kızılca / Türkiye

Veda Haccı Hutbesi

İnsan hakları İslam'la tamamlandı. Bu konuda (9 Zilhicce l0 H. / 8 Mart 632 M. Cuma) tarihinde irat buyrulan Veda Hutbesi bizlere ve tüm insanlığa verilen en önemli mesajlardan biridir.

Peygamberimiz Hz. Muhammet (sav) Veda haccında, 9 Zilhicce Cuma günü öğleden sonra Kasvâ adlı devesi üzerinde, Arafat Vadisi'nin ortasında 124 bin Müslüman'ın şahsında bütün insanlığa şöyle hitabetti. Peygamber Efendimiz (sav) tarafından Veda Haccı sırasında

Arife Günü Rahmet Dağı'ndan bu hutbenin okunduğu bu günde şu vahi inmiş ve:

"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı seçtim." *(Maide 3) müjdesini vermiştir.*

"Allah'a hamd olsun, O'na hamd eder, O'ndan yardım diler, O'ndan bağışlanma diler ve O'na tövbe ederiz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu kimse saptıramaz, kimi de saptırırsa onu kimse doğru yola iletemez. Şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur, tektir, ortağı yoktur ve yine şahitlik ederim ki Muhammed O'nun kulu ve elçisidir.

Ey Allah'ın kulları, Allah'tan korkmanızı ve O'na itaat etmenizi tavsiye ediyorum. En güzel olanla başlıyorum.

Ey insanlar! Şimdi beni dinleyin, size açıklıyorum. Çünkü bu yıldan sonra bu makamımda sizinle bir daha karşılaşıp karşılaşamayacağımı bilmiyorum.

Ey insanlar! Kanlarınız ve namuslarınız, Rabbinize kavuşuncaya kadar, tıpkı bu ayınızda, bu şehrinizde, bu gününüz gibi kutsaldır. Tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol.

Kimin bir emaneti varsa, onu kendisine emanet edene iade etsin. Cahiliye döneminin faizi ortadan kalkmıştır. Ancak sermayeniz sizindir; haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız. Allah, faizin olmamasını takdir etmiştir. İlk faizini kaldıracağım kişi amcam Abbas bin Abdülmuttalib'dir.

Cahiliye döneminin kan davaları ortadan kalkmıştır ve ilk kan davasını kaldıracağım kişi Amir bin Rabia bin Haris bin Abdülmuttalib'in kanıdır.

Cahiliye dönemi işleri, gözetleme ve su verme hariç olmak üzere ortadan kaldırılmıştır. Kasten öldürmeye kısas uygulanır. Kim bundan fazla davranırsa o, cahiliye halkındandır. Ben tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol.

Ey insanlar! Şeytan, sizin bu topraklarda kendisine tapılmasından ümit kesmiştir. Fakat onu kederden yakmakta olduğunuz diğer işlerinizde kendisine itaat edilmesini sever. Artık dininizde ondan sakının.

Ey insanlar! "Aylara ek yapmak, inkârcılığı artırmaktan başka bir şey değildir, inkârcıların daha da sapmasına yol açmaktadır. Onlar (ayların sayısını) Allah'ın yasakladığı aylara uyarlamak üzere, bu eklemeyi bir yıl helâl bir yıl haram sayıyorlar ki, böylece Allah'ın haram kıldıklarını meşru hale getirsinler. Bu yaptıkları kötü işler kendilerine güzel görünüyor. Allah inkârcılar topluluğunu doğru yola iletmez." *(Tevbe 37)*

Gerçekten zaman, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü haline dönmüştür. "Doğrusu Allah'a göre ayların sayısı, Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısına uygun olarak on ikidir; bunlardan dördü haram aylardır. İşte doğru olan hesap budur. O aylarda kendinize zulmetmeyin, müşrikler sizinle top yekûn savaştıkları gibi siz de onlarla topyekûn savaşın. Bilin ki Allah buyruklarına karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir." (Tevbe 36) Bu dört haram aydan üçü peş peşe ve biri tek aydır: Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Cemaziyelevvel ile Şaban arasında olan tek halde Recep ayı. Ben size tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol.

Ey insanlar! Kadınlarınızın sizin üzerinizde hakları vardır, sizin de onlar üzerinde haklarınız vardır. Hoşlanmadığınız kimseyi izniniz olmadan evlerinize almasınlar, fuhuş yapmasınlar. Eğer bunu yaparlarsa Allah size, onları sizinle yatmaktan alıkoymanıza, yataklarında yalnız bırakmanıza ve onlara vurmanıza, ancak sert vurmamanıza izin vermiştir. Eğer vazgeçerler ve size itaat ederlerse, artık onların geçimlerini ve giyimlerini uygun bir şekilde sağlamanız gerekir. Kadınlara iyi davranın. Zira onlar sizin hayat ortağınızdır. Kendilerine geçim sağlayacak bir varlıkları olmayabilir. Onları Allah'tan bir emanet olarak aldınız ve Allah'ın kelimesiyle kadınlığını kendinize helal kıldınız. Kadınlar konusunda Allah'tan korkun ve onlara iyi davranın. Ben tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol.

Ey insanlar! Müminler ancak kardeştirler. Bir kişinin, kardeşinin malını rızası olmadan alması helal olmaz. Ben tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol.

Benden sonra küfre saparak birbirinizin boyunlarını vurmayın. Bu vasiyetimi burada bulunanlar, bulunmayanlara bildirsinler. Olabilir ki, bildirilen kimse, burada bulunup da işitenden daha iyi anlayarak hıfzetmiş olur. Zira ben sizin aranızda öyle bir şey bıraktım ki, ona sarı-

lırsanız bir daha asla sapmazsınız: Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin sünneti. Ben tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol.

Ey insanlar! Rabbiniz birdir ve babanız birdir. Hepiniz Âdem'densiniz. Âdem de topraktandı. Allah katında en değerliniz, O'ndan en çok korkanınızdır. Arabın Arap olmayana takvadan başka bir üstünlüğü yoktur. Tebliğ ettim mi? Allah'ım, şahit ol!

Ey insanlar! Allah her mirasçıya mirastan bir pay vermiştir. Hiçbir varis vasiyet edemez ve hiçbir vasiyet mirasın üçte birinden fazlasını kapsamaz. Çocuk nikâh dairesine aittir ve zina edenin nasibi yoksun olmaktır. Kim kendi babasından başka bir baba edinir veya efendisinden başkasını veli edinirse, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onun üzerine olsun. Ondan ne bir harcama ne de bir fidye kabul edilir.

Allah'ın selamı üzerinize olsun!

Kaynak: Bütün hadis imamları, siyer ve tarih bilginleri.

Bulunduğu yer: Minnesota Üniversitesi İnsan Hakları Kütüphanesi

Türkçe çevirisi: Mükremin Kızılca / Türkiye

İslam'ın Özü Hutbe Ayeti

İslam dünyasında yüzyıllardır hutbelerde her Cuma günü hatip tarafından okunan bir ayet vardır. Son yıllarda D.İ.B. tarafından alınan yerinde bir kararla Türkçesi de verilen bu ayet Nahl suresi 90. ayettir.

Bu gün ve her zaman dünyanın ve evrenin tek akıllı yaratığı olan İnsanoğlunun ve onun oluşturduğu toplulukların istedikleri her şey bu ayette bir araya gelmiştir. Bu ayette sözü edilen ve ele alınan maddelere ayrıca Kuranı kerimin pek çok yerinde de genişçe yer verilmiştir.

"Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor." (Nahl 90)

Bu ayette emredilen üç şey vardır;

1- Adalet: Adalet uygulayıcı bakımından iki kaynağa sahiptir;

a- Devlet, devleti oluşturan tüm bireyler arasında hiçbir ayırım yapmadan insanca dağıtımı sağlamak bu uygulayıcının görevidir. Sebebi ne olursa olsun yapılacak aykırı bir uygulama zulüm adını alır ve tüm

temellerin sarsılmasına yol açar. Bu türlü adalet için "mülkün temeli" denmesi, devletin ve ülkenin yıkılmaması için en asgari şart olduğu anlamındadır. Konuyu şu ayet fevkalade izah etmiştir;

"Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz sizi adaletsizliğe itmesin. Adil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Maide 8)

Evet, adaletin devlet bazında tecellisi için "Düşmanınız bile olsa kimseye haksızlık adaletsizlik etmeyin." buyrulmasından daha fazla ne aranabilir?

b- Fertler, özel kişilikler; himayelerinde ve vesayetleri altında bulunan eş, çocuk ve yetimler arasında istenen eşitliği ve hakkaniyeti kurmak zorundadırlar. Eğer bunu yapmazlar ya da yapamazlarsa devletin müdahale hakkı doğar. Aile içinde sağlanacak adalet için de şu ayet-i kerime büyük dersler çıkarılacak manalar taşımaktadır;

"Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaleti yerine getiremezsiniz. Öyle ise (birine) büsbütün gönül verip ötekini (kocası hem var, hem yok) askıda kalmış kadın gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir." (Nisa 129)

Bu ayette aile başkanı olarak görülen erkeğe aile içinde adaleti yürütme vazifesi verilirken birden fazla evlenmekteki sakıncalara çok mükemmel olarak işaret edilmiş ve buna teşebbüs edenler ilahi bir ikaza maruz kalmışlardır.

2- İyilik yapmak: İhsan kelimesiyle ifade edilen iyilik yapmak, ne ve kime soruları bakımından 2 türlü yanı vardır;

a- Kimlere iyilik yapılmalı

Bu sorunun cevabını veren birçok ayet nazil olmuştur. Bu ayetlerde ölçü genelde yakından uzağa doğru ve zayıftan kuvvetliye doğru bir gösterge arz etmektedir. Bu ayetlerden en genişi aşağıdakidir;

"Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya,

yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez." (Nisa 36)

b- İyilik neleri kapsamaktadır?

Tarih boyunca, insanlık var edildiğinden beri peygamberlerin a.s. ve bilge kişilerin özellikle üzerinde durdukları esasların başında iyilik yapmak ve kötülük yapmamak gelir. Aslında iyilik yapmanın altında kötülük yapmamakta dâhildir. Bu bakımdan iyilik kendimiz başta olmak üzere kimseye kötülük yapmamaktır. İyiliğin en ucuzu güler yüzlü olmak en zoru ise mallarımızın belli ölçülerde tayin edilen zekâtlarını vermektir.

3- Yakınlara yardım etmek: Yardıma muhtaç olanlara yardıma gücü yetenlerin yardım etmesi İslam'ın en büyük emirlerinden birisidir. Burada şu maddelerde kısaca bilgi sahibi olmamız gerekmektedir;

a- Yakınlık nedir ve nasıl sıralanmalıdır?

Yakınlık akrabalıktan başlamakta ve ana babadan dışarı doğru genişleyerek sürmektedir. Bir de komşu yakınlığı vardır ki bu da ev yakınlığına göre bir kıymet ifade eder.

b- Yardım nedir ve bunu yapmak seçmeli midir? Zorunlu mudur?

Yardımı iyilikle eşdeğerde de farz edebiliriz. Ancak bu sosyal yardımlaşma anlayışımızda en büyük yeri alan zekât kurumu ihmali asla affedilmeyen bir zorunluluktur.

Ayette yasaklanan da üç şey vardır;

1- Hayâsızlık: Utanma duyusunun yitmesi anlamındaki bu kelime en basitinden argo konuşmaları, en ağırından ise namus ve ar duygularını zedeleyen davranışları kapsar.

2- Fenalık: Fenalık, iyiliğin tam karşında duran bir kelimedir. Bu yüzden kutsal kitabımızda Müminlerin ahlakı ve özellikleri anlatılırken bu iki kelime "maruf- münker" şeklinde sekiz yerde tekrarlanarak emredilmektedir. Bu ayetlerden birisi şöyledir;

"Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır." (Al-i İmran 104)

3- Azgınlık: Azgınlık kelimesi için ayette geçen "bağy" kelimesinin Türkçedeki en uyumlu karşılığı diyebiliriz. Bu artık kötülüğün zulme

dönüşen karşılığıdır. Bundan sonrası da Allah'a, Rasülüllaha ve emirlere toplu isyan ve savaş açma hallerini kapsar. Azgınlığın bu derecesi için Allah (cc), en şiddetli cezayı şu ayetiyle emretmiştir;

"Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer (Allah'ın emrine) dönerse, artık aralarını adaletle düzeltin ve (onlara) adaletli davranın. Çünkü Allah, adaletli davrananları sever." (Hucurat 9)

Müslümanlardan ne istiyorlar?

Neden herkes Müslümanlara saldırıyor? Hadi gayrimüslimlerin saldırısını anlarız da Müslümanlar Müslümanlara neden saldırıyor?

"Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır." (Saf 8)

Müslümanlardan ne istiyoruz?

Adalet mi?

"Ey İnananlar! Allah için adaleti ayakta tutup gözeten şahitler olun. Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sürüklemesin; adil olun; bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'tan sakının, doğrusu Allah işlediklerinizden Haberdar'dır." (Maide 8)

Ahlak mı?

"Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin." (Kalem 4)

İyi geçinmek mi?

"Sadece, "Selam, selam," derler." (Vakıa 26)

Hoşgörü mü?

"(Resûlullah'ın:) Yâ Rabbi! Bunlar, iman etmeyen bir kavimdir, demesine karşı Allah: Şimdilik sen onlardan yüz çevir ve size selam olsun de. Yakında bilecekler! buyurdu." (Zuhruf 88-89)

İnsanlara iyiliği göstermek yanlışlardan uzaklaştırmak mı?

"Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emreder, kötülükten menederler, hayırlı işlere koşuşurlar. İşte bunlar iyi insanlardandır." (Al-i İmran 114)

Bütün insanları eşit sayan İslam'a sahip olmaları mı?

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." (Hucurat 13)

Bırakın kötülüğü, yanında değilken kimse hakkında dedikoduyu bile haram saymalarından mı?

"Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakının; çünkü bazı zanlar günahtır. Gizlilikleri araştırmayın, birbirinizin gıybetini yapmayın; herhangi biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Tabii ki bundan tiksinir! Allah'a itaatsizlikten de sakının. Allah tövbeleri çokça kabul etmektedir, rahmeti sonsuzdur." (Hucurat 12)

Doğru ve dürüst olmak mı?

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun." (Tevbe 119)

Bilgisiz saldırganlara selamla karşılık vermek mi?

"Rahmân'ın has kulları yeryüzünde vakarla yürüyen, cahiller onlara laf attığı zaman, "selâm" deyip geçen kullardır." (Furkan 63)

Okumaları mı?

"Yaratan Rabbinin adıyla oku! - O, insanı bir alaktan yarattı. - Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. - Ki O, kalemle yazmayı öğretendir. - İnsana bilmediğini O öğretti." (Alak 1-5)

Çalışmaları mı?

"Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık var. Evet o zorlukla beraber bir kolaylık var! O halde boş kaldığında yine kalk yorul! Ve ancak Rabbinden ümit et, hep O'na doğrul!" (İnşirah 5-8)

Allah için sevmek, Allah için kızmak mı?

Evrenin en büyük iyilik hareketi İslam'a girmek mi?

Müslümanlardan biri bir suç işlediğinde hemen onun namazını orucunu haccını neden ileriye sürüyoruz?

Dünyada gerek ülkeler bazında gerek nüfus bazında gerek insanlık bazında en az suç işleyen toplumun Müslümanlar olduğunu bilmiyor muyuz?

Bir günahla bütün Müslümanları neden suçlu duruma düşürmeye çalışıyoruz?

Suçlar günahlar hatalar kişiseldir, beşeridir bunu neden İslam'la özdeşleştiriyoruz?

Müslümanlar bir suç işleyince illa da namazına ve diğer ibadetlerine saldırıyoruz. Neden?

Dünya milletleri, dünya insanları Müslümanların dışındakiler, kendilerini insanlık abidesi sananlar 3 senedir Gazze'de 60.000 çocuk, kadın öldürüldü; sizin ahlakınız buna nasıl müsaade ediyor?

Yaklaşık 80 yıl önce ilan edilen insan hakları evrensel beyannamesi bir ırkı diğerine üstün mü görüyor? Bu beyannameye imza koyan bütün dünya milletleri işkence ve eziyet gören Müslüman olunca neden sessiz?

Müslümanın Amentüsü

Amentü bir Müslümanın inanması gerektiği ana başlıkları içeren bir ikrardır. Amentü bir dua değildir, Kur'an'dan bir sure de değildir, namazda da okunan bir ayet değildir. Amentü, her Müslüman çocuğun küçük yaşlarda hafızasına alması gereken bir iman sözleşmesidir.

Amentü billahi

Ve melâiketihi

Ve kütübihi

Ve rusülihi

Vel'yevmil'âhiri

Ve bil'kaderi hayrihi ve şerrihi minallahi Teâla

Velba'sü ba'del'mevti hakkun

Eşhedü ellâ ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü

Müslümanın imanının 6 şartını ele alan amentüyü okuduğumuzda ne demek istediğini hemen hemen hepimiz anlayabiliyoruz.

İlk 4 cümleyi anlamayan yoktur: Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine inanmak imanın ilk dört şartıdır. Bu 4 şart Bakara Suresinin 285. ayetinde, Amenerrasulü olarak bilinen ayette aynı şekilde geçmektedir.

Vel'yevmi'l-ahiri / ahiret gününe imanı ifade eder ki Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde ahirete iman olmazsa olmaz bir şart olarak emredilir ve ele alınır. Bu ayetlerden birisi bakara suresinin 4. ayetidir ki burada "ve bil'ahireti hüm yûkınûn / müminler ahirete kesinlikle inanırlar." buyrulmaktadır. Kur'an'da ahiret imanı emreden ahiret kelimesinin geçtiği 115 ayet vardır.

Amentünün son cümlesi ayrıca vel'ba'sü ba'de'l-mevti hakkun / öldükten sonra dirilmek gerçektir, denmektedir.

Amentü'müzde 6. şart olarak "ve bil'kaderi / kadere iman" denmektedir. Devamında "hayrihi ve şerrihi minallahi Teâla" kadere imanın yani hayır ve şerrin Allah'tan olduğunu ifade eden cümle yer alır. Bu şekilde kadere imanı öngören birçok ayet-i kerime vardır. İşte onlardan birisi:

"Gaybın anahtarı yalnızca O'nun yanındadır. O'ndan başka hiç kimse onları bilemez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. Bir yaprak düşse mutlaka onu bilir. Yerin karanlığında tek bir dane, canlı ve cansız yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın." (*Enam 59)*

Bu ve buna benzer yüzlerce ayette Cenab-ı Hakk'ın ezelde kudreti ve ilmi ile her şeyi yazdığı ifade edilir. Tabii bu yazı ilim sıfatının tecellisi ile yarattığı ve yaratacağı her şeyin ne yapacağını, kendi iradesiyle neler işleyeceğini bilmesine ve bu bilgilere dayalıdır.

Kadere iman demek: başa gelenin hayrına ve şerrine, tatlısına acısına, azına çoğuna, görünenine görünmeyenine, sevilenine sevilmeyenine iman demektir ki bu iman olmadığı müddetçe kişinin imanı da tam ve sağlam olmayacaktır. Bu hususta birkaç ayetle konuyu pekiştirelim;

"Biz her şeyi ölçü ve kaderiyle yarattık" *(Kamer 49)*

"Âlemlere uyarıcı olsun diye kulu Muhammed'e Furkan'ı indiren, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisine ait olan, hiç çocuk edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, her şeyi yaratıp ona bir nizam veren ve mukadderatını tayin eden Allah, yüceler yücesidir." (Furkan 1, 2)

"Sizi bayağı bir sudan yaratıp onu belli bir süreye kadar sağlam bir yere yerleştirmedik mi? Sonra da ona ölçülü bir biçim verdik. Biz ne güzel biçim verenleriz!" *(Mürselat 21 22 23)*

Bu ve buna benzer yüzlerce ayette Cenab-ı Hakk'ın ezelde kudreti ve ilmi ile her şeyi yazdığı ifade edilir.

Tabii bu yazı, ilim sıfatının tecellisi ile yarattığı ve yaratacağı her şeyin ne yapacağını, kendi iradesiyle neler işleyeceğini bilmesine ve bu bilgilere dayalıdır.

Hiçbir varlığın ve özellikle insanın kaderini bilme şansı yoktur. "Gaybın anahtarları sadece Allah'ın katındadır"

İmanın Bilimle Kanıtlanmaya İhtiyacı Yoktur!

Gaybe imanın bilimle kanıtlandığı saat, kıyamet saatidir. Faraza gaibe iman esasları kanıtlanırsa o iman geçersizdir.

Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlığın temeli aynı ilahi kaynak olan vahiydir. Son peygamber Hz. Muhammed'i (sav) diğer peygamberlerden, İslam dinini de diğer dinlerden ayıramayız. Bu iki gerçeği dost düşman, inanan inanmayan herkesin bilmesi gerekir.

İşte kanıtları:

"Yine de ki: "Ben, peygamberler arasında benzeri gelip geçmemiş biri değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilemem. Ancak bana vahyedilene uyarım. Ben yalnızca açık bir uyarıcıyım." (Ahkaf 9)

"Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nûh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mûsâ'ya ve İsâ'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslâm dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah, ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır." (Şura 13)

Bu ilahi vahye göre hazreti Muhammed'i (sav) inkâr etmek, kabul etmemek bütün peygamberleri inkâr ve reddetmek demektir. İslam dinini de kabul etmemek bütün dinleri kabul etmemek ve reddetmek demektir.

Arkeolojik veriler Müslümanların imanını zedeleyemez. İslam dininin bilimle çatışması asla söz konusu değildir. İslamiyet, Yahudiliği ve Hristiyanlığı yürürlükten kaldıran tek hak dinin en son halidir. Buna rağmen son ilahi kutsal kitap olan Kur'an-ı kerim, kendisinin Tevrat ve İncilin tahrife uğramayan hallerinin koruyucusu olduğunu teyit eder:

"(Resulüm!) Sana da kendisinden önceki kitapları tasdik edici ve onları denetleyici olarak bu kitabı hak ile indirdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen bu gerçeği bırakıp da onların

isteklerine uyma. Her birinize bir yasa ve bir yol yöntem verdik. Allah dileseydi sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat size verdikleriyle sizi denemek istedi. Öyleyse hayırlı işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Allah size hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (Maide 48)

Bu gerçeği anlayamayanlar, bu ilahi dinler arasındaki benzerliklere şaşarlar ve gülünç iddialarda bulunurlar. Mesela: "sünnet Yahudilikte de vardı" gibi saçma sapan paylaşımlarla güya İslam'ın "alıntı" olduğunu ima ederler.

Sünnet olmak hakkında kısa bilgi: "Fıtrat (insanın doğal yapısından olan şeyler) beştir; 1-Sünnet olmak 2-Bıyıkları kısaltmak 3-Koltuk altını yolmak 4-Etek tıraşı yapmak 5-Tırnak kesmek "

Yüce Peygamberimizin bu sağlam hadis-i şerifi, iki sağlam sahih kaynağımız olan Buhari ve Müslim'de geçer, kaynak aşağıdadır.

"Allah insanı en mükemmel kıvamda yarattı" diyerek vücudumuzda bulunan azalara yön vermeyecek miyiz? Elbette ki uzayan kıllarımızı yolacağız veya tıraş edeceğiz. Bıyıklarımızı normal saygın bir halde tutacağız. Tırnaklarımızı normalin üzerinde uzatmak yerine uzayan yerlerini keseceğiz.

Tin suresinde geçen ayet-i kerime "Biz insanı kesinlikle en güzel bir kıvamda yarattık." mealindedir.

Bu ayet-i kerimeye uyarak en güzel tarzımızı, ana rahminden dünyaya geldiğimizdeki yaratılışımızı korumak, büyüdükçe gelişen çirkinliklerimizi normal rayına oturtmak zorundayız. Cenab-ı Hakk'ın bizleri mükemmel şekilde yarattığı bir gerçektir. Ayrıca bu mükemmellik sadece görünen değil, akli melekeler ve bütün hayvanlara, canlılara hükmedecek bir kıvamda yaratılış manasına da gelir.

Yukarıda söz edilen 5 unsur başka hadis-i şeriflerde de anlatıldığına göre bütün peygamberlerin öngördüğü prensiplerdir. Bu bakımdan İslam dışı medeniyetlerin ya da beşeri dinlerin bunları uygulaması, hak dinlerin onlardan aldığı manasına asla gelmez bilakis böyle güzel şeyler kim uygularsa uygulasın ilahi dinlerden iktibas edildiği muhakkaktır.

Din, iman esaslarını kanıtlamak için bilime ihtiyaç duymaz. Çünkü dinlerde esas olan gaibe imandır. Bilimsel verilerle bir şey kanıtlanırsa

gaibe iman esası ortadan kalkar. Eğer dinlerin iman esasları mesela Allah'a iman, meleklere iman, cinlere iman gibi görünmeyen unsurları bilimsel verilerle kanıtlanırsa o zaman iman diye bir şey ortadan kalkar. Faraza iman esasları kanıtlanırsa o iman geçersizdir. Kur'an-ı Kerim'in bir ayetinde gaibe iman esasları gözle görülecek şekilde ortaya çıkarsa artık imanların geçersiz olduğunu şu şekilde ifade eder:

"(Ey Muhammed!) Onlar (iman etmek için) ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rabbinin bazı âyetlerinin / maddi ve görsel olarak kanıtının gelmesini mi gözlüyorlar? Rabbinin âyetlerinden bazısı geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan bir kimseye (o günkü) imanı fayda vermez. De ki: "Siz bekleyin. Şüphesiz biz de bekliyoruz." (Enam 158)

Müslümanlar şuna inanır ki: on binlerce peygamber sahtekâr olamaz, hepsi aynı tek Allah'a, meleklere, kitaplara, cennete, cehenneme, cinlere ve aynı iman esaslarına inanmayı öngörürler. Tevrat ve İncil'in asılları ile Kur'an-ı Kerim tamamen birbirinin devamı niteliğindedir ve aynı iman esaslarını söylerler. Gerek bu ilahi kitaplar ve gerek bu kitapları bildiren peygamberler aynı yanlışta, anlaşmışçasına nasıl birleşebilir ki? Aralarında binlerce yıllık zaman olan bu insanların böyle bir anlaşmasını söylemek deli zırvasıdır. Kur'an-ı Kerim'in aşağıdaki ayetinde "biz bazı peygamberleri size bildirdik, bazılarını bildirmedik." buyruluyor;

"Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da var. Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mûcize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. İşte o zaman bunu batıl sayanlar hüsrana uğrarlar." (Mümin 78)

Buna göre Kur'an-ı Kerim'de adı geçen -ki aşağı yukarı diğer kutsal kitaplarda da aynıdır- 30'a yakın peygamberden başka on binlerce peygamberden bahsediliyor, bu peygamberler nereye geldi sanıyoruz? Tabi ki dünyanın insan yaşayan dört bir yanına geldiler.

Yine Kur'an-ı Kerim'in aşağıdaki ayetinde;

"Kim doğru yolu bulmuşsa, ancak kendisi için bulmuştur; kim de sapıtmışsa kendi aleyhine sapıtmıştır. Hiçbir günahkâr, başka bir

günahkârın günah yükünü yüklenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz." (İsra 15)

Buyrularak her insan topluluğuna bir peygamber gönderdiklerini ve hiçbir topluluğu peygamber göndermedikçe sorumlu tutmayacaklarını bildiriyor. Japonlar, Çin'ler, Aborjinler, Aztekler, Mayalar, Kızılderililer mutlaka kendilerine peygamber gelmiştir, gelmediyse sorumlu tutulmayacaklardır.

Bir koyun çobanı olan Musa peygamber, bakire bir kızdan doğan İsa peygamber, anasını babasını hiç görmemiş bir yetim olan Muhammed peygamber (sav) ve sayıları on binlerle ifade edilen aynı iman esaslarını tebliğ eden peygamberler asla yalanda ve sahtekârlıkta birleşemezler. Onların getirdikleri tamamen ilahi vahiy eseri kitaplardır. Hicaz bölgesinde putperest, müşrik Arapların arasında yetim ve Emin Muhammed adlı bir insan ne amaçla bir şey uydurabilir ki?

Ayrıca kendisine "Atalarımızın dinine laf atmazsan sana krallık verelim" demeleri üzerine:

"(Ey Muhammed!) Onlara (istedikleri) bir âyet getirmediğin zaman (alay ederek) derler ki: "Onu (da) bir yerlerden derleyip toplasaydın ya." De ki: "Ben ancak Rabbimden bana vahyedilene uymaktayım. Bu (Kur'an âyetleri), Rabbinizden gelen basiretlerdir (Gönül gözlerini aydınlatan nurlardır). İman edecek bir topluluk için bir hidayet kaynağı ve bir rahmettir." (Araf 203) Diyerek neden reddetsin ki?

Son yıllarda Sümerologların, Şanlıurfa Göbeklitepe, Konya Çatalhöyük ve benzeri alanlardaki kazı uzmanlarının kazılarda dinleri bitirecek yazıtlar, tabletler çıktığını ilan ederek göbek atmaları boşunadır.

Arkeoloji Müslümanların İmanını Güçlendirir!

Göbeklitepe ve Çatalhöyük ile dinlerin bittiğini iddia eden gülünç insanlara şaşırıyorum gerçekten. O kadar kolay değil. Herkes zulmünün bedelini, büyük mahkemede verecek ve cezasını çekecek.

Bundan 150 sene önce Sümerlerin tabletleri çıkınca da "İşte dinlerin sonu geldi" gibi, bu yaygaralar koparıldı. Oysa Sümerler o medeniyeti 10 tane peygamber zamanında yaptılar. Bu peygamberlerin birisi de Nuh peygamberdir. O medeniyeti onlara, 950 sene yaşayan büyük usta

ve peygamber, tersanesinde nasıl gemi yapılacağını öğretti. Yine İdris Aleyhisselam onlara yazmasını öğretti.

19. yüzyılda Sümer tabletlerinin bulunmasına yakın, bir de evrim teorisi ortaya atılmıştı. Teorinin uzmanı Darwin 1880'de öldüğünde neredeyse artık dinlerin bittiği, insanın Âdem ile Havva'dan değil, maymundan türediği aşılanıyor, ders kitaplarına bile giriyordu. Ateizmin en güçlü ipuçlarından biri olan Darwin teorisinden sonra, "Yaratılış mı evrim mi?" 150 senedir tartışılıyor. İlk zamanlarda kısmen başarılı oldularsa da artık zamanımızda kesinlikle İslam duvarından, Müslümanın imanından bir kıymık bile koparamamaktadırlar. Çünkü Müslümanlar artık uyandılar, okuyorlar.

15. yüzyıl başında ölen ünlü sosyolog İbn-i Haldun ve 1780 yılında ölen Erzurumlu İbrahim Hakkı, Darwin'den yüzyıllar önce benzer düşünceyi kitaplarında yazmışlardı.

Darwin'den yüz yıl önce ölen Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretleri büyük bir İslam bilgini olarak "Marifetname" adlı kitabında konuyu enine boyuna, krokilerle ve tablolarla anlatmaktadır. Yaratılış, madenler, bitkiler ve hayvanlar yani canlılar şeklinde bir dizi içerisindedir ve insana en yakın canlı olan maymun, insanın bir altındadır. Ancak, canlılar maymuna kadar evrilerek gelmiş olsalar bile maymundan sonra insanın yaratılışına sıra gelince Allah (cc) hazretleri Kur'an-ı Kerim'de defalarca anlattığı şekilde ilk insanı topraktan yaratmıştır. Ama asla maymundan doğurulmamıştır. Bu konuya işaret eden Kur'an-ı Kerim'de üç ayet-i kerimede, büyük günah işleyen, peygamberleri saymayan bazı kavimler için "Onları maymuna çevirdik" diye bir ifade kullandığı görülür. O üç ayet şunlardır:

"İçinizden cumartesi günü hakkındaki hükmü çiğneyenleri elbette bilirsiniz. Bu yüzden onlara, "Aşağılık maymunlar olun!" demiştik." *(2/65)*

"De ki: "Allah katında cezası bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Onlar, Allah'ın lânetlediği ve gazap ettiği, bir kısmını maymunlara ve domuzlara çevirdiği, tâguta tapan kimselerdir. İşte bunlar, yeri daha kötü olanlar ve doğru yoldan daha fazla sapmış bulunanlardır." *(Maide 60)*

"Kendilerine yasak edilen şeyler karşısında küstahça diretince onlara, "Aşağılık maymunlar olun!" dedik." *(Araf 166)*

Bu 3 ayetle ifade edilen tehditler Yahudilere yapılan tehditlerdir. İsrail oğulları kendilerini peygamber Musa Aleyhisselam aracılığıyla firavunun zulmünden kurtaran Cenab-ı Hakk'ı bırakarak peygamberden uzak kaldıkları en kısa sürede bir buzağıya tapacak kadar seviyesiz bir duruma düşmeleri o tehditleri almasına neden olmuştur. İsrail oğulları Samiri adlı heykelci tarafından altından yapılmış bir buzağı heykelinin içine basılan bir hava ile "mö" sesi çıkarmasını bir ulûhiyet zannedecek kadar yoldan çıkmışlar ve yüce yaratıcıyı bırakarak bir inekten doğan buzağıya tapmaya başlayınca Cenab-ı Hak yukarıdaki üç ayetteki tehditleri söylemiştir.

Evrenin ve İçindekilerin Yaratılışı

"İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?" (Enbiya 30)

Bütün ilmi veriler ve gerçekler yukarıdaki ayet-i kerime ile eş anlamlıdır. 19. yüzyılda Darwin, evrim teorisini ortaya atmadan tam 500 yıl önce Müslümanlar bu konuda söylenecek her şeyi söylemiştir.

İbn-i Miskeveyh, Câhız, Farabi ve diğer filozof veya kelamcı İslam âlimleri, hayvanları inceleyen doğa bilimciler, canlıların çevreye adaptasyonla değişime uğrayabileceğini söylemişlerdir. İslam âlimleri ayrıca insanoğlunun alttan en yakın canlı türü maymun olduğunu yazmışlardır. Milattan önce ortalama 4 ve 5. yüzyıllardaki antik Helen medeniyetinin doktorları tabipleri ve hikmet erbabı da bütün canlıların sudan olduğunu kabul ederken yukarıdaki ayet-i kerimeden başka bir şey söylememişlerdir.

Gerek, Thales'ten Platon'a eski çağ filozofları ve gerek Seyyid Emin Ali'den Mevlâna Celaleddin-i Rumi'ye ortaçağ Müslüman filozoflar evrenin akıllı yaratık olan insanın yaşamasına elverişli hale gelinceye kadar bir evrim geçirdiğini ve insanoğlunun hayatı için hazırlandığını söylerler.

Cenab-ı Hakk'ın birçok ayette evreni altı günde yarattığını ifadesi de bunu anlatır. Tabii ki bütün bunlar insanın, maymun neslinin bir devamı

ya da başka bir şekli olduğu anlamına asla gelmez. Yukarıdaki üç ayet-i kerimede beyan edildiği gibi insana en yakın olan yaratık maymundur. Cenab-ı Hakk tarafından yaratıkların en erdemlisi olan insanoğlunun, hayvanların mertebesi olan esfel-i sâfilîn mertebesine yani hayvanlığa / maymunluğa döndürülmesinden bahsedilmiştir. *(Tin suresi)*

Allah (cc) ve 18 Bin Âlem

Yaratıcımız (cc), ayetlerde bazen "İnnî, Ene / Ben" bazen de "İnnâ Nahnü / Biz" kelimelerini kullanır. Yüce Allah (cc) Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde "biz" anlamında "Nahnü ve İnnâ" gibi zamirleri kullanır. Biz demek çokluktan kinaye değildir, büyüklükten kinayedir.

Mesela Türkçemizde konuşurken birisine "sen" demek farklı "siz" demek farklıdır. "Siz" diye hitap etmek bir nezaket icabıdır. O da cevap verirken, "Biz" diyecektir, bu çokluk anlamı taşımaz.

On sekiz bin âlem ne demektir?

Yüce kitabımız Kur'an'ın 73 ayetinde "el-âlemîn" yani âlemler kelimesi geçer. Bunların ilki, ilk surenin ilk ayetidir: "Bütün övgüleri âlemlerin Rabbinedir" şeklinde yer alır. Âlemler: İslam kültüründe 18.000 âlemden söz edilir. Bu âlemler içerisinde insanlık âlemi 1. sıradadır. İnsanlık âleminin de birçok kategorisi vardır. İnanmayan, inanan, inanıp da yanlış inanan, yanlış inanıp da pişman olan, pişman olmayan gibi sıralanır gider.

Âlemler Allah'ın dışında her şey olarak tanımlanır. Yeryüzü, gökyüzü, bu ikisinde ve arasında yaşayanlar her biri ayrı bir âlemdir. Bitkiler, cnsızlar, canlılar, canlıların: memeli, böcek, kuş, balık, sürüngen türleri hepsi kendi kategorisi içerisinde bir âlemdir.

Allah (cc) Âlemlerin Rabbidir

Kur'an'ı kerim tüm insanlığa gelen son bir ilahi mesajdır. 114 sure halinde inmiştir. Fatiha Suresi iniş olarak 5. sırada yer almaktadır. Ancak bu surenin hem Medine'de hem de Mekke'de indiği bilinmekle beraber Mekki olarak sayılmaktadır.

Fatiha Suresi tüm Kur'an'ın bir özetidir. O, ayrıca Kur'an'ı açan anlamında Fatiha olarak adlandığı gibi ümmü'l-kitab / kitabın anası olarak da adlanmıştır. Fatihasız namaz olmayacağı peygamberimiz

tarafından belirtilmiş ve günde 40 kere her Mümin günlük namazlarında bunu okumakla şerefyap olur.

Fatiha Suresi yedi ayet, yirmi beş kelime, 113 harften oluşan bir suredir. Bu surenin yedi ayetinin meali şöyledir;

1. "Rahmân (ve) rahîm (olan) Allah'ın adıyla.

2. Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

3. O, Rahmandır ve rahîmdir.

4. Ceza gününün malikidir.

5. (Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız.

6. Bize doğru yolu göster.

7. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!"

Bu ilk surede besmele de ayet olarak sayıya dâhildir, besmele bütün iyi şeylere başlarken çekilmesi gereken bir başlangıçtır, besmelede iki ana unsur dikkate şayandır;

1- Rahman adı, Allah'ın Esma-i Hüsna'sı yani güzel adları vardır. Rahman da bunlardan biridir ve anlamı; dünyada inanan inanmayan herkese merhametle bakan demektir.

2- Rahim ise ahirette sadece inananlara rahmet edecek olan demektir. Evet, o ebedi yurtta Allah'a ve elçilerine ve elçilerine vahyettiği ayetlere inanmayanlara merhamet yoktur.

Allah cc, tüm âlemlerin rabbidir, Yeryüzünde canlı cansız bütün yaratıkların terbiyecisi odur, 18 bin âlemin de Rabbidir. Bu ikinci ayette çok önemli bir konu aydınlatılmaktadır ve Yahudilerin yani Musevilerin düştüğü acı tabloya dikkat çekilerek "Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur." buyrulmuş ve onların, "Allah sadece Yahudilerin rabbidir, diğer milletler bizim kölemizdir," gibi, ırkçı yaklaşım ve sapmaları kesinlikle reddedilmiştir ki bu hunharca bir iftiradır.

Evet, Allah (cc), bu son ilahi kelamında dünyadaki insanların özellikle Allah'a inananların düştüğü yanlışları bir bir doğrusuyla değiştirmektedir. Peygamberlerin ilk olan Adem, sonuncusu olan Hz. Muhammed Mustafa ve ikisi arasında geçen başta Hz. İsa, Hz. Musa,

Hz. Nuh, Hz. İbrahim ve bütün peygamberlerin hepsini gönderen bir olan Allah'tır. Onları risaletle görevlendiren ve onlara ve tüm peygamberlere vahyeden, bir olan Allah'tır.

Ceza gününün maliki odur. Yani ahirette herkesin toplanacağı mekânda tek söz sahibi odur ve gereken ceza veya mükâfatı verecektir. İnsanlar dünyadaki beşeri durumları ve menfaatleri doğrultusunda gerçeği sağa sola bükerek yamultmaya çalışmaktadırlar ama orada her şey apaçık ortaya çıkacaktır. Hâlbuki Kur'an'ın en doğruya ulaştıracağı boşuna beyan edilmemiştir;

"Bu (Kur'an), insanlar için bir açıklama, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için bir hidayet ve bir öğüttür." (Al-i İmran 138) İnsanlar bu açıklamaya mutlaka sağ iken kulak vermeliydiler.

5. "(Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız."

Evet, tüm Müminler burada iyice düşünmelidirler: Ancak Allah'a ibadet ve ancak ondan yardım istemek. Tüm İslam dünyasındaki abartılı türbeleri ve abartılı tevessülleri yeniden bir daha sorgulamalı değil miyiz acaba? Tevessüllerde mutlaka Allah'ın iznini başa almak zorundayız. Şimdi seher vakitlerinde Allah'la baş başa kalarak ondan bir şeyler isteyelim bakalım. Evet, sadece ona ibadet ettikten, teheccüdü kıldıktan sonra sadece ondan bir şeyler isteyelim. Zira O Zat-ı Ecelli A'la öyle buyuruyor;

"Kullarım beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki) gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler." Bakara (186)

6. "Bize doğru yolu göster."

7. "Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!"

Allah (cc)'dan, sadece O'na ibadet edip O'ndan medet umduktan sonra ondan en önemli istek geliyor ki o da doğru yolu bulmaktır. Doğru yol, İslam'dan başkası değildir elbette. Önemli olan onda sabit kalmaktır, o da Allah'ın hidayetiyle mümkündür. İşte bu hidayeti yalnızca Allah'tan istememiz gerekiyor. Bir de bu hidayetten uzaklaştıkları halde kendilerini

doğru yol olarak anlatan ve kabul ettirmeye çalışan İslam'dan önceki iman sahiplerinin tuttukları yoldan uzak durmamız için ve Allah'ın onlardan koruması için dua etmemiz, isteniyor bu son ayetlerde.

İslam'dan önceki Hz. Musa'nın ümmeti olan Yahudiler, Hz. İsa'yı ve Hz. Muhammedi a.s. kabul etmemekle ilahi öfkeye uğradılar. Sebebi de Allah'ın Peygamberleri arasında ayırım yapmalarıdır. İslam'dan önceki son peygamber olan Hz. İsa'ya iman edenler ise ona ilahlık isnadıyla ve üçleme gibi bir dalalete sapmakla düştükleri bu bataklıkta bocalamaktadırlar ki onlar da kesinlikle ana yoldan sapmışlar yanlışa düşmüşlerdir.

Bu durumu Allah cc şöyle tescillemiştir; "(Yahudiler) Allah'ı bırakıp hahamlarını; (Hristiyanlar ise) rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa bunlar da ancak, bir olan Allah'a ibadet etmekle emir olunmuşlardır. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır." *(Tevbe 31)*

Kur'an'ın Beyan ve Tebliğ Dili

Kur'an-ı Kerim, şiir ve nesir edebiyatının en üst seviyelerde olduğu bir dönemde inmiştir. Bu bakımdan Kur'an'ı okurken gerek edebi yönden gerek söyleyiş / söyletiş bakımından eşi benzeri olmayan bir mucizelik göze çarpar.

111 ayette inananlara "Rabbena / Ey Rabbimiz" diye başlayan dualar öğretir. İşte hepimizin bildiği bu dua ayetlerden birisi:

"Onlardan bir kısmı da: Ey Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru! Derler." *(Bakara 201)*

100 ayette de tekil olarak "Rabbi / Ey Rabbim" şeklinde bizlere yol gösterilir. Bu tarz ayetlerden birisi şöyledir:

"Hükmü her yerde geçerli, gerçek hükümdar olan Allah yücedir. (Ey Muhammed!) Kur'an sana vahyedilirken, vahiy bitmeden önce (unutma korkusu ile) Kur'an'ı okumada acele etme; "Rabbim! Benim ilmimi artır" de." (Taha 114)

Yaratıcı, iradesini peygamberimize (sav) hitaben 332 ayette "Kul / söyle" şeklinde ifade buyurur. Onlardan birisi şöyledir:

"Sana (Allah yolunda) ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: Maldan harcadığınız şey, ebeveyn, yakınlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalıdır. Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir." (Bakara 215)

Umumi kullarına 12 ayette "Kûlû / söyleyin" diye emirler vererek ifade eder, onlardan birisi şöyledir:

"Deyiniz ki, 'Biz, Allah'a iman ettik ve bize ne indirildiyse İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına ne indirildiyse, Musa'ya ve İsa'ya ne indirildiyse ve bütün peygamberlere Rablerinden ne verildiyse hepsine iman ettik. Biz onların arasında fark gözetmeyiz ve biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız." *(Bakara 136)*

Meramı ifade ederken, iradesini, muradını dile getirirken hiçbir mana bozukluğu olmadan onlarca hatta yüzlerce ayetin aynı harfle bittiğini görürsünüz. Mesela İhlas Suresinin bütün ayetlerinin dal yani d harfi ile Nas suresinin bütün ayetlerinin Sin yani s harfi ile, Şems suresinin bütün ayetlerinin harekesiz çektiren Elif ile bittiğini görürüz.

Tevrat'ın Hz. Musa'ya vahyedildikten 500 sene sonra, İncil'in Hz. İsa'nın vefatından 200 sene sonra, Kur'an-ı Kerim'in ise Peygamberimizin vefatından sadece 15 sene sonra kitaplaştığı bir gerçektir.

Tevrat aradan geçen binlerce yılın etkisiyle büyük oranda vahiy niteliğini kaybetmiş tahrife uğramıştır. İncil ise Hz. İsa ile beraber gezen, onun sahabeleri niteliğindeki havariler tarafından nakledilen ve rivayet edilen ayetlerden oluşur. Bu haliyle İncil, yüce Peygamberimizin hadisleri sahabeleri tarafından nasıl anlatıldıysa havarilerce öyle anlatılmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'in ne kadar ince bir hassasiyetle insan eli değmemesi için korunduğu ve Allah tarafından muhafaza edildiği malumdur.

"Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız." (Hicr 9)

Yüce kitabımızda çeşitli şekillerle ayet-i kerimeler yer almaktadır. Mesela bakara suresinin ilk sayfası Cenab-ı Hakk'ın Kur'an-ı Kerim hakkında verdiği ezeli bir kesin uyarıdır:

"O kitap (Kur'an); onda asla şüphe yoktur. O, müttakîler (sakınanlar ve arınmak isteyenler) için bir yol göstericidir." *(Bakara 2)*

Yine Kur'an-ı Kerim'in ilk suresi olan Fatiha suresi ise biz Müslümanların nasıl dua etmemiz gerektiğine ilham kaynağı olan, bizim dua ediş şeklimizi veya olması gereken şeklini ilham eden ayetlerdir:

"1.Rahmân ve Rahîm Allah'ın ismiyle…

2.Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

3.O, Rahmân ve Rahîm'dir.

4.O, hesap ve ceza gününün tek sahibidir.

5.Rabbimiz! Sadece sana kulluk eder ve sadece senden yardım isteriz.

6.Bizi dosdoğru yola eriştir;

7.Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların ve azıp sapanların yoluna değil."

Münafıklarla, Yahudilerle, Hristiyanlarla, müşriklerle mücadele ederken Peygamberimize ne yapması gerektiğini hep "söyle" yahut çoğul olarak "söyleyin" şekliyle ifade eder Kur'an-ı Kerim. Bununla beraber bizzat her muhataba dönük emir ve yasakları da "biz" ya da "ben" kalıbıyla söyler.

Felak Suresi mali:

"1.De ki: "Sığınırım sabahın Rabbine"

2."Bütün yarattıklarının şerrinden",

3."Karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden",

4."Düğümlere üfleyen büyücü kadınların şerrinden",

5."Kıskandığında hasetçinin şerrinden!"

Kur'an-ı Kerim'in Hâkka suresinin son ayetlerini burada da bir hatırlatalım. Peygamberin (sav) Kur'an-ı Kerim'e vahi dışında en ufak bir ek yapması durumunda nelerle tehdit edildiğini görelim:

"38,39,40. Görebildiklerinize ve göremediklerinize yemin ederim ki, o (Kur'an), hiç şüphesiz çok şerefli bir elçinin (Allah'tan alıp tebliğ ettiği) sözüdür.

41. O, bir şairin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz!

42. Bir kâhinin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz!

43. O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir.

44,45. Eğer (Peygamber) bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı, mutlaka onu kudretimizle yakalardık.

46. Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik.

47. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyip ondan savamazdı.

48. Şüphesiz Kur'an, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir öğüttür.

49. Şüphesiz biz, içinizden yalanlayanların olduğunu elbette biliyoruz.

50. Şüphesiz Kur'an, kâfirler için mutlaka bir pişmanlık sebebidir.

51. Şüphesiz Kur'an, gerçek kesin bilgidir.

52. O hâlde sen, yüce Rabbinin adıyla tespih et."

Bu arada şunu da hatırlayalım ki "Kur'an, hiç şüphesiz çok şerefli bir elçinin sözüdür." ayetinin manası, ayetleri en başta Hz. Cebrail'in Peygamberimize okuduğunu ve dikte ettiğini ifade etmektedir. Alak suresinden ilk inen ayetleri Hira Mağarasında nasıl aldığını bildiğimiz gibi.

Evrene rahmet olarak gönderilen yüce Peygamberimizin (sav) neden okuma yazma bilmediğini Allah (cc) şöyle ifade ediyor:

"Sen bundan önce ne bir yazı okur, ne de elinle onu yazardın. Öyle olsaydı, bâtıla uyanlar kuşku duyarlardı." *(Ankebut 48)*

İçerdiği anlam bakımından ayetleri şöyle de bir sıralama yapabiliriz:

Emreden ayetler

Tavsiye eden ayetler

Yasaklayan ayetler

Haber veren ayetler

Nakleden ayetler

Yol gösteren ayetler

Tarif eden ayetler

Emreden, yasaklayan ve tavsiye eden ayetler: "Ey İnananlar!", "Ey Müminler!", "Ey kâfirler!", "Ey münafıklar!", "Ey Hristiyanlar!), "Ey Yahudiler!", "Ey kullarım" diye başlayan ayetlerdir.

Haber veren ve nakil yapan ayetler: Geçmiş milletlerden, ümmetlerden, peygamberlerden, kavimlerden ibret alınması için örnekler verilerek vahyedilen ayetlerdir.

Yol gösteren ayetler: Nasıl dua etmemizi bize ima yoluyla anlatan ayetler gibi, Fatiha suresi, Felak ve Nas sureleri buna birer örnektir. Bu örneklerde görünüşte konuşan bizzat kullardır.

Tarif eden ayetler: Mesela Ayetelkürsi ve İhlas Suresinde Cenab-ı Hakk zatını bizlere tarif eder. Bu tür ayet ve surelerde de sanki Allah'ın (cc) peygamberi ve kulları ağzıyla anlatıldığı görülür. Yani yaratıcımız bazen "biz" diye söze başlarken bazen de kulları ağzıyla "O" diye söze başlar.

Ayetelkürsi: "Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. O Hayydir, Kayyûmdur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. O'nun izni olmadan katında kim şefaat edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (Hiçbir şey O'na gizli kalmaz.) O'nun bildirdiklerinin dışında insanlar, O'nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır, onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür." (Bakara 255)

İhlas Suresi: "De ki: O, Allah'tır, bir tektir. Allah Samed'dir. (Her şey O'na muhtaçtır, o, hiçbir şeye muhtaç değildir.)" Ondan çocuk olmamıştır (Kimsenin babası değildir). Kendisi de doğmamıştır (kimsenin çocuğu değildir). Hiçbir şey O'na denk ve benzer değildir."

Özet olarak diyebiliriz ki yüce yaratıcı Kur'an-ı Kerim'de bazen peygamberlerini konuşturur, bazen kullarını konuşturur, bazen kendisi bizzat direkt olarak konuşur, bazen şu şekilde söyleyin, diye direktifler verir. Yüce yaratıcımız kendisinden bahsederken devamlı "Nahnü / Biz tarzı bir tabir kullanırken yarattığı kullara hitabında "Entüm, İnneküm / Siz" şeklinde söze başlar.

İhbari yani haber veren ayetlerde hem kulları konuşturulur hem peygamberleri konuşturulur hem de Cenab-ı Hakk kendisi haber niteliğinde konuşur.

Bakara suresinin 285. ayeti buna çok güzel bir örnektir: "Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, müminler de (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. «Allah'ın peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayız. İşittik, itaat ettik. Ey Rabbimiz, affına sığındık! Dönüş sanadır» dediler."

İslam ve Terör!

İslam ve terör deyince asla "İslami terör" diye bir şeyin kastedilmediğini biliyorsunuz. Bununla beraber bu gün İslam ülkelerindeki akan kanı da ikiye ayırabiliriz: Birincisi; İslam'ın kendi mensuplarının aralarındaki farklılıklardan kaynaklanan tartışmalar ve çatışmalar. İkincisi de yaptığı yanlış yorumlarla Müslüman olmayanlara ve masumlara bireysel kanlı saldırılardır ki konumuz bu ikinci guruba girmektedir.

Birinci gurup tartışma ve çatışmalar kendi içimizdeki mezhepsel sorunlar olup başımıza tüm Müslümanlar olarak bir lider seçebildiğimiz takdirde, bunları belki kaldıramayız ama mutlaka kan akmasını önleyebiliriz.

Bir Müslümanın İslami kaygılarla savaşlar dışında kendinden menkul fetvalarla insanlara saldırıda bulunması asla kabul edilemez. Ancak bu hareketler "Müslüman olduklarını söylemeleri ve İslam adına bunu yaptıklarını beyan etmeleri" durumunda bizleri bağlar ve bu ayıptan kurtulmamız gerekir. Dünyayı bu korkudan kurtarmamız için İslam'ı çok iyi anlatmamız gerekmektedir. Bu arada da aşırı uçtaki ifratçıları ve fitnecileri bertaraf etmemiz lazımdır. Bunun için uluslararası İslami kuruluşlara büyük görevler düşmektedir. Bu kuruluşları harekete geçirmek için nüfuslu ve nüfuzlu ülkelere büyük vazife düşmektedir.

Bu ülkelerin başında Türkiye, Mısır, İran, Suudi Arabistan, Endonezya ve Pakistan gibi ülkeler vardır. Bu ülkeler İslam ülkelerinin bir tür güvenlik konseyi görevini almalıdır ve almak zorundadır. Bunu okuyan değerli okuyucularımızın: "Bu ülkeler kendi sorunlarını halledemiyorlar, hepsinin inanç bakımından kapanmaz açık araları var, bu tamamen bir hayaldir." dediklerini de duyar gibiyim. Ama ne olursa olsun Müslümanların "İslam korkusu" algısını ve bu yıkıcı imajı kaldırmamız gerekmektedir.

Bunu yapabilmemiz için ufuklu ve evrensel liderlere ihtiyacımız vardır. İslam ülkelerini toparlayacak, kararlar aldırabilecek, İslam'ı iyi anlamış ve yorumlamış, basit ayrılıkları önemsemeden dünyanın gözleri önünde tüm Müslümanları karar alabilir hale getirecek bilge önderlere ihtiyacımız vardır.

Bu gün dünyanın en kalabalık toplantıları İslam ülkelerinde gerçekleşmektedir. Her yıl hac için ortalama beş milyon, umre için 100 milyon insan hicazda bir araya gelmektedir. Bangladeş ve Pakistan'da da beş milyon tebliğ cemaati üyeleri toplanmaktadır. Neden bunları bir iyiliğe çevirerek İslam kardeşliğini pekiştiremiyoruz? Neden İslam'ın adının kanla lekelenmesini bertaraf etmeyi düşünmüyoruz?

Yüce peygamberimiz 13 yıllık Mekke döneminde hiç kimseye "öte git" dememiş, gerekirse inananları "ötelere" muhacir göndermiştir. Medine'de herkes İslam'a saldırırken o Allahtan savaş izni beklemiş ve alıncaya kadar zırhını kuşanmamıştır. Buna rağmen hep önce ölmüşüz sonra savunmaya veya saldırıya geçmişiz. İslam'ın bu dönemlerini bilmeyen doğu bilimciler kötü niyetle sanki İslam savaş diniymiş gibi bir algı oluşturmaya çalışmaktadırlar. Mesela Hudeybiye ve daha birçok anlaşmayı ilk bozan asla müminler olmamıştır. Bu anlaşmayı bozan Mekkeli müşrikler olmuş ve Mekke'nin fethi için yürüyüşe geçilmiştir. Buna rağmen kan dökülmemesi için hem de 13 yıl Müslümanları ezenlerin kanlarının dökülmemesi için ve hidayet kapılarından girebilmeleri için günlerce görüşmeler yapılmış ve Mekke'ye öyle girilmiştir. Girince ne kan dökülmüş ne intikam duygusu güdülmüştür.

İslamiyet adını aldığı selam, selamet, barış ve esenlik kollarını herkese açmıştır. Bu gerçeği tersine çevirmek isteyen bilgisizleri yola getirmek için Müslümanların artık ayağa kalkma zamanı gelmiştir. Bunun için: Amacı koltuk, makam, hırs ve debdebe değil, sadece İslam olan ferasetli önderlere ihtiyacımız vardır.

İslam, terör karşıtı bir ilahi mesajdır

Yeryüzünde tüm canlılar birbiriyle bir savaş halinde. Zayıf olanlar kuvvetli olanlar tarafından parçalanarak yutulmaktadır. Çekirgeleri serçeler parçalar, koyunları kurtlar boğar, ceylanları aslanlar yemeye devam eder durur.

Her kategori canlılarda bu savaş sürer gider. Bu Allah'ın koyduğu bir yasadır. Evrenin dengesi de böyle sağlanır ki efendi insan, halife âdemoğlu rahatça Allah'a kul olabilme ortamını yakalayabilsin.

Yaratıcı doğanın dengesi için hayvanları kendilerine bırakırken insanlara insanca yaşayabilecekleri yasaları tek tek sıralamıştır;

1- Komşun aç ise sende tok olmayacaksın,

2- Mallarının belli bir yüzdesini her yıl ekonomik olarak düşkün olanlara vereceksin,

3- Kendin için ne istiyorsan herkes için isteyeceksin,

4- Kendine yapılmasını hoş görmediğini kimseye yapmayacaksın,

5- Kimseye başta öldürmek olmak üzere en ufak bir zarar vermeyeceksin. Aksi halde aynının sana uygulanacağını bileceksin,

6- Yakın akraban, çocukların bile olsa adaletten taviz vermeyeceksin vb.

Bu maddelerin sadece İslam'ın ana gayesini hatırlatmak için bir kaçını kaydettik. Biliriz ki Allah (cc) ve resulünün a.s. bize bıraktığı tüm naslar ve direktifler iki cihan mutluluğunu sağlamak içindir.

İslam'ın ve dinin, "Efradını cami ağyarını mani" olan mükemmel tarifi, bunu veciz bir biçimde özetlemektedir: "Din; akıl sahiplerini kendi istek ve iradeleriyle bizzat iyi olan sonuca götüren ilahi bir yasadır." Böylece, buraya kadar dediklerimizden Müslümanlığın; iyilikten başka amacı olmayan bir din, zorlamayla tebliğ edilmeyecek olan bir hakikat ve tüm insanların savaşsız huzur içinde yaşamalarını hedefleyen bir gerçek olduğunu anlıyoruz.

İyilik Nedir?

"Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz erdemlilik değildir. Asıl erdemli kişi Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eden; sevdiği maldan yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, yardım isteyenlere ve özgürlüğünü kaybetmiş olanlara harcayan; namazı kılıp zekâtı verendir. Böyleleri anlaşma yaptıklarında sözlerini tutarlar. Darlıkta, hastalıkta ve savaş zamanında sabrederler. İşte doğru olanlar bunlardır ve işte takvâ sahipleri bunlardır." (Bakara 177)

Tüm zamanların en büyük iyilik hareketi olan İslam dininin, kutsal kitabımızın baş tacı edilecek bir ayetidir bu. Bu ayet-i kerimede anlatılan iyiliğin neler olduğunu madde madde sıralayalım:

1 – Allah'a iman

2 – Öldükten sonra başlayacak sonsuz hayata iman

3 – Allah'ın meleklerine iman

4 – Allah'ın (cc) peygamberleri aracılığıyla insanlara tebliğ edilen kitaplarına iman

5 – Allah'ın insanlar arasından seçip görevlendirdiği peygamberlerine iman

6 – Malının fazlasının: muhtaç yakınlarına

7 – Yetimlere,

8 – Yoksullara

9 – Yolda kalınmışlara

10 – Yardım isteyenlere ve

11 – Kölelerin kurtarılması ve özgür bırakılmasına harcamak.

12 – Namaz kılmak

13 – Zekât vermek

14 – Gerek kişisel, gerek devletlerarası anlaşmalara bağlı kalmak

15 - Darlıkta, hastalıkta isyan etmeden sabretmek

16 - Savaş zamanında sebat edip kaçmamak.

Bu ayette Cenab-ı Hakk'ın "gerçek iyilikler bunlar" buyurarak sıraladığı iyilikleri üç grupta ele alabiliriz.

1 - İman ve esaslarıdır ki burada amentümüzü teşkil eden imanın 6 şartından 5'i yer almaktadır.

2 - Bu grupta ise sosyal ve çevremizle ilgili yardımlaşmalara ayrılan iyilikler yer almaktadır. Bunlar arasında gerek kişisel gerek devlet olarak verilen sözlerde durmak da yer alıyor.

3 - Bu gruptaki iyilikler kişinin kendisini ilgilendiren ibadetlerdir ki burada namaz ve zekât anılmaktadır.

İslâm, evrensel bir dindir

Dünyada yaratılan ilk insan bir peygamberdir. Adı Hz. Âdem, sıfatı Safiyyullatır. Yaratıcı (cc), insanları hiç peygambersiz koymamış ve bir elçiyle uyarılmadıkça kimseye azap etmeyeceğini vaat etmiştir.

"Kim doğru yolu bulmuşsa, ancak kendisi için bulmuştur; kim de sapıtmışsa kendi aleyhine sapıtmıştır. Hiçbir günahkâr, başka bir gü-

nahkârın günah yükünü yüklenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz." *(İsra /15)*

İslam dininden önce de dinler vardı. Onların da adı İslam olmasına rağmen ikinci bir ad olarak en büyüklerinden olan Hristiyanlık peygamberi olan Hz. İsa'nın memleketi Nasıra beldesine nispetle Nasranilik, Yahudilik de Hz. Musa'ya nispetle Musevilik ve ya Yahudilik adını kullanmışlardır. Bu peygamberlerin (as) hepsi kusursuz ve masumdurlar. Birbirlerini desteklemişler ve müjdelemişlerdir.

Dört büyük kitap için de Kur'an-ı Kerim'de birbirlerini onaylama ve müjdelemekten bahsediliyor. Ancak devamlı sonra gelenler öncekileri onaylayarak veya çağın gerektirdiklerini ekleyerek gerek kalmayanları da kaldırarak bir vazife üstlenirler. Mesela Kur'an bu bağlamda en son gelen olarak neshedici anlamında nâsih, ondan öncekiler de neshedilmiş / yürürlükten kalkmış manasında mensuhturlar.

İnsanoğlu bile yönettikleri ülkelerde yasalar çıkarırlar ve günün şartlarına göre bu yasalar ve kararnameler değişir durur. Hiç kimse yeni çıkan yasalara karşı eskilerini savunmaz. İşte Allah Teâlâ hazretleri de yasalarını devamlı bir gelişim içerisinde peygamberleri aracılığıyla insanlara göndermiştir. En son yasası olan Kur'an-ı Kerim'i diğer tüm yasaları yürürlükten kaldıran bir düzen olarak göndermiştir. Ancak ondan öncekiler "Biz eski yasayla yürüyeceğiz" diyerek ellerindeki eski ve yeni gelen yasayı gönderen tek Allah'a karşı gelerek dünyada büyük bir fitne koparmışlardır.

Şimdi, "İslam niçin geldi?" Sorusunun cevabına geldi sıra. Bu sorunun cevabı Sünnetullah, yani ilahi yasaların koyucusu, yaratıcının son mesajında defalarca tekrarlanarak şöyle geçiyor:

"Baskı ve şiddet kalmayıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla mücadele edin. Eğer (küfürden) vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir." *(Enfal 39)*

Allah'ımızın 610 yılında, uzun bir aradan sonra son ve evrensel bir elçi göndermesinin amacı; tek Allah, yani yaratıcı olarak koyduğu yasaya tüm insanları toplamak ve ayrı din ve fırkalardan uzak tutarak inananların iki cihanda saadetlerini sağlamaktır. İnsanların tek bir din etrafında kenetlenerek ihlasla, fırkalara ayrılmadan kendisine yönelmelerini istediği ayetlerden birisi şudur:

"Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu dosdoğru dindir." *(Beyyine 5)*

Bu konuyu Mevla'mız (cc) birçok ayette vurgulamaktadır. Aşağıdaki ayet-i kerimede ülü'l-azm denilen peygamberleri sayarak hepsine gelen vahyin aynı kaynaktan olduğunu ve hazret-i Muhammed'e (sav) gelen vahyin de onların devamı olup kesine itaat ederek tek din altında toplanılmasını, fırkalara ayrılarak birlikten kopulmamasını gayet beliğâne bir dille ifade etmektedir:

"Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nuh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Mûsâ'ya ve İsa'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslâm dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah, ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır." *(Şura/13)*

Güneş Çamurla Sıvanmaz!

İslam öğretisinin bütün peygamberlere olduğu gibi ülülazm gurubundan Hz. İsa ve Hz. Musa'ya imanı olmazsa olmaz bir iman şartı kabul etmesi, ehlikitabı yani Hristiyan ve Yahudi milletlerini tam bir çıkmaza sokmuştur. Zira Müslümanlar daima bir adım öndedir. Çünkü Müslümanlar zaten Hz. İsa'ya da Hz. Musa'ya da inanmaktadırlar. Oysa onlar son peygambere inanmamakla daima bir eksiktirler. Bu durumda Allah'a nasıl hesap vereceklerdir?

Yahudiler Hz. Musa'ya saygı duyuyorlar, Müslümanların da ona saygı duyduklarını görüyorlardı. Kur'an'da da Hz. Musa'ya tazimle söz edilmesi onları kibre sevk ediyordu. Böylece daha önce Hristiyanlara karşı dinde öncelik bakımından üstünlük tasladıkları gibi Müslümanlara da aynı şekilde üstünlük taslıyorlardı. Ellerinde bulunan bilgi kırıntısıyla Müslümanlara karşı kibirleniyorlardı. Cahiliyet döneminde Araplara da aynı gerekçelerle üstünlük iddiasında bulunurlardı.

Tükenmez bir tartışmaya sahipler, bitmez bir inada maliklerdi. Hakka karşı cüretkârdılar. Müslümanların İbranice Tevrat'a vakıf olmadıklarını bildiklerinden sürekli tahrif ve tağyirde bulunuyor, kafalarına göre Tevrat ayetlerini değiştiriyorlardı. Ve nefislerinin istediği gibi bilgisizliklerinden dolayı toplanmıyorlar ve sonuçlarını da önemsemiyorlardı.

Peygamberimize a.s. sorular sorarlar, ilahi vahilerle cevaplarını alınca da tartışmayı uzatırlardı. Sözlerinde durmazlar, doğru laf etmezlerdi. Hiçbir Müslüman onların söz ve işlerine güvenmezdi. Sonra zulümlerini iyice açığa vurdular, onların civarında güven yoktu. Şurası kesin bir noktadır ki Allah'ın bütün kitaplarına ve bu kitapları getiren tüm peygamberlere inanmayanın imanı makbul değildir. Bu nedenle Cenab-ı Hak peygamberler ve kitaplar arasında ayrım yapanlara ve birazına inanıp birazına inanmayanlara sıfırda olduklarını şu ayetiyle beyanda bulunuyor.

"De ki: "Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni (Kur'an'ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz." Andolsun ki sana Rabbinden indirilen bu Kur'an, onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrünü artıracaktır. Öyle ise o kâfirler toplumu için üzülme." *(Maide 68)*

Medine İslam Devleti ve Azınlık Hakları

Peygamber a.s. Medine'ye hicret edince, burada Ensar ve muhacir Müslümanlarla yerleştiler. Yahudilere karşı bir düşmanlık yapmadı hatta onlara yumuşaklıkla muamelede bulundu.

Komşuluk hakları çerçevesinde onlarla dostça yaşamak ve düşmanlara beraberce karşı koymak istemişti. Yahudiler de bunu kabullenmişlerdi. Ancak kısa zaman sonra zulme uğrayanlar ve Allah'ın ayetlerinde ayrı tuttukları hariç olmak üzere azgınlaştılar. Din hakkında peygamber a.s. ile aralarında şiddetli tartışmalar başladı ve haklarında çok sayıda ayet indi. Bu ayetler bazen geçmişlerinin küfür ve inkârda bulunduklarını kıssalarla anlatıyor, peygamberlere karşı çıkışlarını hatırlatıyordu. Bu küfür ve inkârlarına karşı verilen cezalar kıssa ediliyor, bazen de Tevrat'ta okuduklarını iddia ederek söyledikleri yalanlarını ortaya çıkarıyordu.

Onları gerçekte Tevrat'ı okumadıklarını vurgulayarak böyle hayal ve zan ettiklerini anlatıyordu. Onların Allah'ın ayetlerini duyup akıl ettikleri halde tahrif ettiklerini anlatıyordu. Üçüncü keresinde de Yahudilerin münafıklığından bahsederek; Müslümanların yanına geldiklerinde biz de sizin gibi inanıyoruz dedikleri halde birbirlerinin yanında ise "Allah'ın size lütfettiği şeyleri yarın aleyhinize delil yapmaları için açıklamayın" demelerini açığa vuruyordu. Bazen de bu ayetler Yahudileri, kitabı okudukları halde yapmadıkları bir şeyi insanlara emretmekle suçluyordu.

Bu ayetlerden bazıları da tekrar tekrar Yahudilere: "Erkek çocukları öldüren, kız çocukları sağ bırakan firavunun yaptıklarından kurtardığını, gözleri önünde firavunu suda boğduğunu" anlatıyordu. Sonra ise hemen yeniden bu nimetleri unutarak zalimce buzağıya taptıklarını hatırlatıyordu. Birçok yerde de kutsal topraklara Musa a.s. ile girmekte isteksiz davranarak: ona: "Sen ve rabbin Allah gidin, savaşın, biz burada oturuyoruz" dediklerini anımsatıyordu.

Bu ayetler günahlarını sayıyor, peygamberleri yalanlamalarını ve öldürmelerini izah ederek başlarına gelen bela ve sıkıntıları beyan ediyordu. Çoğu yerde de bu ayetler Yahudilere meydan okuyordu. Mesela onların: "Ateş bizi ancak sayılı günlerde dokunur." (Ali İmran 24) demelerine karşı Allah (cc) peygamberine emrederek onlara şu soruyu sormasını istiyordu:

"Sizin Allah'ın yanında ayrı bir sözleşmeniz mi var yoksa Allah'a cahilce laflar mı ediyorsunuz?" (Bakara 80)

Yine peygamberine onlara şöyle demesini emrediyordu: "Eğer ahiret size göre dünyadan daha sevimliyse hadi bakalım ölümü isteyin." (Bakara 94)

Sonra Allah onların asla ölümü isteyemeyeceklerini vurguluyor. Çünkü yaptıkları kötülükleri biliyorlardı. Onlar "Ateş bizi ancak sayılı günlerde dokunur." ve "Ahiret sadece bize aittir, diğer insanlara değil." diyerek Allah'a iftira atıyorlardı.

Allah, Yahudilerin dünyaya en bağlı kişiler olduğunu peygamberine tekit ediyor, onlardan her birinin 1000 yıl yaşama arzusunda olduğunu teyit ediyordu. Böyle bir istekleri gerçekleşse bile bu onları cehennemden kurtaramayacaktır. Böylece bu anlatılan özelliklerini Kur'an ayetlerinde kaydediyor; inkâr, küfür ve zulümle dolu tarihlerine işaret ediyor, peygamberini sorularla sıkıştırarak zor durumda bırakma gayretlerinin boşa çıktığını dile getiriyordu.

Bütün bunlardan dolayı Yahudilere gösterilen yumuşak muameleden uzaklaşma, kıblenin Kudüs'ten Mescid-i Harama dönüşüyle meydana geldi. Peygamber a.s. de Yahudilerden ayrılmak için kıblenin Kudüs'ten Mescid-i Harama dönmesini arzu ediyordu. İşte bunlar Kur'an'ın pek çok ayetinde özelliklerini anlattığı bir kavimdir.

Müslümanların Donanması Gereken Ahlâk

Müslümanların kendilerine son peygamber, efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'dan (sav) kalan bir kutsal mirasları vardır; ellerinde ve hafızalarında tuttukları Kur'an.

Bu, Allah'ın (cc) değişmez ve değiştirilemez kutsal emanetinin mirasından maksat onun verdiği mesajların tüm insanlığa duyurulmasıdır. Bunun adı tebliğdir. İslamiyet'in ilimlerini öğrenmiş ve hayatına uygulamış olan Müminlere, onu duymayanlara duyurmak, bilmeyenlere bildirmek gibi ağır ve şerefli bir görev yüklenmiştir. Müslümanlar bu görevlerini yaparken de hal dilleriyle karşıdakini yanına çekebilecek ahlaki donanıma sahip olmak zorundadırlar. İşte bu ahlaki donanım onlara bizzat yaratıcıları tarafından verilmiştir.

"Rahman'ın kulları, yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürüyen kimselerdir. Cahiller onlara laf attıkları zaman, "selâm!" der (geçer)ler.

Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyamda durarak geceleyenlerdir.

Onlar, şöyle diyenlerdir: "Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır, gerçekten onun azabı sürekli bir helaktir!"

Şüphesiz, ne kötü bir durak ve ne kötü bir konaktır orası."

Onlar, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik edenlerdir. Onların harcamaları, bu ikisi arası dengeli bir harcamadır.

Onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha kulluk etmeyen, haksız yere, Allah'ın haram kıldığı cana kıymayan ve zina etmeyen kimselerdir. Kim bunları yaparsa ağır azaba uğrar.

Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedi kalır.

Ancak tövbe edip de inanan ve salih amel işleyenler başka. Allah işte onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

Kim de tövbe eder ve salih amel işlerse işte o, Allah'a, tövbesi kabul edilmiş olarak döner.

Onlar, yalana şahitlik etmeyen, faydasız boş bir şeyle karşılaştıkları zaman, vakar ve hoşgörü ile geçip gidenlerdir.

Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler.

Onlar, "Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle" diyenlerdir.

İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla mükâfatlandırılacaklar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanacaklardır." *(Furkan 63-75)*

Kısaca özetlersek: Rahman olan Allah (cc) ahrette nimetlerine ve cemaline boğacağı kullarından Rahman sıfatı ve adıyla aşağıdaki ahlaki tutumları istemektedir:

Tevazu ve vakarla yürümek,

Sataşarak laf atanlara bile selam ve esenlik dilemek,

Gece namazına devam etmek ve Allah'ın azabından yine ona sığınmak,

Cimrilikle israf arasında iktisatlı bir yol edinmek,

Sadece Allah'a kul olmak,

Haksız yere asla bir cana kıymamak,

Zinaya yaklaşmadan namuslu bir hayat sürmek,

Faydasız ve boş şeylerden uzak durmak,

Yalan yere şahitlikte bulunmamak,

Kendilerinden gelecek nesillerinde dosdoğru yolda olmaları için dua etmek.

Müslümanlar ancak hayırda yarışmalılar, ancak cenneti kazanmak için yarışmalılar, birbirlerinin ulaştıkları başarıları kıskanma yolunda değil.

Müslümanlar kalplerinde asla diğer Müslümanlara kin ve haset taşımamalılar. Allah'ın nazargahı olan kalpte ancak onun istediği şeyleri taşımalılar.

Allah, Müslümanların diğer Müslümanlar hakkında ne düşünmeleri gerektiğini bize şöyle ferman buyuruyor:

"Onlardan sonra gelenler ise şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde,

iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin." *(Haşr 10)*

"Kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma!"

Bu son cümleye şu anda çok ihtiyacımız var. Allah encamımızı hayır eylesin!

Kur'an'da Geçen Dinde Tefrikanın Asıl Muhatabı

Tarihte dinde tefrika ilk defa Yahudiler tarafından Hz. İsa'nın tebliği reddedilerek ortaya çıkarılmıştır. İkinci ve en büyüğüyse burada konu yaptığımız tefrikadır ki o da İslam dininin son halini tebliğ eden yüce peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa'nın (sav) tebliğine karşı çıkışla oluşan büyük dinde tefrikadır.

Bu husus en mükemmel bir şekilde "Tek din İslam" ayetinde ifade edilmektedir:

"Şüphesiz Allah katında din İslâm'dır. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra sırf, aralarındaki ihtiras ve aşırılık yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, bilsin ki Allah hesabı çok çabuk görendir." *(Ali İmran 19)*

Kur'an'da tefrika ve Şialara ayrılmak hakkında birçok ayet-i kerime vardır. Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerde "Fırkalara ve parçalara ayrılma" konuları Müslümanların kendi içlerindeki ayrışmaları olduğu gibi tek din olan İslam'dan yapılan ayrışmaları ve sapmaları ele almaktadır.

Konuyu bir de şu şekilde açmaya çalışayım: zaman zaman imamlar, hatipler, vaizler, müftü ve din görevlileri Müslümanların ayrılığa düşmemeleri gerektiğini, tek vücut olunmasının lüzumuna vurgu yaparak çeşitli ayet ve hadis-i şerifler dile getirirler. Allah onlardan razı olsun hepsi doğrudur. Ayetleri Allah'ın bir ikazı olarak, bütün gücü kırıcı bölünmelere teşmil etmek, terhib ve tergıb bakımından faydalı olacaktır.

Yüce kitabımızdaki dinde ayrılık uyarı ve haberleri kendi içimizde olduğu kadar asıl tek din olan İslam'dan yapılan ayrılıkları konu almaktadır. Yani Allah'ın tek dinini bırakarak çeşitli adlarla din uydurmak veya Allah'ın tek dini olan İslam'ı bölüşemeyerek ayrı isimlerle din ortaya koymaktır.

Tefrika dinde mi? Din içinde mi?

Elbette her iki türe de karşıyız. Müslümanlar arasındaki istenmeyen ayrılık ve tefrikalar hususuna da ayetler ve hadis-i şerifler ışığında elinizdeki kitapta temas edilmiştir. Din tektir ve adı İslam'dır. Bunun dışında Yahudilik, Hristiyanlık, Sabiilik gibi dinleri son ilahi mesaj İslam'a rağmen devam ettirmek dinde bir tefrika ve bölücülüktür. Ayrıca "Kim daha iyi Müslüman" yarışmalarına konu olan dâhili ayrışmalar da tehlikeli ve hadis-i şeriflerle beyan edilerek fırkalara ayrılmamamız teyit ediliyor. Hristiyanlık, Yahudilik gibi adlarla İslam'ı bölmek ve yeryüzünde birkaç din varmış gibi bir algı oluşturmak nasıl tehlikeliyse, bu mukaddes dinin içinde de gereksiz ve itikadi fırkalara ayrılmak da aynen tehlikelidir.

Bilirsiniz ki her şeyin bir usulü olduğu gibi tefsir ve Kur'an'ı yorumlayarak anlamanın da bir yöntemi vardır. Bu yöntemlerden birisi de ayetlerin iniş nedeni / sebeb-i nüzulünü bilmektir. Aksi halde meallerle çoğu konuyu anlamanın imkânı yoktur. Mesela "Dinde tefrika" konusundaki ayetlerin büyük çoğunluğu Mekke döneminde inmiş ve muhatabı İslam'ı reddeden mensuh din mensupları, müşrikler ve ateistlerdir.

Şimdi aşağıda tefrikadan bahseden ayet-i kerimeye bakalım. Mekke'de inen bir surede geçen alttaki ayette "Şu dinlerini parça parça edenler" den bahsediyor, Mekke'de zaten sayıları yüzü bulmayan Müslümanlar hakkında böyle bir ayet inebilir mi? Ve Allah bu bir avuç Müslüman için "(senin) onlarla hiçbir ilişiğin yoktur." buyurur mu?

"Şu dinlerini parça parça edenler ve kendileri de grup grup ayrılmış olanlar var ya, (senin) onlarla hiçbir ilişiğin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra (O), yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir." *(En'am/159)*

Rum suresindeki alttaki ayet, çoğumuz tarafından iç bölünmelere delil getirerek uyarılarda bulunduğumuz bu ayet de din içinde değil dinde bölünmeyi konu almakta ve Mekke'de inen bu ayet-i kerimede de İslam'dan ayrı hareket eden Yahudi ve Hristiyan gibi sözde dinlere açıkça atıfta bulunulmaktadır. Bu ayete göre sayıları parmakla gösterilecek kadar az olan Mekkeli ilk Müslümanlar birbirine karşı "Dinlerini darmadağınık edip grup grup olan" Müslümanlar mıydı? Ve ya bu bir

avuç Müslüman "Kendi katındaki (dinî anlayış) ile sevinip böbürlenmektedir" sözüne layık kişiler miydi?

"Allah'a yönelmiş kimseler olarak yüzünüzü hak dine çevirin, O'na karşı gelmekten sakının, namazı dosdoğru kılın ve müşriklerden; dinlerini darmadağınık edip grup grup olan kimselerden olmayın. (Ki onlardan) her bir grup kendi katındaki (dinî anlayış) ile sevinip böbürlenmektedir." *(Rum 31-32)*

İşte burada demek istediğimiz budur. Mekke döneminde İslam'ı reddeden ve onu parçalayarak Yahudilik ve Hristiyanlık gibi mensuh / yürürlükten kaldırılmış dinleri ayakta tutmaya çalışanlar hakkında inen ayetleri Müslümanlar hakkında inmiş konumuna çevirmek biraz haksızlık olmuyor mu?

Hulasa; dinde tefrikaya düşenler Müslümanlar değil, Hz. Âdemden beri yüz binlerce peygamberin tebligatı olan İslam'ı kabul etmeyerek aynı Allah'a mal ederek başka adlarla din uyduranlardır. Bu hakikate göre Müslümanlardan başka tüm sözde din mensupları tefrikaya düşmüş ve kurtuluşu olmayan bir yola sapmışlardır. Allah hidayet nasip etsin, Âmin.

Müslümanların kendi aralarındaki tefrikaları yasaklayan ayetler Medine dönemine ait olup bunlardan Al-i İmran suteresinin 103.sü şöyledir: "Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında idiniz de O sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz."

İslamiyet'in Hızlı Yayılışının Sebebi Nedir?

İslam, dünyada neden bu kadar hızlı yayıldı? Yüz milyonlarca insan eski inançlarını terk ederek nasıl İslam'a sarıldı ve Allah'ın emanetini yüklendiler? Bu hususta her etnik yapıdan birçok âlim ve filozof farklı zamanlarda fikir yürütmüşlerdir.

Bu konuda çalışma yapanların beşerî topluluklardaki değişim ve gelişmelerden başlamaları gerekir. Tarihi konularda doğru bir algı ve olgu meydana getirmek isteyenlere de kendilerine şu soruyu sormaları

gerekir: Mevcut inanç sistemlerinden hangisi halkların istekleriyle zıtlaşmasına ve direnmeye yeltenmesine rağmen İnsanların mantığına hoş gelerek bu hızla halklar arasında yayılma göstermiştir? İslam'ın dünyadaki bu zaferini inceleyeceklerin şu sorunun künhüne vakıf olmak gerekir. O halde İslam'ın çekim gücü neden ileri gelmektedir?

İlk önce doğaları birbirine taban tabana zıt iki kişinin sözlerinden bahsedelim. Harbert Viylez, "Kısa Dünya Tarihi" adlı eserin yazarıdır. Ve Hint lider Cevahir Lal Nehru.

Harbert Viylez şöyle yazıyor: "İslam dini, nazil olduğu halklara yönelmiş ve onlara Allah'ın adaletini müjdelemiştir. Peygamber Hz. Muhammed'in öğretileri tüm kapıları sonuna kadar kardeşlik ve insanlar arasında güven üzerine; şüphe, hıyanet ve direnen engellerle dolu bu dünyada en geniş şekliyle açmıştır. Hz. Muhammed'in öğretileri ve yöntemi böylece cennetin kapılarını açmıştır. Ancak bu cennet; kesintisiz ibadet ve dua cenneti ile din adamlarının, hahamların ve güçlü makam sahibi kralların uğraştığı cennet değil, gerçek kardeşlik ve ruhların susamış olduğu basit lezzetlerin cennetidir. Hz. Muhammed bu hakikatleri insanlığın gönüllerine şüpheyle karşılanabilecek şifreli hiçbir mucizeye başvurmadan ve rahipler gibi loş kilise ortamlarında Allah'a yalvarmaya gerek kalmadan ekmeyi başarmıştır. İslam zafere ulaşmıştır çünkü o bu çağdaki en güzel siyasi ve sosyal bir düzene sahiptir. Yaygınlaşmıştır, çünkü o siyasi açıdan laubali insanı çözmeyi başarmıştır. Sapıtılmış, baskı ve korkuyla sindirilmiş insanları anlamıştır. İslam halk ile hiçbir bağı kalmamış geri zekâlı idarecilerin zamanına rastlamıştır.

Cevahir Lal Nehru'nun sömürgecilerin hapishanelerinde yatarken yazdığı "Dünya Tarihi Etrafına Bakışlar" adlı kitabında dediklerini de size takdim ediyorum:

"Hz. Muhammed'in genişçe ve yaşayarak müjdelediği din ve bu dinin ilan ettiği eşitlik ve demokrasi, benim de susuzluğunu çektiğim şeylerdir. Komşu ülkeler halkları nezdinde de yayılmıştır. Bu ülkeler uzun süre zalim idareci ve krallarla zulümde hiçte onlardan geride olmayan papaz ve kâhinlerin boyunduruğu altında ezilmişlerdir. Bu halklar eski düzenlerden yorulmuşlar ve bitmişlerdir. Böylece yeni düzeni kabule hazır hale gelmişlerdir. Bu yeni düzen yani İslam istenen bir

şeydi. Çünkü yeni bölgelerden birçoğunu ona götürdü ve eski düzenden kaynaklanan kötülüklerden kurtaracak bir yol ortaya koydu."

İslami sorunlar hakkında uzman olan birçok âlim, başka dine mensup olmalarına göz yumarak Cevahir Lal Nehru'nun ve Harbert Liyaz'ın serdettiği görüşleri paylaşmaktadırlar.

Müslümanlara, savaşlarda taraf olmaktan kaçınmak ve dünyanın uzak mesafelerdeki yerlerine İslamiyet'i yaymak, halkların direniş ve çatışması olsaydı mümkün olmazdı. Çok sıkı çalışan halklar, at üzerindeki insanlar ve Bizans İmparatorluğu; Müslümanlara, kendilerine hayatın içinden en üstün inanç sistemini getirenler gözüyle bakıyorlardı. Bu halklar Müslümanları baskıdan, zulümden, cahillikten ve yoksulluktan kurtarıcı olarak karşılıyorlardı.

Nasıl aksi olsun ki; İslam her yerde yumuşaklıkla ve güzel öğütlerle yayılıyordu, Allah (cc) Bakara suresi 256. Ayette: "Dinde zorlama yoktur." buyuruyordu. Resulü de (sav), Mekke fethi sırasında ashabına: kendilerini yurtlarından çıkaran ve nice işkencelere tabi tutan Mekkelilere karşı yumuşak olmayı tavsiye ediyor ve "kim Allah'ın evine girerse güvendedir, kim Ebu Süfyan'ın evine girerse güvendedir." buyuruyordu.

İyilik ve Güzellik Hareketi İslam

Yüce dinimiz İslam, iyiliği ve güzelliği tesis için bildirilmiştir. Güzellik iki kelimeyle ifade edilir: Hüsn ve Cemal

Hüsün: Kubhun, çirkinliğin zıddıdır. Genelde görünen güzellikler; mesela yüz güzelliği gibi şeyleri ifade eder. İyi, hoş, iyi muamele, güzellik manalarına gelir.

Cemal: İnsanın yüzüne nispet edilmekle beraber umumiyetle ahlak gibi görünmeyen güzellikler için kullanılır. İyi hoş muamele etmek, içi dışı temiz olmak anlamını ifade eder.

Burada konu edeceğimiz kelime cemaldir ki mukaddes kitabımızda sıfat-ı müşebbehe kalıbı olan "Cemil" şeklinde 4 yerde zikredilmektedir. Bu dört yerde de İslamiyet'in ne derece geçimli bir hoşgörü dini olduğu mükemmelen anlaşılmaktadır. Kadınlardan boşanırken (Allah muhafaza) bile, düşmanlarımızdan ayrılırken bile nasıl bir iyilik ve hoşgörü içinde olacağımız tarif edilmektedir.

1- "Şimdi sen güzelce sabret." *(Mearic 5)*

Başımıza, bizi yaratan Allah (cc) tarafından takdir edilen kaza ve belaların gerçekleşmesi durumunda sabretmek hem de iyi bir sabırla sabretmek Kur'an-ı Kerim'de birkaç yerde tavsiye edilmektedir. Sabır kimseye şikâyet etmeden acılar karşısında yaratana teslim olmak demektir. Bu manada Hz. Yakup'un a.s. küçücük ve çok güzel evladı Yusuf'u kaybetmesi sırasında yaptığı sabır yüce kitabımızda "Ne güzel sabır" (Yusuf 18) tabiriyle övülmüştür.

2- "Onların söylediklerine sabret ve onlardan güzellikle ayrıl." *(Müzzemmil/10)*

Yüce peygamberimiz (sav) Mekke-i Mükerreme'de müşrikleri devamlı iman ve İslam'a çağırıyordu. Onlar ise her defasında reddediyorlar, ardından da hakaret ederek olmadık laflar sarf ediyorlardı. Bu durumda bile yaradanımız peygamber efendimize: aman hız kesme ve ayrılırken de iyi ayrıl, onlara cevap verme, diyerek sonucun ancak bu şekilde iyi olacağını işaret buyuruyordu. Bu davranış biçimi sadece Mekke'de değil Medine'de de aynı minval üzere devam etmiştir.

Üsâme b. Zeyd'in (ra) anlattığına göre Hz. Peygamber, evinde hasta yatmakta olan Sa'd b. Ubâde'nin ziyaretine giderken aralarında münafıkların lideri Abdullah'ın da bulunduğu Müslüman, müşrik ve Yahudilerden oluşan bir toplulukla karşılaşmış, onlara yaklaştığı sırada Abdullah b. Übey kaftanıyla burnunu kapatarak, "Toz kaldırmayın" demiştir. Bununla beraber Hz. Peygamber bineğinden inerek onlara selâm vermiş, Kur'an okumuş ve Müslüman olmayanları İslâm'a davet etmiştir. Bundan rahatsız olan Abdullah, Peygamber'e, söylediklerinin doğru ve güzel olduğunu, ancak kendilerini rahatsız etmemesini, tebligatını sadece kendisini ziyarete gelenlere yapmasını söylemiştir. Onun bu davranışına sert tepkiler gösterilmek üzere iken Hz. Peygamber bunları önlemiş, sonra da Sa'd b. Ubâde'nin evine giderek olanları anlatmıştır. Görüldüğü gibi "İslam'a zarar bulaşmasın" diye yüce peygamberimiz en ağır hakaretleri bile kimden gelirse gelsin akıllıca ve peygamberî bir fetanetle İslamiyet'in lehine çevirmeyi başarmıştır.

3- "Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları hak ile yarattık; (gerçeğin ortaya çıkacağı) o saat, mutlaka gelecektir! Şimdi sen güzel bir hoşgörü ile hareket et." *(Hicr 85)*

"Sen güzel bir hoşgörü ile hareket et." Bu ilahi sözün üzerine ne söylenebilir ki? Üstelik bu ayet kâfirlere yapılacak davranışlar hakkındadır. Ya Allah'a iman ederek onun çağrısına uyanlara nasıl davranılmalıdır? Çok iyi analiz etmemiz gereken bir husustur.

4- "Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp, sonra onlara dokunmadan kendilerini boşadığınızda, onlar üzerinde sizin sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Bu durumda onlara mehirlerini verin ve kendilerini güzel bir şekilde bırakın." *(Ahzab 49)*

Kadınların geri plana itildiği bir topluma nazil olan bu ayetler, kadın cinayetlerinin had safhada olduğu ve kadının bir mal gibi alınıp satıldığı zamanımızda uyulması gereken en ulvi gerçeği ifade etmektedir. Bu ayetler bizlere ne güzellikler ilham ediyor değil mi? En başta kendimize iyi davranmayı emrederek bir bela ve musibet karşısında aşırı giderek kendimizi harap etmemizi yasaklıyor. Düşmanlara iyi davranmamızı emrediyor ki ölümlerin, savaşların ve gereksiz dalaşmaların önü alınarak "güzelce İslam'a davet" in yöntemleri öğretiliyor. Boşanırken bile kadınların haklarının gözetilmesi ve en iyi bir biçimde ayrılışması (mutlaka gerekiyorsa tabi) tavsiye edilerek hiçbir zaman kavga ve dövüşe rıza gösterilmediğini işaret ediyor.

İslamiyet savaşsız, zulümsüz, kimsenin zarara maruz bırakılmadığı hem ailede hem kentte hem ülkede hem de dünyada mutlu bir toplumu hedefler. Bunun için önce inananlara şu eşsiz genelgeyi verir:

"Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmanınızdır." *(Bakara/208)*

Adaletin Kurallarını İslam Koydu

Adalet, evrende, ülkede, ailede ve her ortamda her şeyi yerli yerine koymaktır. Bir makamda olan kişide olması gereken en önemli şey ehliyettir. Eğer bir şey ait olduğu yerde değilse zulüm başlar.

Adalet, mülkün yani devletin de en temel taşıdır. Bir devletin başkanı ile maddi ve manevi bakımdan en zayıf olanlara yapılan muamele ayrıysa orada da zulüm vardır. Kelimenin tam anlamıyla evrende adaletin kurallarını İslam koymuştur. İslam'dan önce kim koymuştu? Denecek olursa; deriz ki, İslam Allah katında tek hak dindir. Hz. Muhammed Mustafa (sav) dan önceki peygamberlerin bildirdiği dinler de

zaten İslam'dı. Bu konuda diğer peygamberlerin a.s. dillerinden naklen verilen birçok ayet mevcuttur.

Adalet Arapça -a -d -l kökünden, her şeyi yerli yerine koymak manasında bir kelimedir. Bu manayı İnfitar-7. Ayette "Ey İnsan! Seni yaratan, tesviye eden ve her azanı yerli yerine koyan cömert rabbine karşı hangi sebep aldattı?" şeklinde mükemmel olarak görüyoruz.

Allah'ın (cc) Esma-İ Hünsasından biri de Adl'dir. Bunun manası Adil/adaletli demektir. Ancak kelime bir mastar olup esas anlamı adaletli olmak olması gerekir. Burada bu kelimenin kullanılmasında ilahi bir incelik saklıdır; Allah'ın her yaptığı ve yaptırdığı maHz. a adalettir. Adaletin zıddının zulüm olduğunu biliriz. En büyük zulmün de insanın iman etmeyerek kendisine yaptığı haksızlık olduğunu da biliriz. "Allah'ın ayetleri kendisine duyurulduktan sonra onları takmayandan daha zalim kim olabilir?" (secde 22) ayeti bu gerçeği en iyi bir şekilde anlatıyor.

Kur'an'ımızda adalet köklü kelimeler 28, zulüm köklüler ise 326 ayette geçmektedir. Bu rakamlar bile adaletin tesisinin baştakilerde olduğuna zımni bir işarettir.

Adaletin kurallarını Cenab-ı Hakk (cc), bizzat koymuşlardır:

1-"Yargının uygulanacağı kişi ana babanız veya yakın akrabanız bile olsa hükmü değiştirmeyin."

2- "Adaleti dağıtırken asla fakir ve zengin ayırımı yapmayın."

"Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." *(Nisa 135)*

3-" Bir topluma olan kininiz sizi adaletsizliğe itmesin."

"Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz sizi adaletsizliğe itmesin. Adil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." *(Maide 8)*

4- " *(Birisi hakkında)* konuştuğunuz zaman yakınınız bile olsa adil olun"

"Rüşdüne erişinceye kadar yetimin malına ancak en güzel şekilde yaklaşın. Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. Biz herkesi ancak gücünün yettiği kadarıyla sorumlu tutarız. (Birisi hakkında) konuştuğunuz zaman yakınınız bile olsa adil olun. Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte bunları Allah size öğüt alasınız diye emretti." *(En'am 152)*

5- "Emanetleri ehline verin ki adalet tesis edilebilsin."

"Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." *(Nisa 58)*

Yeryüzüne adaletin, iyiliğin ve yaşanılır bir ortamın hâkim olması için son peygamber Hz. Muhammed Mustafa (sav)'e vahyedilen Kur'an'ı kerim inananların iki cihanda da mutluluğunu hedefler. İçeriği büyük ölçüde bu amaca matuftur. Büyük bir kısmı da inanmayanlara hidayet yollarını göstermeğe yönelik ayetlerdir. Bu ikinci guruba tüm iman yollarını, imanın gerekliliğini ve iman etmeyenleri ötede nelerin beklediğini ayrıntılarıyla anlatır ve onlara son söz olarak şöyle buyrulur;

"Ey iman etmeyenler! Ahiret gününde sakın özür beyan etmeyin; o gün ancak yaptıklarınızın karşılığıyla cezalandırılacaksınız." *(Tahrim 7)*

İslam'ı kendi özgür iradesiyle seçen kişinin artık bazı yükümlülükler altına gireceği muhakkaktır. Mesela, İslam'ın farzlarını yapmak, haramları yapmamak gibi. Allah (cc), sosyal hayatımızda mutlu ve hoş görülü bir hayat sürdürebilmemiz için başta adalet olmak üzere tüm iyileri emreder, tüm kötülükleri de yasaklar. 1450 yıldır minberlerden her Cuma hutbesinde hatiplerin okuduğu, kulaklarımıza küpe olacak şu ayet her şeyi mucizevi bir tarzda özetliyor;

"Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor." *Nahl 90*

Adalet; her şeyi ait olduğu yere koymak demiştik. Emaneti ehline vermek ve haksızlıkları ortadan kaldırmak gibi. Kenarda, duvarda ol-

ması gereken bir taşı, dikeni yoldan alarak ait olduğu yere koymak da bir adalettir.

Efendimiz (sav) ne güzel anlatmışlar: Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: "Güneşin doğduğu her yeni günde kişiye, her bir mafsalı için bir sadaka vermesi gerekir. İki kişi arasında adalet yapman bir sadakadır. Kişiye hayvanını yüklerken yardım etmen bir sadakadır. Güzel söz sadakadır, namaza gitmek üzere attığın her adım sadakadır. Yoldan rahatsız edici bir şeyi kaldırıp atman sadakadır." *(Buhari Hadis No: 187 Ravi: Ebu Hüreyre)*

İslam'da Herkesle Hoş Geçinmek Esastır

İslam dininin tebliğ amacı, insanları önce dünyada, ardından da ahirette huzur ve mutluluğa erdirmektir. Yoldan geçen ve önünüze çıkan ilk insana sorsanız veya bir anket yapsanız ve ilk sorunuz şu olsa:

Dünyada mutlu bir hayat için sizce en önemli 3 şeyi söyler misiniz?

"Affedici ol, iyiliği aşıla ve bilgisizlikten uzak dur!" Cevabını alma ihtimali, aklıselim sahibi bir toplumda % 98'dir. Burada aklıselim sahibi yani sağduyulu toplumdan kasıt elbette ki Müslüman bir toplum manasına alınmamalıdır. Dünyanın, hangi inançtan olursa olsun, bir toplumundan bu cevap alınacaktır. Burada değişen sadece kelimelerdir. Bu üç ahlaki değerin anlamını tutan lafızlar sergilenecektir.

Affetmek ne demektir?

Bu üç ahlaki değerin Araf suresinin sonlarında geçen bir ayet olduğunu mealen okuduktan sonra affetmenin ne anlama geldiğine bakalım.

"Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." *(Araf 199)*

Affetmek, kasıtsız olarak şahsımıza yapılan bir olumsuz düşünce ve tavrı bağışlayarak dilenen özrü kabul etmektir. Affetmek, yapılan hataları uygun bir dille anlatarak karşımızdaki kişiyi kırmadan doğru yola ve yordama çekmektir. Affetmek, af dileyene yapılan en güzel yardımdır. Affetmek, muhatabımızda gördüğümüz kusurları yüzüne vurmadan, doğruyu bizzat yaparak onu habersizce ıslah etmektir.

İyiliği aşılama, her Müslüman'a Allah'ımızın yüklediği ideal toplumun sağlanmasının en önemli ikinci faktörüdür. Bu cümlenin tam kar-

şılığı olan "iyiliği aşıla, kötülükten uzak tut" tabiri Kur'an'ı Kerim'de yedi ayrı yerde geçer.

Bilgisizlikten uzak dur! İşte bu medeniyetin, aydınlığın, berraklığın, şeffaflığın, çağdaşlığın ve istenen insan modelinin örnek bir cümlesidir. Şimdi ayette bu üç örnek toplum modelinin anahtarlarını bir arada tekrar görelim:

"Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." *(Araf 199)*

İyiliği aşılama ve bilgisizlikten / bilgisizden uzak durma konularını ayrı iki başlıkta vereceğimizi duyurduktan sonra şimdi affetme, bağışlama ve hoş görü hakkında yüce kitabımızda bir yolculuk yapalım. Burada bir yanlış anlamaya meydan olmaması bakımından şunu kaydedelim; bilgisizden uzak durmak onunla ilmi tartışmalara girmemek vb. manadadır. Ona bir bilgi öğretmek için elbette ki yakın olmak gerekir.

Her şeyden önce affetmek Allah'ın bir sıfatıdır ve Afüvv adı onun güzel isimlerindendir. Allah (cc), kendi sıfatlarının yansımalarını kullarında görmeyi çok ister ve sever. Ayrıca Allah Teâlâ'nın bağışlamak anlamında Ğufran kökünden Gaffar vb. adları vardır. Ancak onlar günahları affetmek manasındadır. İslam'da ise kulların günahlarını ancak Allah bağışlar.

Hedeflenen bir ideal toplumda, af ve hoşgörü neler yapabilir, bazı ayetlerle görelim. Allah'ın da sizi bağışlaması için:

"İçinizden varlık ve servet sahibi kimseler yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere (kendi mallarından bir şey) vermeyeceklerine yemin etmesinler. Onlar affetsinler, vazgeçip iyi muamelede bulunsunlar. Allah'ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." *(Nur 22)*

Ehli Kitaba davranış ve hoşgörü

"İşte, verdikleri sözlerini bozmaları sebebiyledir ki onları lanetledik, kalplerini de kaskatı kıldık. Kelimeleri yerlerinden kaydırarak (tahrif edip) değiştiriyorlar. Akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını da unuttular. (Ey Muhammed!) İçlerinden pek azı hariç, onların daima bir hainliğini görüyorsun. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Çünkü Allah iyilik yapanları sever." *(Maide 13)*

Evrene son uyarı olarak gönderilen Kur'an'ı Kerim'in bir ayetinde, "Affı infak edin." buyurulmaktadır. Peygamberimize (sav) sorulan bir soru "Allah için neyi verelim?" şeklindedir ve cevabı da yukarıdaki gibidir. Afv kökü birikmekten gelir ve o ayette, "Birikmiş zekâttık mallarınızdan infak edin" manası hemen çıkar. Ancak bir de malı olmayıp da Allah yolunda malından zekât vererek infakta bulunanlar gibi sevap ve manevi rütbe elde etmek isteyenler için bunun cevabı vardır ve o da "Af dağıtın." Emridir. Rasülüllah (sav) efendimizin; "Bir tebessüm bile olsa sadaka verin" sözü tam buna göredir.

Ayetin tamamına bakalım: "Yine sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan arta kalanı." Allah size âyetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz." *(Bakara 219)*

Allaha (cc) iyi bir kul olmak her zaman için iyi bir İnsan olmakla aynı şeydir. Maslahat birbirine faydalı ama zararsız bir toplumu oluşturmaktır. Aşağıdaki ayet istenen kalitede bir Müslümanın ve insanın tarifidir.

"Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah iyilik edenleri sever." *(Al-i İmran 134)*

Akrabaya Yoksula Yolcuya Hakkını Ver

Hukuk kelimesi hak kelimesinin çoğuludur. Haklar insanlarda bazen çalma çarpma gibi bir haksızlıkla oluşurken bazen de akraba hakkı, komşu hakkı gibi yaratılıştan geçmektedir. Yaratılıştan gelen haklar genellikle zenginlerde bulunan zayıfların hakkıdır. Bu hakkı devlet adaletle toplar ve yine adaletle dağıtır.

Yaratılıştan gelen haklar her zaman böyle olmaz. Mesela, bir evi satacağımızda önce komşulara sormamız onlara karşı bizim bir yükümlülüğümüzdür. Bir şey dağıtırken önce akraba ve komşulardan başlamak da böyledir. Önce akrabalardan ve komşulardan başlamak aynı zamanda İslami tebligat için de söz konusudur:

"(Önce) en yakın akrabanı uyar." Şuara 214

Bu emirle Rasülüllah (sav) efendimiz en yakın akrabalarından başlamış ve halka halka yayılarak tüm tebligatın dünya İnsanlarına ulaş-

ması hedeflenmiştir. Akraba, yolcu ve yoksul üçlüsünde farz olan zekât bakımından akraba, diğer ikisinden ayrılır; akraba eğer fakir değilse zekât verilmez. Yolcu zengin olsa bile yolda mağdur kalıp servetine ulaşamadığı için zekât alabilir. Borçlu zengin de böyledir. Dara düşen bir borçluya alacaklılar azami kolaylığı göstermek zorundadırlar. Ayrıca bu borçlu borcunu kapatmak için zekât alabilir. Aşağıdaki ayette Mevla'mız cc zekât ve sadakaların kimlere verilebileceğini şöyle sıralamıştır:

"Sadakalar (zekâtlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslam'a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." *(Tevbe 60)*

Borçluya zekât verecek zengin, kendi alacağını silerek bunu yapmış olur. Hatta zekâtın ana rüknü olan temlik / mülk edindirme borçluda yerini değiştirebilir. Şöyle ki borçlunun kendisine zekât verdiğinizde yerine ödemeyeceğinden emin olmazsanız alacaklıya vererek borcunu sildirebilirsiniz. Kişinin kazandığı malın bir kısmını bazı insanlara vermesi seçmeli değil mecburidir. Hangi maldan ne miktarda ve kimlere verileceği ilmihalimizde yazılmıştır. Bunun adı zekâttır. Kur'an'da sadaka da çoğu yerde zekât manasında kullanılır. Ancak halk arasında fazladan verilen, nafile hayır anlamına kullanılmaktadır. Aşağıdaki ayette bu tür hayır harcamalarında gözetilecek öncelikler verilmektedir:

"Sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o, ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır, olarak ne yaparsanız, gerçekten Allah onu hakkıyla bilir." *(Bakara 215)*

Malımızın içinde başkalarının hakları vardır. Bu haklar yukarıda sayılan (Tevbe 60) sekiz sınıf muhtaçlardır. Aşağıdaki ayet-i kerime bu hakkın sekiz sınıf içerisindeki verilme önceliği hakkında da bir tavsiye içermektedir.

"Öyle ise akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Bu, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir." *(Rum 38)*

Muhtaç kişinin manevi kişiliğini rencide etmemek bakımından yaratıcımızın mükelleflere çok önemli bir tavsiyesi daha vardır.

"Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel! Fakat onları gizleyerek fakirlere verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına da keffaret olur. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." *(Bakara 271)*

"İyiliğe ancak sevdiğiniz mallardan dağıttığınızda erebilirsiniz." (Ali İmran 92) "Ancak gözünüz yumukken kabul edebileceğiniz kötü malları vermeyin." *(Bakara 267)*

Diye iki büyük uyarının Müslümanların gözünü açmaması düşündürücüdür. Mal ve mülkün sahibi Allah'tır. İnsanlar ona ancak mecazi olarak ve vekaleten sahip olabilirler. Ama vakıa hep bunun tersi olmuş ve mal çoğaldıkça gurur ve isyan da artmıştır. Bu hususta "Ben bu serveti öz beceri ve ilmimle kazandım." (Kasas 78) diyen Karun'un feci sonu, malının içerisinden kul hakkını çıkarmamakta ısrar edenlere büyük bir ders olmalıdır.

Ana ve Babaya İyilik

Allah'a kulluktan sonra gelen ikinci sıradaki görevimiz, ana babaya iyiliktir. Burada saklı olan derin manaları sezebilmemiz için yoktan var olma kavramını iyi düşünmemiz gerekir.

Allah (cc), bizleri yoktan var etti. Ana babamız ise buna sebep oldular. Yaratma fiili için görünen bir sebep ve malzeme gerekiyordu ve bu malzemeyi de ana baba oluşturmuştu. Her şeyi yoktan var eden Rabbimiz Teâla, burada maddi malzemeleri kullanarak ilk atamızdan sonra tüm insanları yaratmıştır. İlk atamız olan Hz. Âdem'i de yine maddi harçlardan yaratmış ve bu durumun insanlara çalışma ve sebepler hususunda örnek olmasını istemiştir. Konumuz, 3. milenyumda batıda oluşmaya başlayan İslam korkusu olunca, batılıların ve İslam'a hala tedirgin ve şüpheyle bakanların her alanda olduğu gibi varlık nedenimiz olan ana babamıza nasıl davranacağımız hakkındaki öğretilerini çok iyi okumaları gerekecektir.

İslam'ın ana babaya davranış konusundaki nassları (ayet-hadis) aynı zamanda cemiyet hayatımızın çekirdeğini oluşturan aile içi sevgiyi ve sıcak bağları da ortaya koymaktadır. Aile içi sevgi ve muhabbet bağla-

rındaki güçlü duruş Müslümanlarda "geniş aile" kavramını meydana getirirken hayatta çivi gibi evlatları olduğu halde bu erdemli duruşu yakalayamayan batı toplumlarında yaşlı ana babalar darülacezeleri doldurmuş haldedir.

Bu dünyaya gelirken hiçbir bebeğin ana baba seçme gibi bir imkânı yoktur. Ama bizlerin var olma sebebi olan ana babamıza karşı yapacak yükümlülüklerimiz vardır. Onlar kâfir bile olsalar bizi isyan ve inkâra zorlamadıkları müddetçe itaat etmemiz gerekir. Hatta İslam hukukunda, bir evladın onların izni olmadan nafile hac ve umre yapamayacağı hükmü vardır. Ana babaya davranış biçimleri hakkında Hz. İbrahim, Hz. İsa ve Hz. Nuh'un (a.s.) Allah'ın kelamında geçen son derece örnek hareketleri vardır.

Babasını doğmadan anasını ise altı yaşında kaybederek yetim ve öksüz büyüyen kâinatın efendisinin sütanasına gösterdiği saygı ve önem bizlere her bakımdan olduğu gibi en gözde örneklerdendir. İslam'ın daha önceki peygamberlere vahyedilen şekillerinde de ana babaya iyi davranmak, onlara iyilikte bulunmak daima Allah'a kulluktan sonra vurgulanmıştır. Aşağıda ki ayette Hz. Musa'nın kavmi olan İsrailoğulları'na yapılan hatırlatma sık sık Kur'an'da tekrarlanan bir hususdur.

"Hani, biz İsrailoğulları'ndan, "Allah'tan başkasına ibadet etmeyeceksiniz, anne babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz, herkese güzel sözler söyleyeceksiniz, namazı kılacaksınız, zekâtı vereceksiniz." diye söz almıştık. Sonra pek azınız hariç, yüz çevirerek sözünüzden döndünüz." *(Bakara 83)*

Peygamberlerin sonuncusu olan Cenab-ı Rasülüllah'a her konuda sorular yöneltiliyordu. Bu sorulardan biri de, fazla mülklerin nereye harcanacağı konusuydu. Allah (cc), bu konuda bizlere şu iki ayet-i kerimesinde, ana-babadan başlayarak dışa doğru açılan bir dağıtım çizelgesi emir buyurmaktadır.

"Sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o, ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır, olarak ne yaparsanız, gerçekten Allah onu hakkıyla bilir." *(Bakara 215)*

"Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez." *(Nisa 36)*

Ana-babaya itaatte tek sınır Allah'ın emir ve yasaklarıyla olan çakışmalardır. Yani, Allah'a isyanın olduğu yerde hiçbir kula itaat yoktur. Büyük bir hekim ve Allah dostu olan, bazı âlimler tarafından Peygamber olduğu da söylenen Hz. Lokman'ın çocuğuna öğütlerinden bahseden aynı adlı suredeki ayetler bize bu konuda yol göstermektedir.

"İnsana da, anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: "Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır." *(Lokman 14)*

"Eğer, hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim." *(Lokman 15)*

Ancak ana - babanın çocuklarını küfre ve isyana teşvik etmeleri halinde bile onlara kötülük yapmak yasaklanmış ve "Onlarla dünyada iyi geçin." Emri verilmiştir. Hz. İbrahim (a.s.) ile iman etmeyen babası arasındaki diyalog bizlere çok önemli bir örnektir. Peygamberimizde (a.s.) aynen Hz. İbrahim'in (a.s.) yolunu izlemiş ve hayattaki en yakın akrabası olan amcası Ebutalib'e ölüm döşeğinde imanı ısrarla telkin etmiştir. Ancak her iki büyük peygamber de hidayet konusunda ısrarcı olmamaları için uyarılmışlardır. *(9/114, 28/56)*

"Onlara öf bile demeyin."

"Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya - babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle." *(İsra 23)*

İslam Barışı Sağlamak İçin Geldi

Allah (cc), hikmetinden sorulmayan tek Zat-ı Ecell ve A'ladır. "O yaptığından sorulmaz, insanoğlu ise sorulur" (Enbiya-23) ilahi kelamıyla bunu bize kendisi bildirmiştir.

İnsanların yaratıcısı onların dünyaya geldikten sonra ne yapıp yapmayacaklarını elbette bilir. Onun Âlim sıfatı vardır. O Âdemoğlunu kendisine kulluk etsin, tanısın diye yaratmıştır, yeryüzünde fesat çıkararak kan döksün diye değil. Buna rağmen özgür bir iradeye de sahip olan insanoğlu bu iradesini olumsuzluklara da kullanmış ve yeryüzünde bozgun yapmıştır. Ama yaratıcısı ona mutlak barışın yolunu açarak kan dökülmesini kesinlikle yasaklamıştır. Yüce yaratıcımız katında "bir suçsuz insanı öldürmek bütün insanlığı öldürmek gibidir." *(Maide-32)* Yeryüzünde barışı bombalayan ilk insan da son insanda şeytanın izindedir. İslam dini yeryüzünde barışı sağlamak için Allah tarafından gönderilmiştir. Zira onu tebliğle görevli olan peygamberimize hitaben:

"(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." *Enbiya:107*

Şimdi düşünelim, rahmetle savaş bağdaşır mı? Arapçada barış; selam, sulh, silm ve selamet kelimeleriyle anlatılır. Şimdi bu çerçevede kutsal kitabımızı bir dolaşalım: Selam kelimesi ve türevleri Kur'an da 133 yerde geçer. Bunlardan 42 tanesi "selam" kelimesidir. Bu da doğrudan barış ve esenlik demektir. Ayrıca bilindiği gibi selam, tanıdığımız ve tanımadığımız herkese verilmesi gereken ve emredilen bir ibadettir. Silm kelimesi barış demek olup kesin bir biçimde barışa girilmesi hakkındaki ayet şudur:

"Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (İslam'a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır." *(Bakara 208)*

Silm, selamet eşittir İslam olduğuna göre barışın dünyadaki tek teminatı İslamiyet'tir. Sulh kelimesi Türkçemizde de barış manasında geçer. Bu kelime bizzat yaratıcımız tarafından kullanılarak "Barış savaştan iyidir." buyrulmaktadır. *(Nisa 128)*

Müslüman, insanların elinden ve dilinden zarar görmediği kişidir. Kur'an-ı kerimde barış isteyene barışla karşılık vermemiz emredilir.

"Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." *(Enfal 61)*

İslam, barış halinde de savaş halinde de tanınan tanınmayan herkese selam vermeyi, yani "Ben barıştan yanayım ya sen?" demek olan

"Selamün aleyküm" demeyi emreder. (En'am 54) Selam verenler hakkında ön yargıyla hareket ederek kötü düşünmek ve savaş sırasında bile olsa selam verene kötü davranmak evrenin yaratıcısı ve mükemmel bir düzenle sürdürücüsü tarafından kelam-ı kadiminde şöyle yasaklanmıştır:

"Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman, gerekli araştırmayı yapın. Size selâm veren kimseye, dünya hayatının geçici menfaatine (ganimete) göz dikerek, "Sen mü'min değilsin." demeyin. Allah (cc) katında pek çok ganimetler vardır. Daha önce siz de öyle idiniz de size lütufta bulundu (Müslüman oldunuz). Onun için iyice araştırın. Çünkü Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." *(Nisa 94)*

İslami kaynakların hiçbirinde savaşı başlatma emri yoktur, İslam, Allah'ın hak dinine bir hakaret ya da bir zulüm olmadıkça devamlı, savunmayı emretmiştir.

İslam'da Af ve Hoşgörü

Hep böyle diyoruz da bir türlü insanları yanlış saplantılarından alıkoyamıyoruz. İslam'ı, anlaşıldı ki tam anlayamıyor ve anlatamıyoruz. Şimdi af ve hoşgörü ile ilgili yüce kitabımızda kısa bir seyahate çıkalım;

Af = Bağışlama; kökenli kelime sayısı, 35, Safh = Hoşgörü; kökenli kelime sayısı, 8

"Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olabilecekler vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, hoş görüp vazgeçer ve bağışlarsanız şüphe yok ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." *(Teğabün 14)*

"Şimdilik sen onları hoş gör ve 'size selam olsun' de. Yakında bilecekler." *(Zuhruf 89)*

"Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." *(A'raf:199)*

Bakara suresi 119. ayette geçen bir soru ve cevabı af ve hoş görü hakkında söylenecek bütün sözleri iki kelimeyle özetleyen bir icaz örneğidir: "Sana insanlara ne verelim diye sorarlar, de ki af verin."

Malın olmayabilir, varlıklı olmayabilirsin ama insanlara verecek bir şeyin mutlaka vardır; güler yüz, hoşgörü, görmezden geliverme, kusurları örtme ve bağışlama gibi.

Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

Bilenlerle bilmeyenlerin en büyük ortak yanı bilmediklerinin bildiklerine göre tahmin ve sayılarla belirtilemeyecek kadar çok olmasıdır.

Peygamberimiz (sav) tarafından "ilmin kapısı" olarak övülen Hz. Ali r.a. "Bana bir harf öğretene 40 yıl hizmet ederim." buyurarak ilmin başkenti olan Hz. Resulü Kibriya'ya olan aşkını ilan etmiştir.

Osmanlı ecdadımız devlet olarak yıkılmaya yöneldikten sonra okumuş takımı kendilerini münevver / aydın, özellikle okul yokluğundan ve imparatorluğa devamlı asker üretimiyle uğraşmaktan okuyamayan halka ise geri kafalı, örümcek kafalı, yobaz, mutaassıp gibi hakaret içeren adlar takıyorlardı. Bu tip kendini beğenmiş, halka tepeden bakan bir tayfa başımızdan hiç eksik olmamıştır. Bunlar iki guruba ayrılırlar:

1- Osmanlının son yüz yılında batı hayranlığı seline kapılarak kendisini orada bulan, tüm kimliğini yitirerek anayurduna dönen ve çıktığı yeri beğenmeyen züppe ve karalama aydınlardır.

2- Yurt içinde kalıp buranın ekmeğini yemelerine rağmen anasını, babasını bile beğenmeyen, filmlere de konu olduğu gibi Anadolu insanı olmaktan utanarak ne olduğunu gizleyen yeni kent aristokratlarıdır.

Şu gerçek iyice sahiplenilmelidir ki münevver; nurlu, aydınlık, nurlanmış demektir. Bu özellikleri Allah, Müslümanlara nasip etmiştir.

"Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil (Hz. Muhammed) geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik." (Nisa 174)

Bu ayette Allah (cc) Kur'an'ı kerimi nur/aydınlatan olarak anlatmakta çeşitli başka ayetlerinde de asıl Tevrat ve İncil için de aynı kelimeyi (nur) kullanmaktadır. O halde aydınlık, münevverlik ve karanlıklardan uzak olmak Allah'ın Müslümanlara verdiği bir nimettir. Bu nimetlerden uzak duranların bu kelimeleri şahıslarına asla kullanma hakları yoktur. Yeryüzünde aydınlık adına zerreden kürreye ne varsa Allah'ın nurunun bir yansımasıdır. O Zat-ı Ecell-i A'la İslamiyet'i de bir nur olarak anlatmakta, onun üflemekle sönmeyeceğini edebi bir tarzla beyan etmektedir.

Bu konuda (Saff 8)'de Allah'ımız buyurmaktadır ki;

"Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır."

Bir tarafta Allah'ı, peygamberlerini, kitaplarını, meleklerini, emir ve yasaklarını tanıyan, öbür tarafta da tanımayan iki insan gurubu vardır. Birinci grup, her şeyin bir hesabı olduğunu, büyük bir mahkemede bunun verileceğini bilir, kimsenin hakkını yemez ve kimseye zulmetmez. Bunlar Allah'ı tanıdıkları için evrenin ve içindekilerin yaratılış amacını bilirler ve ona göre hareket ederler. Allah'ı tanımayan kendisini de, kimseyi de tanımaz. Bunlar dünyanın bir daha gelinmeyecek, tekrarı olmayan bir yaşama yeri ve hayvani bir yarış mahalli olduğunu sanarak ömrünü tüketir. İşte bu iki sınıfın yani bilenlerle bilmeyenlerin bir olamayacağı bildiriliyor ve soruyor Rabbimiz?

"… De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak akıl sahipleri öğüt alırlar." *(Zümer 9)*

Şimdi de bazı hadis-i şeriflerle bilenlerle bilmeyenlerin eşit olamayacağını görelim.

"Allah'ın benimle gönderdiği ilim ve hidayetin misali, bir araziye düşen yağmur gibidir. (Bilindiği üzere), bazı araziler var, tabiatı güzeldir, suyu kabul eder, bol bitki ve ot yetiştirir. Bir kısım arazi var, mümbit değildir, ot bitirmez, ama suyu tutar. Onun tuttuğu su ile Cenab-ı Hakk insanları yararlandırır. Bu sudan kendileri içerler, hayvanlarını sularlar ve ziraat yaparlar. Diğer bir araziye daha isabet eder ki, bu ne su tutar ne ot bitirir. Bu temsilin biri Allah'ın dininde ilim sahibi kılınana delalet eder, böylesini Allah benimle göndermiş olduğu hidayetten yararlandırır; yani hem öğrenir, hem öğretir. Temsilden biri de, buna iltifat etmeyen, Allah'ın benimle gönderdiği hidayeti hiç kabul etmeyen kimseye delalet eder." *(Kütüb-ü sitte)*

Allah (cc) ilmin çekirdeklerini yeryüzüne atmıştır, eşyanın adlarını Âdem atamıza öğretmiştir. Bu çekirdekler mutlaka bitmektedir ve bitecektir. Ama görev evrenin tek akıllı yaratığı olan insana düşmektedir. Kur'an-ı Kerim'in yüzlerce ayetinde insana aklını işletmesi emrediliyor ve bu günkü tüm bilimsel gelişmelerin ipuçları yani çekirdekleri veriliyor. Sadece bu günkü ilim ve teknik değil tüm gelmişlerin ve geleceklerin çekirdeği ve ipucu kutsal kitabımızda vardır.

Peygamberimiz ve evrene rahmet olarak gönderilen Allah'ın elçisinin buyurduğu gibi yeryüzüne bir rahmet yağmıştır ama onun yağdığı toprağı

işleyenlerin bilinç ve gayretlerine göre mahsul alınabilmektedir. Müslümanlar bu rahmetten en iyi sonucu ve bereketi almak zorundadırlar.

Boş Zamanın Varsa Çalış!

İslam dini çalışmaya verdiği önemi bu ayetleriyle son derece beliğ olarak ifade etmektedir. İnşirah suresindeki ayetlerde; "Evet her güçlükle beraber bir kolaylık vardır, o halde boş zamanın olursa hemen işe sarıl." buyrulmakla dinimizde tembelliğin asla yer bulamayacağı beyan edilmiştir.

İnşirah 1. (Ey Muhammed!) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?

2,3. Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı?

4. Senin şânını yükseltmedik mi?

5. Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

6. Gerçekten, güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

7. Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul.

8. Ancak Rabbine yönel ve yalvar.

Dinimizin, daha doğrusu tüm evrende yaşayan insanların ve cinlerin tek dininin haftalık namazı olan Cuma namazını anlatan surede "Cuma namazını eda edince yeryüzündeki işlerinizin başına koşun." buyrulduğunu bilmeyen Müslüman var mıdır? O halde Müslüman milletlerin tembelliğinde ve dünya ülkelerinden geride kalmalarında İslam'ın rolü olduğunu kimse aklının ucundan bile geçirmesin.

"Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ın zikrine koşun ve alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. Namaz kılınınca artık yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfünden nasibinizi arayın. Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz." *(Cuma 9, 10)*

Burada söz konusu olan boş zaman geçirmemektir. Müslüman ister işçi olsun, ister amir olsun, ister âlim olsun, isterse doktor olsun, hangi meslekten olursa olsun mesleğinde daima ileriye gitmek için çalışmalı ve hamlelere açık olmalıdır. "İslam üstündür, onun üstünde bir üstünlük olamaz." özdeyişinde yerini bulan gerçeğe bakarak her Müslüman çalışmalarını ona göre yapmalı ve en önde olmak için azami çaba harcamalıdır.

Bu gerçeklere rağmen tüm soruların "Öyleyse Müslüman ülkeler ve halklar neden geride kalmışlar?" sözcüklerinde düğümlendiğini görüyoruz. Müslüman milletlerin ve devletlerin dünya standartlarına göre gerilerde olmasında İslam'ın ve onun son ilahi mesajı olan Kur'an'ı Kerim'in bir dahlinin olmadığı, böyle bir şeyi akıldan geçirmenin bile büyük bir yanılma olacağı muhakkaktır.

Şunu kesin bir hedef olarak her Müslüman aydın, kafasına koymalıdır: Dünyanın en yeni buluşları, en son teknolojileri, en mükemmel silah ve teçhizatları, fizik ve kimya alanında hatta edebiyat alanında çığır açan buluş ve gelişmeleri Müslümanların tezgâhından çıkmadıkça görevlerini tam yaptıkları duygusuna kapılamazlar. Bugünkü Avrupa medeniyeti, varlığını İslam medeniyetine borçludur. Müslümanların İspanya'da kurdukları ilim ve üniversite şehri Kurtuba'ya dünyanın her tarafından öğrenciler gelirdi ve Avrupalılar orayı yıktıklarında Hilafet Kütüphanesinde 400 bin cilt eseri de kül etmişlerdi.

Unutmayalım ki bizlere çalışmanın, teknolojinin ve icat kültürünün her türlü alt yapısını veren kutsal bir kitabımız var. Son yıllarda İslam ülkelerinde yetişen bazı fizikçilerin ve bilim adamlarının esrarengiz bir biçimde ortadan kaldırıldıkları bizlere bazı ipuçları vermelidir. Dünyada şu anda bilimsel ve teknolojik üstünlüğü ellerinde tutanlar bunu bırakmak istemiyorlar, Müslüman bilim adamları ise Allah'ın emrine uyarak "En üstün olma" hedefini yakalamakta kararlıdırlar.

Müslümanlar ezberlerinde bulunan İnşirah suresinin manasını da mutlaka bilmek zorundadırlar. Bunu bilen bir Müslüman'a istirahat var ama tatil yoktur. Eğer biz tatil yaparsak birinciliği yakalama hayal olmaktan öte gidemez. Tarihteki tüm hak ve ilahi dinlerin adı İslam, iman edenlerin adı da Müslüman'dır. Teknolojinin mükemmel ötesi örneklerine Kur'an'ımızın birçok ayetinde rastlamak mümkündür. Mesela Hz. Süleyman a.s. Yemenden Kudüs'e Balkıs'ın sarayını cismen bir saniyede getirmiştir. Bunu yaparken de "Müslümanlığı kabul etmişler olarak bana gelin" diyerek tüm peygamberlerin ortak görevini dile getirmiştir. Bütün bunlara rağmen…

"Gevşemeyin, hüzünlenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz." *(Al-i İmran 39)*

İlahi direktifi Müslümanları harekete geçirmiyorsa kalplerini yoklamak zorundadırlar. Benim şahsi kanaatime göre Müslüman devlet ve milletlerin geri kalmalarında en büyük etken iç çekişmeleri, kardeşlerin kavgalarıdır. Burada da Allah'ın emrinden ne kadar uzaklarda dolaştığımız anlaşılıyor:

"Allah'a ve Resulüne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir." *(Enfal 46)*

İşte her şey burada toparlanıyor...

"Herkes kazandığı karşılığında rehindir."

"İman eden ve nesilleri de iman konusunda kendilerinin yoluna uyanlar var ya, biz onların nesillerini kendilerine kattık. Bununla beraber onların amellerinden hiçbir şey eksiltmeyiz. Herkes kazandığı karşılığında rehindir." *(Tur 21)*

Kuran-ı kerimde "üstün durumdayken barış isteyen siz olmayın." diye bir stratejik direktif vardır. "Sakın zaaf göstermeyin. Üstün olduğunuz halde barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. Sizin amellerinizi asla eksiltmeyecektir." *(Muhammed -35)*

Müslüman imparatorluklar özellikle bizim ecdadımız dünyaya "ila-i kelimetullah" gayesiyle yayılarak İslam'ı tüm insanlığa kabul ettirme fırsatı doğduğu anda bu önemli direktifi uygulayamadılar. İslam'ın tüm özelliklerini, hakkaniyetini ve insani davranış esaslarını temelden kavramış âlimlerimizin azalmış olması bunda en büyük etken olmuştur diyebiliriz. Aksi halde tüm Yunan kitaplarını bile medreselerinde okutma ihtiyacını nerden duymuş olabilirlerdi. Ama birçoğu yanlış olan o kitaplar artık sadece birer klasik olarak kaldı. Dünyanın yuvarlaklığını bile onlardan kurtulunca keşfettik. Şimdi öz kaynağımız olan Kuran-ı Kerim'in pek çok ayetinde evrensel gerçeklere ulaşabiliyoruz.

"Sakın zaaf göstermeyin." *(Muhammed -35)*

Her şey burada düğümleniyor. Biraz iyi duruma geldik mi hemen gevşiyoruz. Hâlbuki bu da haramdır. Bizlere: "Gevşemeyin, hüzünlenmeyin." emrini veren yaratıcımızdır. Hüzünlenmek büyük bir derttir. Zira çalışma ve yükselme azmini kökten kırıyor ve Allah'ın: "Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul." emrini unutturuyor. İslam'ın

15. yüzyılının bu ilk yarısında artık titreyip kendimize gelme sırasıdır. Şimdi İslam'ı herkese duyurma ve hidayetten nasiplendirme vaktidir. "Kıyamet ne zaman kopacak?" sorusuna kutsallarımızda defalarca cevap verildiği halde halen oralarda geziniyoruz ve İslam'ın bize yüklediği esas görevi unutuyoruz.

Çevremizde açlar varken tok yatmak!

Bunu; açık varken giyinik olmak, mutsuz varken kahkaha atmak, sefiller varken lükse boğulmak gibi Müslüman'da olmaması gereken şeylerle uzatabiliriz. Ve bütün bunları araştırıp dinlediğimizde İslam'ın nasıl bir sosyal düzeni amaçladığını çok iyi anlayabiliriz.

"Onun için kim (elinde bulunandan) verir, Allah'a karşı gelmekten sakınır ve en güzel sözü (kelime-i tevhidi) tasdik ederse, biz onu en kolay olana kolayca iletiriz." *(Leyl 5,6,7)*

Bu ayetteki "vermek" konumuzun ana maddesini oluşturacaktır. Bizde olanlardan olmayanlara vermek, Efendimizin: "Komşusu açken tok yatan bizden değildir." özdeyişiyle özetlenebilir. İslam'ın, Müslümandan vermesini istediği şey zekâttır. Zekât zenginlerin belli bazı sosyal sınıflara vermekle yükümlü oldukları mallarından bir yüzdeliktir. Bir de yüzde hesabı dışında fazladan harcama emir ve tavsiyesi vardır o da infaktır.

Bazıları derler ki; fakirlerin, zenginlerin eline bakması, ondan geleceklere bel bağlaması ve utandırılması nasıl özlenen bir sosyal düzen olabilir?

Buna Allah'ın ayetleriyle şöyle cevap verilir. Evvela zekât zenginlerin fakirlere ve bazı sınıflara verdiği bir şey olmaktan önce İslam'ın idarecileri toplanmasıyla memur ettiği bir fondur. Aşağıdaki ayette İslam'ın ilk idari sistemini Medine'de inşa eden peygamberimize yapılan emir, çok açık olarak hadiseyi aydınlatmaktadır:

"Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekât) al ve onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için sükûnettir (Onların kalplerini yatıştırır.) Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." *(Tevbe 103)*

İslam idaresinin bu şekilde aldığı bu ayni ve nakdi emtia ise muhtaç olanlara onları hiç yüzlerini kızartmadan, kişilik gururlarıyla

oynanmadan, yine aynı idari görevlilerce verilir. Bu konudaki kişisel hassasiyetler bakın alttaki ayette nasıl dile getiriliyor:

"(Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için), bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir." *(Bakara 273)*

Bu ayette izzet-i nefis sahibi bir yoksulun çok veciz bir tarifi açıkça görülüyor: "Kendilerinin ihtiyaç sahibi olduğunu bildirmek için gezmezler, dilenmeye çıkmazlar, arsızlık yapmazlar. İffetlidirler ve gören tok gönüllülüklerinden onları zengin sanır."

İslam'da öngörülen sosyal toplumda ticaret risk taşımaz. Zira İslam'ın sonsuz ve evrensel mesajı, ticaret erbabını korumaya almıştır. Ona "Rızkın onda dokuzu ticarette, ticaretin onda dokuzu da cesarette." denilerek zengin olmak ve verenlerden olmaya çalışmak hararetle tavsiye edilmiştir. Hâlbuki beşeri ve şeytani ticaret kuralları; "Merhametten maraz doğar, Ticaretin R si risk demektir, gemisini kurtaran kaptan, düşenin dostu olmaz" gibi kapitalist ve materyalist öngörülerle ticareti canavarlaştırmaktadırlar. Ne hazindir ki zamanımızda (2026) dünya üzerindeki Müslüman toplumlarda bu kapitalist öğretilerle hareket ederek İslam'ın öngördüğü ideal sosyal toplum konusunda gereği gibi örnek olamamaktadırlar. Aşağıdaki ayet-i kerimede kapitalist tabirle "batmakta" olan ve zorda kalan esnaf ve tüccara, işadamlarına İslam toplumunun yapması gereken hakiki çare Allah'ımız tarafından bakın ve iyi okuyun nasıl veriliyor:

Düşenin de dostu vardır. İslam: "Borçlulara da zekât verin."

"Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslam'a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular, Allah yolunda cihat edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." *(Tevbe 60)*

Ayetin mealinde sayılan sınıflardan "borçlular" ibaresini bir daha gözden geçirelim. İşte bunlar zora düşmüş, gayr-i meşru olmayan nedenlerle alacaklıların kapısına dayandığı Müslüman kişilerdir. İslami

idareye ve Müslüman topluma düşen; onlara oh çekmek, olacağı buydu, demek ve elindekilere temel içgüdüsünde sakladığı kıskançlığın sevkiyle sevinmek değil, bir araya gelerek ayağa kaldırmaktır. Bu ayağa kaldırmayı ilk yapacak olan da zengin arkadaşları ve çevresidir. Ne yazık ki "iyi gün dostu" tabiri Müslüman toplumlara da sinmiş ve zamanı geldikçe açığa çıkmaktadır.

Ey Müslüman zengin! Evine mobilyaların, döşemelerin ve perdelerin en pahalısını ve kalitelisini alırken, altına arabaların en son modelini çekerken, giydiğin markaların üzerinde iki defa görülmemesi hususunda özen gösterirken ve her yıl hacca ya da umreye gitmeyi teamül haline getirirken borç batağından çıkamayan Müslüman çevren hakkında ne düşünüyorsun?

Din ve Vicdan Özgürlüğü

Çağdaş anlayışa göre Din ve Vicdan Özgürlüğü, kişinin istediği dini seçebilmesi ve her şart altında kurallarını uygulama imkânı bulmasıdır. Bugün dünya milletlerinin en fazla üzerinde durduğu ve istismar ettikleri konu budur. Din ve vidan özgürlüğü, aslında dinin kendi konusudur ve onun üzerinden kimse veya hiçbir toplum hesap çıkaramaz. Allah (cc) tüm peygamberlerine dini tebliğ ettirirken iki seçenek sunmuştur:

"De ki: 'Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.' Biz zalimlere öyle bir ateş hazırladık ki, onun alevden duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) feryat edip yardım dilediklerinde, maden eriyiği gibi, yüzleri yakıp kavuran bir su ile kendilerine yardım edilir. O ne kötü bir içecektir! Cehennem ne korkunç bir yaslanacak yerdir. Gerçek şu ki iman edip iyi işler yapanlara gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecrini zayi etmeyiz." *(Kehf 29, 30)*

Yani inanmayanların, peygamberleri kabul etmeyenlerin cezası ahirete bırakılmıştır. Şurası da bir gerçektir ki, BM üyelerinden hiçbir ülke tam olarak ne din ve vidan özgürlüğünü ne de demokrasiyi uygulamaktadır. Herkesin özgürlük anlayışı kendi hesabına göredir. Ancak İslam'ın din ve vidan özgürlüğüne yaklaşımı ve bu konudaki ilahi vahiler son derece mükemmel bir yapıdadır.

Şunu rahatlıkla ifade edebiliriz ki bugünkü dünya milletlerinin din ve vicdan özgürlüğü anlayışı İslam'ınkinden yüzlerce yıl geridedir.

Bu konuda 30 kadının "dini giysi" iddiasıyla, taktıkları peçe hakkında yasaklama kararı çıkaran Avrupa ülkeleri en çarpıcı örnektir. Hâlbuki 1450 yıldır hiçbir İslam diyarında hangi neden ve inançla olursa olsun hiçbir giysi ve aksesuar türüne olumsuz bir yaklaşım görülmemiştir. Esas olarak insanların zihinsel düşüncelerini eyleme dönüştürürken tek ele alınan konu başkalarına zarar vermemektir.

İslam'ın bütün peygamberlere tebligatları sırasında söylemelerini emrettiği konular: "1- Eğer iman ederseniz doğruyu bulmuş olarak ahrette de huzur içinde yaşarsınız. 2- Eğer iman etmezseniz Allah'ın azabı çetindir." *(Enfal 25)* gerçeğinden sonra dünyada insanları serbest koymuşlar ve "Sizin dininiz size benim dinim bana" *(Kafirun 6)*, dedikten sonra "Dinde zorlama yoktur." *(Bakara 256)* ölçüsüyle konuyu ilahi mesajla noktalamışlardır.

Din ve Vicdan Özgürlüğü konusunda İslamiyet, tüm insanlığa geniş bir ufuk çizmiştir. Bu zaviyeden baktığımızda Yahudiler, Hz. İsa'yı ve İncil'i bile kabul etmeyip Allah'ı da hâşâ yerel ve etnik tanrı yaparak, Hristiyanlarsa son peygamber ve son ilahi mesajı kabul etmeyerek insanlığın karanlıklar içinde kalmasını sağlamışlardır. Hâlbuki İslamiyet tüm peygamberlere ve tüm kitaplara imanı amentünün kesin şartı olarak koymuş ve din ve vicdan özgürlüğünü sonuna kadar açık bırakmıştır.

Yahudiler Talmud kanunlarıyla yürüyerek yüzyıllardır diğer insanları ve inanç sahiplerini "İkinci sınıf yaratık" yerine koymuşlardır. Hristiyanlar ise, ilk üç yüz yılda Roma İmparatorluğu'ndan bekledikleri hoşgörüyü sonraki yüzyıllarda devletleştikten sonra insanlardan ve diğer inanç sahiplerinden esirgemişledir. Hâlbuki Hz. İsa (a.s.) "Düşmanlarınızı sevin ve size eza edenlere dua edin." *(Matta 5/44)* buyurmamış mıydı?

İslam'ın nasıl bir din ve vicdan özgürlüğünü önerdiği dinin tarifinde yüzyıllardır yazmaktadır: "Din fertleri kendi özgür irade ve istekleriyle iki yurtta da mutluluğa eriştirecek ilahi bir yasadır". "La ikrahe fiddin / dinde zorlama yoktur" *(Bakara 256)* ayetini yukarıda da andık. Bu ayet İslam'ın bu konudaki esas görüşünün özetidir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav) efendimiz, son peygamber olan kendisine ve son ilahi mesaj olan Kur'an'a karşı çevresinin

kayıtsız kalarak inkârda ısrarları üzerine ruhlarında bazen büyük sıkıntı hissederlerdi. İşte onu rahatlatmak için inen ayetlerden birisini aşağıya alıyoruz. Burada İslam'ın din ve vicdan özgürlüğünün esası vardır.

"Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi elbette topyekûn iman ederlerdi. Böyle iken sen mi mümin olsunlar diye, insanları zorlayacaksın?" *(Yunus 99)*

Milenyum da denen 21. yüzyıl Avrupa ve Amerika'sında din ve vicdan özgürlüğü konusunda bugün için tarihin yaşanan en iyi dönemi yaşanıyor denebilir. Buna rağmen tüm batı dünyasının İslam'a ve Müslümanlara karşı bir önyargıları ve çifte standartları hala vardır. Bu önyargı ve çifte standart son yıllarda İslamo-fobi adını almıştır ve batının özgürlük anlayışını İslam'ın aleyhine değiştirmiştir. Biz Müslümanlara düşen görev, iyi örnek olarak İslam'ın dünyaya ve insana bakışını tam anlamıyla anlatarak bu imajı kırmaktır.

Elbise, Beden ve Nefis temizliği

Peygamberlerin sonuncusu olan Hz. Muhammed Mustafa (sav), insanlığı kurtaracak son ilahi ayetleri Hira Mağarasında almaya başlamıştı. Hz. Cebrail (a.s.) Allah Teâlâ'dan aldığı vahyi ona ayet ayet getiriyordu.

Müddessir suresinin ilk ayetleri son elçinin şahsında tüm Müslümanlara temizliği emrediyordu. Bu temizlik hem beden hem nefis ve hem de elbise temizliğiydi. İşte bu ilk emirle "Temizlik imandandır." Tabiri zihinlere kazınıyordu:

1. Ey örtünüp bürünen (Peygamber!)
2. Kalk da uyar.
3. Rabbini yücelt.
4. Elbiseni temizle/nefsini arındır.
5. Pisliklerden ve kötülüklerden uzak dur/şirkten uzak dur.

Allah (cc) her topluma peygamber göndermiştir. Irk ve coğrafya ayırmadan tevhitten ve ahlaktan uzaklaşan kavimler uyarılmadan asla cezaya çarptırılmamışlardır. Dünyanın tüm kıtalarındaki tüm etnik kavim ve soylara kendi dillerinde bir peygamber geldiği kesindir. Araplara da Hz. İbrahim'den başlayarak birçok peygamber gelmiştir.

Peygamberlerin bir de en azgın ve sapık toplumlara geldikleri bir vakıadır. Mesela Peygamberimizin geldiği Arap toplumu kız çocuklarını diri diri toprağa gömecek kadar ahlaktan uzaklaşmışlardı.

Elbise, beden ve nefis temizliğinin emredildiği ayetlerden nefis temizliğini ayrı bir konuya çekerek burada beden temizliğini ve elbise temizliğini ele alalım. Beden temizliği, tepeden tırnağa vücudumuzun tüm üyelerini tam manasıyla temizlemektir. Bu temizlikte abdestte olduğu gibi suyun israf olmayacağı belirtilmiştir.

Elbise ve beden temizliğini ifade eden kelime İslam literatüründe taharet kelimesidir. Kutsal kitabımız Kur'an'ı Kerim'de bu kelimeye sayısal olarak bir bakalım: Ta He Ra / temizledi kökünden gelen 31 türev vardır Kur'an'da. Bunlardan, konularına göre bazılarını şöyle alabiliriz.

"Ay halindeyken temizlenene kadar hanımlarınıza yaklaşmayın"

"Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: "O bir ezadır (rahatsızlıktır). Ay halinde kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şüphesiz Allah çok tövbe edenleri sever, çok temizlenenleri sever." *(Bakara 222)*

"Temizlenin diye gökten yağmur indirdik."

"Hani (Allah) kendi tarafından bir güvenlik olarak sizi hafif bir uykuya daldırıyor; sizi temizlemek, sizden şeytanın vesvesesini gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten yağmur yağdırıyordu." *(Enfal 11)*

"Allah Tam Olarak Temizlenenleri Sever"

"Onun içinde asla namaz kılma. İlk günden temeli takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) üzerine kurulan mescit (Kuba mescidi), içinde namaz kılmana elbette daha layıktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da tertemiz onları sever." *(Tevbe 108)*

"Kur'an'a ancak tertemizler dokunabilir." *(Vakıa 79)*

İslamiyet'in temelinin temizlikle başladığını bu ilk inen ayetler bize mükemmelen anlatmaktadır. Günde beş vakit namaz için şart olan abdest, cenabetten sonra zorunlu olan boy abdesti her Müslüman'a devresel temizliği gayet güzel yaptırmaktadır. Yüce yaratıcımız; cami, mescit

gibi mabetlere giderken en iyileri, en temiz bir biçimde giyerek ve takınarak gitmemizi şu ayetiyle emir buyurmaktadırlar:

"Ey Ademoğulları! Her mescitte ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü o, israf edenleri sevmez." *(Araf 31)*

Temizlik konusunda hatta uygarlığın gereği olan tüm davranış ve ahlak hususlarında Müslümanların yabancılardan örnek alacağı hiçbir şey yoktur. Aksine insanlığa öğretecekleri pek çok şey vardır.

Müslüman her an bir yeni çalışmada olmalı

Cenab-ı Hak, bütün sıfatlarından bir nebzesini kullarına vermiş ve en üstün bir yaratık olmanın gereklerini yerine getirmelerini sağlamayı hedeflemiştir. Hâlık, Fâtır, Bedî', Hallâk, Sâni gibi pek çok zatına ait isim ve sıfatları genel olarak yaratmak ve yoktan var etmek anlamına gelir. Ayrıca bu isim ve sıfatların işlevi bitmiş değildir ve devam etmektedir.

İnsanlar, bir miktar çalıştıktan sonra dinlenmek ihtiyacı duyarlar ama Allah asla yorulmaz ve istirahate ihtiyacı olmadan devamlı bir yaratma işindedir. Zatı yüce rabbimiz evreni altı evrede yaratmış bunu altı gün olarak alırsak bir gün boş bırakmıştır. Bu insanlara dinlenilecek haftada bir zaman ayırmaya işaret sayabiliriz. Ama kendi zatına asla yorulma bulaşmayacağını bizzat beyan etmişlerdir;

"Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye gücünün yeteceğini görmediler mi? Evet şüphesiz O, her şeye hakkıyla gücü yetendir." *(Ahkaf 33)*

Zira O, Zat-ı Ecell-i Ala, her türlü eksiklik sıfatlarından uzaktır. Evrenin insana hizmet etmeye devam edebilmesi için yaratıcı da daima yeni bir yaratma ve yenileme içindedir. Kâinattaki benzersiz denge ve her ilkbaharda hayatın yeniden inşası gibi örnekler onun her an bir işte olduğunu anlatır. Bunun beyanı ise şu ayettir:

"Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her gün yeni bir iştedir." *(Rahman 29)*

Yerde ve gökte bulunan canlı, yarı canlı ve cansızlardan oluşan 18 bin âlem onun rahmet sıfatına sığınmış, ondan her an istemektedirler. Canlıların istemesi bir ayrı, cansızların istemesi bir ayrıdır. Canlılardan

akıllıların duası ayrı hayvan türlerinin duası başka türlüdür. Yarı canlı diyebileceğimiz bitkilerin duaları ve Rahmandan rahmet istemeleri sürekli sağa sola rüzgârların itmesiyle dönerek sallanarak Hu çekmeleridir. İnsandan başka düşünme yetisi olmayan milyonlarca canlı türü ise ilahi bir içgüdü ile sahiplerinden her halleriyle isterler ve istediklerini alınca da eşsiz teşekkür gösterileri yaparlar. On binlerce sığırcık kuşunun belli yer ve saatlerde gökyüzünde saf saf olup büyük bir ahenk içinde dans ettikleri gibi.

Evrenin bilinen tek akıllı yaratığı ve Allah'ın yeryüzünde diğer canlılar üzerine halife yaptığı insanoğlu ise Allah'a olan şükür borcunu ifa ettiği müddetçe yaratıcı tarafından en şerefli bir makama çıkarılmıştır. Bu şükür ifası onun mükellef olması demektir ve belli bir yaşa gelen her Müslüman insanın bazı şeyleri yapmakla, bazılarını da yapmamakla yükümlü olması demektir. Mükellef olmanın tek şartı akıldır. Bu da ancak insanda vardır, işte bu yüzden her insan önce imanla mükelleftir. İman eden her Müslüman ise yeni tekliflerle baş başadır. Müslüman'a yapılan bu tekliflerin bir cümlede ifadesi alttaki İnşirah ayetlerinde verilmekte, yoruluncaya kadar çalışmaları, bir işten ayrılınca diğerine sarılmaları ve çalışmalarının meyvesi olarak ister fert ister cemiyet olarak en üstün bir konuma ulaşmaları öngörülmektedir.

İnşirah 5 - "Demek ki, zorlukla beraber bir kolaylık vardır. 6 - Evet, zorlukla beraber bir kolaylık vardır. 7 - O halde boş kaldın mı, yine kalk (başka bir iş ve ibadetle) yorul."

Allah'ın tabiata yüklediği kanunlarının gereği şudur: İnsan İslam'la en üstün bir yaratıktır. Bu üstünlük İslam'dan gelmesi bakımından izafidir. Esas üstünlüklerin ve kemal sıfatlarının tümü Allah'a ait olup bu sıfatlardan birer gölge mesabesinde insanlara verilmiş olmasından dolayı evrenin akıllı yaratığı İnsan da kendisine düşen payeyi Allah'a ve onun elçileriyle beraber getirdiklerine inandıkları takdirde üstlenebilmektedir.

"Her an bir yeni çalışma" özelliği insanlar içindir. Bunun Allah'ta karşılığı ayette de geçtiği gibi "Her an yeni bir yaratma" şeklindedir. Kemal sıfatlarının birer zerresinin görüntülendiği insanoğlu da bu nedenle bir işten bir işe koşacaktır. Başarı ve İslam'ın şahsında en üstün olmak onun en başta gelen şiarıdır.

Bu gün dünya devletleri arasında 3. ligde İslam devletlerinin bulunması ve pek azının ancak 2. lige çıkabilmesi ve hala 1. lige tırmanarak İslam'ı temsil edememelerinin sorumluluğu çok büyüktür. En gelişmiş ülkeler arasında hiçbir İslam ülkesinin bulunmaması utanç veren bir zillettir. Bunun vebali birinci olarak tüm kutsal emirlere, direktiflere ve tarihi mazimize rağmen basit bir koltuk ve makam uğruna halkın uyanmasına ve İslam'a sarılmasına tahammül edemeyen yönetimlerdir. İkinci olarak ise bu vebal, Kur'an'ı rafa kaldırarak onun sadece namazda okunan dualar için olduğunu sanıp ondaki ilme verilen önemi, "Müslümanların her bakımdan en üstün olmaları" yönündeki talimatlarını kavrayamayanlaradır.

Müslümanların bugün en üstün olmamalarında bir sorumlu daha vardır. Onlar bu konuda şu anda bile Allah'a hesap veren tarihi şahsiyetlerdir ki dünya çapında İslam devletleri kurarak en üstün olduklarında bu durumlarını koruyarak geleceğe teslim edememişlerdir. Burada tek soru bile bu sözün doğruluğunu ispata yeterlidir: Allah (cc) Kur'an'da "Düşmanlarınıza karşı en güçlü olmak için en son teknolojileri kullanarak hazırlıklı olun." diye bir emir vermemiş midir?

"Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez." *(Enfal 60)*

Kur'an ve İslam'ın esasında var olan, çalışarak ve sonucu Allah'a havale ederek "Her bakımdan en üstün olma" sevdasını çok iyi bilen gayrimüslim ve hatta İslam düşmanı devletler, Müslümanların ve İslam devletlerinin ayağa kalkarak koşmalarına, ön saflarda yer almalarına asla imkân vermemek için ellerinden gelen tüm çabaları harcamaktadırlar. Müslüman ülkelerin güçlü ülkeler kategorisinde, şu ülkeden yana, yok bu ülkeden yana, gibi zillet ve meskenet kokan sınıflandırmalara tabi tutulmaları en büyük gaflet ve dalalettir. Böyle bir durumda olmak yani Müslümanların AB yanlısı, ABD yanlısı, Rus, Çin yanlısı gibi anılmaları İmandan uzaklaşmış olduklarının da en önemli kanıtıdır. Zira yüzce yaratıcımız bizlere hedefi 1450 yıl önce son mesajında bildirmiştir:

"Gevşemeyin, hüzünlenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz." *(Ali İmran 139.)*

İşte İslam'ı anlamak istemeyenlerin, daha doğrusu Allah ve din inancı olmayanların korktukları İslam budur. Ancak korkmaya gerek yoktur, zira eğer Allah'a imanın varsa bu onun gereğidir eğer yoksa korkunun da ecele faydası yoktur.

Okumak ve Öğrenmek!

Bu iki imkân sadece yaratılmışlardan insana verilen özelliklerdir. Bu ilk İnsan olan atamız Hz. Âdemle başlar, zira kendisine Allah tarafından 10 Sahife gönderilmiş ve İnsanları tevhide davet etmiştir. Diğer yaratıklar ise ancak kendilerine insanlar tarafından verilen bazı terbiye ve talimlerle belli şeylerde maharete sahip olurlar. Atların, eşeklerin, köpeklerin evcilleştirilmeleri gibi. İnsanoğlu ise okuma ve öğrenme merakı ve kabiliyeti nedeniyle büyük uygarlıklara imza atan bir sosyal varlıktır.

Diyebiliriz ki tüm medeniyetler İnsan eliyle olmuştur ve yine o elle yıkılmıştır. Yine şurası da bir hakikattir ki tüm uygarlıklar Allah'ın dini olan İslam'dan alınan ilhamlarla kurulmuştur. Uygarlıklar dinin eseridir zira İnsanlığa okumayı, kitabı, yazmayı din yani İslam öğretmiştir. Tüm peygamberlerin tebliğ ettiği din olan İslam'ın son hali olarak Hz. Muhammed Mustafa (sav) inzal buyrulan son ilahi vahyin ilk emri "Oku" ayetidir. "Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı "alak" dan yarattı. Oku! Senin Rabbin en cömert olandır. O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir. Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder." *(Alak 1-7)*

Bu sureye İkra'= Oku adı da verilmektedir, İniş sırasında ilk sırayı alan bu sure, Rasülüllahın (a.s.) inziva ve yalnızlığı sevmeye başladığı bir sırada, 40 yaşlarındayken Mekke'nin üç mil kuzeyinde ki Nur Dağı'nda bulunan Hira mağarasında inmiştir. Hira kelimesi aramak demek olup yüce peygamberimizin Allah'ın varlığını ve birliğini aradığı terdir. Hz. Muhammed (sav)'in Hira'da bulunduğu 610 yılı Ramazan ayının son on günü içinde muhtemelen yirmi yedinci gece, bazı rivayetlere göre pazartesi günü sabaha karşı Cebrail as gelerek ona Allah tarafından peygamber olarak görevlendirildiğini haber verdi.

Bu ilk vahyi Hz. Peygamber şöyle anlatmaktadır:

"O gece Cebrail bana gelerek "Oku!" (İkra') dedi. Ben okuma bilmediğimi söyledim. Bunun üzerine melek beni aldı; dayanabileceğim son noktaya kadar sıktı. Ardından beni bırakıp tekrar "Oku!" dedi. Cevaben yine "Ben okuma bilmem..." deyince tekrar son noktaya kadar sıktı ve "Oku!" dedi. Ben bu sefer "Neyi okuyayım?" diye sorunca melek beni üçüncü defa takatim kesilinceye kadar sıktı ve bıraktıktan sonra şu âyetleri okudu: "Yaratan Rabbının adıyla oku. O insanı bir embriyodan yarattı. Oku! Senin Rabbin en büyük kerem sahibidir. Kalemle yazmayı öğreten, insana bilmediklerini belleten odur." *(el-Alak 96/1-5)*.

Burada Peygamberimizin Cebrail ile yaşadığı bir inceliği İmamı Ferhati Hz. şöyle anlatıyorlar:

"Rasülüllah a.s "Mâ ene bikâriin" sözü "ben okuma bilmem" diye tercüme edilmiş ama aslında buradaki "ma" soru edatıdır ve anlamı "Neyi okuyayım" demektir. Zaten bu sorudan sonra da Hz. Cebrail neyi okuyacağını ifade etmişlerdir. Peygamberimizin ilk vahi geldiği sırada "Ümmi" / Okuma Yazma bilmez olduğu defalarca Kur'an'da beyan edilmiştir. İşte bunun sebebini anlatan ayetlerden birisi:

"Sen bundan önce ne bir yazı okur ne de elinle onu yazardın. Öyle olsaydı, bâtıl'a uyanlar kuşku duyarlardı." *(Ankebut 48)*

Ayrıca ümmi demek sadece "okuma- yazma bilmeyen değil, o günün kutsal metinleri olan Tevrat ve İncili bilmeyen anlamındadır. Bu manayı o günün ehlikitabının (Hristiyan ve Yahudiler) son peygambere uyuşlarını anlatan şu ayet çok güzel anlatmaktadır.

"Onlar ki, o ümmî peygambere uyarlar. Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılmış bulacakları o peygambere uyup, onun izinden giderler ki o, onlara iyiyi emreder ve onları kötülüklerden alıkoyar. Temiz ve hoş şeyleri kendilerine helâl kılar, murdar ve kötü şeyleri de üzerlerine haram kılar. Sırtlarından ağır yükleri indirir, üzerlerindeki bağları ve zincirleri kırar atar, işte o vakit ona iman eden, ona kuvvetle saygı gösteren, ona yardımcı olan ve onun peygamberliği ile birlikte indirilen nuru izleyen kimseler var ya, işte asıl murada eren kurtulmuşlar onlardır." *(Araf 157)*

Bu ayetlerde insanlardan ve Müslümanlardan istenen özel bir şey vardır, o da Allah'ın adıyla okumaktır. Tüm ilimler ve keşifler Allah'ın "ilim" sıfatının bir ürünüdür ve bu ilimleri müspet - menfi gibi kategorize etmek ancak Allah'a imanı devre dışı etmek isteyenlerin marifetidir.

Hicretin 15. yüzyılında Müslümanlar dünyada en üstün olabilmek ve dünya medeniyetinde söz sahibi olmaları için herkesten çok okumak zorundadırlar. Öyle ki her Müslüman mutlaka Üniversite bitirmeli ve kız çocuklarını da ayırımsız hatta pozitif ayırımla sonuna kadar okutmalıdırlar. İşte o zaman İslam'ın tüm bilenlere yüklediği tebliğ emri bu internet çağında yeterli dâiler tarafından hedefine ulaştırılacak ve son ilahi mesajı dünya üzerinde duymayan kalmayacaktır.

Onurlu Bir Toplum

İslam'ın en büyük hedefi dünyada iken ahireti kazanacak onurlu bir toplum oluşturmaktır. Bu Müslümanların da en büyük idealidir. Bunu sağlamak için evrensel ilahi mesaj Kur'an'da birçok ayet vardır.

Tüm insanların istediği nedir? Hiçbir dinsel giriş yapmadan bunu herkes kafasında bir tasarlasın bakalım. Sahi insanlar nasıl bir dünya ve toplum istiyor. Böyle bir soruya verilecek cevabı bir cümle ile özetlememiz gerekirse şöyle bir toplama oluşturabiliriz: Kimsenin kimseye zarar vermediği; kavgasız, savaşsız, barış içerisinde, onurlu, insanın insana eğilmediği karnı tok, alnı ak, hoşgörü ve anlayış içerisinde mutlu olarak ebedi hayatı kazanmaya matuf, iyilikten başka bir şey yapmayan hatta düşünmeyen, insanlığı özünde yaşayan ve yaşatan ideal bir toplumdur hedef.

Evrende Allah'ın görevlendirdiği peygamberlerin bunun dışında bir şey istedikleri var mı? Onların tebligatı olan kutsal metinlerin bunun dışında bir öğretileri mevcut mu? Hayır. İşte Tevrat ve İncil'in çağımız insanına söylenmesi gereken kısımlarını da içine alarak insanlığa son sözü söylemeye ve son daveti yapmak üzere Peygamberlerin sonuncusuna gönderilen Kur'an çağımızda ilk okunması ve incelenmesi, hayatta her konuda rehber edinilmesi gereken bir kitap olarak önümüzdedir ve bizden istediği böyle bir toplumu oluşturmaktır.

Kalem suresi 10 -14. ayetler, insanlıktan istenen uygar bir topluluğa madde madde atıfta bulunarak onurlu bir cemiyetin bu ikinci surede temellerini atmıştır:

(10,11,12,13,14.) "Yemin edip duran, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan söz taşıyan, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günaha dadanmış, kaba saba; bütün bunların ötesinde bir de soysuz olan kimseye mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme."

Bu ayetlerde insandan istenenleri sıralayalım:

1- Yemin ederek İnsanları yalanına inandırmaya çalışma.

2- Aşağılık, adi olma. Ahlaklı, şerefli, alnı açık, dürüst ve suç işlemeden yaşa.

3- Senin gibi insan olan bireylerin kusurunu açarak, göstererek onların omzunda yükselmeye çalışma.

4- İnsanlar arasında laf taşıyarak kin, nefret ve düşmanlık ekme.

5- Toplumda iyiliği engelleme, yaymaya çalış.

6- Saldırgan ve saldıran taraf olma, barışı, adaleti ve hoşgörüyü yerleştir.

7- Asaletli ol, nikâhsız hayat sürme, kimden olduğun ve senden olanlar net olsun.

8- Malı mülkü olan zenginlere bu varlıklarından dolayı asla eğilme, adaletten ayrılma.

Şimdi iyi düşünelim bakalım bu gün çağdaş dünyanın değerleriyle bu ve insanlara iki yurtta da mutluluğu öğreten değerler çatışıyor mu? Yoksa artı değer mi katıyor? Bu son madde ayetle yasaklanmakla ne amaçlanmıştır acaba? Sağa sola bükmeye gerek yok; zenginler önünde fakirlerin eğilmesi kesinlikle yasaklanıyor burada. Bu bağlamda Rasülüllahtan a.s. fakirleri ve zayıfları zenginlere öncelik vererek azarlamaması, yüz çevirmemesi, yüzünü ekşitmemesi isteniyor.

"Rab'lerinin rızasını isteyerek sabah akşam ona dua edenleri yanından kovma. Onların hesabından sana bir şey yok, senin hesabından da onlara bir şey yok ki onları kovasın. Eğer kovarsan zalimlerden olursu

(Abese Suresi) 1,2. "Kendisine o âmâ geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü.

3. (Ey Muhammed!) Ne bilirsin, belki de o arınacak,

4. Yahut öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek.

5. Kendini muhtaç hissetmeyene gelince;

6. Sen, ona yöneliyorsun.

7. (İstemiyorsa) onun arınmamasından sana ne!

8,9,10. Allah'a karşı derin bir saygıyla korku içinde koşarak sana geleni ise bırakıp, ona aldırmıyorsun.

11. Hayır, böyle yapma! Çünkü bu (Kur'an) bir öğüttür.

12. Dileyen ondan öğüt alır.

Duha 9. Öyleyse sakın yetimi ezme!

10. Sakın isteyeni azarlama!

11. Rabbinin nimetine gelince; işte onu anlat."

Yine bu bağlamda, zengin Müslümanlardan zekâtlarını gece vermeleri, istemekten ar edenleri tercih etmeleri emrediliyor.

"Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel! Fakat onları gizleyerek fakirlere verirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızdan bir kısmına da kefaret olur. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." "(Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için), bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir." *(Bakara 271, 273)*

Müslümanlar olarak inanıyoruz ki İslam'ı tam anlamıyla dünyadaki insanlara anlatabilsek ve tanıtabilsek Müslüman nüfus bu günkünün en az iki katı olacaktır. Bunu yapamamanın vebali üzerimizde bütün ağırlığıyla durmaktadır.

Temiz Giy - Temiz Ye - Temiz İç

İnsanlığa medeniyetin en son noktasını 1450 yıl önce, Allah'ın insanlara iki cihan mutluluğunu gösteren son mesajı Kur'an-ı Kerim böyle bildiriyor: "Temiz giy, temiz ye, temiz iç. Ama asla gereksiz harcama yapma."

Araf suresinde geçen ayette Allah'ımız, "Mabetlere giderken en yeni ve en temiz elbiselerle gidin." buyururken cami ve mescitlerin cemaatine çok önemli mesajlar vererek uyarmaktadır:

"Ey Âdemoğulları! Her mescitte ziynetinizi takının (güzel ve temiz giyinin). Yiyin için fakat israf etmeyin. Çünkü o, israf edenleri sevmez." *(Araf 31)*

Yüce yaratıcımız cami cemaatinin insanlara her yönden örnek olmasını isteyerek bir bakıma halleriyle İslam'ı tebliğ etmelerini işaret ve emir buyurmaktadır. Hiçbir Müminin ve Müslüman'ın yanlışlar yaparak şahsında taşıdığı İslamiyet imajını zedelemeye hakkı olamaz. Bu bakımdan her Müslüman cami yolunda en yeniyi, en temizi giymekle yükümlüdür. Eski ve yırtık elbiselerle, kirli ve rengi atmış çoraplarla, ağzında ve üstünde kötü kokularla toplum içine girmemelidir. Sokaklarda sağa sola tüküren, burnunu sümküren, elindeki çöpü ortalık yere atan, eliyle ve diliyle insanları taciz eden bir Müslüman Allah'a bunun hesabını verecektir.

Lüzumsuz harcamaya dinimizde israf dendiğini biliyoruz. Ayrı bir konudur ama aynı ayette yer alınca çok önemli bir gerçeği arz edelim. Bildiğiniz gibi, denizde, ırmakta bile olsa abdest alırken su israfı söz konusudur. Asrımızda bu konuya değerli İslam âlimleri şu görüşü de ekleyerek israfın ne demek olduğunu daha iyi anlamamıza yardımcı olmaktadırlar. Diyorlar ki: "Nur üstüne nur." olması dileğiyle abdest üstüne abdest almaktaki sevap, su israfına neden olan bu ikinci abdestin bu israf nedeniyle getirdiği günahın bedelini asla ödeyemez.

Furkan suresinde Rahman'ın kullarının huylarını anlatan ayetlerden birisi şöyledir;

"Onlar, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik edenlerdir. Onların harcamaları, bu ikisi arası dengeli bir harcamadır." *(Furkan 67)*

Bu ve buna benzer birçok ayette Allah Teâlâ (cc), kullarına her ko-

nuda dengeyi ve orta yolu tutmalarını, aşırılıklardan kaçmalarını ve lüzumsuz harcamalardan uzaklaşmalarının tavsiye etmektedir. Yakınlarında bulunan komşu ve akrabalarından yetimlerin ve yoksulların sende alacakları var. Dünyanın dört bir yanında açlıktan kıvranan, üzerlerine sineklerin üşüştüğü bir deri bir kemik çocukların sende alacakları var. Koltuğuna yaslanarak izlediğin felaket ve afetzedelerin sende alacakları var. Belki başında sana Allah'ın emirlerini illa tutturacak birisi olmadığından rahatsındır ama unutma bunun hesabını vereceksin.

"Hesap görücü olarak Allah yeter."

"Yetimleri deneyin. Evlenme çağına erdiklerinde, eğer reşit olduklarını görürseniz, mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler (ve mallarını geri alacaklar) diye israf ederek ve aceleye getirerek mallarını yemeyin. (Velilerden) kim zengin ise (yetim malından yemeğe) tenezzül etmesin. Kim de fakir ise, aklın ve dinin gereklerine uygun bir biçimde (hizmetinin karşılığı kadar) yesin. Mallarını kendilerine geri verdiğiniz zaman da yanlarında şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter." *(Nisa 6)*

"Bir anlayabilseniz!"

"Onların hesaplarını görmek ancak Rabbime aittir. Bir anlayabilseniz!" *(Şuara 113)*

"Hesap ve ceza gününü yalanlayanların vay haline!"

"O gün yalanlayanların; hesap ve ceza gününü yalanlayanların vay haline!" *(Mutaffifin 11)*

Temiz giy, Temiz ye, Temiz İç. Bu üç madde ister medeniyet deyin ister uygarlık deyin isterse çağdaşlık deyin hepsinin verebileceği tüm derslerin ilk derste verilmiş ana kurallarıdır.

"Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helal ve temiz olanlarından yiyin! Şeytanın izinden yürümeyin. Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır." *(Bakara168)*

"Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır." *(Nisa 2)*

"(Ey Muhammed!) Sana, kendilerine nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: "Size temiz ve hoş olan şeyler, bir de Allah'ın size verdiği yeteneklerle eğitip alıştırdığınız avcı hayvanların tuttuğu (avlar) helâl kılındı. Onların sizin için tuttuklarından yiyin. Onu (av için) salarken üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah hesabı çabuk görendir." *(Maide 4)*

"(Ey Muhammed!) De ki: "Pis ile temiz bir olmaz. Pisin çokluğu hoşuna gitse bile." Ey akıl sahipleri Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz." *(Maide100)*

"Ey peygamberler! Temiz şeylerden yiyiniz ve iyi ameller işleyiniz. Doğrusu ben, sizin yaptığınız şeyleri tamamen bilirim." (Müminun 51)

Bu ve benzer ayetlerde tüm insanlara, Müminlere ve Peygamberlere ilahi emir giydiğimizde de yediğimizde de içtiğimizde de temizliği aramamız ve ona son derece dikkat etmemiz isteniyor. Bu tam yapıldığı takdirde hiçbir sosyal afetin yaşanmayacağı ilahi garanti altındadır. Medeniyetin, uygarlığın ve çağdaşlığın ilk şartı budur ve bunu veren de İslam öğretisidir.

Temizler Helal, Pisler Haramdır

Allah (cc), insanlar hakikatten ayrıldıkça peygamberler göndermiştir. Ancak son peygamber Hz. Muhammed Mustafa'nın (sav) geleceğini özellikle Hz. Musa ve Hz. İsa (a.s)'ya Tevrat ve İncil'de vahyetmiş, onlar da bu konuda insanları ona yardım etmeleri konusunda uyarmışlardır. Son peygamber Hz. Muhammed Mustafa'nın (sav) geleceğini önceki peygamberlere haber vererek ne yapmaları konusunda uyaran ayet şöyledir:

"Hani, Allah peygamberlerden, "Andolsun, size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, elinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka yardım edeceksiniz" diye söz almış ve "Bunu kabul ettiniz mi; verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?" demişti. Onlar, "Kabul ettik" demişlerdi. Allah da, "Öyleyse şahit olun, ben de sizinle şahit olanlardanım" demişti." *(Ali İmran 81)*

Ama bu ikazı Tevrat'ta okuyan ehlikitaptan "Hristiyanlar ve Yahudilerin birçoğu kale almadan son uyarıcıyı inkâra devam ettiler. İşte bu

güneş kadar aydınlığın ve gerçeğin karşısında hala yamulanlara Allah (cc) ın son sözü de takip eden ayettir:

"Artık bundan sonra kim yüz çevirirse işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir." *(Ali İmran 82)*

Miladi 610 yılında Mekke'de tüm insanlara son vahi olan Kur'an'ın ışığıyla İslam'ı tebliğe başlayınca o günün okumuş Müminleri olan ve demin sözünü ettiğimiz kutsal kitaplardaki, "Son peygambere denk gelirseniz mutlaka ona uyun ve yardım edin" ikazını bilen ehlikitap yani Hristiyan ve Yahudilerin çoğu İslam'a giriyorlardı. İşte bu Müminlerin nasıl bir bilinçle Müslüman olduklarını anlatan Araf suresindeki ayetler bizlere de çok şeyler anlatıyor:

"Mûsâ, kavminden, belirlediğimiz yere gitmek için yetmiş adam seçti. Onları sarsıntı yakalayınca (bayıldılar). Mûsâ, "Ey Rabbim! Dileseydin onları da beni de bundan önce helak ederdin. Şimdi içimizden bir takım beyinsizlerin işledikleri günah sebebiyle bizi helak mı edeceksin? Bu sırf senin bir imtihanındır. Onunla dilediğin kimseyi saptırırsın, dilediğini de doğruya iletirsin. Sen bizim velimizsin. Artık bizi bağışla ve bize acı. Sen bağışlayanların en hayırlısısın" dedi." *(Araf 155)*

Hz. Musa'nın duası ve Allah'ımızın cevabı:

"Bizim için bu dünyada da bir iyilik yaz, ahirette de. Çünkü biz sana varan doğru yola yöneldik." Allah şöyle dedi: "Azabım var ya, dilediğim kimseyi ona uğratırım. Rahmetim ise her şeyi kapsamıştır. Onu, bana karşı gelmekten sakınanlara, zekâtı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım." *(Araf 156)*

Cennet ayaklarının altına koyulan ana

Allah (cc) insan haklarını ihlal eden, birbirlerini yemeye, kırmağa ve öldürmeye başlayan toplumları gerçek tevhide ve ahlaka davet için peygamberler göndermiştir. Nerelere hangi peygamberlerin geldiğini bu gün bile ancak kutsal metinlerde olduğu kadar öğrenebiliyoruz.

Tarihin en saf ve temiz olarak binlerce insanın ve tarihçinin yazısıyla ve bizzat dinin ve vahyin sahibi Allah'ın ayetleriyle en iyi ve açıkça öğrenebildiğimiz dönem Hz. Muhammed Mustafa efendimizin peygamberlik dönemidir. Bu tarihi dönem son peygamberi ve son ilahi

vahyi içermesi bakımından çok önemlidir. Bu döneme ait Kur'an-ı Kerim'de de birçok gerçekler beyan edilmekte ve hiçbir şek ve şüpheye meydan vermeyecek biçimde izah edilmektedir.

Şurası bir hakikattir ki kız çocuklarını diri diri toprağa gömme fiili bakımından bile Arabistan o dönemde dünyanın en vahşi ve putçu yöresidir. Kızların küçük yaşlardayken toprağa gömülmesi kutsal kitabımızda birçok yerde anılmakta ve sorumlular lanetlenerek yerlerde sürünen kadın ayağa kaldırılmaktadır. Genellikle kız çocuklarının bazen de erkek çocukların diri diri toprağa gömüldüğü ve İslam tarafından "cahiliye dönemi" olarak adlandırılan bu İslam arifesindeki devirde Araplar üç sınıfa ayrılıyordu: Müşrikler, Ehlikitap ve Hanifler.

Hristiyanlar ve Yahudiler demek olan Ehlikitap ile Hz. İbrahim aleyhisselam gibi tevhide inanan, demek olan Hanifler bu vahşi âdete asla başvurmazlar hatta müşrikleri bundan vazgeçirmeğe uğraşırlardı.

"Diri diri gömülen kız çocuğunun, hangi günahtan ötürü öldürüldüğü sorulduğu zaman," *(Tekvir 8,9)*

Yukarıdaki ayette, diri diri öldürülen kızlara mahşerde sorulacağı ve anne babasının hesaba çekileceği anlatılarak ilahi vahi ile bu iğrenç olayın İslam'dan önce uygulandığı kesinlikle anlaşılmış oluyor.

Müşrik Araplar çocuklarını iki türlü öldürürlerdi:

1- Anne, doğumunu arazide yapar, eğer kız olursa orada açtığı bir çukura atarak evine dönerdi.

2- Altı yaşına kadar bekletilir, o yaşa gelen kızı annesi güzelce giydirdikten sonra babası onu "akrabalarına götürüyorum" diye açık alana getirerek açtığı mezara hızlıca atar üzerini toprakla örterdi. Bu cahiliye Araplarının bunun dışında boğarak, uçuruma atarak ve boğazlayarak da bu vahşeti yaptıkları olurdu.

Bu vahşeti bebeklere ve altı yaşındaki kız çocuklarına reva gören ilkel zihniyet, bunun için şu sebepleri ileri sürerek bu şeni işi yapıyordu:

1-Açlık korkusu. Güya erkekler onlara göre nasıl olsa nafakasını çıkarabilirdi. Ya kızlar? Onlar daima ailesine bir yüktü (!). Bu ilkel ve geçersiz gerekçeyi Allah Teâlâ hazretleri şu ayetiyle iptal ediyordu:

"(Ey Muhammed!) De ki: "Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı şeyleri okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyi davranın. Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da biz rızıklandırırız. (Zina ve benzeri) çirkinliklere, bunların açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Meşrû bir hak karşılığı olmadıkça Allah'ın haram (dokunulmaz) kıldığı canı öldürmeyin. İşte size Allah bunu emretti ki aklınızı kullanasınız." *(En'am 151)*

2- Namus korkusu: Savaşlarda ve terörist baskınlarda kız çocuklarını kirletirler ve ömür boyu yüzümüz kara olarak topluma çıkamayız, endişeleriyle bu vahşeti işliyorlardı. Bu mesnetsiz korku sebebiyledir ki hanımları kız çocuğu doğurup da müjdelendiklerindeki durumlarını aşağıdaki ayet-i kerime son derece edebi bir tarzla anlatmaktadır:

"Onlardan biri, kız ile müjdelendiği zaman içi öfke ile dolarak yüzü simsiyah kesilir! Kendisine verilen kötü müjde (!) yüzünden halktan gizlenir. Şimdi onu, aşağılanmış olarak yanında tutacak mı, yoksa toprağa mı gömecek? Bak, ne kötü hüküm veriyorlar!" *(Nahl 58, 59)*

3- Çocukların körlük, şaşılık, topallık benzeri ağmanlı dünyaya gelmeleri de evlat katilinde etkili olmaktaydı. Sebebi ne olursa olsun bu "beyinsizce" zulmü evlatlarına reva görenler aşağıdaki ayetlerde lanetlenmiş ve bu aile içi şiddet ve terör bir daha dönmemek üzere tarihe gömülmüştür.

"Yine bunun gibi, Allah'a ortak koşanların çoğuna, koştukları ortaklar, çocuklarını öldürmelerini güzel gösterdi ki; onları helake sürüklesinler ve dinlerini karıştırıp onları yanıltsınlar. Eğer Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Artık sen onları uydurdukları ile baş başa bırak. Beyinsizlikleri yüzünden bilgisizce çocuklarını öldürenler, Allah'ın kendilerine verdiği rızkı -Allah'a iftira ederek- haram sayanlar, mutlaka ziyan etmişlerdir. Gerçekten onlar sapmışlardır. Doğru yolu bulmuş da değillerdir." *(En'am; 137, 140)*

Rasülüllah efendimize aşağıdaki ayette özellikle kadınlardan çocuklarını öldürmeyecekleri konusunda da biat alması emredilmiştir. Hatta bu biatler sırasında bazı yeni Müslüman olan kadınlar, cahiliye devrinde şu kadar çocuğumuzu diri diri öldürdük, diyerek itirafları üzerine peygamberimiz her çocuk için birer köleyi serbest bırakmalarını emir buyurmuşlardır.

"Ey Peygamber! Mümin kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, hiçbir iyi işte sana karşı gelmemek konusunda sana biat etmek üzere geldikleri zaman, biatlerini kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Mümtehine 12)

Peygamberimiz Müslümanlığa her giriş yapandan biat alırken hem evlat katlini kaldırtmış hem de "Kim kızlarını büyütür terbiye eder ve everirse cennete gidecektir." buyurarak bir zulmü daha tarihe gömmüştür.

Yetime İkram Etmek Yoksula Yedirmek

İslam aç, açık, dilenen ve sokakta kimsesiz kalanların bulunduğu bir toplumda yoktur. Kutsal kitabımız ve onun en büyük yorumcusu Hz. Muhammed (sav) uygulamaları ve ilk Medine Devleti bunun en büyük kanıtıdır.

Kur'an'ı kerimde bir tarafta Duha 9) "Öyleyse sakın yetimi ezme! (10.) Sakın isteyeni azarlama!" Buyrulurken öte yanda Bakara 273 "(Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için), bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir." Beyanıyla istemek, dilenmek ve arsızlık hoş görülmemiştir. Allah (cc), insanlığa son mesajı olan kutsal kitabımızın bir ayetinde fakirlere:

"Allah'ın, kiminizi kiminize üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri (haset ederek) arzu edip durmayın. Erkeklere kazandıklarından bir pay vardır. Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan, onun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir." (Nisa 32)

Buyurarak mali yönden ve ekonomik açıdan cemiyette bir eşitliğin olamayacağını ima etmiş, hasetliği, kıskançlığı ve sınıflar arasındaki tabii farklılıkları istismar etmeyi yasaklamıştır. Ancak Allah'ın peygamberlerine gönderdiği Tevrat, İncil ve bu ikisini içinde toplayan son ilahi vahi olan Kur'an-ı Kerim'in içindekileri ayakta tutarak hayata uygulayan inananlara Allah Teâlâ'nın büyük bir müjdesi vardır: Allah'ın emirlerini uygulayanlar her yerden bol bol rızka kavuşurlar:

"Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni (Kur'an'ı) gereğince uygulasalardı elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (bol bol rızık) yiyeceklerdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre vardır. Ama onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür!" *(Maide 66)*

İslamiyet, insanların iki cihanda da mutluluğunu hedef alan bir evrensel sistem olarak hiçbir insanın kimsesiz kalmasını, aç, açık dolaşmasını ve beşeriyete zararlı şeylere bağımlı olarak zararlı bir kul olmasını asla normal karşılamaz. Bu nedenle yetim ve miskin olarak Kur'an'da telaffuz edilen, ekonomik yönden hangi nedenle olursa olsun zayıf ve muhtaç olan kardeşlerimize gereken alakayı göstermeyen ve bu konuda Allah'ın emirlerini uygulamayan Müslümanlara sosyal adalet adına verilen birçok ilahi ferman vardır, İşte onlardan bazıları:

"Gördün mü, o hesap ve ceza gününü yalanlayanı! İşte o, yetimi itip kakan, yoksula yedirmeyi özendirmeyen kimsedir." (Maun 1, 2, 3)

"Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, ancak ve ancak karınlarını doldurasıya ateş yemiş olurlar ve zaten onlar çılgın bir ateşe (cehenneme) gireceklerdir." (Nisa 10) "Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz. Yoksulu yedirmek konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz. Malı da pek çok seviyorsunuz." *(Fecr 17-20)*

İktisadi yönden başkalarına muhtaç olan kimseler durumuna göre; fakir, miskin, yetim, sail, köle, yolda kalmışlar gibi adlarla anılır yüce kitabımızda. Bu zümrelerin hepsi İslam toplumunun ve devletinin kollayıcılığı altındadır. Her insan gibi insanca yaşayacak kadar variyeti olmayanları ayağa kaldırmak ve sosyal adaleti sağlamak için İslamiyet varsılların mallarında yoksullara haklar ayırmıştır.

"Onlar (inananlar) mallarında isteyenler ve (isteyemeyip) mahrum kalanlar için belli bir hak bulunan kimselerdir." *(Mearic 24, 25)*

Bu hakkın verilmesini emreden ayetler:

"O, çardaklı, çardaksız olarak bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmalıkları ve ekinleri, zeytini ve narı (her biri) birbirine benzer ve (her biri) birbirinden farklı biçimde yaratandır. Bunlar meyve verince meyvelerinden yiyin. Hasat günü de hak sahiplerinin hakkını (öşrünü) verin, fakat israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez." *(En'am 141)*

Allah'ın insanlara kendi mutlulukları bakımından uyulması ve inanılması için seçtiği ve vazettiği İslamiyet'in sosyal adalet anlayışında, ezilmişlik, horlanmışlık ve dışlanmışlık kavramları, sebebi ne olursa olsun yer bulamaz.

Adı Müslüman olan kişi, devlet ve milletlerin yaptıkları yanlışlar İslam'a mal edilemez.

Akrabaya, Yoksula, Yolda Kalmışa Yardım

İslamiyet "Neme lazım" toplumuna kapalıdır. O "bana lazım" diyen ve egosunu yıkarak başkaları için yaşayabilen son derece ahlaklı bir cemiyeti hedefler. Tek hak dinin hedef kitlesi olan tüm insanlığa tüm vahyin özeti olan Kur'an'ın birçok ayetinde yukarıdaki kelimeler tekrarlanarak ısrarla yardım ve yardımlaşma vurgulanır.

1450 yıl önce yani milattan sonra 600'lü yıllarda beşeriyet kervanlarla sosyal alaka kuruyorlar ve şehirler ve ülkeler dört ayaklı hayvanlar üzerinde gerçekleşen ticari hareketlerle birbirleriyle kaynaşıyorlardı. İşte bu ortamda insanlar yollarda kalıyorlar, eşkıya saldırılarına uğruyorlar ve en zengin olanlar bile en fazla yardıma muhtaç hale gelebiliyorlardı. İşte sadece bu nedenle bile vatanında zengin olanlar bile İlahi taksimat olan Zekâta muhtaç oluyorlardı. Böyle bir sıkıntıya düşen Müslüman kardeşimize yardım için, "bunun memleketinde hanı var hamamı var katı, yatı, arabası, cipi var" gibi basit duygularla karşı gelinebilir mi? Böyle bir niyet ve ya tutum kesinkes Allah'ın sünnetine ve yasalarına aykırıdır. Nitekim zekât ayetinde, yoksullarla beraber yolda kalmışlar da anılmıştır.

Müslümanların hayattaki durumunu anlatan şu hadisi şerifi iyice düşünmemiz gerekir:

Resulullah (sav) buyurdular ki: "Din nasihatten ibarettir!" Yanındakiler sordu: "Kimin için ey Allah'ın Resulü?" "Allah için, kitabı için, Resulü için, Müslümanların imamları ve hepsi için! Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona yardımını kesmez, ona yalan söylemez, ona zulmetmez. Her biriniz, kardeşinin ayinesidir, onda bir rahatsızlık görürse bunu ondan izale etsin." Rivayet Eden: Ebu Hüreyre, Geçtiği ***Kaynaklar****: Tirmizi, Birr 17,18 Müslim, İman 95,*

Yukarıdaki hadiste efendimiz "Mümin, müminin aynasıdır" buyurmakla her şeyi anlatmışlardır. Kardeşine bakınca adeta kendini göreceksin ve kendinde ne olmasını istersen karşındaki kardeşinde de onun olmasını, neyin olmamasını istiyorsan onun da kardeşinde bulunmamasını arzu edeceksin. İşte İslam kardeşliği budur. Aşağıdaki hadis-i şerif ise bu ahlakı en sade ve kısa olarak edebi bir tarzla ifade buyurmaktadır:

"Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmedikleri kimsedir. Muhacir de Allah'ın yasakladığı şeyi terk edendir." Rivayet Eden: Abdullah İbnu Amr İbni'l-As, Geçtiği Kaynaklar: Buhari, İman 4; Müslim, İman 64, (40) Ebu Davud, Cihad 2, (2481) Nesai, İman 9, (8,105)

Bu hadisteki muhacir, göçmen anlamında olup hicretin sadece bir şehirden diğer şehre taşınmaktan ibaret olmayıp Müslüman'ın her türlü ahlaki ve insani istenmeyenlerden uzak durmasını anlatmaktadır. Aşağıdaki ayetlerde konumuza başlık olan akrabaya, yoksula, yolda kalmışa yardım etme konusu en ibretlik bir biçimde izah edilmektedir:

"Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma." (İsra 26)

"İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz (den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir." *(Bakara 177)*

"Sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Hayır olarak ne harcarsanız o, ana-baba, akraba, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak ne yaparsanız, gerçekten Allah onu hakkıyla bilir." *(Bakara 215)*

"Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya,

yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez." *(Nisa 36)*

"Öyle ise akrabaya, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Bu, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir." *(Rum 38)*

Osmanlının Azınlıklara Davranışı

Son yıllarda Osmanlı dedelerimizi yanlış gösterme modası sürüyor. Ancak bu günlerde Osmanlıcanın öğrenim ve öğretim furyasının bu yanlış bilgilendirmeleri ortadan kaldıracağına kesin gözüyle bakabiliriz.

27 Şubat 1982 tarih ve 8/4334 karar sayılı "Bakanlıkların Yeniden Düzenlenmesi ve Çalışma Esaslarının Yürürlüğe Konulması Hakkındaki Bakanlar Kurulu Kararı" ile Başbakanlık Teşkilâtı içerisinde Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı kuruldu. 19 Ekim 1984 tarihinde yürürlüğe konulan 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilât Kanunu ile millî arşivlerimizin korunması ve değerlendirilmesiyle ilgili her türlü görev Başbakanlığa verilmiş, bu görevi yürütmek üzere Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü kurulmuş ve Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı, Genel Müdürlüğe bağlanmıştır.

Başta merhum Özal'ın ilk adımı attığı ve basiretli devlet adamlarımızın genişleterek sürdürdüğü bu hizmetler Osmanlı İmparatorluk tarihinin yeniden yazılması ve hakkında oluşturulan tüm yanlış algıların silinmesi manasını taşıyor. 600 yılın büyük bölümünü "Karaların ve denizlerin hakanlığı, Allah'ın yeryüzündeki gölgesi, cihanın itaat ettiği sultanlar ülkesi" gibi tüm dünya tarafından tek süper güç kabul edildiğini ima eden tabirlerle yöneticisinin anıldığı koca imparatorluk nasıl bu kadar kolay yıkıldı anlaşılması zor bir olgudur.

Günün yarısını Osmanlı arşiv belgelerini okuyarak geçiren bir kardeşiniz olarak şunu net olarak diyebilirim: Osmanlılar tüm dayanak noktalarını İslam'dan alarak gerek kendi içinde gerekse dışındaki milletlere en önemlisi de içindeki azınlıklara mükemmel bir uygulama ile adaletli davranmış, hiçbir zorlamada bulunmamış ve haklı haksız kim ise aydınlatmadan karar vermemiştir. Bu uygulamaların en çok rastlandığı iki azınlık Rumlar ve Ermenilerdir. Geçenlerde; 10 Mayıs 1335 / 1919 tarihinde her şeyin karıştığı, yüzyıllardır haksızlık yapmadığımız

azınlıkların kıyam ederek hercümerce giriştikleri bir dönemde Osmanlının hala davranışında hakikatten ve insanlıktan bir sapma olmadığını gösteren bir belge okudum.

10 Mayıs 1335 / 1919 tarihinde dâhiliye nazırı Mehmet Şerif Paşa tüm ülke genelinde Rumların ve Ermenilerin bir ayrışmaya giriştiği, tarafeynden birisi Rum ve ya Ermeni olan karı - kocanın bile ayrılarak ailelerin perişan edilmesinin istendiği hatta papazların Ermeni hanımı istemediği halde Müslüman kocadan ayırmağa çalıştığı bir hengâmede aşağıdaki illere bir genelge yollar: Edirne, Erzurum, Ankara, aydın, Bitlis, Afyon, Diyarbakır, Bursa, Bolu, Çatalca, Karasi, Elazığ, Kastamonu, Sivas, Konya, Van, Menteşe, Teke, Erzincan, Eskişehir, İçel, Kayseri, Niğde, Kütahya, İzmit ve Trabzon

Genelge şu: İslamlarla (Müslümanlarla) izdivaç (evlenen) eden ve zevçlerinden (kocalarından) ayrılmak istemeyen Ermeni kadınlar haklarında muamele-i cebriyye (zorlama) olunmaması ve beynlerinin (aralarının) tefriki (ayrılması) hususunda rüesa-yı ruhaniyye (papazlar) ile mümessiller tarafından müracaat ve ısrar vuku bulursa keyfiyetin evvel emirde (durumun hemen) nezarete (bakanlığa) iş'arı (bildirilmesi) ta'mimen tebliğ olunur.

Bu genelge, Osmanlının son günlerinde bile bütün karşı isyanlara ve taşkınlıklara rağmen mazlumları nasıl koruduğunu göstermesi bakımından son derece önemlidir.

Dünya Kiliseler Birliği Peygamberimizi Kabul Etti!

Dünya Kiliseler Birliği nedir?

Kiliseler Birliğinin kurulması fikri, ilk defa 1910 senesinde Edinburgh'ta toplanan milletlerarası konferansta ele alındı. 1948 yılında Amsterdam'da kurulan teşkilatın Merkezi Cenevre'dedir. Bu örgüt tüm Müslüman ve Hristiyan ülkelerden gelen Hristiyan din adamlarının ve temsilcilerinin katılımlarıyla o yıldan beri belli aralıklarla muhtelif yerlerde toplanmaktadır.

Avusturya'nın Pölten kentinde 5 - 10 Mart 1984 günü toplanan bu birlik son peygamber, efendimiz, evrenin rahmeti hazreti Muhammed (sav) son peygamber, Kur'an'ın da Allah'ın son mesajı olduğunu itiraf ederek tarihi bir karar alıyorlar.

Kiliseler birliği ve dünya Hristiyan temsilcileri hazreti Muhammedin peygamberler halkasının bir zinciri olduğunu kabul ediyorlar. Yer: Pölten Yıl: 5 - 10 Mart 1984. Katılanlar: Avusturya, Belçika, Kıbrıs, Rusya, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Almanya, İngiltere, Yunanistan, Macaristan, İtalya, Hollanda, Norveç, Romanya, Polonya, Portekiz, ispanya ve İsviçre'den muhtelif sayıda 39 papaz ve Rus Ortodoks kilisesinden bir, Katoliklerden Tomas Mishel ve üç papaz daha, Amerikan İncil cemiyetinden bir temsilci, luter dünya federasyonundan bir temsilci, Ortadoğu kiliseler cemiyetinden bir temsilci, dünya kiliseler birliğinden bir temsilci, bazı Müslüman ülke temsilcileri, genel sekreter Drs Jan Slop.

Bu toplantıya katılan papaz, Hollanda İslam Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Ahmet Akgündüz'e olayı şöyle anlatıyor: "Bu toplantıda Kur'an'ın Allah kelamı ve Hz. Muhammed'in ise hazreti İbrahim'den beri gelen peygamberler zincirinin bir halkası olduğunu ve asla sahte peygamber olamayacağını kabul ettik. Bu kararlara özellikle Müslüman ülkelerden gelen Hristiyan temsilciler şöyle itiraz ettiler: Eğer bu kararları dünyaya ilan edersek İslam dünyasında Hristiyan kalmaz ve hepsi Müslüman olurlar. Biz böyle düşündük, ama İslam âleminde bu kararlara gereken önem verilmedi."

Olayı açığa çıkaran Prof. Dr. Ahmet Akgündüz diyor ki. Bu önemli ikazdan sonra araştırmaya koyulduk ve hemen kiliseler birliğinin mutat toplantılarının yer aldığı web sayfasına ulaştık. Ancak liste arasında sözü edilen tarihi toplantıya ait bir işaret bile bulunmuyordu. Anlaşılan internetten kaldırılmıştı. Ancak bu kararların yayınlandığı bir kitapçığı ele geçirdik ve orada bu kararlardan daha da müjdeli haberler vardı:

"1- Hristiyanlar Müslümanlarla beraber Allah inancını paylaşmakla sorumludurlar.

2- Müslümanlar bir necat ehli midir? Müslümanlar Hristiyanlarla beraber iman halkasının zincirleri değiller midir? Tartışmamızın zamanı gelmiştir.

3- Bütün Hristiyanlar Tevrat'tan beri gelen peygamberlik zincirine saygı göstermektedirler şimdi böyle inanan insanların Hz. Muhammed'i "sahte bir peygamberdir" diyerek zincirin halkaları dışına itmeleri adil ve doğru olamaz.

4- İnanan insanlar olarak biz Hristiyanlar ve Müslümanlar Allah'ın yarattıklarına hizmette ortak hareket etmek durumundayız.

5- Hep birlikte dua etmeliyiz: ey Allah'ım! İhtilaf içinde olan Hristiyanlar olarak kabul ediyoruz ki senin birliğine yeteri kadar şehadet edemedik, Bizler Müslümanlarla aramızda olan ihtilaflardan dolayı maHz. unuz, aramızdaki ihtilafları halletmek için bize yardım et."

Diyoruz ki: Allah'ın son mesajı olan Kur'an'da ehlikitap denilen Hristiyan ve Yahudilere yönelik davete icabet edilmiştir, o daveti bir kez daha hatırlayalım:

"(Resûlüm!) de ki: Ey ehlikitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım; O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Şahit olun ki biz Müslümanlarız! Deyiniz." (3.64)

Evet, insanlığın İslam'a teslim olmak dışında bir alternatifi yoktur. Bu nedenle özellikle ehlikitabın entel kesimine dinimizi çok iyi anlatmamız gerekmektedir. Onlara nasıl anlatacağımızı yine bir Kur'an ayeti şöyle bildiriyor:

"İçlerinden zulmedenler hariç, Kitap ehli ile ancak en güzel bir yolla mücadele edin ve (onlara) şöyle deyin: "Biz, bize indirilene de, size indirilene de inandık. Bizim ilâhımız ve sizin ilâhınız birdir (aynı ilâhtır). Biz sadece O'na teslim olmuş kimseleriz." (29.46)

(Bu olayın anlatıldığı kaynak: *Çandan Minareye / Büyük itiraf / Prof. Dr. Ahmet Akgündüz / 2010 popüler yayınevi)*

İslam'da Kan Dökmek

Allah (cc) hazretlerinin bütün kitaplarında "Tüm insanları öldürmeye bedel" addettiği haksız yere katil hakkındaki Kur'an ayeti şudur:

"Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmıştır. Andolsun ki, onlara resûllerimiz apaçık deliller (mucize ve âyetler) getirdiler. Ama onlardan birçoğu bundan sonra da (hâlâ) yeryüzünde aşırı gitmektedir." *(5.32)*

Bu ulu sözün üzerine daha söz yoktur. Bu yüzden "ayette geçen haklı olarak adam öldürmek" nedir sorusuna cevap olan ve adam öldürmenin ne büyük bir cinayet olduğunu anlatan birkaç hadis-i şerif zikredelim: Müslümanın kanı masumdur ve onu akıtmak üç sebeple ancak devlet tarafından icra edilen bir cezadır:

"Kelime-i şehadet getiren bir müminin kanı asla helal değildir, ancak üç nedenle hariç: 1- adam öldüren katil 2- Zina eden evli kişi 3- Müslümanlığı terk eden mürtet kişi" *(İbn-i Mes'ud r.a. Buhari: diyet)*

"Bir müminin kanını dökmekte tüm yer ve gök ehli ortak olsalar Allah hepsini cehenneme koyar." *(Tirmizi diyet)*

"Allaha ant olsun insanlar üzerine bir zaman gelecektir ki: öldüren niçin öldürdüğünü ölen de niçin öldüğünü bilmeyecektir." *(Müslim: Fitne)*

"Bir müminin öldürülmesine yarım kelimeyle de olsa yardım eden, mahşere, alnında:" Allah'ın rahmetinden kovulmuştur" yaftasıyla sürülecektir." *(İbn-i mace diyet)*

Evet, bu hadisler bize her şeyi özetliyor ve İslam'da üç suçun cezasının ölüm cezası olduğunu ve bunun da yetkililer eliyle icra edileceğini teyit ediyor. Bu üç cürmün işlendiği çok kesin kanıtlarla ve şahitler huzurunda tespit edilir veya itiraf edilirse yargı kesinleşmektedir. Bu üç suça verilen ceza huzurlu bir toplumun ilk şartlarıdır. Adam öldürenin öldürülmesi manasına olan kısas, Allah'ın tüm kutsal kitaplarda emrettiği bir hususdur ki bunun ne manaya geldiğini ciltler dolusu kitaplarla âlimler anlatmışlardır. Biz burada haksız yere adam öldürene verilen idam cezasını Allah'ın "Kısas hayattır" manasındaki şu ayeti fazlasıyla anlatıyor:

"Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz." *(2.179)*

Böylece tüm akıl sahipleri, tüm dünyaya bedel olan bir cana kıyana verilen ve daha fazla canları korumayı ve hayatta tutmayı amaçlayan kısas ve idam cezasının ne büyük bir nimet olduğunu anlamış oluyorlar.

Allah'ın Mekruh Kıldığı Şeyler

Mekruh kelimesi Müslümanlar olarak bizlerin günlük hayatımızda en fazla kullandığımız kelimelerden birisidir. Ke Ri He kökünden ismi meful olan kelime; hoş görülmeyen demek olup Kur'an-ı Kerim'de birçok kalıpta geçmektedir. Bunlardan birisi de "Kerrahe - Allah siz Mekruh kıldı" kelimesidir ki Hucurat suresinin 7. ayetinde geçer.

"Bilin ki, aranızda Allah'ın elçisi bulunmaktadır. Eğer o, birçok işlerde size uysaydı, sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah, size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize güzel göstermiş; inkârı, fasıklığı ve (İslam'ın emirlerine) karşı çıkmayı da çirkin göstermiştir. İşte bunlar doğru yolda olanların ta kendileridir."

Ayetten anlaşıldığı gibi burada mekruh kılan, hoş görmeyen bizzat asıl Şâri (hüküm koyan) olan Allah'tır. Bu ayette Zat-ı Ecelli Âlâ'nın hoş görmediği ve bizlerin uzak durmasını istediği üç şey sıralanmaktadır:

1-Küfür ve İnkâr, İslam'ın iman esaslarından birisini reddetmek.

2-Füsuk, İslam'ın emrettiği amellerde gevşeklik göstermek.

3-İsyan, itaat etmemek, ilahi ve nebevi emirlere karşı gelmek demektir.

Küfür ve inkâr, itikadî yanı ilgilendirdiğinden bu birincinin Müslümanlarda bulunması imkânsızdır. Zira böyle bir kerahette bulunmak insanı imandan eder. Fasıklık ve isyan aşağı yukarı aynı manaya gelmekle günah işleme ve farz işlememe anlamını taşırlar. Hucurat suresindeki ayette anlatılan mekruhları İsra suresindeki ayetler tefsir ve tafsil etmekte ve çok önemli mesajlar vermektedir.

İsra suresinin 22 ila 37. ayetlerinde bu, emirlere karşı gelmek ve mekruhları işlememek babında örnekler sıralanmaktadır.

Bizim dilimizde de geçen "mekruh" kelimesi, kendi kalıbında bir yerde İsra suresi 38. ayette geçer. 22. Ayetten 37. Ayete kadar ise Müminlere haram kılınan ve hoş görülmeyen şeyler sıralanır. Şimdi bu ayetleri düşünerek okuyalım:

İsra (22 - 38) "Allah ile birlikte başka bir tanrı edinme, yoksa kınanmış ve yalnızlığa itilmiş olarak kalırsın.

(23.) Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama, onlara tatlı ve güzel söz söyle.

(24.) Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir ve de ki: "Rabbim! Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı."

(25.) Rabbiniz içinizde olanı en iyi bilendir. Eğer siz iyi kişiler olursanız, şunu bilin ki Allah tövbeye yönelenleri çok bağışlayandır.

(26.) Akrabaya, yoksula ve yolda kalmış yolcuya haklarını ver, fakat saçıp savurma.

(27.) Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir.

(28.) Eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti istemek için onlardan yüz çevirecek olursan, o zaman onlara yumuşak bir söz söyle.

(29.) Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır ve çaresiz kalırsın.

(30.) Şüphesiz Rabbin, dilediğine rızkı bol bol verir ve (dilediğine) kısar. Çünkü O, gerçekten kullarından haberdardır ve onları görmektedir.

(31.) Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da, sizi de biz rızıklandırırız. Onları öldürmek gerçekten büyük bir günahtır.

(32.) Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur.

(33.) Haklı bir sebep olmadıkça, Allah'ın, öldürülmesini haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse, biz onun velisine yetki vermişizdir. Ancak o da (kısas yoluyla) öldürmede meşru ölçüleri aşmasın. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.

(34.) Rüştüne erişinceye kadar, yetimin malına ancak en güzel şekilde yaklaşın, verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü söz (veren sözünden) sorumludur.

(35.) Ölçtüğünüzde ölçmeyi tam yapın, doğru terazi ile tartın. Bu daha hayırlı, sonuç bakımından daha güzeldir.

(36.) Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığın şeyin peşine düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur

(37.) Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen yeri asla yaramazsın, boyca da dağlara asla erişemezsin.

(38.) Bütün bu sayılanların kötü olanları Rabbinin katında sevimsiz şeylerdir."

22 ila 37. Ayete kadar geçen emirleri ve yasakları kısaca şöyle sıralayabiliriz.

1-Allah'a şirk koşmayın.

2-Allah'tan başkasına kulluk etmeyin.

3-Ana ve babaya iyilikte bulunun.

4-Akrabaya, yolcuya ve yoksula yardım edin.

5-İsraf etmeyin, saçıp savurmayın.

6-Eli sıkı olmayın, cömert olun.

7-Cömert olayım derken kendinizi zora sokmayın.

8-Açlık korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin.

9-Zinaya yaklaşmayın.

10-Adam öldürmeyin.

11-Yetimlerin malından uzak durun.

12-Verdiğiniz sözü tutun.

13-Ölçüyü tartıyı doğru yapın.

14-Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığınız şeyin peşine düşmeyin.

15-Yeryüzünde böbürlenerek yürümeyin.

Dört Kitap Birbirini Onaylar ve Destekler

Kur'an, Tevrat ve İncili Doğrular:

"Bu Kur'an, Allah'tan (indirilmiş olup) başkası tarafından uydurulmamıştır. Fakat o, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve kitabı (Allah'ın Levh-i Mahfuz'daki yazısını) açıklayıcı olarak, indirilmiştir. Bunda hiçbir şüphe yoktur. (O) âlemlerin Rabbi tarafındandır*." (Yunus 37)*

"Yanınızda olan (Tevrat)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca benden korkun." *(Bakara 41)*

"Onlara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) iman edin." denilince, "Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız." deyip, ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkâr ederler. Hâlbuki o, ellerinde bulunanı (Tevrat'ı) tasdik eden hak bir kitaptır. De ki: "Eğer inanan kimseler idiyseniz, daha önce niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?" *(Bakara 91)*

Kur'an önceki kitapların asıl vahi hallerini onaylar:

"De ki: Her kim Cebrail'e düşman ise, bilsin ki o, Allah'ın izni ile Kur'an'ı; önceki kitapları doğrulayıcı, Müminler için de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir." *(Bakara 97)*

"O, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti. Furkan'ı da indirdi. Şüphesiz, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir." *(Al-i İmran 3-4)*

"(Ey Muhammed!) Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'an), kendinden öncekini tasdik eden hak kitaptır. Şüphesiz Allah (kullarından) hakkıyla haberdardır. Onları hakkıyla görür." (Fatır 31)

"Ey kendilerine kitap verilenler! Birtakım yüzleri silip de tersine çevirmeden yahut cumartesi halkını lânetlediğimiz gibi onları lânetlemeden, yanınızda bulunanı (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğimiz bu kitaba (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir." *(Nisa 47)*

Hz. İsa Tevrat'ı doğrulayıcı olarak geldi: "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim ve Rabbiniz tarafından size bir mucize de getirdim. Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin." *(Al-i İmran 50)*

"O peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici ve bir öğüt olarak İncil'i verdik." *(Maide 46)*

Kur'an Tevrat ve İncil'i gözetir ve destekler: "(Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için bir yasa ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi, elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat verdiği şeylerde sizi imtihan etmek için ümmetlere ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir." (*Maide 48)*

Cinlerin bu konudaki sözleri: "Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik." *(Ahkaf 30)*

Hz. İsa, (a.s.) kendinden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı, sonraki Hz. Muhammed'i (a.s.) müjdeleyici olarak geldi:

"Hani, Meryem oğlu İsa, "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim." demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler." *(Saf 6)*

Şurası ilahi ve kesin bir hakikattir ki Kur'an-ı Kerim önceki kitapların değiştirilmemiş ve zamana ve beşeriyetin ihtiyaçlarına uygun ayetlerini alarak tekrarlamış ve diğer taraflarını uygulamadan kaldırmıştır. Aynı şey din konusunda da geçerlidir. Allah birdir ve tek din bildirmiş ancak birçok peygambere tebliğ ettirmiş ve tüm insanlığa uyulmasını emretmiştir. "Allah katında din İslam'dır."

Ehlikitaptan Destek Sözü Alındı

Allah Teâlâ, Hz. Muhammed'i (sav) desteklemeleri için tüm geçmiş ümmetler ve Peygamberlerden söz aldı. Allah (cc), her devirde her millete ve kavme mutlaka bir uyarıcı göndermiştir. Gerekli tebligat yapılmadan kimsenin iman ve İslam'dan sorumlu tutulamayacağı Kur'an'ın birçok yerinde vurgulanmıştır.

İşte Kasas suresinden bu konuda bir ayet meali: "Rabbin, ülkelerin merkezî yerlerine, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamber

göndermedikçe memleketleri helak edici değildir. Zaten biz, halkları zalim olmadıkça memleketleri helak etmeyiz." *(Kasas 59)*

Hz. İsa'dan 600 yıl sonra görevlenen Hz. Muhammed Mustafa'ya (sav) kadar geçen uzun sürede bir peygambersiz devir yani fetret zamanı yaşandığı malumdur. Bu uzun zamanın ilk 200 yılında Hristiyanlar İncil'i kaydetmemişler ve bu dönem sonunda Roma İmparatorlarının İman etmeleriyle hayatta kalan havariler veya onların Havarileri İncil yazımına başlamışlar ve kısa sürede bir tür hatırat olan yüzlerce İncil ortaya çıkmıştır. Daha sonra bu İnciller Konsil tarafından bugünkü dört İncil'e indirgenmiştir. Bu fetret devrinden sonra, 610 miladi yılında Peygamberimiz, son peygamber ve âlemlere rahmet olarak gönderildi. Bu göndermeden önce Allah (cc), Kur'an'ın birçok ayetinde önceki kitaplarda da geçtiği gibi tüm peygamberlerden ve ümmetlerinden ona yardım ve destek konusunda söz aldığını bizlere haber vermektedir.

Bu ayetler aynı zamanda tüm insanlığın, tüm eski peygamber ümmetlerinin ve kitap sahiplerinin de ona inanmadan iman etmiş olamayacakları ısrarla vurgulanmıştır.

"Andolsun, Allah İsrail oğullarından sağlam söz almıştı. Onlardan on iki temsilci -başkan- seçmiştik. Allah şöyle demişti: "Sizinle beraberim. Andolsun eğer namazı kılar, zekâtı verir ve elçilerime inanır, onları desteklerseniz, (fakirlere gönülden yardımda bulunarak) Allah'a güzel bir borç verirseniz, elbette sizin kötülüklerinizi örterim ve andolsun sizi, içinden ırmaklar akan cennetlere koyarım. Ama bundan sonra sizden kim inkâr ederse, mutlaka o, dümdüz yoldan sapmıştır." (Maide 12)

"Biz Hristiyan'ız." diyenlerden de sağlam söz almıştık. Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdik. Allah ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek!" *(Maide 14)*

"Hani, Allah peygamberlerden, "Andolsun, size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, elinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka yardım edeceksiniz" diye söz almış ve "Bunu kabul ettiniz mi; verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?" demişti. Onlar, "Kabul ettik" demişlerdi. Allah da,

"Öyleyse şahid olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım" demişti." *(Al-i İmran 81)*

Sonuç olarak, hiçbir insan Allah'ın gönderdiği peygamberlerin tümüne inanmadan, onların tebligatını şüphesiz onaylamadan İman etmiş olamaz.

Müslümanlar Daima İlericidir!

Rusya'daki 1917 Ekim devrimiyle tüm dünya dillerine giren gerici - ilerici kavramları, Müslümanları son derece rahatsız eden iki tabirdir. O vakitler tüm dünyada bir salgın gibi yayılan ve gençler arasında revaç bulan Sosyalizm ve Komünizm adına hizmet edenler ve taraftarlar "ilerici", karşı duranlar ise "gerici" damgasını alıyordu. Bu iki kelimeden gericinin bir de Arapçası kullanılıyordu, "mürteci". Gericiliğin bu anlamda karşılığı ise "irtica" oluyordu.

1990'larda Sovyet İmparatorluğunun yıkılmasıyla bu tabirler kısmen de olsa yön değiştirdi. Buna göre, muhafazakâr saydıkları Müslümanlar "gerici", karşıtları ise "ilerici". Şu anda o tip insanların anlayışı ve uygulaması şu şekildeki bir Müslüman ne kadar çırpınsa gericilikten kurtulamaz. Bir adam da sokak ortasında en iğrenç, insanlık dışı işler yapsa gerici sayılması için yetmez.

Şunu hemen söyleyelim ki bir Müslüman en ilerici insandır. Çünkü o ahirete yani sonsuz âleme inanır. Kendilerini ilerici sayan kişiler ise en gericilerdir. Çünkü onların her şeyi akılları sıra ömürleriyle noktalanacaktır. Dünya hayatı, ahiretin yanında okyanustan bir damla bile değildir. Hal böyle iken kendilerini diğer akılsız canlılar gibi yaşayıp, ölüp yok olacağını sananlar, ebedi hayata inanarak sonsuz yürüyüş halindeki Müslümanlarla ilericilik konusunda nasıl yarışabilirler?

İlk emri "Oku" olan (Alak 3) bir Kur'an'ımız, "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" diye soran *(Zümer 9)* bir kutsal kitabımız, "Aydınlık ve karanlık bir olamaz." diye yazan (Fatır 20) bir ayetimiz var. "İlim Müslümanın yitiğidir, onu nerede bulursa almalıdır." buyuran Peygamberimiz, hedef kitlelerine geriyi ve gericiliği münasip görür mü? Müslümanlara bu suçlamaları yapanlar sıkıştıklarında "İslam en çağdaş dindir, İslam akıl, mantık dinidir, temizlik imandandır, Avrupa'ya medeniyeti biz öğrettik, İslam; "İlim Çin'de de olsa alınız der."

gibi hamasi nutuklarla onların görüşlerini çelmeye ve çalmaya kalkışırlar. Peki, madem öyle, böyle bir dinin bağlıları ne zamandan beri mürteci, o din de irtica oldu?

Sevgili kardeşlerim! İslam dini dünyaya Allah cc tarafından bütün peygamberlerce ve son Peygamber Hz. Muhammed'e (sav) inen Kur'an'ı Kerim'in de ilahi düsturlarıyla tebliğ edilen bir dindir. Bu din geçmişte bildirilen tüm semavi dinlerin ve kutsal kitapların bu çağa uyan kısımlarını almış, kalan kısımlarını da yürürlükten kaldırmıştır. Şu anda evrene hitabeden son peygamberin, son dinin ve son kutsal kitabın imanıyla şereflenmiş bulunuyoruz. Dinimizi iyi öğrenelim, iyi yaşayalım ve iyi örnek olalım ki bundan başkaları da nasiplensin.

İslam ilmi gerektiren bir dindir. Okumamız lazım. Okumadan ana-babadan miras dini bilgi kırıntılarıyla hayatı idare edemeyiz. Mademki İslam'ın ilk emri Oku'dur, okuyalım. Önce İslam'ı doğru belleyelim, sonra dünyaya iyi bir Müslüman olarak örnekler olalım. Fen ve teknolojide dünyada sözüne kulak verilen insanlar yetiştirelim. Tıpta, edebiyatta, fizikte ve bütün bilim dallarında en başı Müslümanların çekmesi lazımdır. İşte o zaman İslamiyet'in ve onun müntesiplerinin "geri" ile bir alakalarının olmadığını ispat etmiş oluruz. Müslüman en ilerici insandır. Zira onun kutsal kitabı:

"İnanıyorsanız en üstün siz olmalısınız." *(Al-i İmran 139)* "Düşmanlarınıza karşı en üstün silahlarla hazırlanın." *(Enfal 60)* "Mescitlere gelirken en temiz ve yeni elbiselerinizi giyin." *(Araf 31)*

Buyuruyor. Pasiflik, sefillik, miskinlik, ona buna hele ülke olarak gayrimüslimlere el açmak bizlere asla yakışmaz. İslam'ın emrettiği gibi daima okuyan ve aydınlık yarınlara birinci ligde girmek için dünya milletleriyle yarışan bir Müslüman fert ve devlet olmalıyız.

Müslüman en ilerici insandır, zira onun peygamberi "İki uyluğunuzla iki sakalınız arasını koruyun size cennete kefilim." buyuruyor. İki uyluk arası insanın temizliğini ve namusunu anlatır. İki sakalın arası da dilimizi, ağzımızı. İşte bu ikisine sahip olan insan dünyanın en temiz ve ilerici insanıdır. Zira bu ikisine sahip olan kişiden kimseye zarar gelmez ve herkese faydalı olmak için çalışır.

Hristiyanları Korkutan Kur'an Ayetleri!

Dünyada din savaşları bitti bitiyor derken büyük bir kıvılcım atıldı ortaya. İkiz kulelerin vurulduğu gün olan 2001, 11 Eylül'ü "Kur'an yakma günü" ilan ettiler. Hâlbuki dünyada hiçbir Müslüman devlet, hükümet ve hiçbir İslam âliminin tasvip etmediği o olay tüm Müslümanlarca da İslam'a zarar verdiği gerekçesiyle hoş karşılanmamıştır.

Bu İnsanlara ne oluyor? Kuduruyorlar mı? Çıldırıyorlar mı? Kıskançlıktan çatlıyorlar mı? Yanlışta, siyasi ve ırki kaygılar uğruna kendilerini neden batılda sabitlemeye çalışıyorlar? Ortaçağda yapılan Haçlı seferleri gibi din savaşları zamanımızda eskisi gibi kalmaz bilmiş ol ey insanoğlu! Trilyonlarca dolarlık harcamaların yapıldığı elektronik ve nükleer bir çatışma artık ölüleri sayma işlemini de bitirir ve İnsanlığın da sonu olur. Kim bilir? Belki kıyamet de Allah tarafından bu şekilde insan eliyle kopartılmış olur.

İletişimin sınırları ortadan kaldırdığı zamanımızda artık herkes her şeye ve her bilgiye ve bütün kutsal kitaplara bütün dillerden ulaşabiliyor. Kutsal kitapların satışlarını bestsellerden bile saymıyorlar. Zira onların satışı rakamsal olarak zor ifade ediliyor. İletişimin zamanımızdaki en büyük göstergesi olan İnternet, çağdaş dünyada hemen hemen tüm yetişkinlerin elinin altındadır. Düşünme yetisini kaybetmeyen İnsanlar hele hele okumuş ve okuyan tüm entelektüeller İnterneti kullanıyor ve merak ettiklerine oradan ulaşabiliyor. İşte İslam'ın ana kaynağı olan Kur'an'da "Ehlikitap" olarak adlandırılan Hristiyan ve Yahudilerin derdi burada başlıyor; zira dünyada İnternet kullanıcılarının en fazla İngilizce tıklanan sayfaların başlarında "Kur'an" siteleri gelmektedir. Ya bir de bu 100 milyonlarca kullanıcı etkilenirse ne olur? O zaman AB ve ABD'nin korktukları başlarına gelir ve İnsanlık son peygamberle tanışmış olur. Tanışınca da Müslümanlar dünyada bir numara söz sahibi olurlar. Ama korkmaya gerek yok, korkunun da ecele faydası yok. Artık orta çağda yaşamıyoruz ve tüm insanlar her şeyi her an görsel olarak izleyebiliyor ve doğru yargıya ulaşabiliyor. Yeter ki ön yargıları kırsınlar ve araştırsınlar. Şimdi okuyan "Ehlikitabı" etkilememesi imkânsız olan Amerikalıların yırtarak yaktıkları Kur'an ayetleri ne diyor ibretle okuyalım ve başımızı iki elimizin arasına alarak düşünelim.

"Ey kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada "Bize ne müjdeleyici bir peygamber geldi ne de bir uyarıcı" demeyesiniz diye, işte size (hakikati) açıklayan elçimiz (Muhammed) geldi. (Evet,) size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir" *(Maide 19)*

Hristiyanlar üçlemeyi tam anlamıyla reddeden ve Hz. İsa'nın ancak bir peygamber olduğunu anlatan Kur'an'ı hazmedemezler:

"Meryem oğlu Mesih sadece bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler geldi geçti. Onun annesi de dosdoğru bir kadındır. (Nasıl ilah olabilirler?) İkisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara ayetlerimizi nasıl açıklıyoruz. Sonra bak ki, nasıl da (haktan) çevriliyorlar." (Maide 75)

Ey Hristiyanlar! Dünyevi kaygılarla son peygamber ve son ilahi kitaba imanınızı eksik yaparak Ahiretinizi tehlikeye atmayın. Zira bu konuda karar kesin ve Allah'ındır:

"Ey Hristiyanlar ve Yahudiler Tevrat'ı, incili ve Kur'an'ı hayatınıza sokacaksınız!"

"Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni (Kur'an'ı) gereğince uygulasalardı elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (bol bol rızık) yiyeceklerdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre vardır. Ama onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür!" (Maide 66)

"De ki: "Ey Kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni (Kur'an'ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz." Andolsun ki sana Rabbinden indirilen bu Kur'an onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrünü artıracaktır. Öyle ise o kâfirler toplumu için üzülme." (Maide 68)

Dün, bugün ve yarın hiçbir Hristiyan, Yahudi ve Müslüman Hz. Musa da dâhil önceki hiçbir peygamberi ve getirdikleri öğretiyi inkâr etmez inanır. Peki, neden Hz. Musa'ya inanan Yahudiler Hz. İsa'yı "beklediğimiz Mesih değil" diye inanmayıp öldürmeye kalktılar? Ve neden Hristiyanlar ve Yahudiler beraberce Hz. İsa'dan 600 yıl sonra gelen son peygamber Hz. Muhammed'i kabul etmiyorlar? Bunu ne ile izah edebilirler kıskançlık, siyasi kaygı ve dünya metaından başka bir sebep olabilir mi?

Bugünkü Yahudiler ve Hristiyanlar yüce Peygamberimizin ve kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'in öğretisine göre, Hz. Musa'ya, Hz. İsa'ya,

onlara gelen Tevrat'a ve İncil'e inanmadıkça Müslüman olunamayacağını bilmiyorlar mı?

Son peygamber Hz. Muhammed Mustafa'nın şu ifadelerine bir kulak verseler ne olur?

(sav) "Ben Meryem oğlu İsa'ya bütün insanlardan daha yakınım o benim dünya ve ahiret kardeşimdir ikimizin arasında peygamber gelmemiştir bütün peygamberler anaları ayrı dinleri bir kardeştir"

"Allah'a yemin ederim ki Meryem oğlu İsa aranıza hakem olarak inecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, harbi kaldıracak ve insanları İslam'a çağıracaktır, onun zamanında Allah bütün milletleri helak edecek ancak İslam kalacaktır" buyurmadı mı? *(Ebu Davud 2 /214, İbn-Hibban 6775, İmam-ı Ahmet 2/406)*

İnsanlığın Kurtuluş için başka şansı yok!

Kur'an-ı kerim Allah'ın son mesajıdır, İnsanlara verilen son bir kurtuluş şansıdır. Allah (cc), bu kelam-ı kadiminde peygamberleriyle konuşur, Kullarıyla konuşur, iman edenlerle ve etmeyenlerle konuşur. Bu sebeple ona Allah kelamı denmiştir.

Kur'an-ı anlayamayanların en az yapacakları şey susmaktır aksi halde yapacakları yanlış konuşmalar iki cihanda felaketleri olabilir. Hemen, her Müslüman Kur'an okumayı öğrenmeli ve onu ilahi kaynaktan geldiği gibi belleyerek bir kul olarak yaratıcıyla konuşma ve sohbet etme seanslarına kavuşmalıdır. 15. hicri asırda ve 21. miladi yüzyılda bu son kutsal mesajla herkes yüzleşmek zorundadır. Bunu da ilk yapacak olanlar Müslümanlardır. Önemsiz yorum ve anlayış farklarından doğan hizipleşmeye ve hele bunu sorun yapmaya son vererek İslam'ı layık olduğu yere getirmek her Müminin üzerine bir borçtur.

İslam'ın layık olduğu yer en üstün olmaktır, yeryüzünde tek din olmaktır, zira Allah tüm İnsanlara Hz. Âdemden beri tek din tebliğ ettirmiştir. Tarihçilerin din tasnifleri tamamen saçmadır. Din sadece İslam'dır gerisi gelenek ve töreden ibarettir. Bu tasniflerde "Semavi dinler" olarak yapılan kategori de açıklama ister. Zira semadan yani göklerden bir din geldiyse Allah'tan gelmiştir ve o sınıfa giren farklı adlar sonradan yer ve insanlara bağlı adlar olup esas dinin adı İslam'dır. Bunu Kur'an'ı okuyan, araştıran herkes anlayabilir:

"Hiçbir zulüm ve baskı kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Onlar savaşmaya son verecek olurlarsa, artık düşmanlık yalnız zalimlere karşıdır." *(Bakara 193)*

İslam'ın yeryüzünde savaşları kaldıracak tek çözüm olduğunun akıllı yaratıklarca anlaşılması Allah düşmanlarını son yıllarda tekrar İslam üzerine yöneltmiştir. Zira biliyorlar ki böyle devam ederse, bu ihtida ve nüfus artışına göre, İslam dünyayı fethedecek, bu da kendi içlerinden olacaktır. Yani güneş batıdan doğarak etrafı aydınlatacaktır. İşte bu nedenle ellerinde bulunan başta medya organları olmak üzere tüm ateşsiz silahları Müslümanları karıştırmak için ve hidayete ereceklerin beyinlerini yıkamak için kullanmaktadırlar.

Bu gün yeryüzünde kendilerine semavi din mensubuyuz diyen, biz Müslümanların da "ehlikitap" dediğimiz Hristiyan ve Yahudilerin tüm aydınları, mabetlerindeki personeli ve entel takımları şunu kesin bilirler: Hz. Muhammed (sav) son peygamberdir, tebliğ ettiği Kur'an da Tevrat ve İncil'i doğrulayan onların değiştirilmeyen yanlarını alan ve kalan kısımlarını da nesheden son ilahi kitaptır. Hem de nasıl biliyorlar duydunuz mu? Buyurun şu ayete bir göz atın:

"O kendilerine kitap verdiğimiz ümmetlerin bilginleri onu -o Peygamberi- oğullarını tanır gibi tanırlar, böyle iken içlerinden bir takımı hakkı bile bile gizlerler" *(Al-i İmran 146)*

Eğer yeryüzündeki tüm Müslümanlar ümmet bilinciyle hareket ederek çalışsalar, aralarındaki anlaşmazlıkları çözseler, basit anlayış farklarından oluşan inanca dayalı mezhep ayırımından ve bundan doğan sıkıntılarından kurtulsalar büyük gün yakın demektir. Bedrin aslanları 313 kişiyle üç beş katı olan Müşriklere öyle üstün geldiler. Şimdi kemiyeti bırakarak İslam'ı ve Allah'ın dinini ve kelimesini yüceltmekten başka amacı olmayan aslanlara ihtiyaç vardır. Bu aslanlar senliği ve benliği unutarak çalışacaklar ve başardıkları takdirde kendilerine asla bir pay çıkarmadan, her şeyi yaratandan bileceklerdir.

Amaç insanları doğru yola iletmektir. Bunun için asla silahla savaşmak gerekmiyor, silahla savaşmak Müslümanlar için sadece bir savunma aracıdır ve gerektiğinde de mutlaka başarılması gereken bir ameliye olması lazımdır. Bunun içinde gene İslam'ın öğretisi bize yetiyor

"Mutlaka en üstün olmak", en üstün olmanın tek şartı ise İmandır. Dinde şu millet bu millet, şu kavim bu kavim diye bir ayırım yoktur, Allah'a kul olan herkes eşittir. Bu nedenle Hollanda'daki Abdulvahid ile İngiltere'deki Yusuf İslam benzeri tüm inananlar kardeşlerimizdir, insanlar arasında iman ve takvadan başka bir üstünlük tanımamız söz konusu olamaz.

Allah'ın Halifesi İnsan

Halife, selefinin yerine geçen halef demektir. Hilafet, halef kelimesi ile aynı kökten olup "Birisinin yerine geçmek" demektir. Halife, halef olduğu selefinin vazifesini üstlenir ve onun görevlerini yapar. Allah'ın halifesi olan insanoğlu yeryüzünde onun istediklerini yapmakla yükümlüdür. Bu yükümlülükleri insanlar arasından seçtiği ve halifesi olarak adlandırdığı peygamberleri aracılığıyla bildirir.

Bu bağlamda aşağıdaki ayet-i kerimelerde Cenab-ı Hak insanoğlunu kendisine halife olarak yarattığını açıkça söylüyor. Allah Teâlâ (cc) hem bütün insanları kendisine halife olarak yarattığını söylerken bazı ayetlerde de bunu özelleştirerek mesela peygamberleri kendisine halife yaptığını belirtir. Yani evreni yaratan Cenab-ı Hak evrende yaşayan insanlara bildirdiği İslam dinini kıyamet gününe kadar insanlara anlatacak, iman edip yaşamak isteyenlere gerekli şartları oluşturacak bir hilafetten bahsediyor. Bu hilafet kesinlikle babadan oğula geçen bir hilafet değil, Allah'ın istediklerini onun kullarına en iyi şekilde bildirecek ve isteyenlere uygulama yollarını gösterecek nitelikte olmak şartı vardır.

Allah'ın kayıtsız şartsız halifesi olan peygamberler de kendilerine vazifesini yürütecek halifeler bırakmışlardır. Ahir zaman peygamberi Hz. Muhammed Mustafa'dan (sav) sonra dört halife halkın ileri gelenlerince en layık kişiler arasından seçilmiş ve dünya tarihinde ilk cumhuriyet örneğini göstermişlerdir. 33 yıl süren bu dönem 664 yılında bitince artık hilafet, sözde kendilerini halife de ilan eden hanedanlıklara geçmiştir.

Hanedanlık yoluyla hilafet 1258 yılına kadar Emevi ve Abbasîlerce 600 yıl sürdürülmüştür. 1258 yılından 1924 yılına kadar 650 yıl ise Memluk ve Osmanlı Türk Devletleri uhdesinde yer almıştır. 1924 yılında Osmanlı Devleti yerine kurulan Türkiye Cumhuriyeti halifeliği

Hz. Muhammed'in (sav) ümmetine iade ederek aynen 4 halife devrinde olduğu gibi seçilerek layık ve ehil kişilerden olmasının yolunu açmıştır. Çünkü Cumhuriyet dışında, yani halkın veya delegelerin seçimi olmadan bir halife olamaz. Nitekim dört halife sonrasını anlatan bir hadis-i şerifte Yüce Peygamberimiz şöyle buyurdular: "İçinde bulunduğunuz şu zaman peygamberlik ve rahmet zamanıdır. Bunun ardından halifelik ve rahmet zamanı gelecektir. Ondan sonra da Krallık ve zulüm zamanı gelecek." *(Taberani Mucemü Evsat)*

Dört halife döneminden sonra gelen hanedan devletler kendilerini Müslümanların Halifesi ilan etmişlerdir. Ancak hanedanda liyakat ve ehliyet esası değil soy ve nesep esası ön planda tutulur. Bundan dolayı hilafete layık olmayan nice sözde halifeler gelmiş ve Müslümanlara dünyada utanç yaşatmışlardır. Bu durumda hanedan üyelerinin hilafeti de üstlenmeleri belki tarihi bir zaruret olarak kabul edilse de artık cumhuriyetin iyice yerleştiği dünya üzerinde yani 20. yüzyıldan itibaren hanedan yoluyla bir hilafet asla düşünülemez.

Dinimizin ana kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'de bakalım hilafet konusunda Cenab-ı Hak ne buyuruyor:

"Hatırla ki Rabbin meleklere: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, dedi. Onlar: Bizler hamdinle seni tesbih ve seni takdis edip dururken, yeryüzünde fesat çıkaracak, orada kan dökecek birini mi yaratacaksın? Dediler. Allah da onlara: Sizin bilemeyeceğinizi herhalde ben bilirim, dedi*." (Bakara 30)*

Halifelik için Davut Aleyhisselam'a Cenab-ı Hakkın şöyle buyurduğu görülür:

"Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Hevâ ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır." *(Sad 26)*

Allah cc insanlara hitaben şöyle buyuruyor:

"Sizi yeryüzünün halifeleri kılan, size verdiği (nimetler) hususunda sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır ve gerçekten O, bağışlayan merhamet edendir." *(Enam 165)*

"Sonra da nasıl davranacağınızı görmemiz için onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık (Onların yerine sizi getirdik)." (Yunus 14)

"Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Onun için kim inkâr ederse, inkârı kendi zararınadır. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında kendileri için ancak gazabı arttırır. Kâfirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka bir şey getirmez." *(Fatır 39)*

Ayrıca yüce Peygamberimiz vefat ettikten sonra yerine geçen Hz. Ebubekir'e Halifetü Rasülilllah / Allah Resulünün halifesi denmiş sonra gelenlere de izafeti uzatarak "Halifetü halifeti Resulillah / Allah resulünün halifesinin halifesi, tabiri kullanılmıştır. Emirülmüminin de halife anlamında kullanılan ve Müminlerin gözetip kollayanı demek olan bir terkiptir.

Araplar halifeler için Emirü'l-müminîn / Müslümanların emiri tamlamasını kullanırken ilk defa 1206 yılında Hindistan'da Memluk Türklerince kurulan Delhi Hanlığı devletinde Kutbeddin Aybak unvanında "Zıllüllahi Fil'âlem / Allah'ın evrendeki gölgesi" terkibini kullanmıştır. (TDV unvan maddesi) Bunu takiben Selçuklu, Karamanoğlu ve Osmanlı sultanları unvanlarında "Zıllullahi filarz / Allah'ın yeryüzündeki gölgesi, tabirini kullanmışlardır. Bütün bu unvanları "Karamanoğulları Devleti / Tarihi – Kitabeleri – İtibarı" adlı eserimizde kayda aldık.

Böyle bir tabir tabii ki şu anda düşündüğünüz zaman kabul edilemez. Hemen aklımıza "Allah cisim midir ki gölgesi olsun" itirazı çıkar. Ama beşeri konuşma dillerinde Mecaz – Hakikat- Kinaye - İstiare diye yöntemler vardır, edebiyat uzmanları bunları gayet iyi bilirler.

"Yeryüzünde Allah'ın gölgesi" tabiri bin yıldır kullanılan bir tabir olmuş ve çok güçlü itirazlarla karşılaşmamıştır. Şimdiye kadar bu tamlamayı anlamaya çalışanların dediklerinin özeti şudur: Burada Allah'ın gölgesi demek Allah'ın hükümlerini yeryüzünde insanlara icra eden merci anlamında kullanılmaktadır. Bu yoruma göre adı geçen devletlerin başında bulunan han, hakan, sultan ve padişah bu tabiri kullandığı zaman; "Ben Allah'ın isteklerini emirlerini yasaklarını hükümlerini halka anlatmakla uygulatmakla yükümlüyüm." demek istemektedir.

Medineli Yahudiler ve Peygamberimiz!

Yüce peygamberimiz, âlemlere rahmet olmasının gereği olarak Medine'ye ayak basar basma "Medine Sözleşmesi" adıyla bir beraber yaşama düzeni kurmuştu. Çünkü Medine'nin yerlileri arasında Müşrik Araplar kadar Yahudi kabileler de vardı. Ancak ileriki safhada Yahudiler bu sözleşmeden birer birer tezikmeye başladılar. Düşmanlıklarını alenen ilan ederek savaşlarda müşrik ve münafık safında yer aldılar.

"Yahudilerin Müslümanlar için en büyük düşman" (Maide 82) olduğu ayetlerde geçmektedir. Ne var ki Müslümanların Yahudilere düşmanlığı gibi bir şey asla söz konusu edilmemiştir. Zira İslam'ın temeli barıştır savaş değil, dostluktur düşmanlık değil, yakınlaşmadır uzaklaşma değil.

Yahudilerin Müslümanlara ilk günden beri düşman olmalarının sebebi sadece kıskançlıktandır. Bir ırk dini olan ve 21. yüzyılda dünyadaki nüfusları sadece 20 milyon civarında olan Yahudiler, İslam'a ve Müslümanlara olan düşmanlıklarının ana nedeni yasa - yasa sahibi bir dinle geldiklerindendir. Bilindiği gibi Hristiyanlık bir yasa getirmemiş Hz. İsa (a.s.): "Ben Tevrat'ı tamamlamak için geldim." buyurarak Tevrat'tan vaaz etmiş ve yeni bir yasa getirmemiştir. Buna rağmen onu bile öldürmeye kalkışan Yahudiler en son ve en mükemmel şeriatı getiren İslam'a karşı kin doludurlar. İslam ise bir şeriat / Yasa getirmiş ve Yahudilerin yasasını yürürlükten kaldırmıştır. Evreni yaratan Tanrı evrende yaşayan kullarını en iyi bilen olarak yasasında yeni düzenlemeler yaparak Kur'an'ı indirmiştir. Kur'an ve Tevrat'taki yasa hükümleri büyük oranda aynıdır. Ve zaten aynı Allah tarafından ve aynı peygamberler zincirinden birisine ve en sonuncusuna tebliği için gönderilmiştir.

Mesela sünnet olmak Yahudilerde de ısrarla uygulanan bir emirdir. Domuz eti onlarda da kesinlikle haramdır. Son Peygamber (sav) e, "işte beklenen peygamber" diyecekleri yerde kendi ırklarından olmadığı gerekçesiyle Allah'ın rahmetine sırtlarını dönmüşler hatta en ağır şekilde düşman olmuşlardır. Bu hususta Bakara suresini okuyarak geniş bilgi alınabilir.

İsrail Nasıl Durdurulabilir?

İsrail devleti ırk üzerine kurulan bir devlettir. Bu devlet "Racest Religion" olarak tabir edilen ırkçı din anlayışı ile hareket eder. İsrail: Yahudilerin seçkin bir insan olduklarına ve diğer insanların onlara hizmet etmekten başka bir şeye yaramayacaklarına inanır.

Bütün dünyanın şu anda yağa kalkıp söylediği: "Filistinliler insan değil mi? Onlar çocuk değil mi, kadın değil mi?" seslerini onlar duymazlar. 1948'de kurulduğundaki topraklarını şu anda (2026) yuvarlama 80 sene sonra ona katlamıştır. Eğer dünya bu şekilde, özellikle Araplar ve İslam dünyası sessiz kalmaya devam ederse 80 sene sonra İsrail Şam'a, Bağdat'a, Suudi Arabistan'a komşu olacağı gibi Filistin, Lübnan ve Ürdün gibi devletler de kalmamış olacaktır.

Ara sıra hamasi nutukların dışında İslam dünyasından bir ses çıkmıyor. Hele hele soydaşları Arap dünyasından hiç ses çıkmıyor. Kutsal topaklarımızın üzerindeki Suudi Arabistan ise resmen "Filistin bizi alakadar etmez" diyor. Ortadoğu ülkelerinin yüzde doksan sekizi Amerika'ya gebedir. Amerika Birleşik Devletleri şu anda Irak'ta, Suriye'de, Lübnan'da, Suudi Arabistan'da, Mısır'da hatta Türkiye'de İsrail için çalışıyor.

Yahudilerin "Megalo idea"sı olarak bilinen "Vaat Edilmiş Kutsal Topraklar" Türkiye'ye kadar sünmektedir. Bu bakımdan Ortadoğu ülkelerinin hiçbiri güvende değildir.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı son BM toplantısında (25 Eylül 2025) bütün dünyaya gerekenleri söyledi. Ancak, dünyanın karşısında veya Amerika'nın karşısında komünizm gibi bir tehlike olmadığından onlar, tehlike olarak sadece gelişmiş ve dünyaya söz sahibi olacak Müslümanları görüyorlar. Bu bakımdan İslam ülkelerinin Yahudilere peşkeş çekilmesi ve İslam ülkelerinin de kendi içinde savaşması, bölünmesi onlar için sevindirici olaylardır.

Yahudilerin İsrail devletçiğinin Ortadoğu'da devamlı genişleme ve etrafına saldırma temayülü, Müslümanlar arasında hafife alınıyor. Bu hafife alınma nedeni öteden beri "Yahudiler devlet kuramayacak. Onlara zillet ve meskenet yazılmıştır, onlar devlet kurarsa büyük savaş olacak." Gargat ağacı arkasında saklanan Yahudileri "burada bir Yahudi var" diye haber verecek, gibi fantastik düşünceler ve ön yargılardır.

Onlara zillet ve meskenetin yazıldığı konusunda Kur'an-ı Kerim'deki ayetler (Bakara 61, Al-i İmran 112) hep geçmişe dair "duribet / basıldı, yazıldı, farz kılındı" şeklinde geçer. Yani onlara zillet ve meskenet yazıldı. Hz. Musa'ya isyan ettiklerinden, Allah'ın hak dinini tahrif ettiklerinden, bir de Tevrat'ı bozduktan sonra onlara zillet ve meskenet yazıldı, şeklinde, geçmiş zaman kipindedir.

"Devlet kuramayacak." algısı 1948'de bozuldu zaten. Yahudilere ve İsraillilere zillet ve meskenetin yazılması ise Müslümanların izzet ve şerefi terk etmelerine kadar devam edecektir. Şu anda bu iki olgu el değiştirmiş veya el değiştirmek üzeredir. Yani Müslümanlar zillet ve meskenete düşmüş, daha açığı, yerlerde sürünen, hep başkalarına muhtaç, başkalarının vesayeti ile geçinen ülkeler halindedir. Onların bu durumu, Yahudileri kendi başlarına Ortadoğu'yu kana bulamaya, iki üç ülke ile birden savaşacak kadar bir cesarete ve geçici bir izzete sokmuş durumdadır.

Bu durumda yapılması gereken tek ama tek şey şudur: İslam ülkeleri kutsal toprakları, Harem-i şerifi, Kudüs'ü ve bütün İslam ülkelerinin ellerindeki toprakları korumak için ortak bir güç oluşturmalıdır.

Bu konuların dini tarafını yönetecek ve Müslüman halkları motive edecek emir ve tavsiyelerde bulunacak bir de dini lider seçmeleri zorunludur. Bu takdirde İslam İşbirliği Teşkilatı - ki zaten 1967'de Kudüs'ü korumak ve kollamak amacıyla kurulmuştur - bütün Müslümanların topraklarını korumak üzere bir ortak ordu kurmalılar ve bütün İslam ülkeleri bu orduya lojistik ve askeri destek vermelidir. Saldırıya uğrayan hangi İslam ülkesinin toprağı olursa olsun bu İslam ordusu onlara karşı derhal kesin uyarı vererek harekete geçmelidir.

İslam toplumu yani ümmet-i Muhammed beşten büyüktür!

Gazi Mustafa Kemal Atatürk cumhuriyeti kurduktan sonra *(1924)* ortada olmayan Osmanlı İmparatorluğu uhdesinde bulunan hilafeti askıya aldı. Bununla, liyakatsiz ve ehliyetsiz ellerde pejmürde olan, sefalete düşen hilafet gibi büyük bir müesseseyi İslam toplumuna yani ümmete iade etmiştir. Bunu bir de şu ayet esas alınarak düşünürsek ufkumuzu daha da iyiye doğru açmış olacağız:

"Olabilir ki siz, bir şeyden hoşlanmazsınız; oysaki o sizin için bir hayırdır. Yine olabilir ki, siz bir şeyi seversiniz, oysaki o sizin için bir kötülüktür. Allah bilir, siz bilmezsiniz." *(Bakara 216)*

Hilafet, Müslümanların peygamberimizden sonra aralarındaki işlerini görmeye memur olan bir kurumdur. Hilafet müessesesi Türklerin malı olmadığı gibi Arapların malı da değildir. Hilafet müessesesi Müslümanların malıdır ve peygamber efendimizden sonra 33 sene hilafet seçimle gelerek en liyakatli ve ehliyetli kişi ümmetin başına geçmiştir.

Hilafet müessesesi bir hanedanlık kurumu değildir. Hanedanlık bünyesinde olduğu Emevilerde, Abbasilerde, Memluklarda ve Osmanlılarda nice layık ve ehil olmayan kişiler sıradan olarak halife olmak zorunda kalmıştır.

Yüce peygamberimiz Raşit halifeler sonrasını "Zalim krallıklar dönemi" olarak teyit etmiştir. İşte bu nezih müesseseyi İslam toplumuna, ümmete 1924'te havale eden Türkiye Cumhuriyeti gerekeni yapmış, ilk devrinde olduğu gibi bütün Müslümanların seçimiyle layık ve ehil ellere teslimi imkânını vermiştir. O halde Müslüman toplumunun yüz yıldır bu dağınık halden kurtulabilmeleri için 60'a yakın ülke bir araya gelip layık ve ehil bir halife seçerek Müslümanların topraklarının korunması konusunda kararlar almak zorundadır.

Müslümanlar ortak bir ordu kuracaklar ve hangi İslam ülkesinin toprağı tehlikeye düşer, saldırıya uğrarsa derhal caydırıcı gücü harekete geçireceklerdir. Bugün İsrail'e karşı toplu bir protesto bile edemeyen, sözlü bir karşı duruş bile sergileyemeyen 60'a yakın İslam ülkesi bir o kadar da İslam topluluğu üzerine bu, tarihi bir sorumluluktur.

Müslümanlar bir araya gelerek, her ülke önce halife adayını seçecektir. En layık, en ehil, en bilge şahsı ön seçimle tespit edip İslam İşbirliği Teşkilatına sunacak, buraya sunulan bütün ülkelerin adayları arasından da üç yıllığına bir halife seçilecektir.

Layık ve ehil demek: zamanının en bilgini, dünya ve din işlerine aşina, haramı helali bilen, ümmetin en takvası, hiçbir etnik köken ayrımı yapmayan, İslam kardeşliğini öne alan, Allah'a iyi bir kul olmanın dışında üstünlük için bir ölçüt gözetmeyen kişi demektir. Tüm dünya Müslümanlarının seçtiği halife, üç yıl hac organizasyonunu yönetecek

ve gelirini önce Müslüman yoksullara harcayacaktır. Halifenin İİT üyesi hiç bir İslam ülkesinin içişlerine karışmayacak hepsine eşit mesafede olacaktır.

Güvenlik Konseyi'nin daimî üyeliği adı altında dünyaya hükmeden, kendi arzuları istikametinde olmayan hiçbir şeyi kabul etmeyen bu beşli devletlerin de artık güçleri kalmayacak, Birleşmiş Milletlerde bir reforma gidilmesi zorunlu hale gelecektir. Bu yapılmadığı müddetçe, bugün olduğu gibi her devlet "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" dercesine bir iki sözüm ona hamasi nutukla geçiştirerek, düşmanların İslam topraklarını işgaline ve saldırılarına göz yummaya devam edeceklerdir.

Unutmayalım: artık Müslümanların tükürüğüyle boğabileceği bir İsrail yok. Arkasını Amerika'ya ve İngiltere'ye dayamış, nükleer dâhil bütün silahlara sahip bir İsrail var. Bu İsrail siber saldırılarla düşmanlarının lider kadrosunu öldüren bir canavardır artık. Herkes tedbirini ona göre alsın! İşte bunun için toplu olarak ortak bir caydırıcı çalışmayla bu tehlike alt edilebilir.

Müslümanlar bunu başarırsa İsrail ve arkasında duranlar kendilerinden daha kalabalık ve etkin bir toplulukla karşılaşacaklardır.

İKİNCİ BÖLÜM

İSLÂM HAKKINDA SÖZDE ELEŞTİRİLERE CEVAPLAR

Herkes Bildiği İşini Yapsın!

Sosyal medyanın özgür ortamından herkes yararlanıyor. Şimdilerde herkes din bilgini, allame. Yanlışla doğru birbirine karışmış, kimse kimseyi uyaramıyor bile. Uyarayım desen "İslam'da ruhban sınıfı yok" cevabıyla karşılaşırsın. O halde konuşun, herkes konuşsun, zaten herkes konuşuyor yazıyor. Bir tıkla sesler yazıya dönüşüyor ve bir tıkla bütün evrene yayına geçiyor.

İslamiyet'ten bahsediyoruz. Diğer konularda herkes güncel konularını, siyasetini aktivitelerini, ekonomiyi, sevdiğini sevmediğini tabii ki yazacak. Yanlışları gördüğümüz zaman kibarca nazikçe, uyarıcı bir dille ifade edersek belki muhatap onu düzeltme yönüne gidebilir. Ama dinden bahsediyoruz, İslamiyet'ten, son hak dinden. Allah (cc), "Bu son peygamberdir ve son kitabımdır" dedikten sonra hiçbir kişinin çıkıp da "Ben peygamberim" demediği, 1450 yıldır evrene mesaj veren dinden bahsediyoruz. Bari bu hususlarda biraz dengeli olsak nasıl olur? Elimizde Kur'an ve o Kur'an'ı 23 yıl bizlere açıklayan, tebliğ eden peygamberimiz varken onların bütün hakikatleri ortadayken saçma sapan yorumlarla, kişisel görüşlerle onu yoğurmaya çalışmanın anlamı nedir?

Bugünlerde bir tartışmanın fitili iyice ateşlendi ve alevlendi. O da "Kur'an bize yeter mi yetmez mi? Meal ile İslamiyet uygulanır mı uygulanmaz mı? Peygamberimizin sünneti var mı yok mu?" gibi tartışmalar. Bilenler, âlimler ya da âlim olduğunu iddia eden bilgeler, yerine göre tarikat şeyhleri, tasavvuf önderleri yabancı menşeli sosyal medya kanallarına çıkıp görüşlerini belirtiyorlar.

Ateistler, dinsizler, hiçbir inancı olmayanlar Müslüman görüntüsüyle bu sosyal medya mecralarındaki gruplarda takma adlarla çıkarak İslam'a saldırıyorlar.

Kur'an bize yeter, mealle her şeyi hallederiz, diyenler; Allah Resulü'nün sünneti de olsun diyenleri şirkle itham ediyorlar, "Kesinlikle kâfirsiniz" diyorlar. Öte yandan İslam âlimleri, din âlimleri birçoğu çıkıyor onlar da "Kur'an bize yeter diyenler mealciler kâfirdir, müşriktir" diyorlar. Ve bütün bunlar halk kitlelerinin önünde oluyor, elinde avucunda akıllı telefon taşıyan ve İslamiyet'i hiç tanımayan, biraz tanımak isteyen ya da anadan babadan kalma biraz inancı bulunan gençlere hitap ediyorlar. Bu gençler ya ilk gördüğü mesajı paylaşarak bir yanlışa ortak oluyor ya da biraz düşünüyor "Nedir bunun aslı?" diye soruyor ama ikincisini yapanlar yok denecek kadar azdır.

"Din garip geldi garip dönecek, yani kıyametin önünde de garip olacak" buyuran yüce Peygamberimizin sözünün gerçekleştiği bir zamandayız.

Mekke döneminde 30 - 40 Müslümanla İslamiyet'i hayatlarına uygulamaya çalışan Peygamberimiz ve sahabeleri garipti hatta doğdukları yerden sürülecek kadar, üzerlerine taşlar konup kanları akıtılacak kadar, yabancı ülkelere hicret ettirilecek kadar gariptiler.

Şimdi de aynı dönem gibi bir dönem yaşıyoruz, herkes İslam'a saldırıyor, herkes Müslümana saldırıyor, bilen de saldırıyor bilmeyen de saldırıyor. Dışarıdan saldırıları, Almanya'nın, Hollanda'nın, Amerika'nın ya da Yahudi'nin, dinsizin saldırılarını anlarız, onlar oldum olası öyledir de anlayamadığımız şudur: Sen kalkıp "Kur'an bana yeter" diyorsun tamam, bunu kanıtla ispat et ona göre yaşa da, gelmiş geçmiş bütün Müslümanları neden karalıyorsun? Zamanındaki, Peygamberimiz o Kur'an'ı ayet ayet 23 yıl açıklamış onun da sağlam hadisleri göz önünde bulundurulmalı, diyenlere neden "müşrik" diyorsun, neden "kâfir" diyorsun, zorun ne? Neyi bölüşemiyorsun?

Şimdilerde başıbozukluğun dik alası İslamiyet'te yaşanıyor. Başıbozuk Müslümanlar, bir İslam dünyası var. İslamiyet hakkında "Doğru olan budur" diyerek açıklayan mercilerinin olmaması ne hazin bir manzaradır. Koca koca din âlimleri, tasavvuf önderleri, bilge şahsiyetler, profesörler yazık, ayıp yahu! Siz bari aklınızı başınıza toplayın. Bir düşünün, bir araya gelip konuşmayı deneyin, birbirinizi dinlemeyi deneyin, ne oluyor Allah aşkına! Neyi bölüşemiyorsunuz?

Bu din Allah'ındır. "Sadece has din Allah'ın oluncaya kadar" (2/193) çalışmamızı bize emreden Kur'an değil midir?

Bugün elimizde hazır olan, ilmihalleri, yazılmış, hukuku bir bir ortaya konmuş İslam dininin bu hale gelmesinde büyük emeği geçen müçtehitler, tefsirciler, hadisçiler, Kur'an-ı Kerim'i didik didik eden âlimleri es geçemeyiz. Her ayetin bütün manalarını ortaya koyan bilginler, ömürlerini mum ışığında Kur'an'ı, sünneti bizlere anlatmak için uğraşan allemeler, din bilginleri büyük bir iş başardılar. Allah onlardan razı olsun.

İslam dininin son hak din olmasının verdiği büyük bir özgüven içerisinde büyük bir özveri ile çalışan ve bize büyük bir kitaplık bırakan, yüz binlerce cilt tefsir, hadis, fıkıh, akait, edebiyat külliyatları bırakan bu âlimleri rahmetle ve hürmetle anıyoruz.

Şimdi devir değişti, zaman değişti, bilişim çağındayız ve büyük bir teknolojik çağdayız. Görüntü nakli gerçekleşti. Canlı canlı insanlar birbiriyle görüşebiliyor. İlmin verilerine ulaşmak bir tık yakınımızda. Zamanın getirdiği ve iklim değişikliklerinin getirdiği çeşitli şartlar, çeşitli durumlar olabilir ve onlar da şu ana kadarki İslami kitaplarda olmayabilir. Bunları güzel güzel tartışmak konuşmak dururken, bu hınç nereden geliyor?

Gerekirse günümüzün durumuna göre eski verilen fetvalardan eleştirdiğimizi de konu alabiliriz. Ama kimseye küfretmeden, hakaret etmeden, kan kin kusmadan, adam gibi konuşsak olmaz mı? Herkes uzmanlık alanında konuşmalıdır. Herkes her şeyi bilmez, "Her şeyi bildim" diyen hiçbir şey bilmez. Demircinin işinden hoca ne anlar? Elektriği anlamadan, eline çeşitli tedbirleri almadan elektrikle uğraşan insanın cereyana kapılma riski çok büyük değil midir?

Yüzmesini bilmediğimiz halde derin denizlere, sulara, havuzlara dalsak ne olur. Boğulmaz mıyız? Sözümüz Müslümanlara, iyi niyetli Müslümanlara! Lütfen terazili olalım, dengeli olalım, kendimizi bilelim, çevremizi bilelim, saygılı olalım, insan olalım ve adam olalım. Kimsenin inancından, bu inancın gereğini yaşamasından rahatsız olmayalım.

Adam çıkmış "Bütün icatlar gâvur icadı, Müslümanlar bir icatta bulunmadan çok iyi kullanıyor" diyor. Yahu kardeşim buyur sen icat

et! Herkes her şeyi icat mı eder. Bilim adamı bilimle uğraşır, arkeolog arkeoloji ile uğraşır, antropolog antropoloji ile uğraşır, tarihçi tarihle uğraşır, din adamı dini ilimlerle uğraşır. Sokaktaki Müslümanla alıp veremediğimiz ne? Her ramazanda orucuyla, teravihiyle, iftarıyla, sahuruyla dalga geçiyorsunuz! Adam çiftçi, berber, terzi, esnaf, tüccar. O sadece dininin gereklerini gücü yettiğince yapmaya çalışan bir insandır. Sen ondan kalkıp da cep telefonu icat etmesini mi istiyorsun?

Orta çağın sonuna, Fatih Sultan Mehmet'in yeniçağı başlatıncaya kadar dünyada sadece Müslüman ilim adamlarının sözü geçmiyor muydu? Bunu bilmiyor musunuz? Ancak bizden aldıkları bu bilgileri, çalışkanlığı, kendilerine rehber edinen Hristiyan dünyası, Avrupa, 1500 yılında Rönesans'ı ilan etti ve ondan sonra hızla ilerlemeye başladı ve bizi de sollayıp geçtiler ne yazık ki.

Artık Lale Devri'nin büyülü uykusundan uyanma zamanı. Şimdi herkes uyanmalı, İslam devletleri uyanmalı, Müslümanlar uyanmalı. İslam devletleri ve Müslümanlar, yabancı hegemonyaları, vesayetleri kesinlikle reddetmeli ve büyük bir birlik oluşturarak bilimde de fende de her açıdan dünyada birinci ligde söz sahibi olma zamanı gelmiştir. Bakın gençlerimiz dünyanın en gelişmiş insansız hava araçlarını nasıl yapmayı başardılar? Şundan emin olalım ki Müslümanlar birbiriyle savaşı ve gereksiz tartışmaları bırakırsa yeni bir çağı tekrar açabilirler. Çünkü yaratıcımız bize hitaben şöyle buyuruyor:

"Gevşeklik göstermeyin, üzülmeyin; eğer inanmışsanız şüphesiz en üstün olan sizsiniz." *(3 / 139)*

Lütfen düşünce ve eylemlerimizde Allah'ın sınırlarını zorlamayalım: "Kim Allah'a ve Peygamberine başkaldırır ve yasalarını aşarsa, onu, temelli kalacağı cehenneme sokar. Alçaltıcı azap onadır." *(Nisa 14)*

Ağzı olan konuşuyor!

Sosyal medya ve televizyon kanallarında görünür olmanın verdiği büyük keyifle coşkuya gelen herkes konuşuyor. Herkes Allah'ın, evrene rahmet olarak gönderdiği Hz. Muhammed'in tebliğcisi olduğu, son mesaj İslamiyet'in ve ona mensup olanların bir ucundan tutmuş çekiştiriyor.

Şu var şu yok, şu doğru şu yanlış gibi indi ve kafadan tevil ve yorumlarla şöhretin basamaklarını tırmanacağını sananlar aklınızı başınıza toplayın! Adam; adını İslam, din, iman, Kur'an koyup grup kuruyor, orada konuşanlar sadece ateistler, dinsizler, kardeşim senin amacın ne?

Ey insanoğlu eline biraz mal melal, para pul geçince kudurma, azma!

"Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz." *(İsra 16)*

Allah'a şükürler olsun Kur'an-ı Kerim'i 70 günde ezberledim. Arapçaya, Farsçaya, İngilizceye ve Çağatay lehçelerine şükürler olsun hâkimim. Yüce Peygamberimizin ortalama Kur'an ayetleri kadar olan 6 -7 bin sahih hadis-i şerifini ezberledim. Ayetler ve hadisler hakkında analizler yaptım ve yapıyorum. Buna nedenle İslamiyet ve din hakkında, Müslümanlar hakkında bilmedikleri alanlarda ileri geri konuşmayı samimi Müslümanlara layık göremiyorum. Lütfen herkes alanında konuşsun, uzmanlık alanından söz etsin.

Değerli gençler, bilmediğiniz konularda konuşmayın, bildiğiniz konularda konuşun. İslamiyet ve yüce değerlerimiz hakkında bir aykırı söz, hareket görür duyarsanız onu bilenlere sorarak hakkında karar veriniz. Peşin hükümden uzak durunuz. Özel sohbetlerde konuşulan, konuşulacak konuları sosyal medyada yazmayın. Allah'ın gücüne gidecek, onun sınırını aşacak, haddimizi, terbiyemizi zorlayacak konulara lütfen girmeyelim.

Allah'ın lütfunun da kahrının da ne zaman olacağı hiç belli olmaz!

Bizim isteklerimizi dualarımızı o yerine getirmek zorunda değildir. Ama bir vaadi vardır. Dualarımızı tekrarlayalım. O mutlaka hayırlısını vereceğini söylüyor.

İslam'dan Soğuma Bahaneleri

Sünnete inanmayanların en büyük işaret fişeği "Bana Kur'an yeter." demeleridir. Bazıları Arap düşmanlığından kaynaklanan içindeki kini; Allah'a ve onun ayetine inandığını, peygamberin ise ancak bu ayetleri getiren bir postacı olduğunu iddia ederek, ifşa eder.

Oysa bin yıldır dünyaya hükümran olmuş en büyük Türk devletleri olan Selçuklu, Karamanoğlu, Memluk ve Osmanlı Devletleri sırasında böyle sözleri sarf edene rastlanmamıştır. Dikkat edin yazılarına ve konuşmalarına, İslam adına her şeye karşıdır. Ama sadece Kur'an vardır ona göre. Kur'an'dan da yüzlerce hüküm ayetini alenen reddeder. Onun takip ettiği Kur'an ve sünnet değil, ya felsefeciler ya da İslam'ı felsefeyle karıştırıp sunan halk filozoflarıdır. Bu tip insanların bir adım sonra yapacakları işlemin "Kur'an'ın ve vahyin de sorgulanması gerektiğini" iddia etmek olması kuvvetle muhtemeldir. Bu inkârcılara Kur'an'dan ayetler getirmenin de bir faydası yoktur. Zira o her şeyi bildiğini sanan bir kara cahildir. Kendilerine Allah'tan hidayet diler, zararlarından ümmet-i Muhammedin korumasını niyaz ederiz.

Her Müslüman, peygamberimizin bütün hal hareket ve onayladığı olayların ve konuştuğu sözlerinin elden geldikçe uyulması ve uygulanması gereken bir sünnet olduğunu bilir. Aşağıdaki dört ayeti önce kendiniz anlayarak hazmedin ve sonra bu tarz insanlara izah edin.

"Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resûle, o ümmî peygambere uyan kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helâl, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir" *(Araf 157)*

"Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir." *(Haşr 7)*

"Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik." *(Nisa 80)*

"De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." *(Ali İmran 31)*

Bu dört ayetten çıkan tek cümle şudur: Hazreti Muhammed Mustafa (sav) bütün insanların kurtuluş için uyması gereken, geride bıraktığı sünnetine sıkıca tutunulması lazım olan, Allah sevgisinin kendisini sevmekten ve uymaktan geçtiği ve Allah'ı sevmenin tek işaretinin onun sünnetine uymak olduğunun açıkça ilan edildiği son peygamberdir.

İslam Hakkında Bazı Notlar

İslam dini 610 yılında Allah tarafından görevlendirilen son peygamber Hz. Muhammed Mustafa'nın (sav) tebliğ ettiği dindir. Ancak İslamiyet yeni bir din değildir, peygamber efendimizin şu ayette söylediği gibi o yeni çıkmış bir peygamber değil, peygamberler zincirinin son halkasıdır.

"De ki: Ben peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım." *(Ahkaf 9)*

Buna göre Hz. Âdem'den Peygamberimize kadar bütün peygamberler Allah'ın emrettiği bilgileri yani dini insanlara ulaştırmışlardır. Peygamberlerin hepsi aynı dini bildirmiştir, inançlarında hiç değişme olmamıştır yani itikat ve inanç öğretilerinde bir değişiklik yoktur. Şöyle ki; Hz. Âdem de aynı imanın 6 şartına inanıyordu ve bildiriyordu, Hazreti Nuh da, Hz. Musa da, Hz. İsa'da ve Hz. Muhammed de aynı imanın 6 şartını insanlara bildirdiler. Farklılıklar sadece peygamberin geldiği iklime, coğrafyaya, zamana, zemine göre ibadetlerde, davranışlarda ve amellerde olmuştur.

Değişmeyip de aynen kalan ameller de vardır; oruç gibi, örtünme gibi mesela. Sünnet olmak gibi örneğin. Bazı akl-ı evveller görüyoruz zaman zaman, "Şu Yahudilikten gelme, şu uygulama Hristiyanlıkta da var" gibi yeni nesli şaşırtacak cümleler kurarlar. Mesela domuz etinin haramlığı bütün dinlerde vardır, Hristiyanlıkta bu haramlığı yok saymak Allah'ın emri ve tavsiyesi değil yüz yıllar sonra bazı İncil yazarlarının tahrifinden ibarettir. Yani Hz. Muhammed (sav) bütün peygamberlerin sırayla tebliğ ettikleri dinin son şeklini insanlara bildirmiştir.

Peygamberimizden önceki peygamber olan Hz. İsa da Hz. Musa'ya gelen dinin devamını aynen tebliğ etmiş ancak zemine ve zamana göre değişmesi gereken bazı amel ve işlerde değişiklikler bildirilmiştir. Zaten Kur'an-ı Kerim'i okuyanlar hatta mealden okuyanlar bile bilirler ki bütün peygamberler "Ben Müslümanım" diye tabir kullanırlar. Mesela Hz. Yusuf "Ya Rabbi beni Müslüman olarak öldür." diye şu şekilde dua etmiştir: "Rabbim! Gerçekten bana mülk verdin ve bana sözlerin yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! dün-

yada ve ahirette sen benim velimsin. Benim canımı müslüman olarak al ve beni iyilere kat." *(Yusuf 101)*

Sözün özü Peygamberimiz (sav) kendi başına çıkan bir peygamber değil, binlerce peygamber zincirinin son halkasıdır. İnancı da farklı bir inanç değil onların inancıdır ve bildirdiği din de farklı bir din değil aynı dinin zamana zemine göre daha uygun hale getirilmiş İslam dinidir. Bu hususta peygamber efendimize gelen ayetlerde İslamiyet'in tek din olduğu ve Allah'ın İslamiyet'i ancak bizim için seçtiği, İslamiyet'ten başka din arayanın dininin kabul edilmeyeceği şu ayetlerde beyan edilir:

"Allah nezdinde hak din İslâm'dır. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonradır ki, aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler bilmelidirler ki Allah'ın hesabı çok çabuktur." *(Âl-i İmran 19)*

"Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." *(Al-i İmran 85)*

"…Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı beğendim. Kim, gönülden günaha yönelmiş olmamak üzere açlık halinde dara düşerse (haram etlerden yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir." (Maide 3)

Peygamber Efendimiz 610 yılında peygamber olduktan sonra 632 yılına kadar, tam 23 sene, Kur'an-ı Kerim ayet ayet inerek 600 sayfalık, 6600 küsür ayetlik bir koca kitap meydana geldi. Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerin anlamlarını insanların anlayacağı şekilde anlattığı nice hadisleri ve sünnetleri ile de peygamber efendimiz İslamiyet'in nasıl yaşanacağını bizlere hayatı boyunca uygulayarak aktardı. Mesela günde 5 vakit namazı vefatına değin bizzat her gün mihraba geçerek kendisi kıldırdı.

Kur'an-ı Kerim ayetlerinde şekillenen İslamiyet'in şartları var. 5 şartı olmazsa olmaz şartıdır. Bunlar namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek, hacca gitmek ve kelime-i şehadet getirmek. Kelime-i şehadet getirmek soyut bir ibadettir. Diğer 4'ü ise somut bir ibadettir. Bu somut ibadetlerden yani İslam'ın şartlarından ikisi, hac ile zekât zenginleri ilgilendiren ibadetlerdir. Oruç sağlıklı olanları ilgilendiren bir ibadettir. Namaz ise bütün müminleri ilgilendiren bir ibadettir.

İslamiyet'in beş şartının yanında imanın 6 şartı amentümüzde tekrarladığımız şartlardır ki bunlar ana şartlardır. Bunların alt kategorilerinde çeşitli iman esasları da tasnif edilmiştir. Burada İslam'ın şartı beş derken sadece Müslümanların somut olarak yaptıkları şartlardan bahsediliyor. Soyut olarak da İslamiyet'in birçok şartı var tabii ki. Bu soyut şartlar hem bireysel hem toplumsal olarak yapılacak şartlardır. Mesela Allah'ın birçok ayette emrettiği adalet soyut bir şarttır ve herkesin gerek kişisel gerek toplumsal olarak yerine getirmesi gereken bir sosyal ve ahlaki kuraldır.

İslam'ın soyut şartlarından mesela dedikodu yapmamak, fitne çıkarmamak, kimseyle kavga etmemek, küfretmemek, yalan konuşmamak, sözünde durmak, iyi işleri yapmak, yapmaya teşvik etmek, kötülükleri engellemek, laf taşımamak gibi birçok ahlaki şartlar da Müslümanlara Kur'an'ın çeşitli ayetlerince emredilmiştir. Ana babaya itaat, büyüklere saygı, küçüklere sevgi, yasalara uymak gibi iyiliğimiz için düzenlenen kurallar da hep yapmamız gereken şartlardır.

Bunun yanında Allah'ın yasakladığı birçok da şeyler vardır. İçki, kumar, zina, adam öldürmek, insanları yaralamak, kul hakkına girmek, canlılara eziyet etmek, yaş ağacı gereksiz yere kesmek ve buna benzer birçok şeyler de Kur'an-ı Kerim'de defalarca yasaklanır. Mesela Hz. Musa'ya bildirilen on emir Müslümanlara da aynen emredilen ya da yasaklanan şeylerdir.

Burada şunu da bilmeliyiz ki Tevrat ve İncilin garantörü Kur'an-ı Kerim'dir. Yani onlardaki bozulmamış sağlam emir ve kurallar aynen Kur'an'da da geçer. Peygamberimizin 23 yıllık peygamberlik hayatı boyunca İslamiyet bütün yönleriyle şekillenmiş oturmuş kaidelere kurallara bağlanmış ki Cenab-ı Hak "Sizin dininizi tamamladım" buyurmuştur. Mesela namaz ibadeti ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de 28 yerde "Namazı dosdoğru kılın" emri vardır. Kur'an-ı Kerim'de yine savaş sırasında namazın nasıl kılınacağı tarif edilir. Bu demektir ki en zor anlarda bile namazın vaktinin geçirilmesine izin yoktur.

Peygamber Efendimizin vefatı üzerine dünyada ilk defa Cumhuriyet uygulaması yapılmıştır. Bu Cumhuriyet denemesi Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali Efendilerimizin zamanındaki devirdir.

Bu 4 halife halkın ileri gelenlerinin seçimi ile başa gelmişler ve hepsinin oğlu olduğu halde kimse "Oğlum yerime geçecek" diye diretmemiştir. Yani hanedanlık söz konusu değildir. 33 yıllık bu cumhuriyet dönemi Hazreti Ali Efendimizin öldürülmesiyle artık idare hanedanlığa geçmiş çeşitli zulümler başlamıştır. Mesela Hz. Ali namaz kıldırırken şehit edilmiş, oğlu Hz. Hasan zehirlenmiş, yine oğlu Hz. Hüseyin Kerbela'da hunharca şehit edilmiştir. Bunlar tarihin kaydettiği en acı olaylardır. Zaten Peygamberimiz de bir hadis-i şerifinde "Benden sonra halifelik 33 senedir, onun ardından ısırgan krallar dönemi başlar." buyurmuştur.

Kısaca şunu diyebiliriz ki İslamiyet'te fırkalar, yani inanç fırkaları dört halife döneminden, 664 yılından sonra oluşmaya başlamıştır ve genelde bunlar siyasi oluşumlardır. Bu siyasi oluşumların İslamiyet'in gerçek yüzüne hiçbir zarar vermeye hakları yoktur. Peygamber Efendimizin bildirdiği ve Kur'an-ı Kerim'de tebliğ ettiği imanın şartlarıyla İslam'ın şartlarıyla ibadetleriyle inançlarıyla İslamiyet dört halife zamanında tam anlamıyla oturmuştur. Hz. Ali Efendimizin iki çocuğunun, Peygamber Efendimizin iki gözbebeği torununun şehit edilmesi hepimizi üzdü. Ancak bu üzüntümüz İslamiyet'ten geri adım atmaya asla sebep değildir.

Bir de 4 halife devri ile gerçek hilafet bitmiştir. Demin de dediğim gibi Peygamberimizin sahabeleri arasından takvaca en üstün olanlarının, yine ileri gelen takvaca en üstün Müslümanlarca seçilen dört halife ile beraber tarihte ilk cumhuriyet dönemi yaşanmıştır. Bu dönemin sonunda Emevilerle başlayan saltanat döneminde olsun, Abbasîlerde olsun, Osmanlılarda olsun halifelik mecazidir. Yani gerçek anlamda değildir. Bunların içinden çoğunluğu bir halife gibi davranmaya çalışmakla beraber iyi örnek olmayanları da vardır. Zira hanedanlıkla gelen hilafet, haliyle hanedanlık babadan oğula geçtiği için baştan tam doğru değildir. Çünkü hilafet, peygamberin yaptığı işleri yapacak demektir. Bir halifenin günah işlemesi, içki içmesi veya kötü işler yapması, zulüm yapması asla düşünülemez. Ama hanedan yöntemiyle gelen halifelerde maalesef bunlar olmuştur.

Her halükârda bizim dinimiz sapasağlam her şeyiyle, a'dan z'ye kurallarıyla, 7/24, 365 gün yapacağımız her şey ayetlerle, yapmayacağımız

her şey yine Kur'an-ı Kerim ile Peygamberimizin de beyanı ve izahıyla ortaya konmuştur. Bu ortaya koyuştan sonra, yani 33 sene sonra olmuş siyasi çalkantılar veya fırkalara bölünmeler İslamiyet'ten bizim yüz çevirmemizi, ondan uzaklaşmamızı gerektirmez. Peygamberimizin sahabeleri arasında ayrım yapmayız, hepsini severiz. Özellikle ehli beyti yani Peygamberimizin hane halkını daha çok severiz. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de ehlibeyte sevgi emri vardır:

"Allah'ın, iman edip dünya ve ahirete faydalı işler yapan kullarına verdiği müjde işte bu! De ki: "Sizden akrabalık sevgisinden başka bir karşılık istemiyorum." Kim çaba harcayıp bir iyiliği gerçekleştirirse bu konuda ona daha büyük güzellikler bahşederiz. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır ve iyiliği asla karşılıksız bırakmaz." *(Şûrâ 23)*

"…Allah'a ve Peygamberine itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! (ehl-i beyt) Şüphesiz Allah sizden kusuru giderip sizi tertemiz yapmak ister." *(Ahzab 33)*

Anadolu'yu gezdiğiniz zaman veya her ortamda gördüğünüz gibi her evde bir Hasan, Hüseyin, Ali ve Muhammed vardır. Yine çevremize baktığımız Anadolu'da ve dünyada bütün Müslümanlarda İsa, Musa, Nuh, İshak, Meryem gibi isimler oldukça yaygındır. Çünkü İslamiyet bütün peygamberlere ve kitaplara imanı emreden evrensel bir dindir.

İslam, dinlerin son şeklidir. Onun için Kur'an-ı Kerim'de Hristiyanlara, Yahudilere "İslam'a girmekten başka seçeneğiniz yok." Buyrulmuştur: "Ey Ehlikitap! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada size elçimiz geldi. Gerçekleri size açıklıyor ki (kıyamette): «Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi» demeyesiniz. İşte size müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah her şeye hakkıyle kadirdir." *(Maide 19)*

Kur'an Kalplere Şifadır

Kur'an-ı Kerim; okumak, hayata uygulamak ve günlük hayatta Kur'an'ın istediği gibi yaşamak için inmiştir. Meal okumanın ya da Arapçasını okumanın bir sakıncası olamaz tabii ki. Ama ikisi aynı şey değildir.

Ancak bir insanın meali okuyarak bundan bir hüküm çıkarmaya çalışması çok yanlıştır. Çünkü Kur'an-ı Kerim konulara ayrılıp o konuları herkesin anlayacağı şekilde anlatan bir kitap değildir. Yüce kitabımız

Kur'an-ı Kerim 23 yılda ihtiyaca göre ayet ayet inmiş ve hepsinin iniş sebebi olan ayetlerden surelerden oluşan bir kitaptır. Bu nedenle parçaları birleştirmeden, birbirini açıklayan ayetleri bulmadan, o günün sosyal hayatını tanımadan mealinden tek tek bir sonuca varmak çok zor hatta imkansızdır.

Benim güzel kardeşim mealini okuyup belki hiç duymadığı, belki toplumda uygulanan teamüllere aykırı bir şey gördüğü anda hemen onu paylaşarak büyük bir hizmet yaptığını sanabiliyor. Bütün kutsal kitaplarda olduğu gibi Kur'an-ı Kerim'e de nice tefsir âlimleri tefsir yazmışlardır. Tefsir demek onun bütün insanlara ne demek istediğini anlatan daha geniş açıklama demektir. Ayrıca yüce Peygamberimiz de neredeyse her ayeti açıklayan sahih hadis-i şerifler irat buyurmuşlardır.

Bizim ölçümüz Kur'an ayetlerine aykırı düşmediği müddetçe sahih hadisleri göz önünde tutarak Kur'an'ın açıklamasını anlamaya çalışmaktır. Peygamberi atlayarak kesinlikle Kur'an'ı anlayamayız. Peygamberin sünnetini tanımayarak asla ve kata Kur'an ayetlerini kavrayamayız.

Benim çok kıymetli Müslüman kardeşim, Kur'an mealini okuyup da aklına kafana aykırı bulduğun şeyleri sosyal medya ortamında paylaşarak bir hizmet yaptığını sanıyorsan yanılıyorsun. Kur'an mealini oku, ondan öğreneceğin çok şey var. Ancak Kur'an şunun için indi, bunun için indi, ölüye okunmaz, kabirde okunmaz gibi anlamadığın konulara dalma! Bir dikkat et kabirde ne okunuyor? Yasin, Tebareke, Tekasür suresi okunuyor. Lütfen bu üç surenin ve benzerlerinin meallerine de bir bak neler yazıyor. Orada ölümü, ahireti, imanın esaslarını, evrenin yaratılışını ve kıyamti anlatmıyor mu? Biz onlar kabirde okununca ölülere okunduğunu sanıyoruz galiba. Onlar orada toplanan dirilere okunuyor aslında, ibret alsınlar, hayatlarının kalan kısmını Kur'an'a uygun bir düzene koysunlar diye.

Eğer anlayamadığın bir şey varsa en yakın müftülüğe giderek sorabilir, öğrenebilirsin. Ama burada yani sosyal medya ortamında, aykırı konuşmanın, protest olmanın verdiği hazla, birkaç beğeni uğruna lütfen yüce dinimize zarar verme!

Değerli kardeşim, sevgili Müslüman kardeşim yapmamız gereken en önemli şey mesleğimizi icra etmemiz onunla ilgili paylaşımlarda bu-

lunmamızdır. Herkes işini yapacaktır, alanı olmayan konulara el atarak yanlışlara meydan vermeyecektir.

Sosyal medyanın en popüler alanı olan Facebook'ta bir paylaşım şekli daha var ki o da içler acısıdır. Güya ilahiyatçı, güya alanında uzman bilinen sahte isimlerin görüşüymüş gibi yani alıntı şekli verilen yanlış bir şeyi paylaşarak dağıtımına yardımcı olmaktır. Sözüm iyi niyetli olanlaradır lütfen bunlara alet olmayalım.

Kur'an'da Beş Vakit Namaz

İslam'ın nişanlarına, sembollerine (şeâir) saygı göstermek Allah'ın bir emridir.

"Ey iman edenler! Allah'ın (koyduğu, dinî) işaretlerine, haram aya, (Allah'a hediye edilmiş) kurbana, (ondaki) gerdanlıklara, Rablerinin lütuf ve rızasını arayarak Beyt-i Haram'a yönelmiş kimselere (tecavüz ve) saygısızlık etmeyin…" *(Maide 2) ve (Hac 32)*

İslam'ın işaretlerinden somut olanlardan en başta gelenler, 5 şartı olarak bildiğimiz namaz, oruç, Hac, zekât ve kelime-i şehadettir. Soyut olanlardan ise iyi ahlak ve sosyal adalet gelir. Son yıllarda İslam'ın işaretlerini hafife alan, küçümseyen, farklı yorumlar getirerek itibarsızlaştırmaya çalışan ekipler çıkmaya başladı. Hele sosyal medyanın iyice yaygınlaştığı son 15 yıldır başta namaz ve oruç olmak üzere birçok İslam'ın şeâiri işaretleri küçümsenmeye, farklı yorumlanmaya, güya sorgulama adıyla itibarsızlaştırmaya gidiliyor.

Mesela adam diyor ki "Oruç Mısır'da da vardı, eski bütün dinlerde de vardı." gibi çok gülünç cümleler kuruyor. Zaten Kur'an'daki oruç ayetinde de "Oruç daha öncekilere de farz kılındı." buyrulmuyor mu, bunu onlara bir söyleyen yok mu? Burada namazla ilgili bir yanlışı yine Kur'an-ı Kerim'den ayetlerle tek tek ortaya koymak istiyorum. Yanlış, Kur'an-ı Kerim'de onlarca ayette geçen salat kelimesini namaz değil de destek anlamında vermektir. Evet, salat kelimesi dua manasına da, destek manasına da gelir ama Kur'an-ı Kerim'de kahir ekseriyetle geçtiği ayetlerde günlük beş vakit namazı ifade eder.

Şimdi günlük 5 vakit namazın Kur'an-ı Kerim'de ayetlerle isim isim nasıl geçtiğine bakalım. Namazlarda numaraları verilen ayetlerin tamamı yazının sonundadır.

Arapça 'da "nehar" olarak ifade edilen gündüz, güneşin görüldüğü doğumu ile batımı arasındaki zaman dilimidir. Yine Arapça 'da "leyl" gece olarak ifade edilen zaman ise güneşin görülmediği güneşin batımı ile doğumu arasındaki zamanı ifade eder. Beş vakit namaz ikişer üçer ayette tek tek emredildiği gibi toplu olarak da emrediliyor şöyle ki: Sabah namazı: "Sabah namazı" adıyla beraber iki ayette geçer. Aşağıdaki Nur 58. ve İsra 78. ayetleri okuyunuz.

Öğle namazı: "Öğle namazı" adıyla beraber Nur 78. Ayette geçer. Bir de Hud 114. Ayette: "Gündüzün iki ucundaki namazları kıl" buyruğunda geçer ki gündüzün ilk ucu öğle namazıdır.

İkindi namazı: "Orta namazı da aksatma." Bakara 238. ayet-i kerimesiyle ve Hud suresi 114. ayetteki, gündüzün ikinci ucundaki kılınması emredilen namazda ikindi namazı ifade edilir.

Akşam namazı: İsra 78. Ayette "güneşin indiği" anda şeklinde emredilir. Ayrıca Hud suresi 114. Ayette geçen "Tarafey / gündüzün iki yanı" ifadesinden öğle ile ikindi namazları, "Zülef / güneşin batım ve doğumuna yakın zamanlar." ibaresinden de kelimenin çoğul olması ve çoğulun da Arap dilinde en az üç nesneyi temsil etmesi üç gece namazı olduğunu anlatır: Akşam, yatsı ve sabah namazı. Yatsı namazı: Nur 58. Ayette "yatsı namazı" şeklinde adıyla beraber geçer. İsra 78'de de "karanlık bastırınca" ifadesi akşam namazından sonraki yatsı namazını anlatır. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'de; geceleyin bir müddet uyuduktan sonra kalkarak teheccüd namazı kılmak Peygamberimize bizzat emredilmiş, bize ise isteğe bağlı olarak nafile ibadet sayılmıştır.

Şimdi yukarıda numaraları verilen ayetlere gelelim:

"Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kıl. (Böylece) Rabbinin, seni, övgüye değer bir makama göndereceği umulur." *(İsra 79)*

"Namazı bitirince de ayakta, otururken ve yanınız üzerinde yatarken (daima) Allah'ı anın. Huzura kavuşunca da namazı dosdoğru kılın; çünkü namaz müminler üzerine vakitleri belli bir farzdır." *(Nisa 103)*

"Gündüzün iki tarafında (öğle ve ikindi vakitlerinde) ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde (akşam, yatsı ve sabah vakitlerinde) ise namazı hakkıyla edâ et! Muhakkak ki iyilikler, (büyük günahlardan

kaçınmak şartıyla) kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir nasîhattir." *(Hud 114)*

"Namazlara ve orta namaza devam edin. Allah'a saygı ve bağlılık içinde namaz kılın." *(Bakara 238)*

"Gündüzün güneş dönüp gecenin karanlığı bastırıncaya kadar (belli vakitlerde) namaz kıl; bir de sabah namazını. Çünkü sabah namazı şahitlidir." *(İsra 78)*

"Ey müminler! Ellerinizin altında bulunan ve içinizden henüz ergenlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin soyunduğunuz vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bunlar, mahrem (kapanmamış) halde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için ne de onlar için bir maHz. ur yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah âyetleri size böyle açıklar. Allah, (her şeyi) bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." *(Nur 58)*

Gençlerimizi kandırmak için "Kur'an'da Cuma namazı yok" diyecek kadar işi götürenler bile var. Oysa Kur'an'da Cuma suresi bile var ve Cuma namazını emreden ayet şudur:

"Ey iman edenler! Cuma günü namaza çağırıldığı (ezan okunduğu) zaman, hemen Allah'ı anmaya koşun ve alış verişi bırakın. Eğer bilmiş olsanız, elbette bu, sizin için daha hayırlıdır." *(Cuma 9)*

Allahü A'lemü bimuradihi / Allah (cc) neyi kastettiğini tam olarak kendisi bilir.

Müjdeci Uyarıcı Şahit

Bütün peygamberler kardeştir. Allah (cc) hazretleri onlara bazı görevler yüklemiştir. Bu görevleri yerine getirirken bazen müjdelerler, bazen uyarırlar ve bazen de onların bu iyiliklerine şahitlik ederler.

Yüce Peygamberimiz hazreti Muhammed Mustafa (sav) hazretleri, son şahit, uyarıcı ve müjdeci peygamberdir. Bütün peygamberlerde olduğu gibi son peygamber efendimiz de inananları bazı şeylere yaklaşmamaları konusunda uyarır. Yaptıkları iyi şeyler için Allah'ın vereceği ödüllerle müjdeler ve onlara Allah'ın yanında tanıklık eder. İşte Kur'an-ı Kerim'de Peygamberimiz hakkında bu üç vasfı bir arada ve-

ren ayetlerden birkaçı. Kutsal kitabımızda dokuz ayette peygamberlerin mübeşşir yani müjdeci ve nezir, uyarıcı olduğu teyit edilir.

"Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." *(Nisa 165)*

Kur'an-ı kerimin yedi ayetinde de yüce peygamberimiz Beşir – müjdeci ve Nezir uyaran olarak nitelendirilir ve kendisine hitaben bunlardan birisinde şöyle buyrulur:

"Biz, seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler." *(Sebe' 28)*

Peygamber Efendimiz (sav) için dört ayette özel olarak şahit - tanık, mübeşşir – müjdeleyen ve nezir – uyaran olarak gönderildiği vurgulanır, onlardan birisi şudur:

"(Ey Muhammed!) Şüphesiz biz seni bir şâhit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik." *(Fetih 8)*

Cumhuriyet ve Ahmet Refik

1880'de doğup 1937'de vefat eden ünlü tarihçi Ahmet Refik devletin en üst kademelerinde ölünceye kadar hizmet eden değerli bir bilim adamıdır. Tarih-i Umumi "Genel Tarih" adıyla yazdığı, 1912 tarihinde bastırdığı 6 ciltlik büyük tarih kitabının 5. Cilt 447. sayfasında "Cumhuriyet ve Fütuhat" adıyla 4 halife devrini anlatmıştır.

Ahmet Refik merhumun 632 - 664 tarihleri arasındaki dönemi dört Raşit halife devrini "Cumhuriyet Dönemi" addederek, "Cumhuriyet ve Fütuhat" başlığıyla şöyle anlatmaya başlıyor:

"Hz. Muhammed'in (sav) Vefatı ve Halifelik

Hz. peygamberin vefat etmesinden sonra erkek evladı olmadığından ve kimseye de halifelik vasiyet etmediği sebepten Peygamberimizin vefatını takip eden günlerde büyük ihtirasların ortaya çıkması muhtemeldi. Resul-ü Ekrem'in sükûnetini herkes kendi menfaatine yorumluyordu. Birçokları damadı Hz. Ali'yi zımnen halife naspetmiş olduğunu söylüyorlardı. Hakikatte ise Hz. Muhammed'e halife, Muhacirler ile Ensar arasından seçilecekti. Muhacirler akraba ve her şeylerini Mekke'de bırakıp Hz. Muhammed ile hicret ettiklerini söylüyorlardı. Ensar

da hazreti peygambere ve muhacirlere arka verdiklerini bundan dolayı hilafetin kendi hakları olduğunu iddia ediyorlardı.

Muhacirler ile Ensar arasında olağanüstü bir tartışma büyümüş hatta mücadele şeklini almıştı. Nihayet hazreti Ebubekir "İmamlar Kureyş'tendir." hadis-i şerifini hatırlatınca ortalık biraz sakinleşti ama tehlike henüz geçmemişti. Bu defa da tartışma Kureyş'in büyüklerinden kimin halife seçileceği konusuydu. Hazreti Ömer bu ihtilafın İslami bir ayrışmaya dönüşmemesi için derhal Hazreti Ebubekir'e biat etmişti. Hz. Ömer'in Hz. Ebubekir'e biati büyük bir zekâ ve bilgelik işaretiydi. İçlerinde Haşim oğullarından, Abbas oğullarından ve emmioğlu Ebu Talipoğlu Ali bulunduğu halde Haşim oğullarından olmayan muhacirlerden Hz. Ebubekir'e biat edilmesi evvela Resul-ü Ekrem'in eserine uymaktan ileri geliyordu. Bunun sebepleri birinci olarak: Peygamberimizden sağlığında amcası Abbas (r.a) bir görev isteyince buna olumlu cevap vermemişti. İkinci olarak da Hz. Ebubekir'in İslamiyet'i kabulde en başlarda olduğu idi. Üçüncü olarak da en yaşlı ve en muktedirlerinden olması idi. Dördüncü olarak Hz. Ebubekir'in, peygamberimizin son günlerindeki hastalığı esnasında peygamberimiz tarafından, kendisi camiye gidemediği vakitlerde imamlığa vekil yapılması da buna delalet ediyordu. İşte bu meşru ve makul sebeplerden dolayı hilafete hazreti Ebubekir seçilmiştir. Ancak sonraları Hazreti Ali'nin seçilmemesi sonra tartışmalara düşülerek mezhebi ayrışmaları ortaya çıkarmıştır. Yeni seçilen ilk halife Hz. Ebubekir aynen Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) gibi Müslümanların hazarda Emir'i, savaşta başkomutanı, namazda imamı, sosyal ve şeri işlerde de kadısı olacaktı.

Hz. Ebubekir'in Hilafeti: Halife seçilen Hz. Ebubekir ilk hutbesinde:

– Ey Müslümanlar, içinizde en layığınız değilim ama beni halife seçtiniz. İyi hareket edersem bana yardımcı olun, yanlış yaparsan beni doğrultun. İdarecilere doğruyu söylemek gayret ve fedakârlıktır, gizlemek ise ihanettir. Nazarımda zayıf ve güçlü aynıdır. Herkese karşı tarafsız bir adalet icra edeceğim. Şayet Allah'ın ve resulünün emrinden dışarıya çıkacak olursam siz de bana itaat etmeyiniz, buyurdu.

Hz. Ebubekir'in bu sözleri İslamiyet'in adalet ve eşitlik alanında rehber olduğuna bir delildi. Bu ölçüler halefleri tarafından da tatbik

edilmişti. İslamiyet'i takviye için bu iki insani gereklilik kesinlikle lazımdı.

Hz. Ebubekir halife olduğu zaman İslamiyet büyük bir buhran içine girmişti. İslamiyet'e aklen ve kalben gönül olarak bağlı olmayan bazı kişiler Kureyş kabilesini ele geçirerek peygamberlik iddiasına kalkışmışlardı. Bu suretle hilafet iddia edenler kabilelerinin desteğiyle hareket ediyorlardı. Birçok kabileyi İslamiyet'ten ayırmaya, zekât vermekten sarf- nazar ettirmeye muvaffak olmuşlardı. Arap kabilelerinin dinden çıkması günden güne artıyordu. Medine'ye doğru ilerleyen mürtet orduları İslamiyet'i tehdit etmeye başlıyordu. Bunun üzerine Hz. Ebubekir (ra) Halit bin Velid, Ebucehil oğlu İkrime ve Amr bin As gibi en büyük kumandanları yeterli asker ve mühimmatla asi ve mürtetlerin üzerine sevkle, asiler ve sahte peygamberleri az bir zaman içinde susturmayı başarmıştı."

Bütün Dinler İyiliği Öngörür

Soru: Bütün ilahi / semavi dinlerin öğretisi iyi işler yapmamızı emreder. O zaman neden sadece İslam'a uyalım?

Cevap: Allah katında din tekdir ve daima adı İslam'dır. Çünkü tek olan yaratıcı birbirine ters düşen ve farklı inanışta din koymaz. İslam ile onun daha önce tebliğ edilen durumları olan diğer dinler arasındaki fark büyüktür. Bütün dinler insanlığa iyi işler yapmasını ve kötü işlerden uzaklaşmasını emreder ancak İslamiyet bunu emrettiği gibi doğru işlere giden yolları uygulamalı olarak gösterir ve kötü işlere giden yollardan da öngördüğü cezalarla uzaklaştırır.

İslam dini beşeriyetin doğasına uygun olan bütün iyilikleri emreder bu bakımdan İslamiyet bizzat yaratıcı tarafından %100 emredilen ve adına "Fıtrat Dini" denilen bir iyilik hareketidir. Mesela İslamiyet sadece bir iyiliği emretmez onun yollarını da gösterdiği gibi ödüllerini de gösterir. Yine İslam kötülükleri ve ondan uzaklaşma yollarını gösterdiği gibi illa da o kötülükleri işleyen, topluma zarar veren şeyleri yapanların cezasını da gösterir.

Mesela adam öldürmenin kötü bir şey olduğunu bütün dinler söyler ama İslamiyet bunu söylediği gibi katilin kısasla idam edilmesi gerektiğini de hükme bağlar. Yine İslamiyet iyilik hareketlerinin en büyüğü

olan zekât gibi bir kurum ortaya koymuştur bu kurum senelik olarak verilen ve altında 85 gram da 1 gram diğer mallarda %2,5 yani 40'ta bir karşılığını ay yılına göre hesaplar ve fakirlere çıkarılmasını sağlar.

Açıkça şu bir gerçektir ki Müslüman zenginler fakirlere zekâtlarını verdikleri takdirde yeryüzünde hiçbir yoksul kalmayacak ve açlıktan da kimse ölmeyecektir.

İslamiyet, Maide suresinin 38. ayetteki hırsız kadın ve erkeğin ellerinin kesilmesini şöyle emreder:

"Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadının yaptıklarına karşılık bir ceza, Allah'tan bir ibret olarak ellerini kesin. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir."

Bu ayete göre hırsızın elinin kesilmesi illa fiziki olarak o eli kesmekten ziyade hırsızın elinin uzanmasını kesmek yani onu muhtaç durumdan kurtararak hırsızlık yapmaktan uzaklaştırmak manasındadır. Ancak yapılan bütün nasihatlere, telkinlere ve zenginleştirmeye rağmen başkalarının hakkına tecavüz ederek hırsızlığa devam eden kişinin elleri fiziki olarak kesilir. Bu emre Müslüman olmayan birisinin "21. yüzyılda hırsızın elinin kesilmesi büyük bir barbarlıktır acımasızlıktır." diyebilir ama o bunun sonucunu asla bilemez. İslam'da hırsızın elinin kesilmesi durumunu uygulamayı bir düşünelim. Amerika Birleşik Devletleri dünyanın bir numaralı gelişmiş bir ülkesi ve süper gücüdür. Burada hırsızlık olaylarının da dünyada birinci sırada olduğu kesindir.

İslamiyet'in faraza burada hırsızların elinin kesildiği uygulansa hırsızlık olaylarının önünün kısa sürede alınacağı muhakkaktır. Ancak Müslüman olmayan birisi böyle bir uygulamanın bir anda on binlerce eli kesik kişinin ortaya çıkacağını söyleyebilir. Ama bu doğru değildir. Birkaç kişinin elinin kesildiğini gören bir hırsız asla hırsızlığa cesaret edemeyecek, elinin kesilmesini göze alamayacaktır. Böylece bırak on binlerce, birkaç kişinin elinin kesilmesi ile toplum temiz olarak kalacaktır.

İslamiyet sadece iyilik hareketi değil kötülükleri temizleme hareketidir ve bunu uygulamayla sonuçlandıran bir sistemdir. Her türlü taciz ve kadınların ırzına tecavüz bütün dinlerce yasaktır ancak İslamiyet'in bu hususta tutumu çok farklıdır. Hem ırza tecavüzü, namussuzluğu,

insanları taciz etmeyi yasaklarken buna caydırıcı bir cezayı veren sadece İslam'dır ve kadınların ırzına tecavüz etmenin cezası İslamiyet'te ölümdür. İslam dini her bakımdan mükemmel bir yapıdır. Allah'ın on binlerce peygamber aracılığıyla insanlara bildirdiği din tektir. Bir yapı düşünecek olursak bütün peygamberler bu yapıya birer tuğla koymuşlardır. Yani insanlığın gelişimine, ihtiyaçlarına göre Allah (cc) onlara bazı farklı şeyler vahyetmiştir. Son şeklini ise yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ile almış ve peygamberimiz kendisini "peygamberler halkasının son tuğlası" olarak izah etmektedir.

"Benim ve benden önceki peygamberlerin örneği, bir ev inşa edip onu güzel ve mükemmel yapan, ancak bir köşesinde bir tuğlası eksik olan bir adamın örneği gibidir. İnsanlar, evin etrafında dolaşıp, "Bu tuğla neden yerine konmamış?" diye sordular. "Ben o son tuğlayım ve ben peygamberlerin sonuncusuyum." *(Ebu Hureyre (ra) Buhari 3535, Müslim 2286)*

Bu son tuğla ile artık insanlık için seçilen İslam kemale ermiş, bina tamamlanmıştır: "Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim." (Maide 3)

İslam Yaratılış / fıtrat dinidir

Bundan 50 sene önce Müslüman bir davetçinin işi çok daha kolaydı. Gerek Müslüman olanlara gerek Müslüman olmayanlara İslam'ı anlatmak ve İslamiyet'in ikna edici delilleri ile onları ikna ederek doğruya getirmek çok daha kolaydı. Ama 2026 yılı itibarıyla son 30 yılda teknolojinin bilişimin ve internetin yaygın bir biçimde kullanıma açılmasıyla tebliğ işi daha da zorlaştı. Sosyal medya ve diğer medya organları herkes tarafından rahatlıkla kullanılıp her şeyi yazmaları eleştirmeleri mümkün olduğundan burada İslamiyet'in yanlış tanıtımı oldukça yaygın hale geldi. Bu nedenle sen İslamiyet'i doğru anlatmaya başladığında karşına "Bu böyle dedi, şu şöyle dedi, şurada şöyle yazıyor, burada böyle yazıyor." gibi binlerce itiraz çıkabiliyor.

Bu bilim ve teknoloji çağında sosyal medyanın en yaygın olduğu ortamlarda İslamiyet'in yanlış anlatılması ve anlaşılması hat safhaya ulaşmıştır. Artık Müslüman gençler arasında bile İslamiyet'in terörist çıkardığı, fundamentalist kaynağı olduğu, öldürmenin çok kolay olduğu,

kadının 2. plana itildiği gibi tamamen yanlış algılar zihinlere kazınıyor. Şu anda "Müslüman olmayan birisine doğru İslam'ı nasıl anlatacağız?" Sorusu çok önemli cevaplar istiyor.

Zamanımızda ilim ve teknoloji çağında Müslüman olmayan birisinin veya Müslüman birisinin İslam aleyhine yanlış bir bilgi duyduğunda hemen inandığı ve onu sahiplendiği görülüyor. Oysa Hucurat suresinin 6. ayetinde Cenab-ı Hak bu konuya temkinliden de ziyade kesinlikle araştırmadan karar verilmemesi gerektiğini şu şekilde bildiriyor:

"Ey inananlar, kötü huylara sahip birisi size bir haber getirirse onu araştırınız. Yoksa bilmeden bir topluluğa karşı haksızlık edersiniz ve daha sonra yaptığınızdan pişmanlık duyarsınız."

Ayetten de anlaşıldığı gibi bir yanlışa düşmemek için gerek Müslüman olsun gerek Müslüman olmasın kendisine ulaştırılan haber kesinlikle doğrulandıktan sonra bir karara varılmalıdır. İslamiyet'in kendisine ulaşması imkânsız çok tenha yerlerde yaşayan dünyadan kopuk adalarda yaşayan bir insana İslamiyet nasıl ulaşacak? Allah (cc) fussilet suresinin 53. ayetinde şöyle buyuruyor:

"Kur'an'ın gerçek olduğu kendileri için apaçık belli oluncaya kadar onlara çevrelerinde ve kendilerinde bulunan kanıtlarımızı hep göstereceğiz. Rabbinin her şeye tanıklık etmesi (onlar için) yeterli değil midir?"

Allahu Teâlâ hazretleri bu ayeti ile Müslümanların tebliğde ulaşamadığı kişileri ya da tenha yerlerde yaşayan insanlara mucizelerini yakında göstereceğini ve onları hakkı gördüreceğini ifade etmektedir. Buna göre öyle bir zaman gelecek ki Cenab-ı Hak İslam risaletini ve tebliğini bizzat üstlenecek ve son mesajı olan İslamiyet'i ölmeden önce nerede yaşarsa yaşasın, ister Müslüman bir aileden olsun, ister Müslüman olmayan bir aileden olsun doğan insanlara tebliğ edecektir.

1950'li yıllara kadar göçebe olarak yaşayan Avustralya'daki iki kabile araştırmacıların dikkatini çekiyor. Aborjin de denilen bu Avustralyalı kabilelere uğrayan araştırmacılar onların tek Allah'a inandıklarını ve ona ibadet ettiklerini O Allah'ın doğmayan, doğurmayan ve kimseye muhtaç olmayan bir Allah olduğunu bilerek tapındıklarına şahit oluyorlar. Burada bu kabilelerin inançları ve ibadetleri tamamen İslam'dır

ama sadece adı İslam değildir çünkü onların kendilerine herhangi bir tebliğ ulaşmamıştır. Yüce Peygamberimizin "Her yeni doğan çocuk İslam fıtratı üzerine doğar." hadis-i şerifi öne çıkmaktadır. Buhari 4775 numaralı, Ebu Hüryre (ra.) nakli olan bu hadisin tamamı şöyledir:

"Her yeni doğan çocuk İslam fıtratı üzerine doğar, ancak anası babası Yahudi ise Yahudi, Hristiyan'sa Hristiyan Mecusi ise Mecusi kültürü ile donatırlar. Siz hiç 4 ayaklı bir memeli hayvanın doğurduğu yavrusunun eksik olarak doğduğunu gördünüz mü? O tamamen bütün uzuvlarıyla tam olarak doğar."

Peygamberimiz (sav) bu hadis-i şerifi söyledikten sonra daha iyi anlamamız için bu ayeti ilave ediyor:

"O halde yüzünü, Allah'ı bir tanıyarak dine, Allah'ın insanları üzerine yaratmış olduğu fıtratına doğrult. Allah'ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." *(Rum 30)*

Evrende tek hak din İslam olduğuna göre gerek Müslümanlardan İslam'a bağlanma yolunda gerek Müslüman olmayanlardan İslam'ı tanıyarak girmesi bağlamındaki cümlelerde "İslam'a döndü." demek en doğru tabir olacaktır. Çünkü İslam peygamber efendimizin de dediği gibi herkesin fıtri yapısında var olan bir dindir.

Bu durumu şöyle bir örnekle canlandırabiliriz: Üç tane çocuğumuz var ama bunlar henüz hiçbir şey ile tanışmamış üç beş yaşında çocuktur. Birisi Hristiyan, birisi Hindu, birisi de Yahudi aileden doğmuştur. Bu 3 çocuğu hiçbir tesir altında kalmayacakları bir yere bıraktığımızı düşünelim. Bunlar büyüdükçe hayat tarzları geliştikçe İslam'dan başka bir şeyin onlarda sezilmeyeceği fark edilir. Ama bu 3 çocuktan birisi harici bir etki altında kaldığı anda doğrudan sapmaya başlar ve Allah'tan başkasına ibadet etmeye ya da yanlış düşüncelere tamamen dış etkiler tarafından sevk edilir. Bu ilmen de tespit edilmiş bir gerçektir.

Ey Rabbim İlmimi Artır

İslam dini Allah'ın insanlara son mesajıdır. İslamiyet bir barış ve huzur getirme projesidir. Evrenin yaratıcısı bizlere hazırladığı bu dünyada huzurlu bir hayat için her şeyi hazırlamıştır. Son mesajı olan İslam dinini de zorlamadan bilenlerin, duyanların duymayanlara tebliğ etmesini farz kılmıştır.

İnsanlara İslam'ı anlatırken Allah'ın bize emrettiği yöntem şudur: "(Ey Muhammed!) Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir." *(Nahl 125)*

İnsanları Allah'a çağırırken de kendimiz için şöyle dua etmemizi emreder: "Ey Rabbim göğsümü aç, genişlet. İşimi kolaylaştır. Dilimde bulunan düğümü çöz de, anlasınlar beni." *(Taha 25-28)*

İslam dini bizlere, sahibi olan Allah'ı insanlara tanıtmamızı emreder. İslam öğretisinin ana kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'e göre Allah kimdir? İşte bunun cevabı İhlas suresidir.

"De ki: O Allah birdir.

Allah samed (her şey O'na muhtaç, O kimseye muhtaç değil)'dir.

O doğurmamıştır ve doğurulmamıştır.

Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir."

Allah kullarını kendisine ibadet etmelerini emrediyor ve bu hususta birçok emir ve yasak buyuruyor. Cenab-ı Hak acaba biz kullarının ibadetine ihtiyacı mı var diye düşündüğümüzde, hayır onun asla biz kullarının duasına ve ibadetine ihtiyacı yoktur ama bizim ona ihtiyacımız vardır, bu hususstaki buyruk şöyledir:

"Ey insanlar! Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve övülmeye lâyık olan ancak O'dur." *(Fatır 15)*

Cenab-ı Hak dünya hayatında huzurlu bir hayat için bizlere kendisinden isteyeceklerimizi de tek tek yüce kitabımızda sıralamıştır. Bunlardan birisi de kendisinden "Ya rabbi ilmimi artır." diye dua etmemizdir. *(Taha 114)*

Ahiret hayatına iman, İslamiyet'in olmazsa olmaz bir şartıdır. Peki, ahiret hayatı nedir? Ya cennettir ya cehennemdir. Ortada bir şey yoktur. Buna göre Müslümanlar Allah'ın rızasına bağlı olarak cennete girmek için çabalamak zorundadır. Bu hususta birçok ayet-i kerime vardır.

"Rabbinizin bağışına ve takvâ sahipleri için hazırlanmış olup genişliği bütün uzayı ve yeri kapsayan cennete koşun!" *(Al-i İmran 133)*

Ayetlerde Cenab-ı Hak cennete girmenin şartlarını bizlere şöyle sıralamaktadır:

1. olarak Allah'ın varlığına ve birliğine iman edilecek sonra da onun bütün peygamberleri ile beraber son peygamberi Hz. Muhammed (sav) ve onun getirdiği vahiy eseri bütün öğretilere onay verecektir.

2. olarak da imanın yanında güzel işler yapacaktır.

3. de insanları Hakk'a çağıracaktır. *(Asr)*

Zamanımızda nice sözde Müslümanlar cennetle dalga geçiyorlar. "Allah huri verecekmiş, gılman verecekmiş" diye alay ediyorlar. Allah'ın ne vereceğine, nimetlerine sen mi karar vereceksin? Allah böyle düşünenleri ıslah eylesin. Kötülük yapanların cezası, iyilik yapanların mükâfatı verilmedikten sonra dünya ve ahiret ne işe yarar?

Kur'an'da 140 yerde inananlara söz verilen cennetin final ayeti şudur:

"Ey kâmil bir iman ve sâlih amellerle huzûra ermiş nefis! Sen O'ndan râzı, O da senden râzı olarak Rabbine dön! Dürüst ve samimi kullarımın arasına katıl! Cennetime gir!" *(Fecr 27-30)*

Kaderde Yazıldıysa Neden Soruluyoruz?

Kader, İslamiyet'in 6. şartı olup olmazsa olmaz bir akait kuralıdır. Zaman zaman insanlar Müslüman olsun gayrimüslim olsun, "Allah kaderi yazdıysa neden yaptıklarımızla cezalandırıyoruz?" gibi sorular sorarlar.

Bu sorunun özeti şudur: Eğer Allah kaderi ezelde yazdıysa, bir insanın adam öldüreceğini, kadınlara tecavüz edeceğini, iyi olacağını, kötü olacağını ya da güzel işler yapacağını, cennetlik veya cehennemlik olduğunu hepsini yazdıysa bizim seçimimiz ne işe yarar? Ben bir insanı öldüreceksem ve bunu Allah ezelde benim öldüreceğimi yazdıysa o zaman neden ben sorumlu oluyorum bundan?"

Bu sorunun cevabı da şudur: Önce kaderin ne demek olduğunu iyi anlamamız gerekiyor. Allahu Teâlâ, mesela bir kişinin doğacağını ezelde takdir eder. Doğacağı yeri, zamanı, ölümünü ve öldüğü yeri hepsini tek tek ezelde yazar. Cenab-ı Hak İsra suresinde şöyle buyuruyor:

"Biz her insanın sevabını ve günahını boynuna doladık; öyle ki, kıyâmet günü önüne, her şeyi açık açık kaydedilmiş bulacağı bir defter çıkaracağız. Ona: "Oku şimdi defterini! Bugün sana hesap görücü olarak kendi nefsin yeter!" diyeceğiz. Artık kim doğru yolu seçerse ancak kendi iyiliği için seçmiş olur." *(13, 14, 15)*

Bir insan, doğduğu anda yaratan bütün ayrıntısına kadar bilir; iyi mi olacak, kötü mü olacak, cennetlik mi, cehennemlik mi olacak? Allahu Teâla'nın kesinlikle bunlar bilgisi dâhilindedir. Şimdi bu hususu bir misalle ele alalım: Bir öğretmen var ve önünde bir yıl okutacağı 100 tane öğrencisi var. Sınavdan önce öğretmen hangi öğrencinin 1. Derecede, hangi öğrencinin 2. derecede olduğunu ve hangi öğrencinin de dibe vuracağını öngörüleri ile tahmin ediyor. Sınavdan sonra yapılan incelemede öğretmenin hangi öğrencinin 1. Olacağını, 2. olacağını ya da dibe vuracağını tahmin ettiği öğrenciler aynı öngörülere uygun olduğu görülüyor. Bu konuya başarısız olan öğrencinin "Öğretmen benim bu notu alacağımı biliyordu." diyerek itiraz etme hakkı var mıdır? Bu hususta öğrenci mi suçludur, öğretmen mi suçludur?

Öğretmen başarısız öğrencisinin başarısız olacağını şu izlenimlerinden elde etmiştir; bu öğrenci devamlı sinemaya kaçmakta, kötü alışkanlıklarla uğraşmakta, okey oynamakta ve derslere gevşek olarak gelmektedir. Ve sonuçta da onun başarısız olacağını bilmiştir. Öğretmen 1. ve 2. öğrencilerin de durumlarından, tavırlarından, sevgi ve saygılarından, çalışkanlıklarından, devamlılıklarından o notu alacaklarını önceden sezmiştir.

Allahu Teâlâ da aynen bu öğretmen gibi ki O, bütün insanlığın başöğretmenidir. Rahman Suresinin başında da geçtiği gibi: O, asıl öğretmen olan Rahman, Allahu Teâlâ'dır, yarattığı bir insanın ne zaman doğacağını, nerede öleceğini, yaşarken neler yapacağını, cennete mi cehenneme mi layık olan işler yürüteceğini en ince ayrıntısına kadar bilmektedir. Burada seçim hakkı kullarındadır.

İkinci bir örnek daha verelim: 12 yıllık temel eğitimi alan bir öğrenci artık doktor mu, mühendis mi, öğretmen mi, avukat mı olacağına kendi kafasına koyar. Diyelim ki bir öğrenci mühendis olmayı kafasına koyduysa Cenab-ı Hak bu kişinin mühendis olacağını kaderine yazar.

Günü gelince öğrenci mühendisliği seçer ve Allah'ın kaderi ile aynı noktada buluşmuş olur.

Diğer bir örnek de şöyledir: Bir yol ayrımında olduğumuzu varsayalım. Önümüzde 5 tane yol var. Diyelim ki Allah'ın bir kulu 2. yolu seçti bunu seçmesi Cenab-ı Hakk'ın ezeli defterinde yazılıdır. Yani kulun seçmesi kaderde yazılı olduğu için değil, kendi isteklerine uygun olduğu içindir. Burada seçim kula aittir, kulun elinde seçme hakkı vardır. Allah (cc) hangi kulunun iyi yollarla para kazanıp geçimini sağlayacağını, hangi kulun kötü yollarla, haram yollarla geçimini sağlayacağını bilir ve bu şekilde kaderi yazar. Günü gelince de kul tercihini kafasına koyduğu şekilde yapar.

Kötü yolu seçerek cehennemi hak eden kişi kötü amelleri nedeniyle cehenneme hak etmiştir. Cennete giren ise maHz. a Allah'ın rahmeti ile cennete girmektedir.

Dikkat Etmemiz Gerekenler

Bir Müslüman olarak: İslami alanda bilmediğim, aklımın almadığı şeylerin ardına düşmem (İsra 36), bilenlere sorarak ya da sağlam kitaplara bakarak öğrenirim.

Hiçbir alanda aşırılığa gidemem ve orta yolu izlerim, zira mensubu olduğumuz ümmet-i Muhammed (sav) "Orta ümmet" (Bakara 143) olarak ilahi vasfa haizdir. Ekranlara çıkarak yüce peygamberimize ait olduğu iddia edilen saç ve sakalların kutsanmasına, ticarete alet edilmesine ve ticaretinin yapılmasına uygun bulmam.

İslam'da var olan mubahların farza dönüştürülmesi, farzların mubahlaştırılması, haramların helal, helallerin haram sayılması büyük bir cinnet ve riddet hareketidir. Ekranlara çıkarak "basit bir maddi karşılık." (Tevbe 9) için ve dünyalık bir şöhret için 1450 yıldır algılanan olgulara karşı çıkamam. İslam'ı sahabeler ve onlara yol gösteren yüce peygamberimiz nasıl anladıysa ve yaşadıysa öyle anlar ve yaşamaya çalışırım. Televizyonlarda veya her alanda Allah'ın (cc) ayetlerini basit bir para karşılığı (Maide 44) satamam. Ekranlara çıkarak dua, Yasin, hatim ve muska satanlara Allah'ın hidayet nasip etmesini dilerim.

Şüpheliler denilen kategoriye gelişi güzel katılmak istenen, helalleri haram sayan ve şüphelilerden kaçınacağım diye ulu orta gösteriş için topluma ters hareketlerin doğru olmadığı kanaatindeyim. Benim dinim misafir gelince nafile orucun bozulmasını emreder. İslam'da en büyük günah olan ve en büyük tehditlerle Allah (cc) tarafından yasaklanan faiz ve para ticareti konusunda hiç ses vermeyip, çok daha basit şüpheliler hakkında harammış gibi davranmak İslami ahlaktan uzak bir davranıştır. Bir Müslüman diğer bir Müslümanın ürettiği bir mala özel bir kutsiyet atfederek onun satışını teşvik etmesi ve aynı malın başkalarına ait olanlarını kötülemesi tam manasıyla dini ticarete alet etmektir. Kutsal kitabımız Kur'an'ın bütün ayetlerine aynı sağlamlıkla iman eder ve uygulamaya çalışırım. (Bakara 85) İşime gelenleri daima gündeme alıp gelmeyenleri görmezlikten gelmenin nifak alameti ve ilhad olduğuna inanırım.

Sünnetle kitabın yapışık ikizler gibi birbirini tamamladığına kesin gözüyle imanım tamdır. Zira icaz tarzı inen Kur'an ayetlerinin ilk ve en önemli müfessiri, yüce peygamberimizin sünnetleri yani uygulama ve sözleridir. Kur'an'da her şeyin olduğuna itikadım sonsuzdur. Ancak her şeyi herkesin anlayamayacağı da kesindir. Bu bakımdan "Bilmediklerinizi bilenlere sorunuz." (Nahl 43) ayeti gereği İslami hayatı, İslam bilginlerinden veya onların yazdıkları ilmihal ve fıkıh kitaplarından öğrenmelidir.

Yanlış Fikirde Ünlüleri Kullanma

Son yıllarda sosyal medyada herkesin yazar olmasından sonra bu konu çok ön almaya başladı. Bir kişi, düşüncesini fikrini güçlendirmek için ve diğerlerini ötelemek, küçümsemek amacıyla ünlü bir kişiye ait olduğunu söyleyerek bir söz uyduruyor. Bu ünlü kişi ölmüş de olabiliyor, sağ da olabiliyor. Adama bir keps yaparak ve hatta resmi ile bir görüntü bile çizerek altına kendi düşüncelerini koyup o söylemiş gibi takdim ediyor. Bundan amacın ne olduğu bellidir. Dediğimiz gibi düşüncesini haklı çıkarmak olduğu gibi karşıdakine hakaret etmek onun için daha önem arz etmektedir.

Son zamanlarda en fazla istismar edilen konulardan biri de yüce dinimiz İslamiyet'tir. Üflemekle söndürülemeyen bu yüce Nur'a saldıran

bazı kişiler, yine ünlüleri kullanarak amaçlarına ulaşmayı hedeflerler. Mesela Göbekli Tepe ve Sümer Medeniyeti gibi insanlığın yaşını belirleyen yeni verilerin çıktığı bugünlerde, güya İslamiyet'in 7.000 tarih verdiğini, 10.000 - 12.000 olarak çıkan insanlık tarihi ile dinin bittiğini ifade ederler. Ne yazıktır ki bu konuda da Muazzez İlmiye Çığ ve benzeri yazarları kullanarak onlara söylettirirler. Bu kepazeliklere de hiç kimse dur demez. İnsanlık tarihi ve kıyametin zamanı hakkında hiçbir ayet hadis olmadığı gibi, bu tür sorulara da hep soğuk bakılır dinimizde.

Ünlüleri kullanmak yeni de değildir aslında. Mesela yüce Peygamberimiz, âlemlerin efendisi, evrenin kendisi için yaratıldığı rahmet peygamberi Hz. Muhammed (sav) ağzıyla da birçok söz uydurulmuştur. Bu tür bazı şeylerde sağlığında da şahit olan yüce peygamberimiz: "Benim adıma yalan olarak söz söyleyen cehennemdeki yerini hazırlasın." buyurarak büyük tehditlerde bulunmuştur. Mesela Peygamberimizin ağzıyla "Cebrail bana keşkek / herse yemeyi tavsiye etti." sözü bir hersecinin uydurması olduğu, İslam âlimleri tarafından tespit ve keşfedilmiştir. Ticaret öyle bir şeydir ki kazançlı çıkmak için hiçbir kutsala bile önem vermez gerektiğinde. Fanatizm, uç bir fikrin sahibi olan kişi de güya haklılığını ortaya çıkarmak için hiçbir kutsal, ahlaki değer tanımadan herkesi kullanarak amacına ulaşmayı bir gereklilik saymaktadır.

Çığırdan Çıkanlara

Günümüzde kendilerini tarikat, cemaat olarak addeden kuruluşların mensuplarından bazıları iyice çığırından çıkmaya başladı.

Sosyal medya ortamlarında her türlü nafile ibadetleri sergileyerek riyanın en alasını ortaya koyan bu sözüm ona müritlerden acaba şeyhlerinin haberi var mı? Eğer varsa rezalet kat kat daha yükseklere çıkmaktadır. Adamlar sosyal medya platformlarında milyonlarca insanın önünde post kavgası yapıyorlar, rabıta tarif ediyorlar, pop sanatçıları gibi gösterilerde bulunuyorlar. Her türlü çalgıyı çalarak güya zikir yapıyorlar ve üstelik kendilerinin en doğru olduğunu sanarak büyük bir gaflette olduklarını kanıtlıyorlar.

Bu alenen post kavgası yapan güya tasavvuf erbabı ve gizli kalması gereken özel ibadetlerini alenen teşhir eden güya sofilerin bir de

birbirlerini küfürle, şirkle, münafıklıkla, terörle suçlamaları var ya, "Aman Allah'ım ne günlere kaldık." dedirtiyor insana.

Benim burada yapacağım uyarı ise şudur! Bugün 1990'lı yıllarda Ali Kalkancı, Müslim Gündüz, Fadime Şahin gibi konu mankenleri ile İslamiyet'in nezih duruşuna gölge düşürmelerine sebep olan olayların tekrarlanması istenmektedir. Bu gafil "sofiler ve tasavvufçular!" arasında her türlü ajan, çoğu yabancı olmak üzere şu anda cirit atmaktadır. Bu ajan sürüleri çoğu mürit hatta sofi ve şeyh kılığına girerek bir şeyleri olgunlaştırmaya çalışıyorlar. Bu olgunlaştırmaya çalıştıkları şey: Tarikatların ve cemaatlerin holdingleştiği, büyük paralara sahip oldukları, devlet kadrolarında söz sahibi olacakları, zamanla devlete başkaldırabilecekleri, gibi halkın içinde Paralel Devlet Yapılanması şeklinde yer eden algıyı güçlendirmektir.

İslamiyet'i daha sıkı ve daha derin bir yaşama şekli olan tasavvufta, tevazu ve gizlilik esastır. Tasavvuf ehlinin halka açık alanlarda tartışmaları, itişmeleri, kakışmaları ve birbirinin aleyhine sürtüşmeleri ahlaksızlığın daniskasıdır. Tasavvuf erbabının yaptıkları ibadetleri, nafile aktiviteleri anlatmaları, onları yapmaya mecbur tutmaları ve nafile ibadetleri yaparken film çekip yayınlamaları müraiiliğin en alasıdır. İslamiyet'te bidat diye bir kavram vardır. Bu sünnetin tersi ve ilahi yasaların aksidir. Bidat demek İslamiyet'te yeni bir ibadet şekli sokmak veya var olan ibadetlere ekleme, çıkarma yapmak, değişiklik, getirmektir.

Tasavvuf erbabı sosyal medyada, televizyonlarda kendini teşhir edemez. Bu, kesin haram olan ve lanetlenen riyanın en büyüğüdür. Çünkü tasavvuf erbabının İslamiyet'in kurallarından fazla olarak yaptıkları tamamen bir nafile olup nafile ile övünmek tasavvufun ruhuna tamamen aykırıdır. Tasavvuf: Öğünme, kibirlenme, gururlanma ve üste çıkma yeri değil kendisini herkesin altında görme makamıdır. Nitekim İmam-ı Rabbani merhum, "Ben kendi nefsimi Frenk kâfirinden bile aşağı görürüm" demiştir.

Asıl Hayat Ahiret Hayatıdır

-Kur'an-ı Kerim'de Her Yönüyle Cennet

-Asıl Hayat Ahiret Hayatıdır.

Allah'ın kullarına ikram ettiği sonsuz konaklama yeri Cennet.

-Cennetin Kur'an-ı kerimde geçen adları.

-Kur'an-ı Kerim'de Cennet anlatımı.

-Sonsuzluk yurdu / Dâru'l-huld

Başlıkta yer alan cümlenin tam karşılığı olarak Kur'an-ı Kerim'de birçok ayet-i kerime vardır. Bunlardan "Dünya hayatı ancak bir oyun oynaştan ibarettir ahiret hayatı ise kalıcı ve yaşanacak hayattır." anlamındaki 4 ayeti beraberce okuyalım:

"Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Müttakî olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hâla akıl erdiremiyor musunuz? " *(Enam 32)*

"Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna (oradaki hayata) gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı!" *(Ankebut 64)*

"Doğrusu dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder ve sakınırsanız Allah size mükâfatınızı verir. Ve sizden mallarınızı *(tamamen sarf etmenizi)* istemez*" (Muhammed 36)*

"Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlât sahibi olma isteğinden ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği ziraatçıların hoşuna gider. Sonra kurur da sen onun sapsarı olduğunu görürsün; sonra da çer çöp olur. Ahirette ise çetin bir azap vardır. Yine orada Allah'ın mağfireti ve rızası vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir." *(Hadid 20)*

Ahiret yurdunun sonsuz yurt olduğu yüzlerce ayet tarafından dile getirilir. Kur'an'ımızın yürürlükten kaldırdığı Tevrat ve İncil'de de ebedi hayatın ahiret olduğu defalarca teyit edilmişti. Bu bağlamda yüce kitabımız ahiret hayatını Daru'l-huld / sonsuzluk vatanı ve yurdu olarak vasıflandırmıştır. Bu hususta ki ayetlerden biri şöyledir:

"De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takvâ sahiplerine vâdedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükâfat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir." *(Furkan 15)*

Cennet; cehennemin karşıtı olarak Cenab-ı Hakk'ın Kur'an-ı Kerim'de olduğu gibi bütün kutsal kitaplarda bütün peygamberleri aracılığıyla iyi insanları müjdelediği ebedi bir hayat mekânıdır. Ramazan ayının, "evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu da cehennemden azat edilip cennete kavuşmak" gibi büyük ilahi lütuflara mazhar olma imkânı elde ettiğimiz bir ay olduğunu biliyoruz.

Burada Kur'an'ı Kerim'deki cenneti siz değerli okuyucularıma Allah'ın ayetlerinden aktarmak istiyorum.

Cennet Sonsuz Konaklama Yeridir

Kur'an-ı Kerim'de cennete, "cennet" adıyla yüz elliye yakın yerde yer verilir. Bunlar arasında Cenab-ı Hakk'ın mümin kullarına bir ziyafeti, bir ikram ve sonsuz bir konaklama yeri anlamında geçen "nüzül" kelimesi ile de dört ayet-i kerimede yer verilmektedir.

"Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah tarafından bir ikram olarak, altlarından ırmaklar akan, ebedî olarak kalacakları cennetler vardır. İyi kişiler için Allah katındaki (nimetler) daha hayırlıdır." *(Al-i İmran 198)*

"İman edip de, iyi işler yapanlara gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları vardır." (Secde 19)

"İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır." *(Kehf 107)*

"Gafûr ve rahîm olan Allah'ın ikramı olarak orada sizin için canlarınızın çektiği her şey var ve istediğiniz her şey orada sizin için hazırdır." *(Fussilet 32)*

Kur'an-ı Kerim'de Geçen Cennetin Adları

Firdevs: "İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır." (Kehf 107) "(Evet) Firdevs'e vâris olan bu kimseler, orada ebedî kalıcıdırlar." *(Müminûn 11)*

Adn: "Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, içinde ebedî kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde

güzel meskenler vâdetti. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur." *(Tevbe 72)*

" (O yurt) Adn cennetleridir; oraya babalarından, eşlerinden ve çocuklarından sâlih olanlarla beraber girecekler, melekler de her kapıdan onların yanına varacaklardır." *(Ra'd / 23)*

"(O yurt,) girecekleri, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar için orada kendilerine diledikleri her şey vardır. İşte Allah, takvâ sahiplerini böyle mükâfatlandırır." *(Nahl / 31)*

"İşte onlara, alt taraflarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler; ince ve kalın dîbâdan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!" *(Kehf / 31)*

"Ancak tevbe eden, iman eden ve iyi davranışta bulunan kimseler hariçtir. Bunlar, hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın cennete, çok merhametli olan Allah'ın, kullarına gıyaben vâdettiği Adn cennetlerine girecekler. Şüphesiz O'nun vâdi yerini bulacaktır." *(Meryem / 61, 60)*

"İçinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleri! İşte arınanların mükâfatı budur." *(Tâ-Hâ / 76)*

"(Onların mükâfatı), içine girecekleri Adn cennetleridir. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir." *(Fâtır / 33)*

"Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn cennetleri vardır." *(Sâd/50)*

"Rabbimiz! Onları da, onların atalarından, zevcelerinden, nesillerinden iyi olanları da kendilerine vâdettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz Aziz ve Hakîm olan sensin!" *(Mü'min / 8)*

"İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur." *(Saff / 12)*

"Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir." *(Beyyine / 8)*

Daru'l-karâr: "Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı, geçici bir eğlencedir. Ama ahiret, gerçekten kalınacak yurttur." *(Mümin 39)*

Hüsnâ: "Müminlerden- özür sahibi olanlar dışında- oturanlarla malları ve canlarıyla Allah yolunda cihat edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihat edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzellik (Hüsnâ / cennet) vadetmiştir; ama mücahitleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır." *(Nisa 95)*

Yukarıdaki ayetten ayrı olarak cennetin Hüsna adıyla anıldığı ayetler de kısaca şöyledir.

"Güzel davrananlara güzel bir karşılık olarak Hüsna cennetini vaat ettik onların yüzlerine ne bir toz kara leke bulaşır ve ne de bir horluk gelir işte onlar Cennet ehlidirler ve onlar orada ebedi kalacaklardır." *(Yunus 26)*

"İşte rablerinin emrine uyanlar için en güzel mükafat, Hüsna cennetidir. Ona uymayanlara gelince eğer yeryüzünde olanların tümü ile bunun yanında bir misli daha kendilerinin olsa kurtulmak için onu mutlaka fidye vermek isterlerdi. İşte onlar var ya hesabın en korku kötüsü onlardadır varacakları yerde cehennemdir O ne kötü bir yaratıktır." *(Ra'd 18)*

"İman edip iyi işler yapanlar için en güzel mükâfat Hüsna güzel cennettir ve ona tarafınızdan kolaylık sağlayan sözler söyleyeceğiz." *(Kehf 88)*

"Kendilerine tarafımızdan iyi bir son olan Hüsna cenneti takdir edilmiş olanlara gelince bunlar cehennemden uzak tutulurlar." (Enbiya 101)

"Göklerde ve yerde bulunanlar hep allah'ındır bu Allah'ın kötülük edenlere yaptıkları ile cezalandırması güzel davrananları da daha güzeliyle Hüsna cennetiyle ödüllendirmesi içindir." *(Necm 31)*

"Artık kim verir ve sakınırsa en güzeli de Hüsna cennetini tasdik ederse biz de onu en kolaya Yüsra cennetine hazırlarız." *(Leyl 6, 7, 5)*

Darusselam: "Rableri katında onlara esenlik yurdu (darusselam - cennet) vardır. Ve yapmakta oldukları (güzel) işler sebebiyle Allah onların dostudur." (Enam 127) "Allah kullarını Darusselam / esenlik yurduna çağırıyor ve O, dilediğini doğru yola iletir." *(Yunus 25)*

Daru'l-Mukâme: "O (Rab) ki lütfuyla bizi asıl oturulacak yurda (Darulmukame) yerleştirdi. Artık orada bize ne bir yorgunluk dokunacak ne de orada bize bir usanç gelecektir." *(Fatır 35)*

Dâru'l-Müttakîn / Takva sahiplerinin yurdu: "Kötülüklerden) sakınanlara: Rabbiniz ne indirdi? Denildiğinde, «Hayır (indirdi)» derler. Bu dünyada güzel davrananlara, güzel mükâfat vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takvâ sahiplerinin yurdu gerçekten güzeldir!" *(Nahl 30)*

Cennetü'l-huld / Sonsuzluk Yurdu: "De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takvâ sahiplerine vâdedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükâfat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir." *(Furkan 15)*

Cennetü'l-Me'vâ: "İman edip de, iyi işler yapanlara gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları vardır." *(Secde 19)*

Cennetü neîm Naim cenneti: "Şüphesiz, iman edip de güzel davranışlarda bulunanlar için, içinde devamlı kalacakları ve nimetleri bol cennetler vardır. Bu, Allah'ın verdiği gerçek sözdür. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir." *(Lokman 8)*

"O gün, mülk Allah'ındır. İnsanlar arasında hüküm verir. (Bu hüküm gereği) iman edip iyi davranışlarda bulunanlar Naîm cennetlerinin içindedirler." *(Hac 56)*

"Eğer ehlikitap iman edip (kötülüklerden) sakınsalardı, herhalde (geçmiş) kötülüklerini örter ve onları nimeti bol cennetlere sokardık." *(Maide 65)*

"Şüphesiz kendileri için tarafımızdan en güzel mükâfat hazırlanmış olanlar var ya; işte bunlar cehennemden uzaklaştırılmışlardır. Onlar cehennemin hışıltısını bile duymazlar. Canlarının istediği nimetler içinde ebedi olarak kalırlar. En büyük korku bile onları tasalandırmaz ve melekler onları, "İşte bu, size vaad edilen (mutlu) gününüzdür" diyerek karşılarlar." *(Enbiya 101, 102, 103)*

"Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Gafûr ve rahîm olan Allah'ın ikramı olarak orada sizin için canlarınızın çektiği her şey var ve istediğiniz her şey orada sizin için hazırdır." *(Fussilet 31, 32)*

"Onlara altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır. Orada canlarının istediği, gözlerinin hoşlandığı her şey vardır. Ve kendilerine: Siz, orada ebedî kalacaksınız, işte yaptıklarınıza karşılık size miras verilen cennet budur. Orada sizin için bol bol meyveler vardır, onlardan yersiniz, denilir." *(Zuhruf 71, 72, 73)*

Ceza-i Hüsnâ / güzel ödül: "«İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır. Ve buyruğumuzdan, ona kolay olanını söyleyeceğiz.» *(Kehf 88)*

Kur'an-ı Kerim'de Cennet

Cennet; cehennemin karşıtı olarak Cenab-ı Hakk'ın Kur'an-ı Kerim'de olduğu gibi bütün kutsal kitaplarda bütün peygamberleri aracılığıyla iyi insanları müjdelediği ebedi bir hayat mekânıdır.

Tarih boyunca Cenab-ı Hakk'ın bu yüzlerce ayette geçen cennet vaadi ile kimi insanlar dalga geçmiş kimisi hafife almış kimisi olamayacağını söylemiş hatta Müslümanlar içerisinden bile "cenneti istemem" diyenler çıkmış, tasavvuf erbabından da "ben cenneti istemiyorum bana sen gereksin" diyenler bulunmuştur. Ne yazıktır ki son zamanlarda sosyal medyanın özgür ortamından da yararlanarak Cenab-ı Hakk'ın vadettiği "Huri, Gılman" gibi cennetteki nimetleri hakkında küçümseyici, hakaret edici, dalga geçici paylaşımlar çoklukla görülmektedir. Müslümanlar olarak imanımızı kale gibi sağlam tutmak zorundayız. Allah'ın ayetleri uyulmak içindir, kendi kafamıza uydurmak için değildir. Aklımızın yatmadığı, fikrimizin tartamadığı hususlarda fikir yürütmek değil, Allah ne dediyse doğrudur, Amennâ ve Saddaknâ / inandık ve onayladık dememiz gerekir.

Bahçe anlamındaki Cennet, Kur'an-ı Kerim'de tekil olarak 70 yerde geçerken cennetâni şeklinde tesniye / ikili olarak da dört yerde geçer. Cennât / cennetler şeklinde Cennet kelimesinin çoğulu da 69 ayette geçmektedir. Ayrıca cennet kast edilerek kullanılan kelimeler de vardır. Yukarıda adı geçen Hüsnâ, Yüsrâ, Tûbâ, Dârulhuld, Dârusselam vb. gibi.

Cennetin Özellikleri

Tekil olarak geçen ayetlerden şöyle birkaçının cennet hakkındaki kısaca içeriğini ayet ve sure numaralarıyla vermeye çalışayım.

"İman edip iyi işler yapanlar cennetin sahipleridir ve orada ebedi kalacaklardır." *(Bakara 82)*

"Ey müminler yoksa siz sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki nihayet peygamber ve beraberindeki müminler Allah'ın yardımı ne zaman dediler bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır." *(Bakara 214)*

"Erkek olsun kadın olsun her kimde mümin olarak iyi işler yaparsa işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar." *(Nisa 124)*

"Cennette onların altlarından ırmaklar akarken kalplerindekinden ne varsa hepsini çıkarıp atarız ve onlar derler ki hidayeti ile bizi bu nimete kavuşturan Allah'a hamdolsun. Allah bizi doğru yola iletmeseydi kendi ilimizden doğru yolu bulacak değildik hakikaten rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler onlara işte size Cennet yapmış olduğunuzun iyi amellere karşılık ona varis kılındınız diye seslenilir*." (Araf 43)*

"Takva sahiplerine söz verilen cennetin özelliği şudur onun zemininden ırmaklar Akar yemişleri ve gölgesi süreklidir işte bu kötülüklerden sakınanların mutlu sonudur kafirlerin sonu ise ateştir." *(Ra'd 35)*

"Allah'tan korkanlara söz verilen cennetin durumu şöyledir: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar tadı değişmeyen sütten ırmaklar içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada meyvelerin her çeşidi onlarındır, rablerinden de bağışlanma vardır hiç bu ateşte ebedi kalan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içinde içilen kimselerin durumu gibi olur mu?" *(Muhammed 15)*

Çoğul Cennât / cennetler ayetlerinden bazılarının meali:

"İman edip iyi davranışlarda bulunanlara, içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! O cennetlerdeki bir meyveden kendilerine rızık olarak yedirildikçe: Bundan önce dünyada bize verilenlerdendir bu, derler. Bu rızıklar onlara (bazı yönlerden dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için cennette tertemiz eşler de vardır. Ve onlar orada ebedî kalıcılardır." *(Bakara 25)*

"(Resûlüm!) De ki: Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah kullarını çok iyi görür." *(Al-i İmran 15)*

"Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, içinde ebedî kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vâdetti. Allah'ın rızası ise hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur." *(Tevbe 72)*

"İşte onlara, alt taraflarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler; ince ve kalın dîbâdan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!" *(Kehf 31)*

"Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunanları, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Bunlar orada altın bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir." *(Hac 23)*

Cenneti istemek

"Rabbinizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği uzay ve yer kadar olan cennete koşun." *(Ali İmran 133)*

"Rabbinizden bir mağfirete ve Allah'a ve peygamberlerine inananlar için hazırlanmış olup genişliği gökle yerin genişliği kadar olan cennete koşuşun işte bu Allah'ın lütfudur ki onu dilediğine verir Allah büyük lütuf sahibidir." *(Hadid 21)*

Cennette Hangi Nimetler Var?

Huri – Gılman/ hizmetçi – Alkolsüz İçecek – Bakire eş – Kuş eti

10. Üçüncü zümre "sâbikûn"; dünyada hayırlı işlerde öne geçenlerdir ki, onlar âhirette mükâfatda da öne geçeceklerdir.

11. İşte bunlar "mukarrabûn"; Allah'a en yakın kullardır.

12. Nimetlerle dopdolu cennetlerde olacaklardır.

13. Onların çoğu öncekilerden,

14. Birazı da sonrakilerden!

15. Mücevherlerle işlenip süslenmiş ve yan yana dizilmiş tahtlar üzerine kurulurlar.

16. Orada birbirlerine muhabbetle bakarak karşılıklı otururlar.

17. Etraflarında gılman / hiç yaşlanmayan gençler hizmet için âdeta pervane olur;

18. Durmadan çağıldayan pınarlardan doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle…

19. Bu şaraptan ötürü ne başları ağrır, ne de sarhoş olurlar.

20. Beğendikleri türlü türlü meyvelerle…

21. Canlarının çektiği kuş etleriyle…

22. Bir de iri gözlü güzel yüzlü hûriler;

23. Sedeflerinde saklı inciler gibi!

24. dünyada yaptıkları güzel amellere bir mükâfat olarak.

25. Orada ne bir boş, mânasız laf işitirler, ne de günaha sokacak bir söz.

26. Sadece, "Selâm size ey cennetlikler, selâm!" sözünü duyarlar.

27. O "ashâb-ı yemîn" ki, ne uğurlu ne mutlu insanlardır o "ashâb-ı yemin!"

28. Onlar dikensiz, dalbastı kirazlar,

29. Dolgun salkımlı muzlar,

30. Uzayıp yayılmış gölgeler,

31. Çağlayarak akan sular,

32. Bol bol meyveler arasında yaşarlar.

33. Ki o nimetler ne eksilip tükenir, ne de onlardan esirgenir.

34. Kabartılmış yüksek döşekler üzerine eşleriyle birlikte yaslanırlar.

35. Şüphesiz biz cennet kadınlarını yepyeni bir yaratılışla yarattık.

36. Onları dâimî bâkireler kıldık.

37. Eşlerine karşı sevgi dolu, âşık ve hep aynı yaşta.

38. Bütün bunlar, "ashâb-ı yemîn / defterleri sağ yanından verilenler" içindir.

(Vakıa Suresi)

Bahçeler – Bağlar – Sonsuz Mutluluk

31- Gönülleri Allah'a saygıyla dopdolu olup O'na karşı gelmekten sakınanlar için büyük bir kurtuluş vardır.

32- Muhteşem bahçeler ve üzüm bağları,

33- Göğüsleri tomurcuklanmış aynı yaşta dilberler,

34- Dolup taşan kadehler, hep onlar içindir.

35- Orada ne boş bir söz işitirler, ne de bir yalan.

36- Bütün bunlar Rabbinden, yaptıklarına yeterli bir karşılık, çok iyi hesaplanmış bir mükâfattır. *(Nebe' suresi)*

Nefsin arzu ettiği her şey:

51, 52, 53. Müttakîler ise hakikaten güvenilir bir makamdadırlar. Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar. İnce ipekten ve parlak atlastan giyerek karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle. Bunun yanı sıra biz onları, iri gözlü hûrilerle evlendiririz.

55. Orada, güven içinde (canlarının çektiği) her meyveyi isterler.

56. İlk tattıkları ölüm dışında, orada artık ölüm tatmazlar. Ve Allah onları cehennem azabından korumuştur (sürekli hayata kavuşmuşlardır).

57. (Bunlar) Rabbinden bir lütuf olarak (verilmiştir). İşte büyük kurtuluş budur. *(Dühan suresi)*

Sevenleri ve Sevdikleriyle Beraberlik

21. İman eden ve soylarından gelenlerde, imanda kendilerine tâbi olanlar (var ya)! İşte biz, onların nesillerini de kendilerine kattık. Onların amellerinden de bir şey eksiltmedik. Herkes kazandıklarına karşı bir rehindir. Böylece imanlı baba ve onun imanlı zürriyeti, cennete birlikte girer. Bu Allah'ın ona, çocuklarıyla birlikte cennette yaşaması için verdiği bir lütuf...

22. Onlara canlarının istediği meyve ve etten bol bol verdik.

23. Orada karşılıklı kadeh tokuştururlar, ama burada (içki yüzünden) ne saçmalama vardır ne de günaha girme.

24. Hizmetlerine verilmiş, (kabuğunda) saklı inci gibi gençler etraflarında dönüp dolaşırlar.

25. Cennettekiler birbirlerine dönüp sorarlar:

26. Derler ki: «Daha önce biz, aile çevremiz içinde bile (ilâhî azaptan) korkardık.»

27. «Allah bize lütfetti de bizi vücudun içine işleyen azaptan korudu.»

28. «Gerçekten biz bundan önce O'na yalvarıyorduk. Çünkü iyilik eden, esirgeyen ancak O'dur.» *(Tur suresi)*

Hiçbir gözün görmediği ve hiçbir kulağın duymadığı her şey:

46. Rabbinin huzuruna çıkıp hesap vermekten korkan kimseye iki cennet vardır.

47. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

48. Her iki cennet de türlü türlü meyveler veren sık yapraklı ağaçlarla doludur.

49. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

50. İkisinde de akıp giden iki pınar vardır.

51. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

52. İkisinde de her çeşit meyveden çifter çifter vardır.

53. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

54. Cennetlikler, orada astarları kalın atlastan dokunmuş döşekler üzerine kurulurlar. Her iki cennetin olgunlaşmış meyveleri de ellerinin altında, hemen erişilip toplanıverecek yakınlıktadır.

55. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

56. O cennetlerde bakışlarını sadece eşlerine çevirmiş öyle tatlı bakışlı güzel kadınlar vardır ki, bunlardan önce kendilerine ne bir insan eli değmiştir ne de cin.

57. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

58. O kadınlar güzellik ve parlaklıkta sanki yakut ve mercandırlar.

59. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

60. İyiliğin mükâfatı böyle iyilikten başka ne olabilir ki?

61. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

62. Bu iki cennetten başka iki cennet daha vardır.

63. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

64. Baştanbaşa yemyeşil iki cennet.

65. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

66. İkisinde de gürül gürül akan iki pınar vardır.

67. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

68. Her ikisinde de türlü türlü meyveler, hurmalar, narlar bulunur.

69. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

70. Bunların içinde iyi huylu, güzel yüzlü hanımlar vardır.

71. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

72. Onlar çadırlarda sadece eşleri için ayrılmış gözlerinin siyahı simsiyah, beyazı bembeyaz fevkalade güzel hûrilerdir!

73. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

74. Daha önce kendilerine ne bir insan eli değmiştir, ne de cin.

75. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

76. O cennetlerdekiler, yeşil yastıklara ve hârikulâde güzel işlemeli döşeklere yaslanırlar.

77. Öyleyse, ey insanlar ve cinler, Rabbinizin hangi nimet ve kudretini yalanlayabilirsiniz?

78. Sonsuz büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin ismi ne yücedir! *(Rahman suresi)*

Cennet ve nimetlerinin ayrıntılı şekilde anlatıldığı birçok hadis-i şerif de vardır. Bu ayetler hakkında yoruma, tevile ve kaçamak uyduruk tefsirlere başvurmaya gerek yoktur. Zaten mevrid-i nasda içtihada da mesağ yoktur yani yasalar açık ve netse yorum yaparak hüküm çıkarmaya çalışmak yersizdir.

Ey Müslüman kardeşim! İman, Allah'a ve Resulü'nün ondan naklettiği her şeye kesin olarak inanmaktır. Her duyduğuna ve güya dini eleştirilere kulak asarak imanını zedeleme! Hele hele ayet ve sahih hadislerle dalga geçenlere yüz verme! Onlara yüz verirsek astarını da isterler yani bizi imansız cascavlak ortada koyarlar ve sonra şu ayetteki duruma düşeriz:

"(Ateşe giren) inkârcılar şöyle derler: "Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım ki en aşağılıklardan olsunlar." *(Fussilet 29)*

Biz Müslümanlara düşen, yukarıdaki gibi imanımızı kaybederek bizi azdıranlara sitemden başka bir şey yapamamak değildir.

Bizlere düşen aşağıdaki ayette geçen hamdi ve şükrü yapanlardan olmak için çalışmaktır.

"Onlar şöyle derler: "Hamd, bize olan vaadini gerçekleştiren ve bizi cennetten dilediğimiz yere konmak üzere bu yurda varis kılan Allah'a mahsustur. Salih amel işleyenlerin mükâfatı ne güzelmiş!" *(Zümer 74)*

İnananları Kandırmaya Şeytanın Gücü Yetmez

Hz. Âdem ile Havva anamız cennetten dünyaya indirildikten sonra, Hz. Âdem'e saygı göstermeyerek ilahi huzurdan kovulan şeytana da ebedi cehennem vaat edilmiştir. Bunun üzerine şeytan: "İblis, "Rabbim! Beni azdırmana karşılık, andolsun ki yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim, içlerinde ihlâsa erdirilmiş kulların hariç, onların hepsini azdıracağım" dedi. (Hicr 39, 40) Deyince Cenab-ı Hak da ona şöyle buyurmuştur: "Allah, "İşte bu bana ulaştıran dosdoğru yoldur.

Azgınlardan sana uyanlar dışında, kullarım üzerinde senin hiçbir hâkimiyetin yoktur" dedi. Şüphesiz cehennem, onların hepsinin buluşacağı yerdir." *(Hicr 41, 42, 43)* Böylece şeytana kıyamete kadar yaşama ve Müslümanları doğru yoldan ayırma çabasında bulunması imkânı verilmiştir.

Burada şöyle düşünmeliyiz: Cenab-ı Hak cenneti de cehennemi de yarattı. İkisini de dolduracaktır. Cenneti Müslümanlardan yani iman edenlerden dolduracaktır. Ancak buraya girmek o kadar kolay değildir. Bazı mücadeleler gerekiyor, dikenli yollardan geçmek gerekiyor. Allah'ın istediği şekilde iman etmek, istediği şekilde amel etmek gerekiyor. Bunu bize engelleyen bir düşmanımız, şeytan vardır. Bu şeytanla mücadele etmek gerekiyor aksi halde Allah bizi bir melek olarak yaratır sonra da cennetini doldururdu. İşte insan olmamızın farkı budur, mücadele ede ede, düşmanlarımızla yani şeytan ve nefisle vuruşa vuruşa imanımızı koruyacağız ki cenneti hak edebilelim.

"Allah'ın mesajını görmezden gelen kimseye bir şeytan tahsis ederiz; artık bu onun arkadaşıdır." (Zuhruf 36) "Gerçek şu ki o şeytanın, iman etmiş olanlar ve rablerine dayanıp güvenenler üzerinde bir hâkimiyeti olamaz. Şeytanın hâkimiyeti, sadece onu dost edinenler ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir." *(Nahl 99, 100)*

"Allah'ın hükmü yerine getirilince şeytan şöyle der: "Şüphesiz Allah size gerçek bir vaadde bulunmuştu; ben de size bir söz verdim ama yalancı çıktım. Aslında benim sizi zorlayacak gücüm yoktu; benim yaptığım size çağrıda bulunmaktan ibaretti; siz de benim çağrıma uydunuz. O halde beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Ben daha önce, beni Allah'a ortak koşmanızı kabul etmemiştim." Doğrusu zalimler için elem verici bir azap vardır." *(İbrahim 22)*

Kitap - Sünnet – Mezhep

Nisa suresinde peş peşe gelen ayet-i kerimeler bu hususlara dikkat çekiyor. Söz konusu ayetlerde Allah ve resulüne itaatten, tartışılan konuları onlara havale etmekten bahseder. Allah (cc) ve resulüne (sav) havale edilen işlerin nasıl olması, nasıl yapılması, nasıl halledilmesi gerektiğini de muhteşem bir ayetle hükme bağlar. Bu hükme bağlayan

ayet: Allah'ın elçisinin verdiği hükümden en ufak bir geri duruşa izin vermez.

Ayetin birinde de: Kur'an'da ve sünnette yer alan bir hüküm hakkında ihtilafa düşülürse, o ikisini daha iyi anlayan kişilerin hüküm çıkararak bir sonuca varmasını emreder. Burada İslamiyet'in iki ana kaynağı defalarca teyit edilmektedir. Buna rağmen bu iki kaynakta yer alan bazı konuları anlayamayan, bir hüküm çıkaramayan kişiler de; içlerinden bilgili, anlayışlı ve müçtehit kişilere başvurarak konunun nasıl olduğunu anlayabileceklerdir. İşte buna bizzat ayetin kökünde geçen "hüküm istinbatı, çıkarımı" denmektedir. Bu hususta Nisa suresindeki ayetler zincirinin final ayeti çok önemlidir. Bu ayette Allah'ın ayetlerine uygun ve aykırı olmayacak tarzda, kendi inisiyatifinden Allah resulünün verdiği bir hükme razı olmayana büyük bir tehdit vardır.

Vahiy eseri olarak Allah'ın son kitabı olan Kur'an-ı Kerim bütün önceki kitaplara inanmayı da emreder. Bu bağlamda Kur'an-ı Kerim'de insanların yararına olan her şey emredilir, zararına olan her şeyde yasaklanır.

Aşağıdaki ayetlerde de gördüğümüz gibi bunların neler olduğunu anlayamayanların Allah resulüne başvurmaları, Allah resulünün aralarında olmadığı dönemlerde de bilge, bilgin kişilere başvurarak, nasıl yapılması gerektiğini anlamaları emrediliyor. Kur'an-ı Kerim Allah resulünün en büyük bir mucizesi olarak muhteşem bir kitaptır. Gerektiğinde ayetler birbirlerini açıklar, yorumlar, tefsir eder. Öyle zamanlar olur ki Kur'an-ı Kerim'i okurken kafası bir yerde karışan kişiye az sonra başka bir ayet imdadına yetişerek açıklama yapar.

Allah resulü 23 yıl peyderpey inen bu ayetleri de tek tek hadis-i şerifleri ile bizlere yorumlamış, ne demek istediğini anlatmıştır. Bu hususta Hafız İbn-i Kesir hazretlerinin tefsiri çok önemlidir. Neredeyse her ayette bir açıklayıcı hadis-i şerife yer veriyor. İşte bize yol çizen ayet-i kerimeler:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin, sizden olan ülü'l-emre de. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz -Allah'a ve âhirete gerçekten inanıyorsanız- onu, Allah'a ve peygambere götürün. Bu, elde edilecek sonuç bakımından hem hayırlıdır hem de en güzelidir." *(Nisa 59)*

"Senden önce de ancak kendilerine vahiy indirdiğimiz kişileri peygamber olarak gönderdik. Eğer bilmiyorsanız bilgi sahibi olanlara sorun." *(Nahl 43, Enbiya 7)*

"Kendilerine güven veya korku veren bir haber geldiğinde onu yayıyorlar. Hâlbuki onu Resûlullah'a ve aralarından yetki sahibi kimselere götürselerdi, içlerinden haberin mana ve maksadını çıkarabilenler (istinbat) şüphesiz onu anlarlardı. Size Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz." *(Nisa 83)*

"Münafıklara, "Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) ve Peygambere gelin" dendiği zaman, onların senden büsbütün uzaklaştıklarını görürsün." *(Nisa 61)*

"Biz her peygamberi sırf, Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bağışlamasını dileseler ve Peygamber de onlara bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tövbeleri çok kabul edici ve çok merhametli bulacaklardı." *(Nisa 64)*

Tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar!

"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar." *(Nisa 65)*

Başka bir tercih hakları yoktur!

"Allah ve resulü herhangi bir konuda hüküm verdiklerinde artık mümin bir erkek veya kadın için işlerinde başka bir tercih hakları yoktur. Allah'ın ve resulünün emrine itaat etmeyenler doğru yoldan açıkça sapmışlardır." *(Ahzab 36)*

Mezhep olayı bu açıklamalardan sonra kısaca şu örnekle canlandırılabilir. Yüce bir dağın arkasında güzel bir bahçe vardır. "Bu bahçeye nasıl gidilir" sorusuna karşı orayı bilen 4 kişi ayrı ayrı dört yol tarif ediyor. Bu dört yolun hangisine gidersen git dördü de aynı güzel bahçeye çıkıyor. İslam'da mezhep kavramını hiç abartmaya gerek yok. Kur'an ve sünnette anlaşılamayan veya iki üç şekilde anlaşılabilecek konuların hayata geçirilmesinden ibarettir mezhep.

İslam'da mezhep var mı? Peygamberimiz zamanında mezhep var mıydı? Gibi sorular çocukça sorulardır, hele benim mezhebim yok demek akıl karı değildir. Burada mezhebi bir din veya dinin asıl konularından sapmış bir yol olarak anlamak Müslümanlığa aykırıdır. Mezhep takip edilen yol, izlenen yöntem demektir. Ve kesinlikle inanç konularında mezhep olamaz ve yoktur.

İslam'daki mezhepler İslam'dan önceki Hristiyanlık veya Yahudilerdeki mezhepler gibi birbiriyle savaşan birbirini vuran kıran insanlardan oluşmaz. İslam'ın mezhepleri olan Hanefi Şafii Maliki ve Hanbeli hepsi birbirini sever ve çok az ameli noktalarda farklılıklardan dolayı da mensupları birbirlerini saygıyla karşılarlar. Günlük amel uygulamalarındaki bu tür ufak farklılıklar aynı zamanda bir rahmet olarak nitelendirilmiştir.

İslam'da Tasavvuf - Tarikat var mı?

Dört kapı: Şeriat – Tarikat – Marifet – Hakikat

Ahmet Yesevi – Hacı Bektaş Veli – Mevlana – Yunus Emre Hazretleri gibi en büyük tasavvuf erbabı hep bu dört kapıdan girerek insanlara doğru yolu anlatmışlardır. Memlukluların, Selçukluların, Karamanoğullarının, Osmanlıların akıncı uçlarında hep onların babaları ve dedeleri vardır ve görevleri kılıçla değil gönülle fetihlerde bulunmaktır.

Önümüze sürülen bir şey için "İslam'da var mı?" sorusu bazen olumsuz bazen de olumlu cevaplanabilir. Burada ölçü İslam'a yani onun ana kaynakları Kitap ve Sünnete uygun olup olmadığıdır. Bu durumda soru: "… İslam'a uygun mudur?" şeklinde olmalıdır.

Tasavvuf hususunda bin yıldır binlerce cilt kitap yazıldı. Tasavvufu reddedenin sadece Selefi akımın kurucusu İbn-i Teymiye olduğunu görüyoruz. Artı zamanımızda terör örgütlerinin başlıca kaynağı Selefi akım olduğu da bir gerçektir. Mesela el-Kaide kurucusu Bin Ladin, Suudi bir selefidir. Yani tasavvufun biraz daha ibadetlere ağırlık veren ve fazla dünyevi siyasetle ilgilenmeyen hali, Selefileri her zaman kızdırmıştır. Daeş, Boko Haram ve Şebab terör örgütleri neden türbelere saldırıyor sanıyoruz?

Tasavvuf ve Tarikatlar tarihin her döneminde siyasete karıştıkları zaman sıkıntılar yaşanmıştır. Oysa tasavvufun asıl amacı olan züht ve

takvada buna asla izin verilmez. Tasavvuf ve Tarikat hakkında burada bir detaya girmeyeceğim. Bu hususta TDV Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisinin ilgili maddelerini okursanız doyurucu bilgiye erişebilirsiniz. Âcizane burada tasavvuf ve tarikatlar hakkında sizinle İslam Medeniyeti kompleksi içinde kısa bir yolculuk yapmak istiyorum.

"İslam'da tarikat ve tasavvuf var mı?" sorusu, "İslam'da amelde mezhep var mı?" sorusuyla aynı değerdedir. Önce "İslam'da Mezhep var mı?" sorusuna kısa bir cevap verelim ki bu cevap aynı zamanda "İslam'da tarikat ve tasavvuf var mı?" sorusuna da büyük oranda cevap olacaktır.

M. 610 ile 632 yılları arası son peygamberin (sav) peygamberlik hayatı olup bu 23 yıl Kur'an'ın tenzil – indirilme çağıdır. Bu çağda Müminler her soru ve sorunlarını peygamberimize sorarak hallediyorlar, soru ve sorunlar hakkında da ayetler iniyor, hadisler irat ediliyordu. Medine merkezli İslam Devletinin civarına ise talep üzerine mürşit sahabeler gönderiliyor, onlar da efendimizden gördükleri şekilde İslam'ın ibadet ve muamelat esaslarını uyguluyorlardı. Yani Kur'an ve Hadisler sadece ağızlardaydı, uygulamalar ise bizzat mescitte peygamber efendimiz tarafından yapılıyordu. Müminlerin sayısı hepsine bir ezanla ulaşılabilecek kadar olduğundan her hangi bir tatbik kitabına ihtiyaç yoktu. Derilere, taşlara, varsa kâğıtlara ve en önemlisi de hafızalara yazılan yüce kitabımızın kitaplaşması için efendimizin vefatından sonra 15 yıl geçecektir. İkinci gözbebeğimiz hadislerin tedvini ve tasnifine başlamak için ise yüz yıl geçmesi gerekmiştir. İşte bu iki ana kaynağı bütün ve kitaplaşmış olarak önlerine alabilen Müçtehit İslam âlimleri peygamberimizin yaşadığı asrı esas alarak İslam hukukunu tasnife geçmişlerdir. Zira buna şiddetle ihtiyaç vardır. Artık İslamiyet üç kıtada yedi iklime yayılmış ve Arap olmayan Türkler, Çinliler, Rumlar, Afrikalılar, Farslar ve Berberiler arasında da hızla yayılmaya başlamıştır. Bu sırada karşılaştıkları çeşitli ayet ve hadisleri birbiriyle açıklamışlar ve bu konuda peygamberimizle beraber yaşayan arkadaşlarının nakillerine başvurmuşlardır. Mesela abdesti anlatan ayeti ele alalım:

"…veya kadınlara dokunur da su bulamazsanız…" *(Maide 6)*

Bu ifadeyi hayatta olan sahabeye soran Müçtehit âlimler iki cevapla karşılaşırlar; birisi dokunmak normal cildine değmek, birisi de cinsel

birleşme olarak anlatınca iki görüş ortaya çıkıyor. İşte mezheplerin temeli budur ve gayet normaldir. Bu ve benzeri bazı yorumlarla Ümmet için bir rahmet sayılan, basit amel farklılıklarını içeren mezhepler ortaya çıkıyor. Şimdi asr-ı saadette mezhep yoktu, ben mezhepsizim, diyen var mı?

Evet, var ve olabilir. Ancak bir Müslüman ya kendisi ana kaynaklarımız olan Kitap ve Sünnetten Şeriatı uygulayabileceği hükümleri çıkarıp hukukunu tanzim edecek ya da bunu yapan bir Müçtehit âlime uyacaktır. Üçüncü bir yol yoktur. Ümmetin birinci şıkka girmesi ulema seviyesinde, asgari olacağına göre büyük kısmı bu önder müçtehit âlimlerin görüşüne uymak zorundadır. İşte mezhepler böyle hayata geçmiştir.

Şimdi gelelim tarikat – tasavvuf meselesine. Bir meseleyi anlamaya çalışırken eğer iyi niyetliyseniz o konuyla alakalı önyargılardan ve peşin hükümlerden öfkenizi zapturapt altına almanız gerekir. Tarikat ve tasavvuf hakkında, daha doğrusu bu yolda olduğunu iddia edenler hususunda duyduklarımız, gördüklerimiz ve izlediklerimiz bizi yanlış algıya sürüklememelidir. Yani kurumları yıpratmak ve itibarsızlaştırmak için gerek bilinçli ve uzaktan kumandalı gerekse cahilce yapılan hareketler bizi şaşırtmamalıdır. Böyle bir yanlışa düşmek Müslümana bakarak İslam'a küsmeğe benzer.

Tarikat ve tasavvuf, ayet ve hadislerde bol bol adı geçen züht, takva ve zikrin aynen İslam hukukunun tedvin ve tasnifi gibi kategorize edilmesinden ibarettir. Ancak şeriat zaruri, tarikat ihtiyari – isteğe bağlıdır. Şeriatı hayatına uygulamayanların tarikatı uygulama şansı asla yoktur. İmam-ı Rabbani hazretlerinin buyurduğu gibi: şeriattan kıl kadar taviz verenlerin tasavvufta kesinlikle yeri yoktur. Yani Tasavvuf peygamberimizin gündelik fikir, zikir ve ibadet tarzına yapabildiğimiz kadar ayak uydurabilmektir.

Tarikatlar bu durumu bazı kurallara bağlayarak sayısal hale getirmişlerdir. Bu sayısal hali de ayet ve hadislerden çeşitli kaynaklarla ve yorumlarla elde etmişlerdir. Mesela İhlas hatminin 1000, Ayetelkürsi hatminin 333, Yasin hatminin 41, Tevhit hatminin yetmiş bin olması gibi. Tasavvuf ve onun somut okulu olan tarikatın özü züht ve takvadır. Züht ve Takvanın en büyük temsilcisi peygamberimizdir (sav). Bu nedenle Tarikat-ı Muhammediyye / Hz. Muhammed'e (sav) Ait Tarikat"

adıyla İzmirli Türk Âlimi İmam Birgivi bir eser bile yazmıştır. Burada ve her yerde tarikat; yol, yöntem, tarz ve uygulama demektir. Bu eserinde de İmam Birgivi hazretleri peygamberimizin İslam'ı yaşayışını ve örnek hayatını konu edinmiştir. Muhammed Ebu Said Hadimi hazretleri de bu esere Berika adıyla enfes bir şerh yazmıştır.

Züht ve takvayı esas alan tarikat ve tasavvuf erbabının ulaşacağı en yüksek nokta, yüce peygamberimizin takva ve zühtteki bulunduğu noktaya göre yeryüzü ve arş gibidir.

"Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt." (Müzzemmil 2-3) "Gecenin bir kısmında da uyanarak sana mahsus fazla bir ibadet olmak üzere teheccüd namazı kıl ki, Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a ulaştırsın." *(İsra 79)*

İşte peygamberimizin takvası, bu takvada her gece uykuyu kesip teheccüt namazı kılmak farzdır! Müslümanların aynı seviyede Allah'a yakın oldukları düşünülemez. Ayetlerde ve hadislerde normal olarak Allah'tan sakınan Müslümana sıfatı müşebbehe sığasıyla Takî, denirken en fazla sakınanlara ismi tafdil sığasıyla Etkâ denmektedir. Kebir – Ekber, Kerim – Ekrem gibi. O halde Allahtan daha fazla sakınmak ve ona yakınlaşmak için bir çaba söz konusudur ve bunu başlatanlar da ilk sahabelerdir.

Tarikat ve Tasavvuf zaruri değil demiştik, şimdi bunu bir ayetle teyit edelim:

"… (Kendiliklerinden) icat ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık. Allah'ın rızasını kazanmak için onu kendileri icat etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar… *(Hadid 27)*

Bu ayetten ne anlıyoruz? Allah'ın farz kılmadığı ibadetler de yapılabilir, bu ibadetlerle onun rızasına erişilebilir. Ruhbanlık Hristiyanların bir nevi tasavvufu ve tarikatıdır. Onlarda da ilk devirlerde Roma zulmünden dağlara sığınanlar ruhbanlığı ihdas etmişler, Müslümanlarda da dört halife döneminden sonra siyasi kargaşa ve zulümlerden inziva hayatını tercih edenler tasavvuf hayatını ihdas etmişlerdir.

"Vay efendim demek tasavvufta Hristiyanlardan etkilenmişiz." gibi iyi niyetli yakınmalar için derim ki: Bak kardeşim, Allah da birdir, din de birdir ve her dönemde adı İslam'dır. Bu dinin İslam'dan önceki adı

halk arasında Hristiyanlıktır ve İslam'la yürürlükten kalkmış fakat zamana ve zemine uygun hükümlerden ipka edilenler de olmuştur.

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." *(Hucurat 13)*

Bu ayetteki tarz bir takvayı esas alan İslam Tasavvufu, pasifliğe, zayıflığa, pejmürdeliğe izin vermez. Günahın bırak açık olanını gönülde olanını bile yasaklar. Şüphelilerden kaçınmayı esas alır. Yunus Emre'nin dediği gibi; bir gönül yıkmayı Kâbe'yi yıkmaya eşdeğer sayar.

İslam, cihadı en önemli ibadet addeder. Bir kişiyi Müslüman etmeyi bütün cihanı diriltmekle aynı kefeye koyar. İşte İslam mutasavvıfları kurdukları tarikatlara en âlim ve takva sahibi kişileri baş yaparak Müminleri sağlam ve korkusuz bir mücahit olarak yetiştirirler. Bin yıldır Türk yurtlarında cihadın, tebliğin ve İslam'ı yaymanın mimarları onlardır. Başta Moğol orduları olmak üzere Anadolu'da düşmanlarına hayat vererek Müslüman eden onlardır. Karınca gibi nöker sürülerinden oluşan yüz binlerce Moğol ordularını asimile ederek Müslüman yapan bunlardır.

İslam tüm peygamberlerin ve 4 kitabın anlattığı dindir

Bu gün dünya üzerindeki tek Allah'a inanmayı öğreten ilahi kaynaklı dinlerin aslı da tektir. Bu, tek Allah'a inanmayı, yani tevhidi öğreten dinin adı insanlık tarihi boyunca hep aynıdır; o da İslam'dır. Yani şunu demek isterim ki, Hz. Âdemden Hz. Muhammed'e (sav) kadar tüm Peygamberler İslam dinini getirdiler ve onu tebliğ ettiler. Kendilerine inananlara Müslüman, İnanmayanlara kâfir dediler. Bu konudaki Kur'an ayetlerinden bazı örnekler vermek istiyorum.

"Göklerde ve yerdekiler, ister istemez O'na teslim olduğu halde onlar (ehlikitap), Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki O'na döndürüleceklerdir." *(Al-i İmran / 83)*

Bu ayette tüm evrende herkesin dininin İslam olduğu / olması gerektiği buna rağmen daha önce kendilerine kitap verilenlerin başka din aradıkları anlatılmaktadır.

"İçimizde, (Allah'a) teslimiyet gösterenler de var, hak yoldan sapanlar da var. Teslimiyet gösteren kimseler, doğru yolu arayanlardır." *(Cin / 14)*

Cinlerin bile ya kâfir ya da Müslüman oldukları burada anlatılarak teslimiyet / İslam'a girmek tek doğru seçenek olarak cinler tarafından da algılanmaktadır.

"Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de Müslüman bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira, tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin." *(Bakara 128)*

"İbrahim'in dininden kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir? Andolsun ki, biz onu dünyada (elçi) seçtik, şüphesiz o ahirette de iyilerdendir." *(Bakara 130)*

"Çünkü Rabbi ona: Müslüman ol, demiş, o da: Âlemlerin Rabbine boyun eğdim, demişti."(Bakara 131)

"Bunu İbrahim de kendi oğullarına vasiyet etti, Yakub da: Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. O halde sadece Müslümanlar olarak ölünüz (dedi)." *(Bakara 132)*

Evet, bu ayetlerde çok net görülüyor ki Hz. İbrahim, Hz. Yakup Müslüman idiler ve evlatlarına da Müslüman olmalarını ve Müslüman olarak ölmelerini yani dinlerini bırakmamalarını her zaman vasiyet etmişlerdir.

"Melike gelince: Senin tahtın da böyle mi? dendi. O şöyle cevap verdi: Tıpkı o! (Süleyman şöyle dedi): Bize daha önce (Allah'tan) bilgi verilmiş ve biz Müslüman olmuştuk." *(Neml 42)*

"Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler (o zamana kadar tevhid dinine girmekten) alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkârcı bir kavimdendi." *(Neml 43)*

"Ona: Köşke gir! Dendi. Melike onu görünce derin bir su sandı ve eteğini yukarı çekti. Süleyman: Bu, billûrdan yapılmış, şeffaf bir zemindir, dedi. Melike de di ki: Rabbim! Ben gerçekten kendime yazık etmişim. Süleyman'la beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." *(Neml 44)*

Burada da Hz. Süleyman'ın a.s. Saba kraliçesini İslam'a çağırışı anlatılır ve onun da her şeyiyle İslam'a girerek Müslüman olduk demesi hikaye edilmektedir.

"Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda da sizin için barınaklar yarattı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar yarattı. İşte böylece Allah, Müslüman olmanız için üzerinize nimetini tamamlıyor." *(Nahl 81)*

Bu ayetinde Allah (cc), insanlara hazırladığı dünyayı onların Müslüman yani tek Allaha inanarak ona ibadet edenlerden olmaları için hazırladığını anlatıyor.

"İbrahim ne Yahudi ne de Hristiyan idi; fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi." *(Al-i İmran 67)*

Evet, bu gün yeryüzünde bulunan tüm tevhit ehlinin büyük peygamberi olan Hz. İbrahim hakkındaki bu ayet gayet açık olarak olayı anlatıyor.

"Ey Rabbim! Mülkten bana (nasibimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu da öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da ahirette de benim sahibimsin. Beni Müslüman olarak öldür ve beni sâlihler arasına kat!" *(Yusuf 101)*

"İşte bu (Yusuf kıssası) gayb haberlerindendir. Onu sana vahyediyoruz. Onlar hile yaparak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin (ki bunları bilesin)." (Yusuf 102)

"Sen ne kadar üstüne düşsen de insanların çoğu iman edecek değillerdir." *(Yusuf 103)*

Yusuf a.s. kıssası anlatıldıktan sonra onun yaptığı duaya dikkatle bakalım, tek istediği Müslüman olarak ölmek, zira o yüce peygamber biliyor ki Allah'ın katında İslam'dan başka din yoktur ve tüm elçilerin tebliğ ettikleri tek din vardır o da İslam'dır.

"Biz, İsrail oğullarını denizden geçirdik. Ama Firavun ve askerleri zulmetmek ve saldırmak üzere onları takip etti. Nihayet (denizde) boğulma haline gelince, (Firavun:) "Gerçekten, İsrailoğullarının inandığı Tanrı'dan başka tanrı olmadığına ben de iman ettim. Ben de Müslümanlardanım!" dedi." *(Yunus 90)*

"Musa dedi ki: Ey kavmim! Eğer Allah'a inandıysanız ve Müslüman olduysanız sadece O'na güvenip dayanın." *(Yunus / 84)*

Bu ayetlerden önce Musa a.s. kıssası büyük bölümü aynen Tevrat'ta ki anlatımı tutan bir şekilde anlatıldıktan sonra Firavunun 'Müslüman

oldum' sözü geliyor, tabi burası Tevrat'ta yok, anlaşılıyor ki açıkça Hz. Musa da kavmine Müslüman diyordu ve dini de İslam idi.

"Hani havârîlere, "Bana ve peygamberime iman edin" diye ilham etmiştim. Onlar (da), "İman ettik, bizim Allah'a teslim olmuş kimseler (Müslümanlar) olduğumuza sen de şahit ol" demişlerdi." *(Maide 111)*

Bu iki ayetten önce de birçok ayet bizlere Hz. İsa'yı, Annesi Hz. Meryem'i ve Havarileri anlatmaktadır.

Bu iki ayette ise Allah (cc), ahirette Mahşer kurulunca hem Hz. İsa a.s.'dan hem de havarilerinden bu cümleleri nakletmekte ve Hz. İsa'nın öğretisinin de tüm peygamberler gibi tek Allah'a ibadet ve onun tek dini olan İslam'ı tebliğ etmek olduğunu açıklamaktadır.

"Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Taşınması ile sütten kesilmesi, otuz ay sürer. Nihayet insan, güçlü çağına erip kırk yaşına varınca der ki: Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı iş yapmamı temin et. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana döndüm. Ve elbette ki ben Müslümanlardanım." *(Ahkaf 15)*

Burada insan fıtratının İslam olduğu anlatılmaktadır. İslam Allah'ın tüm insanlara açtığı bir cennet kapısıdır. Bu peygamber şu peygamber diye bir ayırım asla olamaz. Hepsinin bildirdiği iman esasları aynıdır ve adı da İslam'dır.

"Firavun dedi ki: "Ben size izin vermeden ona iman mı ettiniz? Bu, hiç şüphesiz şehirde, halkını oradan çıkarmak için kurduğunuz bir tuzaktır. Ama yakında (başınıza gelecekleri) göreceksiniz!" *(Araf 123)*

"Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım! Onlar da : ''Biz zaten Rabbimize döneceğiz". Dediler. Sen sadece Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde onlara inandığımız için bizden intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Bize bol bol sabır ver, Müslüman olarak canımızı al, dediler." *(Araf 124-126)*

Yeryüzü iyi kulların varis olacağı bir meydandır. Bu iyi kul olmanın evsafı da bellidir: Tüm Peygamberlerin kendilerine ve getirdiklerine iman ederek onaylamak.

İslam Kılıç Değil Barış Dinidir

"İslam kılıçla yayıldı, kılıç dini" gibi saçma iftiralara gerçekçi cevaplar:

Bazı yabancı din eleştirmenleri İslam'ı bu konuda hak etmediği bir yere koyarlar. Artık onların dilinde, İslamiyet'in sert, sertliğe teşvik eden ve Müslüman olmayanları öldürmeyi öngören Kur'an ayetlerinin olması, gibi hezeyanlar yer alıyor. Bu hususta Tevbe suresinin 5. ayeti genellikle ele alınmıştır. Bu ayet-i kerimede "Müşrikleri yani Allah'a şirk koşanları bulduğunuz yerde öldürün." bölümü cımbızlanarak İslam ve Kur'an eleştiriye tabi tutuluyor.

Oysa ayetin öncesine ve sonrasına bakıldığında durumun hiç de onların anladığı gibi olmadığı anlaşılır. Burada Müslümanlarla müşrikler arasında bir anlaşma yapılmıştır. Anlaşma yeri Mekke'dir ve anlaşma Mekke müşrikleri tarafından bozulmuştur. Bunun üzerine Mekke müşriklerine 4 ay süre verilerek durumlarını düzeltmeleri, tazminat ödemeleri ve anlaşmaya uymaları istenmiş, aksi takdirde savaş olacağı ilan edilmiştir.

Adı geçen ayet-i kerimenin tamamı şöyledir: "Haram aylar çıkınca bu Allah'a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılıp zekâtı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir." *(Tevbe 5)*

Diyelim ki Rusya ile Çin savaşıyor tam savaş esnasında Rusya genelkurmay başkanı bir konuşma yaparak konuşması içerisinde de "Nerede bir Çinli asker bulursanız öldürün." dese, bu konuşmadan sadece bu bölümü sonraki dönemlerde ele alınarak "Nerede Çinli bulursanız öldürün." dendiğinde yanlış anlaşılmış ve metin amacından saptırılmış olmaz mı? Yani durum savaş esnası bir emirden ibarettir. İşte yukarıdaki ayet-i kerimede geçen "Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün." tarzındaki cümle de İslam ordusuna söylenmiştir ve emredilmiştir. Savaş bittikten sonra ve anlaşma yapıldıktan sonra dünya durdukça böyle bir emir geçerli değildir.

Tevbe suresinin hemen bu ayeti takip eden 6. ayeti ise işin gerçeğini, anlamamız gereken şekilde bize açıklıyor. Buna göre "Bir müşrik savaş

halinde bile Müslümanlara sığınsa o müşrike güvenli bir liman gösterilecek ve isteği yerine getirilerek müsamaha gösterilecektir."

"Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri senden sığınma talebinde bulunursa, Allah'ın kelâmını işitebilmesi için ona sığınma hakkı tanı. Sonra da onu güven içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir." *(Tevbe 6)*

Bu durum bugünkü geçerli dünya savaş yasalarına göre şöyle bir senaryodur: Ordu komutanının barışı seven birisi olsa savaş sırasında barış isteyen düşman ordusunu serbest bırakması normal sayılır. Bu durumda ordu komutanı askerlerine "Düşman ordusu barışı istediği takdirde serbest bırakın geri çekilsinler." diye emreder. Ancak Kur'an-ı Kerim'in yukarıdaki haksız olarak dillerine doladıkları iki ayet-i kerimesinin sonucu bunu daha da öteye geçerek "Eğer düşman askerlerinden biri veya hepsi barış isterlerse yollarını açın serbest bırakın." demekle kalmıyor, "Onları güvenli bir yere kadar götürün." diye de ilave ediyor. İşte tam olarak Cenab-ı Hakk'ın, söz konusu müşriklerin aramızda Kur'an dinleme imkânı bulacağı ve belki de İslam'a gireceği sebepten, İslam'ı yüceltmek için ayetindeki buyruğu bu şekildedir.

Köleliği İslam Kaldırdı

İnsanlar yeryüzünde Allah'ın yolundan saptıkça şeytani tuzaklarla birbirlerini sömürmüşler ve ezmişlerdir. Bu sömürünün en ilginç gelişmiş hali ise bir insanın diğer bir insana köle olmasıdır. Kölelik Arapçada ibadet yani kulluk kelimesiyle karşılanmaktadır. Bu baptan girildiğinde Allah'ın tüm insanlara yasakladığı bir emperyalist uygulamadır kölelik. Allah (cc) Zariyat suresinde:

"Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." (56) Buyurarak insanların ancak kendisine kulluk için var edildiklerini beyan etmiştir.

Aşağıdaki ayetlerde ise Allah'tan başkasına kul ve köle olmayı kesin bir ifadeyle yasaklamıştır.

"İşte sizin Rabbiniz Allah. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O'na kulluk edin. O her şeye vekil (her şeyi yöneten, görüp gözetendir." (Enam102) "Allah'tan başkasına ibadet ve

kulluk etmeyin. Doğrusu ben sizin adınıza elem dolu bir günün azabından korkuyorum." *(Hud 26)*

İnsanlığa yol gösteren son ilahi vahi olan Kur'an'ı Kerimde daha birçok ayette Allahtan başkasına kulluk, kölelik açıkça yasaklanmıştır. Kur'an'ın ilk suresi olan ve her rekâtta ilk okunan Fatiha suresinde Allah cc tüm kullarından sadece kendisine kulluk edileceği ve yalnızca kendisinden yardım istenebileceği hakkında bütün Müminlerden bir ahit almıştır:

"(Allah'ım!) Yalnız sana kulluk ederiz ve yalnız senden yardım dileriz."

İslam tarihinde, yani peygamberler tarihinde tüm peygamberler, sadece Allah'a kul olmayı tebliğ ederken karşılarına tam tersini isteyen Nemrutlar, Firavunlar, Şeddadlar, Azerler, Ebu cehiller çıkarak hiç bitmeyen bir savaşı başlatmışlardır. Bu savaş, hürriyet ve esaret, insana veya Allah'a kul / köle olma konusunda devam edip gitmektedir.1450 yıl önce dünyada hüküm süren, İnsanın İnsanı alıp satarak mal gibi kullanması ve bir diğerini hayvanlar gibi muameleye tabi tutması İslam ile beraber tarihe karışmaya başlamış ve İslam yüceldikçe bu anlayış batmıştır. Özellikle o devirlerde 20. yüzyıla kadar siyah renkliler beyaz renklilerce hunharca köleleştirilerek insanlık zulmü devam etmiştir. Hâlbuki İslam'ın ve evrenin kutsal kitabı insanları şöyle tarif ve kategorize ediyordu:

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." *(Hucurat 13)*

İlahi vahyin başladığı ilk yıllarda, İnsanın İnsana kulluğu ve köleliği kesin yasaklanmadan önce Müslümanlar arasında da köle edinenler vardı. İşte Allah (cc) onları aşağıdaki ayetleriyle bir bir köleleri ellerinden çıkararak serbest bıraktırmıştır.

"Bir müminin bir mümini öldürmesi olacak şey değildir. Ancak yanlışlıkla olması başka. Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse bir mümin köleyi azad etmesi ve bağışlamadıkları sürece ailesine diyet ödemesi gerekir…" *(Nisa, 92)*

"Allah, boş bulunarak ettiğiniz yeminlerle sizi sorumlu tutmaz. Ama bile bile yaptığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bu durumda yeminin kefareti, ailenize yedirdiğinizin orta hallisinden on yoksulu doyurmak yahut onları giydirmek ya da bir köle azat etmektir…" *(Maide, 89)*

"Kadınlarından zıhar yaparak ayrılıp sonra da söylediklerinden dönecek olanlar, eşleriyle birbirlerine dokunmadan önce, bir köle azat etmelidirler. İşte bu hüküm ile size öğüt veriliyor. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." *(Mücadele, 3)*

O devirde sarp yokuşu aşan ancak Müslümanlar oldu. Kur'an'ı Kerim'in Beled suresindeki birer edebiyat şaheseri olan şu kısa ayetler İslam'ın köleliği ilk tebligattan itibaren nasıl kaldırmağa kararlı olduğunu mükemmelen anlatmıştır:

"Biz ona iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi; iki apaçık yolu (hayır ve şer yollarını) göstermedik mi? 11. Fakat o, sarp yokuşa atılmadı. 12. Sarp yokuşun ne olduğunu sen ne bileceksin? 13. O tutsak bir boynu çözmek (köle azat etmek) tir." *(8,9,10)*

Bilerek ya da bilmeyerek yapılan günahların affı, bir köleyi serbest bırakma şartına bağlanarak son köleler de Müslümanların elinden salıverilmiştir. O devirde kölelik tüm insanlar tarafından normal karşılanıyor ve uygulanıyordu Araplar da bundan muaf değildi. Böyle bir toplumu eğite eğite üç beş yüz yıl alacak bir evreden sonra İslam köleliği tam olarak önce Müslümanlardan sonra da tüm insanlardan kaldırmıştır. Zira böyle yerleşik bir tabiatı hemen kaldırmak toplumu o yöne eğmek bir anda kolay olamazdı ve daha vahim tebliğin durmasına sebep olabilirdi.

Köleliği Kaldırma Vergisi!

Yukarıda geçen ilahi mesajlarda köle ve cariye alım satımının kaldırılması son derece önemli atıflarla sağlanmaya çalışılıyor ve tüm kefaretlerde özgürlük verme şartı öngörülüyor. Peki, bu kefaretleri zaruri kılmayacak bir İslam toplumu oluştuğunda ne olacak? O zaman kölelik devam mı edecek? Hayır asla! Yüce yaratıcımız bu müessesenin kalkması için tüm inananlara mali bir yükümlülük getirerek elbirliğiyle köleliği kaldırmaları için bir emir daha vermektedir: Köleliği Kaldırma Vergisi!

"Zekâtlar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekât) işinde görevli olanlar, kalpleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (cihad edenler) ve yolda kalmış içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." *(Tevbe 60)*

Bu ayette sayılan sekiz guruptan birisi de kölelerdir ki artık onların hürriyetleri Müslüman zenginlerin vereceği zekât yani vergileriyle de garanti altına alınmıştır. Bu ihtiyari değil mecburi bir yöntemdir, zira İslam'da Zekâtı devlet toplar ve yukarıdaki sınıflara dağıtır. Allah'ın cc Köleliği kaldıran kesin emri:

"(Savaşta) inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onları çökertip etkisiz hale getirdiğinizde bağı sıkı bağlayın (sağ kalanlarını esir alın). Artık bundan sonra (esirleri) ya karşılıksız ya da fidye karşılığı salıverin. Savaş sona erinceye kadar hüküm budur. Eğer Allah dileseydi onlardan öç alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek için böyle yapıyor. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmayacaktır." *(Muhammed 4)*

"Artık bundan sonra (esirleri) ya karşılıksız ya da fidye karşılığı salıverin." İşte bu net ve tercihli iki şıktan birisiyle kölelik sona erdirilmiştir. Yukarıdaki Muhammed suresinin 4. Ayeti hiçbir yoruma ve kıvırmaya yol bırakmamakta ve savaşlardan sonra esirlerin bölüşülerek kalıcı olarak köle ve cariye yapılmalarına son vermiştir.

Köleliğin dünyada yasalarla yasaklanışı, ise şöyle özetlenebilir; 18. yüzyılda Avrupa ve ABD'de köle ticaretine karşı tepkiler yoğunluk kazandı. 19. yüzyılda İngiltere ve ABD'de köle ticaretine karşı dernekler kuruldu. 1804'te Maryland'ın kuzeyindeki eyaletler köleliğin kaldırılmasına karar verdi. 1878 yıllarında İngiltere ile ABD'de köle ticareti yasaklandı. Çok ilginçtir ki Amerika'da bu yasaktan sonra nice köleler eski sahiplerine dönerek aç olduklarını ve iş istediklerini beyan etmişlerdir. Bu da bu hastalıkla malul koca bir toplumun bir anda bu ilacı hazmedememesindendir. İşte bu yüzdendir ki Kur'an eğitimi ve öğretimi köleliği aşamalı olarak ve eğiterek kaldırmıştır. 1833'te İngiliz sömürgelerinde kölelik kaldırıldı; 1846'da ABD'nin özgürlük yanlısı eyaletlerinde hiç köle kalmamıştı. Osmanlılarda yasayla köle alış verişine son verilmesi de bu tarihlere tekabül eder. Kölelik Batı Hint Adaları'nda 1848'de kaldırıldıktan sonra Portekiz, Hollanda ve İspanya'ya

bağlı topraklarda da yasaklandı. En son olarak da Kuzey Amerika da 1865'te yasaklandı. Bütün bu iyi gelişmeler İslam'dan tam 1300 yıl sonra oldu. Tabiî ki İslam ve Kur'an'dan ilham alınarak.

Ey İnsanlar! İslam yücedir ondan yüce bir dava ve deva yoktur. Gelin İnsanlığın bu son evrensel mesajına kulak vererek kendimizi ve sevdiklerimizi ziyan ve zarardan koruyalım

Sümer Medeniyeti – Peygamberleri – Putları

Sümerler: Milattan önce 4000 ila 2000 yılları arasında birçok hanedanlığın hükümran olduğu bir medeniyettir. Yeri, bugünkü Irak topraklarında bulunan ve iki nehir arası demek olan Mezopotamya'dır. Sümerler, 19. yüzyıl ortalarından sonra keşfedilen ve genellikle yabancı arkeologların Osmanlı toprakları olan Irak'ta Mezopotamya'da gerçekleştirdikleri kazılardan elde ettikleri tabletlerde yer alan bilgilerle önem kazanmıştır. Bu tabletlerden en önemlileri kutsal kitaplarda yani Tevrat ve Kur'an-ı Kerim'de geçen tufan, yaratılış ve benzeri olayları konu alan tabletlerdir.

Diğer bir önemli tarafı da başta Hammurabi olmak üzere çeşitli kralların kanunnameler neşrederek bir adalet düzeni kurmaya çalışmalarıdır.

Sümerlerin en önemli medeniyet ayağını da yazı dilini keşfetmeleri ve meramlarını, mitlerini, duyduklarını, inançlarını bu tabletlere yazabilmeleridir. Sümerlerin bu tabletlerde yazdığı mitolojik ve dinsel içeriklerin Kur'an ve Tevrat'a kaynaklık ettiği yolundaki iddia kesinlikle bir saçmalıktır. İşte, son yıllarda Sümer mitolojisi ile ve kil tabletleriyle "Kutsal kitapların bunlardan alıntı olduğu ve dinlerin Sümerler ile başladığı" konusundaki saçma iddialar ne yazıktır ki ülkemizde de çeşitli ortamlarda dile getiriliyor. Müslümanlar ve inananlar üzerinde olumsuz etkiler bırakmayı amaç edinen bu tür iddiaların gerçeklerle ve bilimsellikle zerre kadar ilgisi yoktur.

Müslümanların, Hristiyanların ve Yahudilerin genel halkının bunlara inanacak bir durumları yoktur. Sümerlerin hazreti Şit ile başlayan ve Hazreti İbrahim ile biten 10 peygamberi vardır. Hz. İdris, Sümerlere medeniyetin temeli olan yazıyı öğreten peygamberdir. Konuya vakıf olanlar bilirler ki Sümerlerin tabletlerinde, evrenin kayıtsız şartsız tek hükümranı olan Allah'tan, ebedi hayattan, meleklerden, cennetten,

cehennemden, tufandan Hz. Âdem'in ve Havva'nın yaratılışından ve buna benzer dini kaynaklardan bahsedilir. İşte bütün bunlar Sümerlere gelen bu peygamberlerden kalan doğru bilgilerdir.

İnançsız denilen ve yabancı kelimeyle ateizm denilen yola girmiş olan yerli yabancı nice insanlar Sümer tabletlerindeki dini metinleri bir referans alarak "artık inancın bittiği Kur'an'ın Tevrat'ın Sümerlerden alıntı olduğu" gibi bir zırvayla Müslümanları rahatsız ettiklerini sanıyorlar.

Oysa durum hiç öyle değildir. Sümerler denilen halk yerini Akatlara bırakmış ve Asurlularla devam etmiş o günün şartlarında üstün bir medeniyet kurmuşlardır. Bu medeniyetin bile bilimsellikten, deneysellikten kesinlikle nasibi olmadığı açıktır. Mesela onlar dünyayı tepsi gibi, gökyüzünü de birer kubbe gibi alttan ve üstten yeryüzünü kuşattığını sanıyorlardı, oysa şimdi bilimsel gerçek öyle mi? dünya, gezegenler, güneş sistemi, galaksiler ve milyarlarca yıldızdan oluşan uçsuz bucaksız görünen bir evren.

Sümerlerin medeniyet dedikleri ve Hammurabi kanunları diye yüceltilen yasalarının birinde de aynen şöyle geçer "Eğer bir kişinin gözü çıkarılırsa gözü çıkaran saldırgan üst sınıf elit tabakadansa para öder ama saldırgan zayıf halk sürü tabakasındansa aynen onun da gözü çıkarılır." Bu mu adalet? Ağırlık kazanan görüşe göre Hz. Nuh Sümerlerden önce yaşayan ve "birinci baba" olan Âdem'den sonra "ikinci baba" adını almıştır. Bu arada geçen onlarca peygamber Âdem, İdris, Nuh gibi peygamberler ve Sümer peygamberi olarak bilinen İbrahim Aleyhisselam ve İdris Aleyhisselam hep birer tevhit ehli peygamberdir. Bu peygamberler onlara tek Allah'ı ve inanç sistemini ne kadar anlatsalar da onlar aradan geçen zamanlarla akıllarında kalanları başta Nuh tufanı, yaratılış olmak üzere tabletlere nakşetmişlerdir. Yani Sümerlerin tabletlere nakşettiği bütün dinsel metinler peygamberlerden alıntıladıkları birer kopyadır ama bozuk, yarısı tahrife uğramış birer kopyadır.

Bütün insanlık tarihinde olduğu gibi Sümerlerde de krallar kendilerini Tanrı yerine koymuşlar karılarını da tanrıça yerine koymuşlar insanları sürü halinde kendilerine secde ettirmeyi sürdürmüşlerdir. Dumuzi ve İnanna bunun en önemli ayağıdır. Dumuzi, kendisini "Tanrının iyi çocuğu ve insanlara diktiği çobanı" olarak tanımlar. Sümerlerde iki

nehir arası Mezopotamya'daki iki nehir Fırat ve Dicle'dir. Fırat güneşi, Dicle ayı temsil etmektedir ve Sümer kralları bu iki nehre hayat kaynağı diye, insanları taptırmaktadırlar. İşte tam bu sırada Sümerlerin son peygamberi sayılan Hz. İbrahim ünlü; "Yıldızı gördü, ayı gördü, güneşi gördü." ayetleriyle Kur'an'da anlatıldığı gibi Sümerlerin saçmalıklarından uzaklaşarak gerçek tevhidi anlatmaya ölümü pahasına, ateşe atılması pahasına başlamıştır. İşte Sümerlerin yıldıza, aya ve güneşe tapmalarını Hz. İbrahim'in protesto edişini anlatan ayetler:

"Üzerine gece karanlığı basınca, bir yıldız gördü. "İşte Rabbim!" dedi. Yıldız batınca da, "Ben öyle batanları sevmem" dedi. Ay'ı doğarken görünce de, "İşte Rabbim!" dedi. Ay da batınca, "Andolsun ki, Rabbim bana doğru yolu göstermezse, mutlaka ben de sapıklardan olurum" dedi. Güneşi doğarken görünce de, "İşte benim Rabbim! Bu daha büyük" dedi. O da batınca (kavmine dönüp), "Ey kavmim! Ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım" dedi. Ben, hakka yönelen birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Ben, Allah'a ortak koşanlardan değilim."" *(Enam 76-79)*

Hazreti Nuh da yine bir Sümer peygamberi olarak Nuh suresinde geçtiği gibi onları putlardan uzaklaştırmaya çalışırken onlar: "Sakın şu 5 putu terk etmeyin" diye kendi elleriyle yaptıkları putlara tapınmaları için zorluyorlardı:

"İnsanlara dediler ki: Sakın ilâhlarınızı bırakmayın; hele Ved'den, Suvâ'dan, Yegūs'tan, Yeûk'tan ve Nesr'den asla vazgeçmeyin!" *(Nuh 23)*

Şunu kesin olarak inanıyoruz ve asla şüphemiz yoktur ki bütün peygamberler tek Allah'tan aldıkları inanç sistemini ümmetlerine bildirmişlerdir. Onlar görevlerini tam yapmışlardır ancak onlar gittikten sonra uzun zamanlarda insanlar başlarındaki krallar ve kraliçeler tarafından tekrar putperestliğe itilmişlerdir. Bunu da sinsi gerekçelerle yapmayı başarmışlardır, mesela Allah'ın dört meleğinin görevlerini anlatan peygamberlerden aldıkları bilgi kırıntılarından insanları yer tanrısı, gök tanrısı, yok rüzgâr tanrısı, su tanrısı gibi Allah'a yardımcı tanrılar uydurmuşlardır.

Ateistler, özellikle Sümerologlar, Müslümanları ve diğer inanç sahiplerini kandırmak için bu Sümer kazılarından çıkan dini metinle-

ri güya büyük bir koz olarak kullanmaktadırlar. Ama dediğimiz gibi bu çamur tutmaz, o çamur kurumuştur ve dökülmeye başlamıştır. 950 sene yaşamış azim sahibi bir peygamber olan Hz. Nuh bir gemi yaparak denize açılıyor ve tufanla inananların kurtulmasına teşebbüs edip başarıyor. Hz. İbrahim ateşlere atılma, babasıyla karşı karşıya gelip düşman olması pahasına neden putları kırmaya başlayarak tek Allah'a inandırma görevine azmetsin ki. Ülülazim peygamberlerden Hz. Musa, firavunun sarayında yetişmiş, krallar gibi yaşarken Allah'tan aldığı vahiy ile firavunla karşı karşıya neden gelsin ki? Bir mabette hizmetçi olan bakire kızdan Allah'ın lütfuyla dünyaya gelen Hz. İsa hiç evlenmeden ömrü boyunca yürüyerek insanların dertleriyle ilgilenip onları tek Allah'a inanmaya neden uğraştı? Ve son peygamber Hz. Muhammed Mustafa (sav), anasız babasız büyümüş bir yetim olarak etrafında herkesin putlara taptığı bir ortamda bütün cesaretini toplayıp kendisine verilen ilahi talimat gereği tek Allah'a inanmaya niye çağırıyor?

Putlar Medeniyeti

Medeniyet şehirlilik demektir, toplu yaşamanın kurallarına uymak demektir. Bütün insanların eşit olduğunu kabul edip kimseye kul olmamak, kimseyi kul almamak demektir. Tarihten günümüze kadar medeniyet diye bizlere sunulan nice uygarlıklar kölelerin ve halkların omuzlarında yükselmiş, bu uygarlıkların yükselen insan unsuru başları da kendilerini tanrı ilan edecek kadar azmışlardır.

Sümer medeniyeti bir put medeniyetidir. Burada kral puttur, yardımcısı puttur, karısı puttur. Yarı putlar veya tam putlar vardır. Güneş, ay, yıldızlar birer puttur. Böyle medeniyet olur mu? Yeryüzünde yaşayan insanları himayesindeki halkları enayi yerine koyarak kendilerini putlaştırıp onları taptırmanın neresi medeniyettir? Medeniyet, kendisini büyük sanan ve önüne gelen bir kişi titreyince "titreme ben de senin gibi bir ana babadan doğdum, kral değilim, güneşte kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum." demektir. Medeniyet önüne, kapısına gelen kendisi gibi bir insanı yerlere yatırıp kendisine tapındırmak değildir.

Evrende birden fazla yaratıcı yoktur, böyle bir şeyin olması halinde Allah (cc) sonucu şöyle belirtiyor:

"Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı kesinlikle

yerin göğün düzeni bozulurdu. Demek ki arşın rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir." *(Enbiya 22)*

İşte Sümer medeniyetinin de sonucu buna benziyor, faraza kendilerini yer tanrı, gök tanrı, rüzgâr tanrısı, güneş tanrısı, ay tanrısı, su tanrısı gibi uyduruk saçma sapan putlara dönüştüren insanların birbiriyle savaşı sonucunda bu medeniyet bile tarihe karışmıştır. Yazıda, tarımda, uzayda, mimaride ve nice alanda büyük bir medeniyet olduğu henüz 19. yüzyılda keşfedilen Sümerler de bu medeniyetlerden birisidir. Ama ne yazıktır ki bu medeniyeti halkın omuzlarında inşa eden önderleri kendilerini tanrı ilan etmişler ve tarihin en büyük çok tanrılı medeniyeti olmuşlardır. Kendilerine gelen ona yakın peygamberin tebliğ ettiği tevhidi bırakarak yıldızlara, aya, güneşe ve putlaşan krallarına tapmaya başlamışlardır. Bununla da kalmamışlar kendilerini ay tanrısı, güneş tanrısı, yer tanrısı gök tanrısı, rüzgâr tanrısı gibi nice isimlerle adlandırmışlardır. Daha önceki peygamberlerin tebliğlerinden duydukları 4 büyük meleğin görevleri ile kendilerini görevli addedip şahıslarını putlaştırmışlardır.

Hz. İbrahim aralarında yetişen bir genç olarak bu durumu inceler ve yıldızlara aya ve güneşe bakarak hepsinin bir bir sönüp gittiğini görünce hepsini yaratan tek Allah'ı bulur. *(Enam 75 – 79)*

MÖ 2000 – 2500 Irak Mezopotamya: En önemli krallarından birisi Nemrut. "Ben sizin tanrınızım" diyerek halkı kendisine taptırıyor. Taşrada kendi adına putlar dikerek yerel tapınaklar inşa ediyor. Bu tapınaklarda başköşeyi tutacak kendi heykellerini Azer adında bir yardımcısına yaptırarak dolduruyor. Sümerlere birçok peygamber gelmiştir, en ünlüleri Hazreti İbrahim ve hazreti Lut'tur. İbrahim a.s. Âzerin üvey oğludur. Lut a.s. da Hz. İbrahim'in Tarah adındaki erkek kardeşinin oğludur.

Hz. İbrahim'e peygamberlik gelmiş ve tevhit sancağını eline alarak tek tanrıya ibadet için insanları davete başlamıştır. Bu arada üvey babası olan Azer'i de tevhit dinine davet eder fakat o kabul etmez. Zaten put imalatçısı bir heriftir. Hz. İbrahim'in daveti iyiliğedir. Putlara değil Allah'a tapmağadır, insanlara kul olmak değil Allah'a kul olmağadır. Putların ne kendilerine ne insanlara ne de halka faydası olmadığını göstermek için bütün putları kırar, kırdığı baltayı da en büyük putun omuzuna koyup çıkar. Halk galeyana gelir ve "Bunu ancak İbrahim'in

yapacağını" söyleyerek yakalatırlar. İbrahim a.s.'ın sorgulama sırasındaki cevabı şöyle olur:

"Bunu yapsa yapsa baltayı omuzunda tutan büyük put yapmıştır, konuşurlarsa sorun." *(Enbiya 63)*

Olay büyür. Ur kentinin en büyük putu olan ve kendisini Tanrı ilan eden Nemrut'a kadar ulaşır. Bu, insanları kendisine kul edip taptıran, bütün halkı kölesi gibi kullanan koca put geniş bir alana odunlar yığarak büyük bir ateş yaktırıp Hazreti İbrahim'i içine atar. Tam bu sırada Hz. İbrahim'e Cebrail a.s. gelerek, bir isteğinin olup olmadığını sorunca o, "Allah beni görüyor o ne yaparsa hayırlısını yapar." diyerek tevekkül eder.

Ve yüce yaratıcı ateşe şöyle emreder: "Ey ateş! İbrahim'e karşı zararsız, serin bir hale dönüş! *(Enbiya 69)*

Sümer medeniyetinin bu en büyük kralı Nemrut şımardıkça şımarır, yeryüzünde elde ettikleri saltanat ve diğer milletlere üstün bir durumda olmaları onu yoldan çıkarır. İbrahim a.s. Allah'ın selamete erdirdiği ateşin içinden çıktıktan sonra Sümer memleketini terk eder. Buranın halkını tek Allah'a davet etmek ve iyilik hareketine insanları çağırmak için yüce yaratıcı, Hz. Lut'u görevlendirir.

Sümer medeniyetinin insanımsı put tanrıları işi iyice azıtırlar. Kadınları bırakarak erkeklere cinsel saldırı ve tecavüze girişirler. Lut a.s. çok zor bir durumda kalır, hanımını bile kandırarak aleyhine çalıştırırlar. Lut a.s. inananların, bu sapkınların saldırılarına uğraması ve sapık cinsel eğilimin artması üzerine onlara Allah'ın normal yolla evlenmelerini meşru kıldığı kadınlarla nikâhlanmalarını söyler. *(Hud 78)*

İbrahim a.s. bir gün evinde otururken 3 kişi gelir ona misafir olurlar:

"Andolsun, elçilerimiz (melekler), İbrahim'e müjde getirip "Selâm sana!" dediler. O, "Size de selâm" dedi ve kızartılmış bir buzağı getirmekte gecikmedi." *(Hud 69)*

İbrahim a.s.'ın kızartıp getirdiği buzağıya ellerini uzatmayınca onların melek olduğunu anlar ve nereye gittiklerini sorar: "Fakat onların o buzağıya el sürmediklerini görünce, tuhafına gitti ve içinde onlara karşı bir korku uyandı. Onlar da "Korkma, biz Lut'un kavmine gönderildik." dediler." *(Hud 70)*

Amcası Hz. İbrahim'i ziyaret ettikten sonra, yeğeni Hz. Lut'un yanına melekler insan kılığında geldiğinde, Lut a.s. çok sıkıntıya girdi. Onun sıkıntısı erkek görünümündeki bu Allah'ın elçisi meleklere komşuları Sümerli sapıkların saldıracağı endişesinden kaynaklanıyordu.

"Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde, Lût, onlar yüzünden tasalandı, onlar hakkında çaresizlik içine düştü. Elçiler ona, "Korkma, üzülme. Biz, seni ve aileni kurtaracağız. Ancak karın başka. O, geride kalıp helâk edilenlerden olacaktır." *(Akebut 33)*

Sapıklar bütün uyarılara aldırmadan misafirlerin olduğu odaya daldıklarında iş işten geçmişti. İşte bu melekler Allah'ın emriyle Hz. Lut ve bir avuç inananı kentten uzaklaştırdıktan sonra Sümer kentlerini büyük bir taş yağdırarak yerle bir ederler:

"Emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik ve üzerlerine sağanak halinde, rabbin katında işaretlenmiş taşlar yağdırdık. Böyle cezalar zalimlerin başından hiç eksik olmaz." *(Hud 82 – 83)*

Yerle bir olan Sümer medeniyetidir. Madem bir medeniyet ortaya koydun, bilimde teknolojide kültürde insanlıkta iyilikte uzayda bir başarı yakaladın o medeniyeti insanlığında da sürdüreceksin. Kimseyi kendine kul edinmeyeceksin, nefsini putlaştırmayacaksın, şımarmayacaksın. Cenab-ı Hak bir ayet-i kerimesinde haddini aşıp zalim şımarıklar hakkında şöyle buyuruyor:

"Biz bir ülkeyi yok etmek istediğimiz zaman, şımarık varlıklılarına emrederiz, onlar itaat etmeyip orada kötülük işlerler. Böylece, o ülke helaka müstahak olur, biz de onu yerle bir ederiz." *(İsra 16)*

İşin garip tarafı bu medeniyet Allah'ın emriyle yeraltına sokulduktan dört bin sene sonra 19. yüzyılda ortaya çıkan tabletlerinde, Allah'tan, tufandan, peygamberlerden, meleklerden, dört melekten, cennetten, cehennemden, Âdem'den, Havva'dan bahseden yazıtları görünce: "Sonra gelen kitaplar demek ki bundan alıntıymış." diyecek kadar zıvanadan çıkıyorlar. İşi biraz detaylı okusanız, onlardan önce gelen yüze yakın ve onlara gelen ona yakın peygamberin bütün bu başlıkları öğrettiğini ve ilahi bir dini onlara tebliğ ettiğini görürsünüz. Bu tabletlerde yer alan bilgi kırıntılarının da onlardan kalan bilgiler olduğunu anlarsınız.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İSLÂM HAKKINDAKİ AYKIRI DÜŞÜNCELERE CEVAPLAR

İslam'da Yeni Düşünsel Çatışmalar

Benzerler arasındaki çatışmalar hızlandı

Kur'ancılık Akımı / el- Kur'âniyyûn

Büyük Tuzak

Peygamberimizin Sünneti Kur'an'ı açıklayan bir tefsirdir

Allah Sevgisi Resulullah Sevgisine Bağlıdır

Resulüne İtaat Eden Allah'a İtaat Etmiş Sayılır!

Resulüne İtaat Eden Allah'a İtaat Etmiş Sayılır!

Hadislerin Seçilmesi

Allah'a İtaat Edin ve Resulüne de İtaat Edin!

Muhkem ve Müteşabih Nedir?

Kur'an Bize Yeter Diyerek Kur'an'a Çekilen Gençler

"Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin."

Resulün (sav) devre dışı olduğu bir İslam hukuku olamaz!

Sünneti İnkârın Ertesi Günü

Benzerler Arasındaki Çatışmalar Hızlandı

Müslümanlar arasındaki bölünme Hz. Ali ile Hz. Muaviye arasındaki savaştan sonra başlamıştır. Bundan sonra ilk çıkanlar hariciler olup bunlar, Hz. Ali'ye karşı olarak bir fırka oluşturdular. İkinci olarak da Hz. Muaviye'ye karşı çıkanlar Şia adıyla bir fırka oluşturdu. Bu iki fırka da orta yoldan uzaklaşan aşırı ve yanlış inanışlara gittiler.

Daha sonra sıhhati tam olarak doğrulanamamış olan "Ümmetim 73 fırkaya ayrılacak…" sözü üzerine ufak tefek Kaderiye, Cehmiye, Mutezile gibi fırkalar ortaya çıktı ve neredeyse sayıları 73'ü bulmuştu. Şükürler olsun ki bu fırkaların hepsinin tamamı genel Müslümanlara

vurulduğunda yüzde 12'yi asla geçememiştir ve Şia haricinde bütün fırkalar neredeyse silinmiş kaybolmuştur. Bunun sebebi de İslam dininin bütün kurallarının henüz peygamberimiz (sav) hayattayken hayata geçirilmiş olmasıdır. Ne fırkalar çıkarsa çıksın anayol bellidir: Kur'an ve Sünneti esas alan Sevâd-ı a'zam / Büyük Karaltı her zaman doğru yoldur. Kur'an ve sünnete aykırı yerel ve etnik katkılar içeren düşünceler İslam'ı bağlamaz.

19. yüzyıla gelindiğinde yeni fırkalar çıkmaya başlamıştır. Bunlar Selefilik ve Vehhabilik gibi fırkalardır ki Osmanlı toprakları parçalandıktan sonra Selefi - Vehhabiler bu yeni kurulan devletlerde cirit atmaya başlamışlar, genel Müslümanların inancına, akaidine aykırı yöntemler aşılamaya çalışmışlardır. Selefilik ve Vahhabilik akımından, isimlerini vermeyelim ama gerek Türk gerek Arap gerek Boşnak her milletten çoğu aydın tanınmış Müslüman etkilenmiştir. Öyle ki 20. yüzyıla girildiğinde tehcir - tekfir gibi Müslümanları dışlama ve küfre nispet etme gafletine düşen dehşet verici bir grup bile ortaya çıkmıştır. Müslüman çoğunluğu, kendi fikirlerini desteklemedikleri için küfürle ve İslam'dan çıkmakla suçlayan sapkın akımlar her zaman olmuştur. Mesela 1971 yılında Müslüman kardeşler cemiyeti içinde iken sapkın fikirleri ile ortaya çıkan Şükrü Mustafa da bunlardan birisidir. Mısır hapishanesinde, İslamiyet'in farzlarını yapmayan ve haramları günahları işleyen her kişinin kâfir olduğu yolundaki fikirleriyle etrafını genişleten bu kişi 1978'de idam edilmiştir.

Zamanımızdaki mezhepler ve fırkalar küfre nispet etmeyi bırak şirke nispet etmeyi öne almışlar ve Müslümanların büyük karaltı, sevad-ı azam denilen kısm-ı azamını şirke ve müşrikliğe kolayca nispet eder hale gelmişlerdir.

Kur'ancılık Akımı / el- Kur'âniyyûn

19. yüzyılda İngilizlerin Hindistan işgali ile başlayan bir akımdır. Burada Ahmet Han Kur'an'a yaptığı çeşitli yorumlar ve tefsirlerle kesinlikle hadisleri reddeden, tek şer'i delil olarak Kur'an'ı kabul eden bir fikre girmiştir. Bu arada şunu da düşünmeden edemiyoruz: İngilizler veya bir başkası Allah'ın son hak dinine mensup olan Müslümanlar ve bu din hakkında bir şey, bir kurgu yapıyorlar da biz neden onlara hemen uyuyoruz veya aramızdan neden kendilerine çok sıkı bağlı ve kalabalık

elemanlar bulabiliyorlar? Suç İngilizlerde mi? Bizim elimizde sağlam kaynağımız Kur'an ve sünnet yok mu? Bir de sünneti terk etmek, yok saymak acaba Arap olmayan Müslüman gruplar ve etnik kökenler arasında biraz daha mı yaygın ve bu konuda milliyetçilik ve ırkçılık biraz etkili mi oluyor? Düşünüyoruz.

Büyük Tuzak

Tebliğinden günümüze kadar İslam'a bağlananlara karşı birçok tuzak kurulmuştur. Tuzakların tamamına yakını içimizden ayarlananlar tarafından yabancıların kışkırtmasıyla kurulan tuzaklardır. Zamanımızdaki güçlenen İslam'ın, dünyada en hızlı yayılan dinimizin önünü kesmek için yapılan birçok tuzak vardır. Ama Allah'ın (cc) da vaadi var: "Allah tuzak kuranların en güçlüsüdür." *(3/54, 8/30)*

Gençler ve yeni İslam'a girecekler üzerinde etkili olanlar Kur'ancılık, mealcilik ki "Kur'an bize yeter, meal okumakla her şey anlaşılır, Kur'an'da her şey var, çok açıktır, herkes anlayabilir" gibi çok cazip cümlelerle yola çıkarlar. Çok cazip oluşu bu kısa cümleleri tek taraflı kelime ve cümle kurma tarzıdır. Özellikle "Kur'an bize yeter" diyenleri ve mealcilerin iyi niyetli olmalarını çok isteriz. Hatta bunların cazibesine kapılan gençlerin ve Müslümanların ilk başlarda iyi niyetle bu durumu savunduklarından eminiz.

"Kur'an bize yeter ve meal okumakla her şeyi öğrenilir" gibi oldukça kolaycı yöntemler gençlere çok cazip gelmektedir. Aslında bu cazibenin ana merkezini protest / genel bilinenlere aykırı bir şey söylemekle dikkatleri üstüne çekme arzusu oluşturabilir.

Sure numarası, adı ve ayet numarası ile verilen ayet mealleri bu görüşü kanıtlamaya yeterli delillerdir, kendilerine göre. Aşağıda maddeler halinde serdedeceğim ayetlerle onların getirdiği delil ayetlerin çelişme ve çatışma gibi bir durumu da asla yoktur. Onun için dikkatlice okuyalım. Bu durumu şöyle açıklayalım: birincisi Kur'an ayetleri ve sureleri Mekke ve Medine'de olmak üzere iki yerde inmiştir. Zamana ve zemine ve muhatabın algısına göre farklı ayetler vardır. Ayrıca yürürlükten kaldıran ve kaldırılan demek olan nâsih – mensuh, nesheden ve neshedilen ayetler de vardır. Yani bir önceki ayet bir sonraki tarafından hükümsüz hale getirilebiliyor ve bu hususta ayet-i kerime şudur:

"Biz herhangi bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturur (ya da ertelersek), yerine daha hayırlısını veya mislini getiririz. Allah'ın gücünün her şeye hakkıyla yettiğini bilmez misin?" *(Bakara 106)*

Üstelik İslam ve Kur'an kendisinden önceki bütün ilahi dinleri ve kitapların nâsihi – nesh edeni, hükümsüz yapanıdır. Yani şunu rahatlıkla söyleyelim: İslam, kendisinden önce gelen bütün ilahi ve semavi dinlerin içindeki beşeri katkıları ve hurafeleri temizleyen, onların aslına uygun olarak kalan hükümlerini ipka eden, zamana ve zemine göre insanlığın iki cihanda huzurunu amaçlayan yasa ve kurallarla donanmış, Allah (cc) tarafından vahyedilen bir dindir. İslam'ın ilahi vahyile tebliğ edilen son ve tek din olduğu hususunda birçok ayet yer alır:

"Allah nezdinde hak din İslâm'dır. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonradır ki, aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler bilmelidirler ki Allah'ın hesabı çok çabuktur." *(Âl-i İmran 19)* "Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." *(Al-i İmran 85)* "…Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı beğendim. Kim, gönülden günaha yönelmiş olmamak üzere açlık halinde dara düşerse (haram etlerden yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir." *(Maide 3)*

Bu ayetlerle Cenab-ı Hak (cc) Müslümanlara hitap ederken bu durumun sonucunu Hristiyan ve Yahudilere de hitap ederek şöyle açıklar:

"Ey ehlikitap! Biz, birtakım yüzleri silip dümdüz ederek arkalarına çevirmeden yahut onları, cumartesi adamları gibi lânetlemeden önce (davranarak), size gelenleri doğrulamak üzere indirdiğimize (Kitab'a) iman edin; Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir." *(Nisa 47)*

"Ey ehlikitap! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada size elçimiz geldi. Gerçekleri size açıklıyor ki (kıyamette): «Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi» demiyesiniz. İşte size müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah her şeye hakkıyle kadirdir." *(Maide 19)*

Kitabı indiren Rabbimizin müteşabih buyurduğu ayetleri vardır. Bu karışık ve benzeşen ayetler demektir. İşte iyi niyetle yaklaşmazsanız bu

müteşabih ayetlerden çok delil toplarsınız. Oysa Allah (cc), o ayetlerin peşine düşenler için "kalbi hasta ve kötü niyetli kişilerdir" buyuruyor.

"Sana kitabı indiren O'dur. Ondaki bir kısım ayetler Kitab'ın temelini oluşturan kesin anlamlı ayetlerdir. Diğerleri ise müteşabih (birden fazla anlama gelebilen) ayetlerdir. Kalplerinde bir eğrilik bulunanlar, bozgunculuk yapmak ve kendilerine göre yorumlamak amacıyla müteşabih olan ayetlerin üzerine düşerler. Onların yorumunu (tam ve doğru olarak) Allah'tan başka kimse bilemez. İlimde derinleşmiş olanlar ise "Bunlara iman ettik. Hepsi Rabbimizin katındandır" derler. Şu var ki, akıl sahiplerinin dışındakiler bunlardan ibret almazlar." *(Al-i İmran 7)*

Gençler önce ellerine meali alıyorlar, okumuş, çağdaş, dine susamış, İslam'ı özlemiş ve iyi bir Müslüman olmayı düşünen bu gençler Kur'an'ın mealini okumaya başlıyorlar. Fatiha suresini okuyorlar ne güzel dualar ne güzel ricalar ne güzel ilticalar. Bakara suresine geçildiğinde birçok surede tekrarlanan peygamber kıssalarıyla Yahudilerin ve Hristiyanların İslam'a yaklaşımlarıyla karşılaşıyorlar.

Aynı kıssaların tekrar tekrar farklı surelerde ele alınması ve Peygamberimizin adı 4 defa geçen Kur'an'da 120 defa Musa peygamberin, 40 defa İsa peygamberin adının geçmesi onları biraz şaşırtıyor. Burada: Eğer bu ilahi vahi olmasaydı Hz. Muhammed kendi adını daha çok koyabilirdi, diye düşünmek gerekmez mi?

Medine döneminde inen surelere geçildikçe burada ahkâm ayetleri gelmeye başlıyor. Kadının şahitlikte ve mirasta erkeğin yarısı olarak kaydedildiği onların şaşkınlığını kat kat artırıyor. Buna benzer daha nice ayetler mealci kardeşlerimizin kafasını karıştırıyor ve bazıları "Eğer Kur'an buysa ben yokum." diyerek çekip gidiyor. "İslamiyet bilimle çatışıyor, sosyoloji ile çatışıyor, böyle bir şey olamaz, insan haklarıyla çatışıyor, kadın haklarıyla çatışıyor, böyle bir dine inanamam." diyor aklı sıra. Çekip gitmiyor aslında ateist oluyor ve İslamiyet'i Kur'an ayetlerini kendince analiz etmeye başlıyor. Böylece acil davranan gençler ne yapacaklarını şaşırıyorlar.

Zaten Kur'an'a çekildikleri anda ilk öğrendikleri "Sünnet diye bir şeyin kesinlikle olamayacağı, ikinci bir kaynağa inanmanın şirk olduğu bu bağlamda hiçbir mezhebin olamayacağı" telkinleri ile karşılaşıyorlar.

Bu genç Müslümanlar artık Kur'an'dan başka bir şeye inanmamaya başlıyorlar, Kur'an'ı beyan eden, hadisleriyle açıklayan Peygamberimizin (sav) sünnetini kabul etmiyorlar. Onunla kalsalar iyi, sünneti kabul edenleri maazallah kâfirlik, müşriklikle suçluyorlar. Allah'ım ne günlere kaldık, şimdiye kadarki bölünme ve fırkalaşmalarda böyle bir şey sanırım görülmemiştir.

Kur'an bize yeter, cümlesinin cazibesine kapılan Müslüman kardeşlerimiz temel bir bilgileri olmayınca şaşırmakta haklılar. Çünkü Kur'an'ı anlamak için tefsir usulü, hadisi anlamak için hadis usulü, fıkhı anlamak için fıkıh usulü, bütün bunları anlamak için kurallarıyla beraber fasih bir Arapça bilmek gerekiyor. Bunu söyleyince de ırkçılıkları tutar ve "Emevi dini, Arap Kültürü" gibi saldırılara başlarlar. Sadece Araplar için değil ki Allah'ın hak dini hangi dilde inseydi o dili iyi bilmemiz gerekecekti. Çünkü Allah'ın kullandığı kelimeleri yöre halklarının nasıl kullandığı ve ne anladıkları da çok önemlidir.

İslamiyet'i ve onun ana kaynakları olan Kur'an ve sünneti iyi anlamak için eski atalarımız medreselerde 20 yıl, 15 yıl diz çöküp rahle başında ilim öğrenirlermiş. Zamanımızda her şeyin hızlandığı gibi bu da en az beş yıla düşmüştür.

"Meal okumak yeterlidir" gibi yetersiz bir cümleye inanarak meale yönelen Müslüman kardeşlerimiz şunlara karşı uyarılmazlar. Ayetlerin Mekke'de mi Medine'de mi nazil olduklarına, nâsih mi mensuh mu (yürürlükten kalkan ve kaldıran), umum mu husus mu (özel ya da genel bir durum mu), mufassal mı mücmel mi (detaylı mı kısa mı) hususlarına bakmadan okuduklarında çok şaşıracakları şey çıkacaktır.

Mesela: Cennet anlatılırken müminlere dört ayette hurilerle evlendirilecekleri vaat edilir, işte bunlardan birisi: "İşte böyle. Bunun yanı sıra biz onları, iri gözlü hûrilerle evlendiririz." *(Dühan 54)*

Hırsızın elinin kesilmesi gerektiği konusunda şöyle buyrulmaktadır:

"Hırsızlık eden erkek ve hırsızlık eden kadının yaptıklarına karşılık bir ceza, Allah'tan bir ibret olarak ellerini kesin. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir." *(Maide 38)*

Yol kesicinin el ve ayaklarının çaprazlama kesilerek öldürülmesi gerektiği konusundaki ayet-i kerime: "Allah ve Resûlüne karşı sava-

şanların ve yeryüzünde (hak) düzeni bozmaya çalışanların cezası ancak ya (acımadan) öldürülmeleri ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi yahut da bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu onların dünyadaki rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük azap vardır." *(Maide)*

Adam öldüren bir kişinin ölen kişinin velisi tarafından onaylanırsa mutlaka kısas uygulanması ve öldürülmesi gerektiğini anlatan ayetlerden birisi şudur: "Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın kısas edilir. Ancak öldüren kimse, kardeşi (öldürülenin vârisi, velisi) tarafından affedilirse, aklın ve dinin gereklerine uygun yol izlemek ve güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra tecavüzde bulunana elem dolu bir azap vardır." Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz." *(Bakara 178, 179)*

Yukarıdaki anlamakta zorlandığınız ayetlerin hepsi bu şekilde anlaşılır ancak sadece meal ile anlamanın imkânı yoktur.

Kadının mirasta erkek kardeşinin yarısını alacağı hakkında ayet-i kerime: "Allah, size, çocuklarınız (ın alacağı miras) hakkında, erkeğe iki kadının payı kadarını emreder." *(Nisa 11)*

Kadının şahitlikte yarı erkek oluşu konusundaki ayet-i kerimelerden:

"…Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun)… *(Bakara 282)*

Cennette şaraptan nehirler vardır, mealinde ayetler vardır: "Rabbine itaatsizlikten sakınanlara vaad edilen cennetin temsili şudur: İçinde doğal nitelikleri bozulmamış su ırmakları, tadı bozulmamış süt ırmakları, içenlere lezzet veren şarap ırmakları, süzülmüş bal ırmakları bulunan bir bahçedir. Onlar için ayrıca orada her meyveden mevcuttur, üstelik rablerinden bir de bağışlama lütfu. Şimdi bunlar, ateşte devamlı kalan, bağırsaklarını parçalayan kaynar su içirilen kimseler gibi olur mu hiç?" *(Muhammed 15)*

Ve daha buna benzer birçok anlaşılması zor ayetlerle karşılaşan Müslüman kardeşlerimiz elbette şaşırırlar. Allah doğru yoldan şaşıracak kadar

şaşırtmasın. Bütün bu ayetlerin ve benzerlerinin mutlaka bir izahı vardır. Bir Müslüman bir açıklama getirilmese bile kayıtsız ve şartsız iman etmek zorundadır. Aksi halde şartlı bir iman asla makbul olmayacaktır.

Mesela Kur'an'da geçtiği bilinen "Kocanın karısını dövmesini" ele alalım: "Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdırlar. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da "gayb"ı korurlar. Başkaldırdıklarını gördüğünüz kadınlara öğüt verin, onları yataklarında yalnız bırakın. O da fayda etmezse onları dövün. Eğer itaat ederlerse, artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphesiz Allah, çok yücedir, çok büyüktür." *(Nisa 34)*

Darb köklü kelimeler Kur'an'da 58 yerde geçer: bunların 25'i örnek vermek, darb-ı mesel, 14'ü ikamet yerinden ayrılmak, 5'i değnekle suya - taşa vurmak, 5'i savaşta düşmanın boynunu vurmak, 1'i ayağı yere vurmak,1'i eşarbı yakayı kapatacak şekilde kullanmak, 1'i Sad 44. Ayette geçen hanımı dövme şekli.

Yukarıdaki Nisa suresi 34. Ayetteki "Onları dövün" cümlesindeki darb neden Kur'an'da 14 defa geçtiği halde ikameti değiştirmek, değil de bir defa Sad 44'te geçen "dövmek" manasına alınıyor?

Buna göre Nisa 34'teki darb, dövmek değil de "onları yataklarında yalnız bırakın. O da fayda etmezse onları evden uzaklaştırın" şeklinde anlamlandırmak daha uygundur. Uzaklaştırmak odaları ayırmaktan sonra geliyor, bu da evi ayırmak veya baba evine bir süreliğine göndermek tarzında olabilir. Karı kocanın böylece birbirini anlamaya çalışması ve büyüklerin araya girmesi sağlanarak boşanmaya meydan verilmemiş olur.

Koca karısını dövmeye yemin ederse Allah'ımızın (cc) bu yöndeki emri:

"Eline bir demet sap al da onunla vur, yeminini böyle yerine getir. Gerçekten biz Eyyub'u sabırlı (bir kul) bulmuştuk. O, ne iyi kuldu! Daima Allah'a yönelirdi. *(Sad 44)*

Bu ayete iyi bakın Allah (cc) hanımları dövmeyi nasıl tarif ediyor? Eyüp peygamber karısını seksen sopa vurarak döveceği konusunda

yemin ediyor. Fakat bir öfkeyle söylediği bu sözden pişman olup çaresini düşünürken Cenab-ı Hak ona nasıl dövmesi gerektiğini anlatıyor. "Seksen tane mesela kuru çavdar sapını demet yap ve hanımına onu vur, yeminin sorumluluğundan kurtul." buyuruyor. İşte Rabbimizin bize emanet ettiği o nazenin bedeni dövme şekli. Bu dövme değil sevmektir tam manasıyla. Kuru ot demetini vurmak bir değil yüz defa da tekrarlansa asla incitmez. Yani Cenab-ı Hak bize asla kadınları vurmayı emretmediği gibi böyle bir şeye yemin etsek bile bunu uygun bir yöntemle sıfırlıyor.

Peygamberimizin sünneti Kur'an'ı açıklayan bir tefsirdir.

Allah Resulünü her şeyimizden daha çok sevmek zorundayız. Aşağıdaki ayette görüldüğü gibi hiçbir şey Allah'ın elçisinden bize daha sevimli olmamalıdır:

"De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, peygamberinden ve O'nun yolunda cihattan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah, fasık topluluğu doğru yola erdirmez." *(Tevbe 24)*

Çünkü o Allah'ın vahyi olan Kur'an-ı Kerim'i bize Cebrail Aleyhisselam'ın kendisine verdiği şekilde aktarmış kendisi de neredeyse her ayet-i kerimeye bir açıklama getirmiştir. Peygamber efendimiz Kur'an'a bir fazlalık ekleme gibi bir korkuyla önceleri sözlerinin yazılmasını yasaklamıştır. Hatta Kur'an-ı Kerimde bu hususta büyük bir uyarı bile vardır:

"Görebildiklerinize ve göremediklerinize yemin ederim ki, o (Kur'an), hiç şüphesiz çok şerefli bir elçinin (Allah'tan alıp tebliğ ettiği) sözüdür. O, bir şairin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz! Bir kâhinin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz! O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmedir. Eğer (Peygamber) bize isnat ederek bazı sözler uydurmuş olsaydı, mutlaka onu kudretimizle yakalardık. Sonra da onun şah damarını mutlaka keserdik. Hiçbiriniz de bu cezayı engelleyip ondan savamazdı. Şüphesiz Kur'an, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir öğüttür. Şüphesiz biz, içinizden yalanlayanların olduğunu elbette biliyoruz. Şüphesiz Kur'an, kâfirler için mutlaka bir pişmanlık sebebidir.

Kur'an, gerçek kesin bilgidir. O hâlde sen, yüce Rabbinin adıyla tespih et." *(Hâkka 38 – 52)*

Kur'an-ı Kerim'de mufassal ve mücmel ayetler vardır. Mesela peygamber kıssaları mufassaldır çok ayrıntılıdır. Musa peygamberin kıssası 5 - 6 surede geçmektedir. Kur'an-ı Kerim'in muhkem ve ahkâm ayetleri mücmel ayetlerdir ve izaha muhtaçtır. Bu hususta birçok ayet-i kerimede Peygamberimize Mübin / Mübeyyin sıfatı yani açıklayıcı sıfatı verilmektedir çünkü o ayetleri bizim anlayacağımız bir biçimde açıklamıştır.

"Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin" de. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Peygambere düşen ancak açıklayıcı bir tebliğdir." *(Nur 54)*

Allah sevgisi Resulullah sevgisine bağlıdır

Aşağıdaki ayet-i kerimelerde çok net görülüyor ki: Allah'ı sevme iddiasında olanların mutlaka onun resulüne itaat etmesi, onu sevmesi gerekir.

"De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." *(Al-i İmran 31)*

Bu durumda onun sahih sünnetini inkâr etmek bizler için sevmeyi terk etmekten de öte bir ihanet değil de nedir? Bütün çeşitleri ile onun sahih sünneti olarak tespit edilen yaklaşık Kur'an ayetlerine yakın bir sayıda olan sahih hadislerini ikinci ana kaynağımız olarak kabul etmek zorundayız. Çünkü Necm suresinin 3. ayeti "o kafadan konuşmaz" yüce nazmı gereğince onun sahih hadisleri, ayetleri yorumlayan, Kur'an-ı Kerim'i bize açıklayan ve günlük ibadetlerimizi bir disipline koyan sünnetleri bizim için baş tacıdır. Mesela peygamberimiz (sav) ömrü boyunca beş vakit namazı bizzat kıldırarak imam olmuştur. Bunu bize, yalanda birleşmeleri imkânsız kalabalık bir topluluk bildirmiştir.

Resulüne itaat eden Allah'a itaat etmiş sayılır!

Bu manada Kur'an-ı Kerim'de beş ayrı ayet vardır. *(4/13, 4/69, 4/80, Nur 52, Ahzab 71)* Bunlardan birisi şudur:

"Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik." *(Nisa 80)*

Biz bundan daha kuvvetli delil mi arıyoruz? Cenab-ı Hak açıkça elçisine ve elçilerine itaati kendisine itaate eşdeğer kılıyor. Yaratıcımız son peygamberine itaati kendisine itaat etmekle aynı sayıyor ve o son peygamberi "(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. (Enbiya 107)" ayetiyle tüm yaratılmışlara rahmet olarak tarif ediyor, bundan daha başka ne arıyoruz?

Resulüne ve peygambere itaat demek onun dünyadayken ümmetinin başındayken her dediğine itaat etmek, her işaret ettiğine koşmak ve her arzusunu yerine getirmek değil de nedir? Şimdi Allah'ın kendisine itaatle aynı saydığı bir resule itaat etmeyip sünnetini inkâr etmek, onu delil saymamak, kanıt saymamak saygısızlıktan da öte itaatsizlik değil de nedir? Masum oldukları hakkında hiçbir itirazın olmadığı peygamberlerin söylediklerini kabul etmemek hangi mantıkla anlatılır? Ahir zaman peygamberi âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed Mustafa'nın da (sav) hüküm koyucu ve koyduğu hükümlerin kesin itaat gerektirdiğini anlatan iki ayet-i kerime:

"Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar." *(Nisa 65)*

Buradan anlamamız gereken: Hz. Muhammed, ümmeti arasındaki her türlü tartışma için çözüm mercii olduğu ve onun vereceği karara kesinlikle itiraz edilmeyip tam bir teslimiyetle bağlı kalınacağı manasıdır.

"Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." *(Ahzab 36)*

Bu ayet-i kerimede de Allah ve resulünün bir konuda hüküm verdiğinde Müslüman kadın ve erkeklerin onu uygulamaktan başka bir seçeneği yoktur, manasındadır. Bu iki hüküm koyucunun bir konuda koydukları bir hüküm varsa Müslümanların yeni bir karar ihdas etme gibi bir seçeneği olamaz, denmektedir. Burada hüküm koyan, kelime kökü itibariyle de esas Kadı, Hâkim, Allah ve onun elçisi Hz. Muham-

med'dir (sav) Ayetin sonunda Peygamberin de bir konuda hüküm verdiğinde kesin itaat edilmesi gerektiği vurgulanır. Peygamberin hükmü onun Kur'an'ı açıklayan sünnetidir, sünnetler ya sözlü olur ya gördüğü uygulamaya susmakla olur ya da bir şeyi yapış şekli olur. Bu ayetin sonunda da birçok ayette geçtiği gibi Allah ve resulüne karşı gelmenin açık bir sapıklık olduğu vurgulanarak Allaha itaatin resulüne itaatle aynı olduğu teyit edilir.

Hadislerin Seçilmesi

Ümmet-i Muhammed'i (sav) 1200 yıldır boş mu duruyor sanıyor bunlar? Rivayet edilen bütün hadisleri analize, kritiğe tabi tutup, şu doğrudur şu yanlıştır, şu ortadır, şu uygulanabilir gibi, müçtehitler, mezhep imamları ve İslam âlimleri harıl harıl çalışmamış mıdır? On binlerce hadisin arasından mevzu yani uydurma olanları ayırmamışlar mıdır? Bir hadisin veya sünnetin sahih yani sağlam olmasını bulmak için senetler yani Peygamberimize kadar ulaşmasını şart koşmamışlar mıdır, ulaşmayanlar için zayıf diyerek amel edilmesini engellememişler midir?

İslam âlimleri, Allah'ın ayetleri ile karıştırılır korkusuyla ilk yüzyıllarda yazılmayan hadisleri ele alırken içinden sağlam olanları seçerken çok titiz davranmamışlar mıdır? Hangi hadisin, sünnetin sağlam, hangisinin zayıf, hangisinin uydurma olduğunu bulmak için tadil ve cerh yani itiraz ve doğruyu arama yöntemlerini, usul-ü hadisi bizlere öğretmemişler midir?

Sonuç olarak peygamberimizin (sav) "Bana Cevamiu'l-kelim verildi" (Ebu Hüreyre Buhari, Müslim) sözünden altı binden fazla sahih hadisinin tespitine bir mucize olarak işaret etmiştir.

Allah'a İtaat Edin ve Resulüne de İtaat Edin!

Kur'an'ın 12 ayrı ayetinde "Allah'a ve resulüne itaat edin." emri tekrarlanır. *(3/32, 3/132, 4/59, 5/92, 8/1,20, 46, 47/33, 57/13, 64/12)* İşte bunlardan birisi:

"Öyleyse Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin ve Allah'a karşı gelmekten sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki, elçimize düşen sadece apaçık tebliğdir." *(Maide 92)*

Bu ayetler neyi ifade ediyor? Hakkında "kafadan konuşmaz, nef-

sine uyarak bir emir vermez" buyurduğu peygamberine itaati kendisine itaatle eşdeğer sayan yaratıcımız bu ayetlerde de kendisinden sonra resulüne de mutlaka itaat edilmesi gerektiğini emrediyor. Yukarıda da verdiğimiz ayet-i kerimede de geçtiği gibi onun emrine itaatsizliği başa gelecek büyük cezalara belalara sebep olabileceğini ifade ediyor. Peki, Allah Resulüne itaat ne demektir? Onun her dediğine boyun eğmek: semi'nâ ve eta'nâ demek değil midir? Duyduk ve itaat ettik demenin anlamı nedir? Bu hususta Cenab-ı Hak, Musa Aleyhisselam'a eziyet eden Yahudiler gibi olmayın! Diyerek, peygambere itaati bakın nasıl ifade ediyor:

"Ey iman edenler! Siz de Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nihayet Allah onu, dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah yanında şerefli idi.

Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğru söz söyleyin ki, Allah sizin işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın.

Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse, muhakkak büyük bir başarıya ulaşmıştır. Şüphesiz biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan çekindiler. Onu insan yüklendi. Çünkü o çok zalimdir, çok cahildir." *(Ahzab 69 – 72)*

Bu ayetlerde kesin olarak anlatılıyor ki Allah resulünün dini konulardaki her emri ve arzusu bir sünnettir, her sözü bir senettir. Cenab-ı Hakk'ın "o kafadan konuşmaz" ayetine uygun olarak İslamiyet, Kur'an ve din hakkında söylediği, irat ettiği hadislerde Allah'ın vahiy ve ilhamının eseri olduğu kesindir.

"Kur'an Bize Yeter" cümlesi

Kur'an bize yeter ve meal ile her şey anlaşılır sloganlarıyla önce dünyadaki Müslüman gençler Kur'an'a çekiliyor. Onlara "Aklınızı kullanın, sorgulayın" diye önayak oluyorlar. Oysa Allah'ın (cc) hiçbir emri, yasağı ve işi sorgulanamaz, sorgulanacak olan insanlardır:

"Allah, yaptığından sorumlu tutulamaz; onlar ise sorguya çekileceklerdir." (Enbiya 23)

"Kur'an bize yeter" diyerek sünneti, Peygamberimizin uygulamalarını, mezhepleri ve şu ana kadar 15 asırdır yapılan çalışmaları reddeden

bu görüşün ağına takılan gençler Kur'an okudukça kafaları karışıyor. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de belleklerindeki görgülere, bilgilere, teamüllere aykırı gelen ayetleri gördükçe inansam mı inanmasam mı? Diye bir ikileme düşebiliyorlar. Zira Kur'an-ı Kerim müteşabih ve muhkem olarak iki tür ayetten oluşmaktadır, müteşabih olanları kimsenin anlaması mümkün değildir, onların, en derin âlimler bile "Allah ne dediyse biz inanırız" diyerek peşine düşmezler.

Muhkem ve Müteşabih nedir?

"O, sana Kitabı indirendir. Onun (Kur'an'ın) bazı ayetleri muhkemdir, onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihtir. Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih âyetlerinin ardına düşerler. Oysa onun gerçek manasını ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar, "Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandır" derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar." *(Al-i İmran 7)*

"Müteşabih âyetler, manasını ve hakikatini sadece Allah'ın bildiği ayetlerdir. Bunların insan zihni tarafından tümüyle kavranmasına imkân yoktur. Allah'ın sıfatları, kıyametin ahvali, cennet, cehennem gibi hususlarla ilgili ayetler ile sürelerin başında yer alan "hurûf-u mukatta'a" bunlardandır. İnsan ne kadar çabalarsa çabalasın, bu ayetleri bütün yönleriyle anlaması mümkün değildir. Müteşabih âyetler dışındaki âyetler de muhkem âyetlerdir." *(DİB meali)*

Şimdi hiçbir tevile, yoruma, tefsire gerek duymadan bu ayeti analiz edelim.

1 – Kur'an'ın ana hükümlerini anlatan ayetler muhkemdir, şek şüphe ve tartışma götürmez.

2 – Muhkem olmayanlar da müteşabihtir, benzeşmelidir, eşlidir, aynı kelime olsa da ayrı anlamlıdır, anlaşılması zordur, akıl mantık yürütmekle olmaz.

3 - Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih ayetlerinin ardına düşerler.

4 - Oysa onun gerçek manasını ancak Allah bilir.

5 – İlimde derinleşmiş olanlar, "Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandır" derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar."

İşte meale ve Kur'an'a getirilen Müslüman gençler ya da yeni Müslüman olacak mühtediler müteşabih ayetlere gelince bocalamaya başlıyorlar. Cennet, cehennem ve oradaki ceza ve ödüller akıllarına sığmıyor. Neticede akıllarına göre yorumlamaya girişiyorlar ya da "olmaz böyle şey" diyerek yoldan çıkıyorlar. Tarihte bu tür yoldan çıkmalar çok görülmüştür. Hatta derin bilgiye sahip Müslümanlardan bile çıkanlar olmaktadır. Oysa yapmamız gereken bu durumda: "Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." *(3/7)* demektir.

"Kur'an bize yeter." diyerek Kur'an'a çekilen gençler ve Müslümanlar ikiye ayrılıyor: Birincisi belki iyi niyetle "Kur'an bize yeter" diyerek başka her şeyi reddediyorlar ama bu cümle altında beş vakit namazın kılınışı, haccın erkânı, İslam'ın imanın şartları bile sorgulanan bir durumu göz önüne alıyorlar. Bu birinci kısımdaki yeni aydınlanmış taze Müslümanlar sünneti, hadisleri, mezhepleri inkâr ettikleri gibi onlara inananları da şirkle, küfürle, nifakla suçlayacak kadar aydınlardır (!)

Kur'an'a çekilen yeni yetme genç Müslümanlardan ikinci grup ise Kur'an'ı okuyunca anlayamadıkları ayetleri çelişki ve yanlış zannederek imanlarını kaybediyorlar ve ateizme, deizme yönelerek tamamen doğru imanı reddedecek raddeye geliyorlar. Peki, bu, başkasını müşrik yapmaya, kâfir yapmaya ve kendisinden başka bütün yorumları, tefsirleri, anlayışları reddetmeye onları sevk eden nedir, bunda iyi niyet aranabilir mi?

Yüzlerce meal için "Bütün mealler bu ayette yanılmıştır doğrusu şudur" demek doğru mu? Hiçbir gerçekçi gerekçesi olmadan bütün müfessirlerin sözbirliği ile anlattıkları ayetlerdeki olayları, hadislerdeki yorumları reddetmenin, çarpıtmanın ve "Onlar yanlış yoldadır sadece ben doğru yoldayım" demenin anlamı nedir? "Benzerler arasındaki çatışmanın şiddetinden" bahsedilir ama artık bu çatışmayı da aşmış tamamen reddetmek sadece "ben" demek noktasına gelmiştir.

21. yüzyılda özellikle Kur'an üzerine yeni mezhepler çıkmıştır. Bu mezhepler "Kur'an bizim tek delilimizdir, tek rehberimizdir, peygambere sünnete lüzum yoktur, hiçbir rivayete gerek yoktur" savından hareket ederek Müslümanları Kur'an'a çekmeyi başarmaktadırlar. Ancak İslam'ın delillerini, asr-ı saadeti, siyeri, İslam hukukunu, İslam fıkhını, Arapçayı, Arap edebiyatını bilmeyen gençler bu ayetlerin

içinde boğulmaktadırlar. Kur'an'a tek delil ve rehber kabul etmeyenleri yani Edille-i şer'iyye denen 4 delili özellikle sünneti ikinci ana kaynak olarak kabul edenleri hâşa ve kella şirkle müşriklikle itham etmekte hiçbir sakınca görmemektedirler. Kur'an'ın dışındaki delilleri yani Allah resulünün sünnetini kabul etmeyince Kur'an'a dalan ve orada görünüşte birbirine benzer hatta akıl ve havsalasının almadığı konuları görünce ne yapacağını şaşırmaktadır.

Peygamber efendimiz Kur'an'ı açıklayandır bu nedenle, ayet dışında onları izah eden sünneti meşrudur:

"O peygamberleri apaçık delillerle ve kutsal metinlerle gönderdik. İnsanlara indirdiklerimizi kendilerine açıklaman için ve (ola ki üzerinde) düşünürler diye sana da uyarıcı kitabı indirdik." *(Nahl 44)*

Kur'an'da hiçbir eksiklik yoktur ama bazı ayetleri mufassal / ayrıntılı, bazıları da mücmel / kısadır. İşte mücmel olanları Allah resulü bize sünnetiyle genişçe açıklamaktadır.

"Yeryüzünde gezen her türlü canlı ve (gökte) iki kanadıyla uçan her tür kuş, sizin gibi birer topluluktan başka bir şey değildir. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonunda hepsi Rablerinin huzuruna toplanıp getirilecekler." *(Enam 38)*

"Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin."

"Allah'ın, (fethedilen) memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar; Allah'a, peygambere, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) hâline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir). Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir." *(Haşr 7)*

"O, nefis arzusu ile konuşmaz."

"Battığı zaman yıldıza andolsun ki, arkadaşınız (Muhammed haktan) sapmadı ve azmadı, o nefis arzusu ile konuşmaz. Size okuduğu) Kur'an ancak kendisine bildirilen bir vahiydir. *(Necm 1-4)*

"Artık onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya elem dolu bir azaba uğramaktan sakınsınlar."

"(Ey inananlar!) Peygamberin (sizi) çağırmasını aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın. İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp gidenleri Allah gerçekten bilir. Artık onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya elem dolu bir azaba uğramaktan sakınsınlar." *(Nur 63)*

"İşte sana da, emrimizle, bir ruh (kalpleri dirilten bir kitap) vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi, kendisiyle doğru yola eriştireceğimiz bir nur yaptık. Şüphesiz ki sen doğru bir yola iletiyorsun; göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna. İyi bilin ki, bütün işler sonunda Allah'a döner." *(Şura 52)*

Mikdam bin Madikerb hadisi:

"Bana Kur'an'la beraber onun kadar daha ilim verildi. Yakında karnı tok sırtı pek bazıları çıkıp: "Kur'an size / bize yeter, ondaki helali helal, haramı haram bilin kâfidir" der." *(Ebu Davut ve Elbani)*

Cabir bin Abdullah'ın uzun hadisinde ise şöyle geçer: Rasülüllah aramızdayken ayetler iner, o da yorumlar amel ederdi. Biz de onun ameli gibi amel ederdik. "İbadetlerinizi bana uyarak yapın, namazları bana bakarak, beni nasıl görürseniz öyle kılın." Buyurdu. Rivayet: Müslim ve Buhari.

21. yüzyıl dini – siyasi akımları arasında aynı fikri ve düşünceyi temsil eden "Kur'an bize yeter" ve mealcilik akımı başı çekmektedir. Zamanımızda tartışmaların şiddeti o kadar artmıştır ki kendisinin görüşü ve iddiası kesin olarak doğru aksini düşünmek ve iddia etmek ise kesin olarak yanlış gibi bir duruma düşülmüştür.

Yakın zamana kadar söndüğünü sandığımız vehhabilik ve onun sürdürücüsü selefi akımın elinde her zaman bir silah olan şirk bugünlerde "Kur'an bize yeter" sloganı altında tekrar canlanmıştır. Bundan dolayı da zamanımıza, görüşlerine veya bazı şeylere uyum sağlamadığına inandıkları ayetleri kafalarına göre yorumluyorlar, ilhada düşüyorlar. Oysa her ayet hakkında yüce Peygamberimiz açıklayıcı hadisler irat etmiştir çünkü o hem müjdeleyici hem uyarıcı hem açıklayıcı sıfatıyla âlemlere rahmet olarak gönderilen peygamberdir.

Resulün (sav) devre dışı olduğu bir İslâm hukuku olamaz!

Aşağıdaki iki ayeti iyice inceleyelim. Allah (cc) kendisiyle beraber resulünün de helal-haram koyabileceğini açıkça beyan ediyor. Kur'an'da geçen "Çirkinlerin haram, temizlerin helal olduğu" mücmel kısa ayetlerini resulüllah (sav) tefsir ve yorumlarıyla açarak nice şeylerin helalliğini ve haramlığını beyan etmiştir. Ayrıca bu iki ayette ve daha benzer birçok ayet-i kerimede tek kurtuluş yolu olan İslam'a girmiş olmanın alametinin Allah (cc) ve resulüne uymak olduğunu beyan ederler.

"Onlar, ellerindeki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmî peygambere uyarlar. Peygamber onlara iyiliği emreder ve onları kötülükten meneder; yine onlara temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını kaldırır, üzerlerindeki zincirleri çözer. O peygambere inanan, onu koruyup destekleyen, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nura uyanlar, işte bunlardır kurtuluşa erenler." *(Araf 157)*

"Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslâm'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar mücadele edin." *(Tevbe 29)*

Ya rabbi bize doğruyu göster ve ona uymayı nasip et!

Yarabbi bize yanlışı göster ve ondan uzaklaşmayı nasip et!

Sünneti İnkârın Ertesi Günü

Sünnet İslam'ın ikinci ana kaynağıdır. Tarih boyunca Kur'an'a doğrudan dokunamayan kötü niyetli kişiler sünnete yani peygamberimizin (sav) hadislerine dokunmaya çalıştılar. Bilindiği gibi peygamberimiz de sağlığında hadis yazılmasına karşı çıktı hatta bu karşı duruş Hz. Ömer tarafından da sergilendi. Bunun sebebi Kur'an'ın henüz iki kapak arasında bir kitaba dönüşmemiş olmasıydı ki bunun da amacı ayetlerle hadislerin karışmamasıydı.

Hz. Osman r.a zamanında Kur'an tamamen toplanıp kitap haline getirildikten sonra hadis ravileri de topladıkları hadisleri açıklamaya ve bunları ümmete bildirmeye başladılar. Ancak hadis uydurmak o kadar zor değildi. İsteyen ben de şunu duydum, isteyen ben de şunu gördüm

ve isteyen de Rasülüllah a.s. bana şunu tavsiye etti, gibi ifadelerle hadisler ortaya atabilirdi. Nihayet bunu yapanlar da "Cehennemdeki yerini tespit edercesine" olmuştur.

Hadis rivayetiyle beraber hadis ilmi de âlimlerin masasındaydı. Hangi hadis sağlam, hangisi değil, hangisi zayıf bir bir bunları ele aldılar büyük bir titizlikle sahih hadisleri zayıflardan ayırdılar, uydurmalar hakkında kitaplar yazdılar. Bütün bunlar yeni değil ki. Bin yıllık bir çalışmadır. Şimdi sen kalk hadis ayıklaması yeni gibi kahramanlık tasla, olur mu? İslam âlimlerinin çalışması sonucu bundan bin yıl önce sahih ve sağlam hadislerin sayısı 6000 küsur olarak verilmiştir. Diyanetin son çalışması da bu rakamı doğrulamaktadır. İslam âlimleri bu hususta çok titiz davranmışlar ve İslam Hukukuna bir halel gelmemesi için sıhhat derecesini ulaşılması kolay olmayan bir yerde tutmuşlardır.

Yüce peygamberimizin 23 yıllık peygamberlik hayatını nasıl yok sayabiliriz? Kur'an'a yaptığı tefsirleri, sorulara verdiği cevapları, İslam adına yaptığı uygulamaları ve hayatı boyunca verdiği ahlaki numuneleri ve ibadetlerin ayrıntılarını anlatan davranış ve sözlerini nasıl yok sayabiliriz? Bütün insanlığa gönderilen son peygamberin mücmel Kur'an ayetlerini açıklamak için diyeceği bir şey olmaz mı? Peygamber efendimizin Kur'an'a aykırı düşmeyen sağlam hadislerini inkâr etmek iyi niyet olabilir mi? Aşağıdaki ayetler kime sesleniyor?

"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar." *(Nisa 65)*

De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."(Ali İmran 31)

"Biz her peygamberi ancak, Allah'ın izniyle, itaat olunması için gönderdik…" *(Nisa 64)*

"… Peygamber size ne verirse onu alın, sizi neden menederse ondan geri durun…" *(Haşr 7)*

"Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik." *(Nisa 80)*

Sünneti inkârın ertesi günü, İslamiyet'in bir kanadı olmayan kuşa döneceği muhakkaktır. Ama bu tarz düşünce sahipleri azınlığın da azınlığıdır şükürler olsun. Sünnet inkârının ertesi gününü geçenlerde bir ünsüz ukala, bir televizyonda gösterdi. Genç soruyordu: "Hocam Kur'an'da namaz var mı?"

"Yok, vallahi yok, namaz Farsçadan gelmedir." diyordu, ayrıca beş vakit hiç yok, salat dua demektir ve Kur'an'da sabah akşam yapılması tavsiye ediliyor, diye ekliyordu.

Namaz kelimesi tabi ki yok, Kur'an'da yüzlerce yerde Salat diye geçer, zira Kur'an Arapçadır. Ama bu inkârcılar bunu da halletmişler: Salat'a "sosyal destek" manasından başka mana vermezler. Bu hususta mealleri bile var. Bu meallerinde Allah resulünün (sav) farz olduktan sonra her gün beş defa imam olup cemaatle eda ettiği namazdan asla söz edilmez.

İşte sünnet inkârının inşallah hiç vuku bulmayacak olan ertesi gününden bir tablo.

Kur'an'ı Kerim'de Haram / Helâl Kavramı

İslam'da Şâri' yani yasa koyucu iki mercidir, birisi Allah (cc), diğeri de onun son elçisi peygamberimizdir. Helal, bu iki, yasa koyucunun ayet ve ya hadisle serbest bıraktığı, haramsa yasakladıkları şeylerdir. Bir de bu iki ana kaynağımızdaki helal ve haramlarda asıl helallik ve haramlık sebebi bulunup da adı değişik olan şeylerde bu iki mükellef maddesine yani haram ve helal gurubuna girer. Başka bir deyişle, "iyi ve faydalı olanlar helal, çirkin ve zararlı olanlar haramdır". 2/267, 3/179, 4/2, 5/100, Enfal 37

Allah (cc), yukarıdaki ayetlerde haramları sıralamadan bu ölçüyü defalarca vermiştir. İslam'ın iki ana kaynağında defalarca vurgulanarak haram kılınan israfın ne olduğu ve nelerin israf olduğu konusunda bir sıralama yoktur.

"Ey Âdemoğulları! Her mescide güzel elbiselerinizi giyinerek gidin; yiyin için fakat israf etmeyin, çünkü Allah müsrifleri sevmez." *(Araf 31)*

Bu ayet gibi 22 ayet-i kerime de daha israf yasaklanmakta ve müsriflerin cezalandırılacağı, Allah tarafından sevilmeyenler oldukları

anlatılmaktadır. Ama hiçbirinde nelerin israf olduğu beyanı yoktur. Ümmet-i Muhammed'in a.s. âlim ve müçtehitleri kitap ve sünnette bulamadıkları isimleri bu ölçü ve kıstası uygulayarak bulabileceklerdir. Haramla helal arasında ayrıca gizli, karışık haller vardır ki çoğu insan bunların haram mı helal mi olduğunu anlamaktan mahrumdur.

Rasülüllaha a.s. da haram kılma yetkisinin verildiği bir gerçektir. Bu yetki Tevrat'ta ve İncil'de de peygamberimizin özelliği olarak anlatılan ve Araf 157 de geçen "Son peygamber temiz ve faydalıları helal kılar, habis ve zararlıları haram kılar." gerçeğini de içine alan ifadelerdir;

"Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmi Peygamber'e uyanlar (var ya), işte o Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. Ağırlıklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nur'a (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır." *(Araf 157)*

Bir nesnenin haram ya da helal olabilmesinin ölçüleri ikidir: temizlik ve pislik, faydalılık ve zararlılık. Aksi halde dünya hayatındaki tüm haramları ve helalleri mukaddes kitabımız saymaya kalksa yüzlerce ciltlik kitaplar oluşurdu. Hâlbuki kutsal kitabımız bazen mufassal olduğu gibi bazen de "Mucizü'l-beyan" olup açıklamayı kısa ve öz verir. İşte yüce kitabımızın aşağıdaki iki ayet-i kerimesi Müslümanların iz'an, vicdan ve feraset sahiplerine ayırt etme ölçülerini vermiştir:

"Ey Muhammed! De ki: "Pis ile temiz bir olmaz. Pisin çokluğu hoşuna gitse bile." Ey akıl sahipleri Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz." *(Maide 100)*

"Allah, pis olanı temizden ayırmak, pis olanların hepsini birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koymak için böyle yapar. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir." *(Enfal 37)*

"(Ey Muhammed!) Sana, kendilerine nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: "Size temiz ve hoş olan şeyler, bir de Allah'ın size verdiği yeteneklerle eğitip alıştırdığınız avcı hayvanların tuttuğu (avlar) helâl kılındı. Onların sizin için tuttuklarından yiyin. Onu (av için) salarken

üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah hesabı çabuk görendir." *(Maide 4.)*

Genel olarak İslam hukukçuları bir fiilin can, akıl, mal, ırz ve dini koruma şeklinde formüle edilen dinin temel amaçlarına açıkça zarar vermesini, onun haram kılınmasının temel sebebi ve hikmeti olarak kabul etmişlerdir. Bir şeyin helalliğinde güzellik, haramlığında çirkinlik aranır.

Allah'ın Ayetlerini Sorgulayamayız!

Son yıllarda gençlerin kafasını karıştırmak için çeşitli yöntemler ileri sürülüyor. "Sizin de aklınız var, fikriniz var, kafanızı çalıştırın, sorgulayın, her şeye boyun eğmeyin" gibi oldukça cazip sözlerle onların beyinleri yıkamaya çalışanlar var.

Bizim sözümüz, Allah'ın evrene tebliğ ettiği tek hak din olan İslamiyet hakkındaki sorgulama ile ilgilidir. Aksi halde ilimle ilgili dünya ile ilgili medeniyetle ilgili mimari ile ilgili ve daha dünyaya ait günlük yaşamla ilgili her türlü şeyler sorgulanabilir, bu sorgulama bu alanların daha da ileriye gitmesine sebep olacağı için de mutlaka lazımdır.

Gelelim dini konuların sorgulanmasına. Bunlar da başı Kur'an ayetleri çeker bu hususta Cenab-ı Hakk'ın kesin ayeti şu şekildedir:

"Allah yaptıklarından sorgulanamaz ama insanlar her yaptığından sorguya ve hesaba çekilecektir" *(Enbiya 23)*

Evet, bu ayet-i kerimeye göre, Kur'an ayetleri anlaşılmak için mutlaka okunacak araştırılacak ve kendisi ile amel edilecektir ama asla kötü niyetle sorgulanamaz. Peygamber efendimizin hadisleri sünnetleri sadece ve sadece Kur'an-ı Kerim'i açıklamak, bizim anlayacağımız mefhuma ulaştırmak içindir. Ayetlere ve ilahi iradeye aykırı hiçbir hadis kesinlikle kabul edilmemiş ve sahih derecesine ulaşamamıştır.

Son günlerde yeni çıkan bazı akımların tahrikiyle Kur'an ayetlerini hafife alan, hakaret eden, birbiriyle çeliştiğini ileri süren, bilimle zıtlaştığını iddia eden nice paylaşımlar yapılmaktadır. Bir de üstüne üstlük son derece cesurca davranan bazı insanlar: "Kur'an'da şöyle diyor bu olamaz, hadiste böyle diyor bu olamaz" gibi sorgulamayı terbiyesizlik sınırına getirip haddi aşanlar da görülmektedir.

Müslümanların, bu tür görüş belirten inanmayanlara bu ortamda hakaret etmedikleri sürece uygarca doğruyu söyleme, eğriyi düzeltme hakları vardır. Burada söz konusu Müslüman kardeşlerimizin bu tür paylaşımları yapmasıdır ki bunları da uyarmak, doğrusunu göstermek bilen Müslümanlara bir vecibedir.

Kur'an'da Salât Analizi- 1

Kur'an-ı Kerim'de en çok anılan kelimelerden birisi olan Salât, geçtiği yerlerin çoğunda namaz manasında yer almaktadır.

Salât kelimesi zekât kelimesiyle beraber 28 yerde beraber aynı ayette geçmektedir. Mısırlı büyük İslam âlimi Muhammed Fuat Abdülbaki hazretlerinin dev eseri el-Mucemü'l-Müfehres li-Elfazı'l-Kur'an adlı eserinde Slv ve Sly kökünden türeyen kelimelerin yüce kitabımızdaki dağılışı şöyledir:

SLV köklü tef'il müteaddi babından mazi Sallâ 3 yerde

Aynı babın nehy-i hazırı Velâtüsalli bir yerde

Emr-i gaip ve nehy-i gaip sığasında Lem yüsallû ve Fel'yüsallû şeklinde iki yerde

Tef'il babının müzari sığasında Yüsallûne ve Yüsallî şeklinde iki yerde

Aynı babın emr-i hazır tekil sığasıyla "salli" şeklinde iki yerde

es-Salat şeklinde 67 yerde

Senin salatın manasında "Salatüke" üç yerde

Onun salatı manasınsa "Salatehü" bir yerde

Onların salatı manasında "Salatühüm" altı yerde

Benim namazım anlamında "Salati" bir yerde

Salatlar manasında çoğulu olan "Salavat" dört yerde

Onların salatları manasında "Salavatihim" bir yerde

Namaz kılanlar manasında "el-Müsallîn" üç yerde

Namaz kılınan yer manasında "Musallâ" bir yerde

Ateş, ateşte ısınma ve et kızartma maasındaki SLY asıllı "Teslâ Yeslâ Teslâhâ" altı yerde, "Yeslevne Yeslenvnehâ" dört yerde, Emri hazır

olarak "İslevhâ" üç yerde, "Sallûhü, Seuslîhi, Nuslihi, Nuslîihi, ve Nuslihim" birer yerde geçmektedir.

Osman bin Süleyman'ın okyanus tercümesi Kamus adlı büyük lügat kitabının ilgili maddesinde Salat kelimesinin manası için şöyle yazıyor: Slv kökünden olan Salatın manası: Dua, rahmet ve istiğfar manasındadır, dua manasında olması hakikat manasıdır, mesela dua yapan ve namaz kılan kişiye "Sallâ salâten" (Namaz Kıldı) denir. Dua ve istiğfar manası mecburi bir manadır. Salatın kaynağı Allah (cc) ise rahmet, melekler ise istiğfar, müminler ise namaz manasında kullanılmaktadır. Allah tarafından peygamber hakkında emredilen "salat" onu övmek ve sena manasına gelir. Genel manada salat ile rükûu ve secdesi olan ibadet kastedilir ki buna namaz denmektedir. Zira namazın büyük bölümü duadan ibarettir.

Salat kelimesini, asıl kökü olan Slv kelimesinin manası çarpa yani insanların kol ve ayak köklerine, hayvanların ise dört ayak diplerine vurmak demektir. Bu bağlamda Mağrib sahibi: Salatın namaz manasında kullanılmasının hakiki mana olduğunu söylüyor, bunun, insan sırtının ortası ve çarpa yani hareketi sağlayan ayaklar ve kolların dipleri, dizlerin tarafları manasında olan Sala kelimesinden kaynaklandığını zira namaz kılan kişinin namaz esnasında oralarının hareket ettiğinden Salat namaz manasındadır, diyor. Salat kelimesinin dua manasında kullanılması namazın azami kısmının duayla geçmesindendir.

Rağıb'ın beyanına göre ise Salat manası şöyledir: Salat kelimesi Tasliye yani tef'il babından gelir ve binası izale içindir, bu durumda Salat ateşi durdurmak manasına gelir ki namaz kılan mümin kendi nefsini cehennemde yanmaktan korumuş oluyor. Yahudilerin ibadetgâhı olan havraya Kur'an'da bir ayet-i kerimede "salavat" denmektedir ki bu da içinde namaz kılınan mabet manasındadır zira namaz İslam'ın daha evvelki hallerinde de farklı şekillerde vardır.

Ateş yakmak, et kızartmak, ısınmak ve ateş manalarına gelen Sly kökünden gelen türevler ateşle alakalı manalara gelmektedir, mesela ayetlerde yer alan: Teslâ Yeslâ Teslâhâ, Yeslevne Yeslenvnehâ , Sallûhü, Seuslîhi, Nuslihi, Nuslîhi, ve Nuslihim, kelimeleri gibi.

Kur'an'da Salât Analizi- 2

Burada klasik en büyük Arap lügatlerinden birisinden Salât yani namaz kelimesine kaynak olan SLV ve SLY kökünün anlamlarını verdim, hiç birinde destek manası görülmüyor.

"el-Mucemü'l-Arabiyyü'l-Hadis" adlı Serdar Mutçalı eserinde müellif, SLV köküne sadece namaz ve dua, alâ harfi ceriyle kullanılırsa "şanını övmek yüceltmek" manasını, SLY köküne ise her yerde olduğu gibi "kızartmak ateş yakmak ısınmak" anlamlarını verdiğini görüyoruz.

Benim burada üzerinde duracağım konu namazın bile sulandırılacak kadar tartışmalarda seviyenin olmamasıdır. Bir meal gördüm, değerli bir arkadaşım hediye etti, baştan sona kontrol ettim Kur'an'daki 83 defa geçen Salât kelimesinin hiç birisine namaz manası vermiyor, namaz ve dua yerine "destek olmak, sosyal yardım kuruluşları oluşturmak" manası veriyor.

Aziz kardeşim! Haydi, bir konuyu kafaya koydun, salat kelimesinde destek vermek manasını ispata çalıştın. Bazı lügatlerde karşılık da buldun. Yahu Allah aşkına o kadar salat kelimesinden bir tanesine bile namaz manası verilmez mi? Destek manasını ispat için 1450 yıldır var olan gerçek olguyu ve algıyı nereye atıyorsun? 1450 yıldır günde beş vakit namaz kılanların önlerindeki ayetleri hadisleri ve yaşayan canlı şahitleri yok sayıyorsun! Bu ümmet iki halifesini namaz kıldırırken kaybetti unutma! Rasülüllah efendimizin "gözbebeğim, miracım" buyurduğu namazı Kur'an'dan bile kaldırmaya kalkışıyorsun mealinle! Zaten hadis mefhumuna asla yanaşmıyorsun!

Şimdi tarafsızca bir Arap dili uzmanı olarak Salât kelimesinin Kur'an'da geçtiği çeşitli manaları kanıtlayan ayetlerden örnekler vereceğim.

Salât = Namaz: Zekâtla beraber geçtiği 28 ayetin tamamında namaz manasına olan Salâtın zekâttan ayrı geçtiği ve namaz manası taşıyan iki örnek vereyim: "Namazlara ve orta namaza devam edin. Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun" *(Bakara 238)*

"Namazı kıldınız mı, gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yan yatarak hep Allah'ı anın. Güvene kavuştunuz mu namazı tam olarak kılın. Çünkü namaz, müminlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır." *(Nisa 103)*

Salât = Destek: işaret ettiğim meal sahibinin destek manası verdiği salat da var Kur'an-ı Kerim'de, mesela:

"O ne doğruladı, ne de destekledi." *(Kıyame 31)* Bu ayet Mekki bir ayet olup burada geçen "Velâ Sallâ" kelimesine "desteklemedi" manası vermek daha uygundur.

Salât = Övmek şanını yüceltmek, hayır dua etmek: "Allah'ı ve melekleri, Peygambere salat etmekte (onun şerefini gözetmeğe, şanını yüceltmeğe özen göstermektedir.) Ey inananlar, siz de ona salat edin, (onun şanını yüceltmeğe özen gösterin); içtenlikle selam edin (ona esenlik dileyin)" *(Ahzab 34)*

Son yıllarda en fazla mana saptırmasına bu ayet-i kerime maruz kalmıştır. Bu, halk arasında salavat ayeti denen ve her hutbede, her terviha arasında okunan bu ayetin manasına bir daha bakın!

Sözünü ettiğim meal ve benzerleri buradaki "Yüsallûne" salavat, getiriler, şanını yüceltirler, dua ve rahmet eder manalarını asla kullanmazlar ve sadece "destek olurlar" manasını yazıyorlar. Peygamberlerine destek olmak her müminin görevidir, bu mana da güzel, ancak diğerlerini karalamadan bunu da versen ne ala, ama illa da geçmişi ve bütün müfessirleri karalamadan edemiyorlar. Bu ayet hakkında atladıkları bir gerçek var. Arapça kurallarına göre "Yüsallûne" den sonra Alâ harf-i cerri gelirse bu kesinlikle hayır dua ve niyaz manasına gelmektedir.

Salât = Dua manasında geçtiği ayetlerden: "Onların, Kâbe'nin yanında duaları ıslık çalıp el çırpmaktan ibarettir. Öyle ise (ey müşrikler) inkâr etmekte olduğunuzdan dolayı tadın azabı." *(Enfal 35)*

"Bedevîlerden kimileri de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır. Harcayacaklarını, Allah katında yakınlığa ve Peygamberin dualarını almağa vesile sayarlar. Bilesiniz ki bu, (Allah katında) onlar için yakınlıktır. Allah, onları rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." *(Tevbe 99)*

15. yüz yılını yarıladığımız İslam tarihinde bugüne kadar namazı küçümseyen, onu yok addeden, ritüel diyerek hafife alan bir fırka çıkmamıştır. İslam'da oluşan fırkaların en şiddetlisi olan Şia'da bile namaz baş tacıdır. Bu fırka ve hizipler birbiriyle savaşırken bile namaz vakti girince mola veriyorlar ve namazı cemaatle eda ediyorlardı.

Namazı Kaybetmek

İslamiyet'te "Dinin direği" (Darekutni) olarak kabul edilen namaz hem vakitleri ile hem abdestiyle hem de önemiyle Kur'an-ı Kerim'de geniş yer tutar. Aşağıdaki ayet-i kerimede namaza duracağımız zaman nasıl abdest alacağımız tarif edilmektedir:

"Ey iman edenler! Namaza kalktığınızda yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi ve kollarınızı yıkayın, başınıza meshedin ve topuklara kadar da ayaklarınızı yıkayın!.." *(Maide 6)*

Namazın Müslümanlara vakitleri belirlenmiş bir farz olduğunu tarif eder Kur'an-ı Kerim: "Namazı bitirince de ayakta iken, otururken ve yatarken Allah'ı anın. Güvenlik içinde olduğunuzda namazı gerektiği gibi kılın. Şüphe yok ki namaz, müminler üzerine vakitleri belli olarak yazılmış bir ödevdir. *(Nisa 103)*

İslam medeniyetinin Allah CC tarafından kurulmuş en büyük kalesi olan namaza son yıllarda alenen saldırılar başlamıştır. Bu saldırıların hariçten olması durumunda durum değişmez her zaman yapılan doğu bilimcilerin müsteşriklerin ve İslam düşmanlarının yaptığı bir saldırıdır der geçeriz. Ancak bu saldırılar zamanımızda kıbleye dönen Müslümanlar tarafından yapılıyor. Ve namazda gevşeklik bir yana, cemetmek bir yana, resmen namazı inkâr eden bir güruh ortaya çıkmaya başlamıştır. Bunların ağzına bakılacak olursa; bütün suçlar, bütün günahlar namaz kılan Müslümanlarca işleniyor ve Müslümanların geri kalması da haşa hep namaz yüzünden olmuştur. Bunu söyleyenler tabii ki halktan birisi değil, okumuş kelli felli titri fikri olan koca koca adamlar (!) söylüyor.

Kendilerine Allah'tan hidayet dilemekten başka yapabileceğimiz bir şey yok, bir de bulduğumuz mecralarda gerçekleri enine boyuna yazmak elimizden gelir. Aşağıdaki ayet-i kerimede namaz konusunda gevşeyip, gevşedikten sonra iyice kopup, iyice koptuktan sonra da artık onu zayi eden yitiren insanlar hakkında Cenab-ı Hakk'ın sözlerine bakalım;

"Onlardan sonra, namazı zayi eden, şehvet ve dünyevî tutkularının peşine düşen bir nesil geldi. Onlar bu tutumlarından ötürü büyük bir azaba çarptırılacaklardır." *(Meryem 59)*

Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (sav) Ölümü

Veda Haccı denilen 631 yılındaki 124 bin sahabenin katıldığı hacca katıldıktan sonra peygamber efendimiz (sav) Medine'ye dönmüşlerdi. 632 yılında hastalığı ilerledi. Kendisini iyi hissettiği vakitlerde bile evinin bitişiğindeki mescide gelerek beş vakit namazı kıldırıyordu.

Bilal-i Habeşi (r.a.) haberinden sonra mescide gelemeyeceği anlaşılıp Hz. Ebubekir namazı kıldırmaya başlayınca peygamberimiz biraz kendisini iyi hissedip mescide girdi. Bunu hisseden Hz. Ebubekir geri çekilmek istedi ama "devam et" anlamında işaret etti ve yanında o da son namazını kıldı.

Peygamber efendimizi, ölümünden saatler önce, Hz. Ebubekir ziyaret etmiş ve kendisini iyi hissederek evine dönmüştü. Günlerden Rebiyülevvel ayının 12. Günüydü. Bugün hepimize onun doğum günü olan Rebiyülevvel ayının 12. gününü hatırlatıyor yani ölümü de doğumu da aynı saat ve gündeydi.

Peygamber efendimiz, Hz. Ayşe'nin odasında ve onun kolları arasında vefat ettiğinde Müslümanlar büyük bir üzüntüye kapıldılar. Herkes şaşkındı, onun ölümüne bir türlü inanamıyorlardı. Ancak münafıklar çok sevinmişti. Bunu gören Hazreti Ömer kılıcını alarak mescide doğru geliyordu. Toplananlara: "Peygamberimiz Muhammed (sav) ölmedi, ona öldü diyenin kafasını uçururum." diyordu. Sahabeler, Peygamberimizin arkadaşları mescitte toplanmışlardı. Durumu haber alan Hz. Ebubekir oraya geldiğinde Hz. Ömer konuşup duruyordu.

- Sus ey Ömer, diye ona bağırdı.

Ve doğruca Peygamberimizin odasına Hz. Ayşe yani kızının evine girdi. Peygamberimizin yüzündeki örtüyü çekerek önce sağ yanağından sonra sol yanağından öptü ve ona üzerine örterek "Ölümün de sağlığın gibi çok güzel ya Resulallah." dedi. Sonra dışarı çıktı.

Hz. Ebubekir dışarıda toplanan Müslümanlara:

- Ey Müslümanlar Hz. Muhammed'e tapanlar bilsin ki o öldü, ama Allah'a ibadet edenler bilsin ki o diridir, Hay ve Kayyumdur, ölmemiştir, dedi.

Sonra iki ayet-i kerime okudu. O iki ayet-i kerime şunlardı: "Yâ Muhammed! Sen de öleceksin, onlar da ölecek." *(Zümer 30)*

"Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisingeriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisingeriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır." *(Al-i İmran 144)*

Bu iki ayet-i kerimeyi okuyunca herkes sakinleşti. Sanki o iki ayet-i kerimeyi hiç duymamışlardı. Hz. Ömer de sakinleşti. Hz. Ebubekir'in elinden tuttu, boynuna sarıldı.

Hz. Ebubekir Peygamberimizin na'şının ancak aile fertleri yani ehlibeyti tarafından yıkanabileceğini söyledi. Hz. Ali, Hz. Abbas'ın çocukları Kusem ile Fazlı ve Usame yıkama ve kefenleme işini yürüttüler. Hz. Ali başkanlığındaki heyet Hz. Peygamberimizi olduğu yerde yıkadılar kefenlediler ve cenaze namazına hazır hale getirdiler. Peygamberimizin odasına önce erkekler sonra çocuklar sonra kadınlar olmak üzere bütün insanlar gruplar halinde girerek tek başlarına cenaze namazını kıldılar.

Peygamberimizin vefatını duyan ve oraya koşan bütün Müslümanların namazını kıldıkları anlaşıldıktan sonra çarşamba günü defnedilmesine geçildi. Peygamber efendimizin buyurduğu "Peygamberler öldükleri yere defnedilir." hadis-i şerifine uygun olarak yatağı çekilerek olduğu yere kazılan mezara yine ehlibeyt tarafından defnedildi.

O, âlemlere rahmet olarak gönderildiği Hz. Allah (cc) tarafından ifade edilen (Enbiya 107) son peygamberin (sav) mezarının olduğu bölüme Ravza-i Mutahhara (Temiz Bahçe) denmektedir. Ravza-i Mutahhara bugün Mescid-i Nebevinin bir ucunda bulunmakta ve her gün on binlerce Müslüman tarafından saygıyla ziyaret edilmektedir.

Allah Resulü de Hüküm Koyar

"Peygamber kendiliğinden konuşmaz." (53/3) "Eğer o bize atfen bazı sözler uydurmuş olsaydı, elbette onu kıskıvrak yakalardık. Sonra onun can damarını koparırdık. Hiçbiriniz buna mâni de olamazdınız." *(69/44-47)*

Yukarıdaki ayet-i kerimeler her şeyin, yaratıcının kontrolü altında olduğunun kanıtıdır. Aşağıdaki ayet-i kerimede de belirtildiği gibi Allah'ın elçisi Hz. Muhammed bir yasa üzere gönderilmiştir.

"Sonra da seni din konusunda bir yasa sahibi kıldık. Sen ona uy; bilmeyenlerin isteklerine uyma." *(Casiye 18)*

Bu şeriatta yani İslam dininde insanlar arasında hüküm verirken Allah'ın arzusuna aykırı veya ayetlerine zıt bir hüküm vermesi kesinlikle düşünülemez. Onun hükmü Allah resulünün insanlar arasındaki uzlaşmazlıklarda veya sorulan sorulara karşı verdiği hüküm yine ayetlerle Allah'ın kendisine ilham ettiği gerçeklerdir.

Bir de Cenab-ı Hakk'ın Kur'an-ı Kerim'de bazı şeylerin ilkelerini vererek detaylara girmemiştir. Mesela "O, çirkin şeyleri haram, güzel şeyleri helal kılar." (Araf 157) derken burada nelerin helal, nelerin haram kılınacağı Rasulullah'a bırakılmış durumdadır. Alttaki ayette geçen "Açık gizli çirkin işler" bölümündeki ilkeler kapsamında Allah Resulü o haramları, Rabbin kendisine verdiği ilhamla tayin edecektir.

"De ki: "Rabbim ancak, açık ve gizli çirkin işleri, günahı, haksız saldırıyı, hakkında hiçbir delil indirmediği herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." *(Araf 33)*

Aşağıdaki ayetlerde de hiçbir yoruma, tevile meydan vermeyecek şekilde konu oldukça açıktır. Allah'ın elçisi Hz. Muhammed de (sav) ümmeti arasındaki anlaşmazlıklarda veya sorulan sorularda hüküm verir. Bu hüküm verme onun Allah'a karşı bir şerik olmasını gerektirmez. O kendisine vahyedilen ayetler ışığında toplumda icap eden kararları verir.

"Onlar, aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Peygamber'e çağırıldıklarında, bakarsın ki içlerinden bir kısmı yüz çevirip dönerler." *(Nur 48)*

"Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resûlüne davet edildiklerinde, müminlerin sözü ancak «İşittik ve itaat ettik» demeleridir. İşte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir." *(Nur 51)*

"Müminler, ancak Allah'a ve Resûlüne gönülden inanmış kimselerdir. Onlar, o Peygamber ile ortak bir iş üzerindeyken ondan izin istemedikçe bırakıp gitmezler. (Resûlüm!) Şu senden izin isteyenler, hakikaten Allah'a ve Resûlüne iman etmiş kimselerdir. Öyle ise, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver; onlar için Allah'tan bağış dile; Allah mağfiret edicidir, merhametlidir." *(Nur 62)*

"Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." *(Ahzab 36)*

"Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne güzel öğütler veriyor. Şüphesiz Allah her şeyi işitmekte, her şeyi görmektedir." *(Nisa 568)*

"Allah'ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmedesin diye sana kitabı hak ile indirdik; hainlerden taraf olma!" *(Nisa 105)*

"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar." *(Nisa 65)*

"Ey kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada, "Bize ne müjdeleyici bir peygamber geldi ne de bir uyarıcı" demeyesiniz diye, işte size (hakikatı) açıklayan elçimiz (Muhammed) geldi. (Evet,) size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir. *(Maide 19)*

"Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, (kötülüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler." *(Al-İ İmran 164)*

"Onlar, hep yalana kulak veren ve durmadan haram yiyen kimselerdir. Sana gelirlerse aralarında hüküm ver veya onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Eğer hüküm verirsen aralarında adaletle hükmet. Şüphesiz Allah âdil olanları sever." *(Maide 42)*

Şefaat ve İstiğfar

Şefaat, Allah izin verdiği takdirde peygamber, şehit, sıddık ve velilerin müminlere günahlarının bağışlanarak cennet yolunu açmalarıdır. İstiğfar da, günahlardan ve isyanlardan af dilemek ve yaratıcıdan bağışlanmayı istemektir.

Burada kanıtlamaya çalışacağım konu şefaatin kıyamette Müslümanların günahkârları için var olduğudur. Önce istiğfarla şefaatin bağlantısını görelim: Şefaat kıyamette Allah'ın rahmetini isteyerek peygamberlerin ve Allah'ın katında önemli bir yeri olan zatların ümmetini ve sevdiklerini cehennemden kurtarmaya aracı olmalarıdır. İstiğfar ise yine başta peygamberler ve melekler olmak üzere müminleri cehennem ateşinden korumak için günahlarının bağışlanmasını talep etmeleridir.

Şimdi istiğfarla şefaatin aynı yerde buluştuğunu gördük. Bu iki kavramın birleştiği çok önemli bir nokta da ikisinin de sadece Müminler için geçerli olduğudur. Üstelik şefaat ve istiğfarı eden de edilen de mümin olacaktır. Bunun iki örneği Kur'an-i Kerim'de ikisinde de "Müminler için iyi örneklerin olduğu buyrulan" (Mümtehine 4-6) Hz. İbrahim ve Hz. Muhammed Aleyhisselam efendilerimizdir. Bu iki ülülazm peygamber de mümin olmayan kişilere istiğfar ve şefaat etmek istediklerinde ikisi de kesin bir dille Allah (cc) tarafından menedilmişlerdir.

"İbrahim'in babası için af dilemesi, sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Ne var ki, onun Allah'ın düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrahim çok yumuşak huylu ve pek sabırlı idi." *(Tevbe 114)*

"Cehennem ehli oldukları açıkça kendilerine belli olduktan sonra, -yakınları da olsalar- Allah'a ortak koşanlar için af dilemek ne Peygambere yaraşır ne de müminlere." *(Tevbe 113)*

Tevbe suresinin yukarıdaki 113. ayetinde peygamberimizin, 114. ayetinde de Hz. İbrahim'in yaptıkları ve yapmak istedikleri şefaat ve istiğfarların kesin bir dille reddedildiğini açıkça gördük.

Şimdi gelelim müminler için Allah'ın peygamberlerinin, sevgili kullarının ve meleklerinin şefaat ve istiğfar edeceklerine ve bunların Allah (cc) tarafından bizlere aktarılışına.

"Biz her peygamberi sırf, Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan günahlarının bağışlamasını dileseler ve Peygamber de onlara bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tövbeleri çok kabul edici ve çok merhametli bulacaklardı." *(Nisa/64)*

Bu ayette açık ve net olarak peygamberin müminler için af dilediği ve cehennemden kurtarmak istediği takdirde bunun Allah (cc) tarafından geri çevrilmeyeceği net bir lisanla teyit ediliyor. İstiğfar ne için yapılır? Bağışlanmak ve günahlardan paklanmak için. Günahlardan paklanmak neye yarar? Ahirette Allah'ın rahmetine mazhar olarak ebedi cennete ve Cemalullaha kavuşmak için.

"Oysa sen onların içinde iken, Allah onlara azap edecek değildi. Bağışlanma dilerlerken de Allah onlara azap edecek değildir." (Enfal/33)

Şimdi şefaati inkâr edenler bu ayeti bir daha okusun bakalım. Hâlâ Allah resulü müminler için mahşerde çırpınırken şefaatin olmadığını ve Allah'ın şefaati kabul etmeyeceğini söyleyebilecekler mi?

"Arş'ı taşıyanlar ve onun çevresinde bulunanlar (melekler) Rablerini hamd ederek tespih ederler, O'na inanırlar ve inananlar için bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O hâlde tövbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru." *(Mümin, 7)*

Evet, bu ayette de meleklerin yeryüzündeki müminlerin bağışlanarak affedilmeleri ve cennete kabul edilmeleri için dua ve istiğfar etmeleri açıkça anlatılıyor. Konumuzu yüce Peygamberimizin (sav) konuyu noktalayan hadis-i şerifiyle bitirelim. "Benim şefaatim ümmetimden büyük günah işleyenler içindir" Kısacası ahirette cehenneme düşen büyük günah sahibi Müslümanları oradan kurtarmak ve cennete almak için başta peygamberler olmak üzere Melekler, şehitler ve diğer Allah'ın sevgili kulları şefaat edeceklerdir.

"Şefaatim kıyamet gününde ümmetimin büyük günah işleyenleri içindir" hadisi bütün hadis kaynaklarında geçmektedir. Ayrıca Ebu hureyre ra hazretlerinin rivayet ettiği konuyu anlatan bir hadis-i şerif daha var bu da yine Sahih-i Müslim ve Sahih- Buhari'de geçmektedir. "Her peygamberin kabul edilmiş bir duası vardır onu dünyada yapmıştır ben ise bu duamı ahirete Allah'a şirk koşmadan ölen ümmetimin cennete girmesi için bıraktım" buyuruyorlar.

Ancak hiçbir Müslüman şefaat ümidiyle büyük günah işleme lüksüne sahip değildir böyle bir düşünce ile işlenen günahında affedilmesi çok zordur, çünkü Cenab-ı Hak Araf suresi 99. ayette "Allah'ın tuza-

ğından (kurtulacaklarına) emin mi oldular? Ziyana uğrayan topluluktan başkası, Allah'ın tuzağından emin olmaz." buyurmaktadır.

Ayrıca İslam akaidinde değişmez kural şudur: "Allahtan emin olmak da ümitsiz olmak da küfürdür." Her Müslümana, Allah'ın cennet vaadi ve cehennem tehdidi karşısında onun hududu içinde bir yol izlemek şarttır.

Kur'an'da Araplara Hitap Yok!

Kur'an-ı Kerim evrensel bir kitaptır ve bütün insanlığa hitap eder. Kesinlikle herhangi bir ırkı ve etnik grubu öne almaz aksine bütün insanları; halklar, kabileler, ırklar halinde yaratmasının sadece birbirleriyle tanışmaları için olduğunu belirtir. *(49/13)*

Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de çokluğuna göre:

İnananlara

Hristiyan ve Yahudilere

İnsanlara

Peygamberlere ve

İnanmayanlara doğrudan hitap edilir.

Kur'an-ı Kerim'de en fazla inananlara hitap vardır o da "Ya eyyühellezine âmenû / ey inananlar" şeklinde olup 102 ayette bu girişle emir ve yasaklar verilir. Evrene rahmet olarak gönderilen ahir zaman peygamberi (sav) ve ona vahyedilen son ilahi mesaj Kur'an-ı Kerim'e inanan insanlara direk hitap edilerek onlara dünya hayatındaki yapmaları gereken ve yapmamaları gereken şeyler bir bir açıklanır ve bunların sonucu olarak ahiret mükâfatı / cezası anlatılır.

İkinci sırada son peygamber Hz. Muhammed'e (sav) Kur'an-ı Kerim'de Peygamberimize hitaben 13 ayette "ey Nebi" şeklinde hitap vardır. Ayrıca son peygambere hitaben "ey Resul", "ey müddessir" ve "ey müzzemmil" şeklinde birer ayette emir ve ferman buyurulur. Birisi şudur:

"Ey Peygamber! Biz seni hakikaten bir şahit, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik." *(Ahzab 45)*

Üçüncü olarak Kur'an-ı Kerim en fazla insanlara hitap eder ki "Ya eyyühennasü / ey insanlar" şeklinde olup 14 ayette onlara yol yordam

anlatır. Ayrıca ey insan şeklinde de iki ayette tekil olarak insana hitap eder. İnsanlara hitap eden bu ayetlerde bütün insanların tek bir çift insandan meydana geldiği ve Hz. Muhammed'in (sav) son peygamber olduğu ve herkesin inanması gerektiği teyit edilir.

"(Ey Muhammed!) De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ben, yer ve göklerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın hepinize gönderdiği peygamberiyim. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, diriltir ve öldürür. O hâlde, Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Resûlüne, o ümmî peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız." *(Araf 159)*

Dördüncü yoğunlukta Ehlikitap denilen Hristiyan ve Yahudilere yapılan hitaptır ki "Ya ehle'l-kitabi / ey kitap ehli" şeklinde olup 13 defa tekrarlanır. Bu ayetlerde Yahudilere ve Hristiyanlara beklemekte oldukları son peygamberin geldiği müjdelenir ve ona yardımcı olmaktan ve vahyedilen son kitaba inanmaktan başka seçenekleri olmadığı açıklanır.

"Ey Kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiğinde, 'Bize müjdeci ve uyarıcı gelmedi' dersiniz diye, size açıkça anlatacak peygamberimiz geldi. Şüphesiz O, size müjdeci ve uyarıcı olarak gelmiştir. Allah her şeye Kadir'dir." *(Maide 19)*

Yüce kitabımızın 4 ayetinde de "Ya beni Âdem / ey Âdemoğlu" diyerek insanlara buyruklar verilir. Kur'an-ı Kerim'de 4 ayette de "ey İsrail oğulları" demek olan "Ya beni İsrail'e" diye hitap vardır. Bu hitaplarda İsrail oğullarına Cenab-ı Hak firavunun kendilerine yaptığı zulümleri hatırlatarak nasıl kurtardığını anlatır ve onlardan bu günleri hatırlayarak kimseye zulüm yapmamalarını ve Allah'a kul olmalarını ister.

İnanmayanlara hitap iki yerde geçmektedir. İnanmayanlara hitap eden ayet-i kerimede, "yarın ahiret gününde hiçbir özrün mazeretin kabul edilmeyeceği ve iman etmekten başka seçenekleri olmadığı" vurgular.

"Ey inkâr edenler! Bugün özür beyan etmeyin, ancak işlediklerinizin karşılığını görmektesiniz." denir. (Tahrim 7)

Ve Kâfirun suresindeki inanmayanlara hitap ise şöyledir: "De ki: Ey kâfirler. Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz. Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim.

Siz de benim ibadet ettiğime, ibadet edecek değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana."

Kur'an'da on ayette Arapların çölde yaşayan göçebe kısmı olan A'rabi yani bedeviler geçer, bunların çoğunda kötü huylarıyla anlatılır ve uyarılırlar:

"Bedevîler, kâfirlik ve münafıklık bakımından hem daha beter, hem de Allah'ın Resûlüne indirdiği kanunları tanımamaya daha yatkındır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir." *(Tevbe 97)*

"Bedevîler «İnandık» dediler. De ki: Siz iman etmediniz, ama «Boyun eğdik» deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah'a ve elçisine itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir." *(Hucurat 14)*

Kur'an-ı Kerim'in 10 ayetinde Kur'an'ın Arap dilinde indirildiği ve Arapça olduğu anlatılmaktadır. Ama hiçbir ayetinde "Ey Araplar" şeklinde özel bir hitap yoktur. Tabii ki ey Türkler, ey İngilizler, ey Fransızlar şeklinde de bir hitabın olması düşünülemez. Çünkü Kur'an-ı Kerim evrensel bir kitaptır ve bütün insanlığa hitap eder. Kesinlikle herhangi bir ırkı ve etnik grubu öne almaz aksine bütün insanları kabileler ırklar ve halklar halinde yaratmasının sadece birbirleriyle tanışmaları için olduğunu belirtir.

"Ey insanlar! Şüphesiz sizi bir erkek ile bir dişiden yarattık, tanışasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık, Allah katında en değerli olanınız O'na itaatsizlikten en fazla sakınanınızdır. Allah her şeyi hakkıyla bilmektedir, her şeyden haberdardır." *(Hucurat 13)*

İslâm'da 14 Emir

Allah'a şirk koşmamak

Ana babaya karşı gelmemek

Yoksulluk korkusuyla çocukları öldürmemek

Fuhuş yapmamak

Haksız yere adam öldürmemek

Yetim malı yememek

Ölçü ve tartıda yanlış yapmamak

Yalancı şahitliği yapmamak

Sözünde durmamak

Haram olan kadınlarla beraber olmamak

Domuz ve ölü eti yememek, akan kanı içmemek

Faiz yememek

Haksız yere isyan etmemek

Allah hakkında bilmediği şeyleri söylememek

Bu 14 Emir ve yasağın geçtiği ayetler şunlardır:

"De ki: Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızkını biz veriyoruz. Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın. Haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın. Düşünesiniz diye Allah size bunları emretti. Yetimin malına yaklaşmayın; yalnız erginlik çağına erişinceye kadar (malına) en güzel biçimde (yaklaşabilir ve uygun şekilde harcayabilirsiniz). Ölçü ve tartıyı tam adaletle yapın. Biz kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmeyiz. Söylediğiniz zaman da, yakınınız da olsa âdil olun ve Allah'a verdiğiniz sözü tutun. Öğüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir." *(Enam 151, 152)*

"Size şunları nikahlamak haram kılındı: Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek ve kız kardeşlerinizin kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz ve karılarınızın anneleri ve kendileri ile zifafa girdiğiniz kadınlarınızdan olan ve evlerinizde bulunan üvey kızlarınız. Eğer üvey kızlarınızın anneleri ile zifafa girmemişseniz onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Sulbünüzden gelen (öz) oğullarınızın hanımları ile evlenmeniz ve iki kız kardeşi birlikte nikâhlamanız da haramdır. Ancak cahiliyyet devrinde geçen geçmiştir. Şüphesiz ki Allah gafur (çok bağışlayıcı) ve çok merhamet edicidir." *(Nisa 23)*

"Leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkasının adı anılarak kesilen; boğulmuş, vurulmuş, yukardan düşmüş, boynuzlanmış, canavar yırtmış olup da canlı iken kesmedikleriniz; dikili taşlar (putlar) üzerine boğazlanan hayvanlar ve fal oklarıyla kısmet (şans) aramanız size haram kı-

lındı. Bunların hepsi doğru yoldan çıkmaktır. Bugün kâfirler, dininize karşı ümitsizliğe düşmüşlerdir. Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslam'ı beğendim. Kim açlıktan daralır, günaha istekle yönelmeden bunlardan yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Çünkü Allah bağışlayan, merhamet edendir." *(Maide 3)*

Meal okurken dikkat edilecek konular

Kur'an Nedir?

Kur'an'ı saygıyla okumalı!

Meal Nedir? Okuma adabı nasıldır?

Muhkem ve Müteşabih ayetler

Müteşabih ayetleri nasıl tanırız?

Yürürlükten kalkan ayetler

Ayetin ayetle izahı

Sonuç

Kur'an Nedir?

Kur'an-ı Kerim'de Kur'an kelimesi 70 ayet-i kerimede yer alırken ayrıca Kur'an'ın kastedildiği Furkan 3, Kitap 210, Zikr 9 yerde geçer.

Bakara 185. ayette Kur'an-ı Kerim'in bütün insanlığa "ilahi bir açıklama ve kurtuluş kaynağı" olduğu bildirilir. Araf 204. ayette "Kur'an okunurken mutlaka susulması ve dinlenilmesi", Nahl suresi 98. ayette "Kur'an okumaya başlamadan önce şeytandan Allah'a sığınılması" emredilir.

İsra suresi 9. ayette "Kur'an-ı Kerim'in en mükemmel yola inananları sevk edeceği", İsra suresi 78. ayette "sabah namazında okunan Kur'an'a bizim görmediğimiz şahitlerin dinleyici olarak iştirak ettiği", İsra suresi 88. ayette "bütün insanların ve cinlerin tüm imkânlarını ortaya koyarak çalışmaları durumunda bile Kur'an'ın bir benzerini ortaya getiremeyecekleri" vurgulanır.

Kamer suresinde 4 defa "Andolsun biz Kur'an'ı anlaşılıp öğüt alınması için kolaylaştırdık o halde düşünüp öğüt alan yok mu?" Mealli ayet tekrarlanır, Vakıa suresi 77, 78. ayette Kur'an'ın korunmuş bir

kitapta yer aldığı kaydedilir, Haşr suresi 21. ayette "biz bu Kur'an'ı dağa indirseydik dağ Allah korkusundan erir biterdi" buyurulur.

Buruç suresi 21, 22. ayette gerçekte inanmak istemedikleri Kur'an'ın aslının levh-i mahfuzda saklandığı vurgulanır, İnsan suresi 23. ayette ise "Ey resulüm Kur'an'ı sana biz evet biz indirdik" buyurulur.

"O, sana kitabı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti. Furkan'ı da indirdi. Şüphesiz, Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir." *(Al-i İmran 3, 4)*

Kur'an'ı saygıyla okumalı!

Kur'an-ı Kerim'in hangi dilden olursa olsun mealini veya orijinal Arapçasını okumaya başladığımızda her bakımdan tertemiz olmalıyız. Gazalinin, Serahsi'nin, Beşir Çelebi'nin bir kitabını, Tolstoy'un Balzac'ın Aytmatov'un bir romanını okumuyoruz. Okumaya niyetlendiğimiz eser, evrenin yüce yaratıcısı Allah'ın kullarına gönderdiği adeta karşılıklı bir konuşma metnidir. Bu durumda insanlara "Sadece bana ibadet edin sadece benden isteyin" buyuran Cenab-ı Hakkın kelamını okumaya başlayacağımızda saygıyla doğrulmalı ve huşu içinde okumalıyız. Çünkü biz "sözlerin en güzelini" okumaya başlıyoruz:

"Allah, kendi içinde uyumlu, gerçekleri tekrar tekrar dile getiren bir kitap olarak sözlerin en güzelini indirdi. Rablerinden korkanların onun etkisiyle tüyleri ürperir, sonra yine Allah'ı anmaya yönelerek bedenleri ve kalpleri huzura kavuşur. İşte bu kitap, Allah'ın bir rehberi olup dilediği kimseyi onunla doğruya yönlendirir; ama Allah kimi şaşırtırsa artık ona doğru yolu gösterecek yoktur." *(Zümer 23)*

Meal Nedir? Okuma adabı nasıldır?

Meal, Kur'an-ı Kerim'in en kısa biçimi ile Arapçadan diğer bir dile çevirisi demektir. Zamanımızda yüce kitabımızın bütün dillere çevrilmesi büyük bir hamle ve tebliğ hareketidir. Kur'an-ı Kerim 23 senede, olaylara ve günlük gelişmelere göre parça parça indirildiğinden dini hayatı tanzim edebileceğimiz şekilde maddeler halinde değildir. Meal okurken de normal Kur'an-ı Kerim'in aslını okur gibi güzelce abdest

almamız ve saygıyla üzerine eğilerek okumamız gerekiyor. Kur'an'ı Kerim'den bir ayetin yazıldığı takvim yaprağı, kitap, kitap parçası veya herhangi bir kâğıt parçasını kesinlikle yerlere atmadan uygun bir şekilde imha etmeliyiz.

Son Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (sav) Arap kökenli olması nedeniyle zaruri olarak Arapça indirilen Kur'an-ı Kerim her ayetin maksadının, birebir diğer dillere çevrilebilmesinin zor olduğu da bilinmektedir. Bu bakımdan Kur'an-ı Kerim'e asırlardır yüzlerce tefsir büyük hacimlerde yazılmış ve istifadeye sunulmuştur. Meal okurken dikkat etmemiz gereken en önemli nokta anlayamadığımız konuda bir fikir yürütmeden bilenlere sormak veya "Allah en iyisini bilir" diye noktayı koymaktır.

Muhkem ve Müteşabih ayetler

Bu hususta 3. sure olan Al-i İmran suresinin 7. ayetini şimdi beraberce bir incelemeye tabi tutalım:

"Sana bu kitabı indiren O'dur. Bunun ayetlerinden bir kısmı muhkemdir ki, bu ayetler, kitabın anası (aslı) demektir. Diğer bir kısmı da Müteşabih ayetlerdir. Kalplerinde kaypaklık olanlar, sırf fitne çıkarmak için, bir de kendi keyfîlerine göre tevil yapmak için onun Müteşabih olanlarının peşine düşerler. Hâlbuki onun tevilini Allah'tan başka kimse bilmez. İlimde uzman olanlar, "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." derler. Üstün akıllılardan başkası da derin düşünmez." *(Al-i İmran 7)*

Ayetin mealini şöyle bir okuduğunuzda burada neler ortaya çıkıyor bir bir ele alalım:

*İki türlü ayet vardır: Muhkem ve Müteşabih

*Kötü niyetli olanlar kafadan yorumlarla fitne çıkarmak için Müteşabih ayetlerin peşine düşerler

*Müteşabihlerin anlamını sadece Allah bilir.

*Bilimde doruklarda olanlar bile "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır." derler.

Bir önceki ayette de açıkça geçtiği gibi Kur'an-ı Kerim Tevrat ve İncili indiren aynı Allah tarafından indirilmiş ve onların bir onaylayıcısı olarak nitelendirilmiştir.

Muhkem olarak nitelendirilen ayetler ne dediğini ve ne demek istediğini herkesin anlayabildiği ve hiçbir karışıklığa meydan verilmeden kavranabilen ayetlerdir ki bu ayetleri her insan okuduğunda ne dediğini anlar.

Müteşabih ayetler; çoğu insanlara anlaşılması güç gelir. Bunların anlamını tartışmadan ve peşine düşmeden "Ne Murad ettiğini Allah bilir" diyerek sözü bilenlere bırakmak hidayet kaynağıdır aksi ise dalalet kaynağıdır. Nitekim takip eden ayette, bu hususta inananların sapıtmamak için şöyle Allaha yakarmaları önerilir:

"(Müteşabih ayetlerle karşılaşanlar şöyle yakarırlar:) Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet bağışla. Lütfu en bol olan sensin." *(Al-i İmran 8)*

Muhkem ayetler herkesin anlayabildiği, tarihi – doğal olaylar ve günlük hayatta uyguladığımız haram helal, emir, yasak ve farz gibi şeylerdir. Müteşabih ayetler ise anlamını herkesin anlayamadığı, anlayamayacağı, benzeşmeli ayetler olup bu hususta sözü Allah'a ve bilenlere bırakmamız gerekiyor. Müteşabih ayetlere Cenab-ı Hak, bizi sınamayı amaçlıyor o ayetlerden uyduruk, çıkarımıza yarayacak anlamlar çıkarma yoluna gidersek bu sınavı kaybedeceğiz ama en doğrusunu "Allah bilir" deyip işi muhkem ayetlere bırakırsak kazanacağız.

Aşağıdaki ayet-i kerimede çok net ve açık seçik olarak anlayamadıkları, müteşabih Kur'an ayetleriyle dalga geçilen guruplardan uzak durmamız emrediliyor. Hele bu tür sosyal medya ortamlarında cevap verme yeteneği olmayanların asla durmamaları gerekiyor bu ayete göre.

"O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir." *(Nisa 140)*

Müteşabih ayetleri nasıl tanırız?

Aklımızın, havsalamızın ve mantığımızın tartamadığı bir mana ile karşılaşırsak genellikle onlar Müteşabih ayettir. Böyle Müteşabih ayetleri tanımak için bilmek için eğer bir ayeti okuduğumda mantığıma aklıma uymuyor diyorsam, diyorsak işte o Müteşabih ayettir, orada

susmamız gerekir. Mesela inanmayanların sonsuza kadar ateşte yanacaklarını ifade eden ayetler gibi.

Her Müteşabih ayetin bir ya da daha fazla muhkem karşılığı da vardır Kur'an'da. İşte örnekleri:

Hz. İsa'nın Allah tarafından Hz. Meryem'e üflenen bir ruh olduğunu bildiren şu ayeti ele aldığımızda burada aklımızın, havsalamızın ve mantığımızın tartamadığı bir mana ile karşılaşırız.

"Irzını korumuş olan kadını da (Meryem'i de) hatırla. Ona ruhumuzdan üflemiştik. Kendisini de, oğlunu da âlemlere (kudretimizi gösteren) birer delil yapmıştık." *(Enbiya 91)*

Mesela Hz. İsa olayında yukarıdaki ayet ile ilhat ve sapkınlık yoluna giderek "Allah'ın oğlu" nispetini Hz. İsa'ya veren Hristiyanlar sapıtmıştır. Bizim de sapıtmamak için bu Müteşabih anlamlı ayetin manasını tartışmayıp aşağıdaki muhkem ayetteki gibi iman etmemiz gerekir.

"Allah nezdinde İsa'nın durumu Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan var etti; sonra ona "ol" dedi ve oluverdi." *(Al-i İmran 59)*

Müteşabih ayetler karşısındaki insanın davranışını yukarıdaki ayet-i kerime ikiye ayırıyor: Birincisi ilmin doruklarına erişmiş büyük bilginler, ikincisi de normal insanlar. O ayette ilmin doruklarına erişmiş insanların "Her şey Allah'tandır hepsine inandık onayladık" dedikleri anlatılır. İlmin diplerinde olan bizim ne yapmamız gerekir? Akıl havsala dışı diyerek reddetmek mi? yoksa muhkem ayetlerle amel edip Müteşabih ayetlere zorlama yorumlar getirmeden iman etmek mi gerekir?

Al-i İmran suresi 7. ayette "Müteşabih ayetlerin yorumunu ancak Allah bilir" buyurulmuştur ve devamında "Kalbinde hastalık olanlar yani niyeti kötü olanlar bu ayetlerin peşine düşerek sapkın yorumlar ortaya koyup fitne çıkarmaktadırlar" buyruluyor açıkça.

Aklımızın, mantığımızın tartamadığı ayetlere Müteşabih dendiğini biliyoruz. Kur'an-ı Kerim'de elbette ki muhkem ayetler yani ne dediğini herkesin anlayabildiği ayetler çoğunluktadır. Mesela peygamber kıssaları, emirler, yasaklar, farzlar, vacipler, doğal olaylar, evrenin yaratılışı, Müslümanların yapması gerekenler, inanmayanlara yapılan her türlü uyarı ve daha nice alanlarda ayetler gibi.

Yine Kur'an-ı Kerim'de önemli bir yer tutan ve kesinlikle yorum yapmaktan kaçınmamız ve "Allah bilir" diyerek sözü sahibine bırakmamız gereken birçok Müteşabih ayet vardır. Müteşabih ayetlerin karşılığında mutlaka Kur'an'da bir de muhkem ayet bulunur. Herhangi bir fitne peşine takılmadan, kalbimizi bozmadan Cenab-ı Hakk'ın Müteşabih ayetinden ne demek istediğini başka bir muhkem ayette de öğrenebiliyoruz, burada bir örnek daha verelim;

"İnkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, asla iman etmezler. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinde de kalın bir perde bulunmaktadır ve onlar için büyük bir azap vardır." *(Bakara 6. 7)*

Burada meal okurken kalkıp da "O zaman Allah madem mühürlemiş nasıl cehenneme atar" gibi bir soruyu Müslüman soramaz, çünkü bu bir Müteşabih ayettir aklımızın tartamayacağı bir durumdur. Ama bunun muhkem ayetlerde anlayabileceğimiz karşılığı şudur:

"Ey inkâr edenler! Bugün bahane üretmeyin! Sadece yapmış olduklarınızın cezasını çekiyorsunuz." *(Tahrim 7)*

Yine Kur'an'da çok kez tekrarlanan şu cümle vardır: "Allah dilediğini / dileyeni saptırır, dilediğini / dileyeni de doğru yola iletir." Bu Müteşabih ayetleri okuyunca "Madem Allah dilediğini hidayete erdiriyor, dilediğini dalalete itiyor, o zaman bir şey yapmamıza ne gerek var" gibi laflar edemeyiz. Çünkü bu bir Müteşabih ayet olup aklımızın alacağı Muhkem bir ayetle eğri fikrimizi düzeltmemiz gerekir.

Bu cümlenin içinde geçtiği ayet-i kerimelerden birisi: "(Allah'ın emirlerini) onlara iyice açıklasın diye her peygamberi yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir." (İbrahim 4)

Onun da muhkem ayetlerden karşılığı, "Kişi yaptıklarının karşılığında rehinedir" (Müddessir 38) manasını barındıran 500 civarı ayet vardır işte onlardan birisi:

"İman eden ve iyi işler yapanlara, kendileri için zemininden ırmaklar akan cennetler bulunduğu müjdesini ver. Onlara cennetteki meyvelerden biri rızık olarak her sunulduğunda, "Bu daha önce de bize rızık olarak verilendir" derler. O kendilerine, benzer şekilde verilmiştir. Ayrıca orada

kendileri için tertemiz eşler de vardır ve orada onlar sonsuza kadar kalıcıdırlar." *(Bakara 25)*

Cenabı Resulullah bu ayetin yorumuyla ilgili hadis-i şerifinde "Allah size açıkça ne yapacağınızı emrediyor, aklının kabul etmediği ayetler hakkında ileri geri konuşanlardan, fitne çıkarmak isteyenlerden ve ayetleri çıkarlarına alet etmeye çalışanlardan uzak durun, onları iyi tanıyın" buyurmuştur. Yine aynı ayeti anlatırken yüce Peygamberimiz "Kur'an'ın bazı ayetleri diğerlerini yalanlayacak değildir, yalanlamak için inmemiştir, anladıklarınız ile amel edin anlamadığınız ayetlere de tam olarak iman edin" buyurmuştur.

Peygamber efendimiz Kur'an ayetleri hakkında tartışmaya giren kişiler hakkında "Sizden öncekiler de böyle tartışmalarla kendilerine helak ettiler, Allah'ın kitabını bazı ayetlerini bazısı ile çatıştırmaya çalıştılar, Allah'ın ayetleri birbiriyle çatışmaz, birbirini doğrular bildiklerinizle amel edin bilmediklerinizi bilenlere sorun" buyurmuştur. (Hadislerin kaynağı: İbn-i Kesir tefsirinin ilgili ayeti anlatılırken geçer.

Yürürlükten kalkan ayetler

Nâsih - Mensuh - Nesh / Yürürlükten kalkan ayetler

"Biz bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturursak, mutlaka daha iyisini veya benzerini getiririz. Bilmez misin ki Allah her şeye kādirdir." (Bakara 106)

Nesh; bir ayetin hükmünü yeni gelen diğer bir ayetin değiştirmesi yeni bir hüküm koymasıdır.

Nâsih; eski bir ayetin şer'i hükmünü yürürlükten kaldırarak yeni bir hüküm koyan ayettir.

Mensuh; yeni gelen ayetle hükmü kaldırılan ayet olup genellikle bu ayetler Kur'an-ı Kerim'de halen lafzıyla durmakta ve okuyanlara diğer ayetler gibi sevap kaydedilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de 200 civarında ayet-i kerime 30 sureye yayılmış olarak lafızları durduğu halde anlamları yürürlükten kaldırılmıştır. Cenab-ı Hakkın bizzat yukarıdaki ayette de buyurduğu gibi manası yürürlükten kaldırılan bir ayetin yerine daha hayırlısı veya aynısı getirilir. Bunun hikmetleri de 23 yılda inişi biten yüce kitabımızın insanların

sosyal durumlarına, sorularına, sorunlarına göre inmiş olmasından kaynaklanıyor.

Meallerini vereceğim ayetlerde de bu daha güzel anlaşılacaktır. İşte bizim demek istediğimiz de, meal okuyan kardeşlerimizin 200 civarındaki bu ayetleri gördüğü zaman şaşırmasını önlemek ve Kur'an-ı Kerim hakkında birbirini nakzeden, çelişen yer görmüş gibi hareket etmeden Kur'an-ı Kerim'i daha iyi anlayanlara sormasıdır.

Nesih demek şer'i bir hükmün kaldırılarak yerine yeni bir şer-i hüküm getirmek demektir, bunu yapan da bizzat yaratıcımızdır. Nesih olayı bir farzı kaldırıp yeni bir farz olabileceği gibi bir yasağı kaldırıp helale çevirmek, helali harama çevirmek veya mubahı sakıncalı, sakıncalıyı mubah yapmak gibi konular da olmaktadır.

Mesela kıblenin mescid-i harama çevrilmesi mescid-i aksa'ya çevrilmesi durumunu ortadan kaldırmıştır. Önceleri sadece aşure günü veya her ayın ortasında bulunan 3 günde oruç tutmak varken Ramazan orucunun farz oluşuyla onların yürürlükten kalkması gibi. Kur'an-ı Kerim bizatihi kendisinden önce indirilen Tevrat ve İncil'i yürürlükten kaldırdığı gibi İslam dini de kendisinden önceki halleri olan diğer ilahi dinleri yürürlükten kaldırmıştır, bu bakımdan Kur'an-ı Kerim başlı başına bir nâsih vahiydir.

Şimdi Kur'an-ı Kerim'de 200 civarında bulunan mensuh ayetlerden belli başlılarından bazı örnekler verelim:

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "Ana, baba ve akrabaların miras olarak bıraktıklarında erkeklerin hissesi vardır. Kadınların da ana, baba ve akrabaların bıraktıklarında hisseleri vardır. Bunlar, az olsun çok olsun, farz kılınmış bir hissedir." *(Nisa 7)*

Yürürlükten kalkan ayet / mensuh: "Birinize ölüm geldiği vakit, bir hayır (bir mal) bırakacaksa, babası, anası ve en yakın akrabası için meşru bir surette vasiyet etmek, Allah'tan korkan kimseler üzerine yerine getirilmesi vacib bir hak olarak size farz kılındı." *(Bakara 180)*

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "Zina eden kadın ile zina eden erkeğin her birine yüz sopa vurun. Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dinini uygulama hususunda o ikisine karşı merhamet

duygusuna kapılmayın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun." *(Nisa 2)*

Yürürlükten kalkan / mensuh ayet: "Kadınlarınızdan çirkin fiilde bulunanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun. İçinizden bu çirkin fiili işleyen ikilinin canlarını yakın. Eğer tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse artık onlara eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir." *(Nisa 15, 16)*

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar (putlar) ve fal okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki, kurtuluşa eresiniz." *(Maide 90)*

Yürürlükten kalkan ayet / mensuh: "Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın." *(Nisa 43)*

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "Şimdi Allah sizden yükü hafifletti ve sizde bir zaaf olduğunu bildi. O halde sizden sabredecek yüz kişi olursa ikiyüz düşmana galip gelirler, sizden bin kişi olursa Allah'ın izniyle ikibin düşmana galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir." *(Enfal 66)*

Yürürlükten kalkan ayet / mensuh: "Ey Peygamber! Müminleri cihada teşvik eyle. Eğer sizden sabredecek yirmi kişi olursa iki yüze galip gelirler ve eğer sizden yüz kişi olursa kâfirlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar hakkı ve akıbeti düşünmeyen anlayışsız bir kavimdirler." *(Enfal 65)*

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "Özel görüşme yapmadan önce sadaka verecek olmanızdan dolayı (ya veremezsek diye) korkuya mı kapıldınız? Madem bunu yapamadınız ve Allah da sizi bağışladı, o halde namazı özenle kılın, zekâtı verin, Allah'a ve resulüne itaat edin. Allah yapıp ettiklerinizden tamamen haberdardır." *(Mücadele 13)*

Yürürlükten kalkan ayet / mensuh: "Ey iman edenler! Peygamberle özel görüşme yapmak istediğiniz zaman, bu görüşmenizden önce bir sadaka verin. Sizin için en iyi ve en nezih davranış budur. Şayet bulamazsanız, bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir." *(Mücadele 12)*

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "(Ey Muhammed!) Şüphesiz Rabbin, senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini biliyor. Beraberinde bulunanlardan bir topluluk da böyle yapıyor. Allah gece ve gündüzü düzenleyip takdir eder. Sizin buna (gecenin tümünde yahut çoğunda ibadete) gücünüzün yetmeyeceğini bildi de sizi bağışladı (yükünüzü hafifletti.) Artık Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun…" *(Müzzemmil 20)*

Yürürlükten kalkan ayet / mensuh: "Ey örtünüp bürünen (Peygamber)! Kalk, birazı hariç olmak üzere geceyi; yarısını ibadetle geçir. Yahut bundan biraz eksilt. Yahut buna biraz ekle. Kur'an'ı ağır ağır, tane tane oku." *(Müzzemmil 1-4)*

Yürürlükten kaldıran ayet / nâsih: "Allah katında tek din İslam'dır" (Al-i İmran 19)

Yürürlükten kalkan ayet / mensuh: "Sizin dininiz size, benim dinim bana." *(Kâfirun 6)*

Nâsih, mensuh ve nesih İslami ilimlerinin en derin kavramlarından birer kelimedir. Kelimeleri burada anlamlarını vererek örneklendirmemin sebebini anlamış olmalısınız.

Meal okuyan değerli Müslüman kardeşlerim hükmü kaldırılmış olan bu ayetleri kaldıran ayeti de okuyunca arada bir çelişki görebilir işte bu durumda şaşırmaması gerekir. Gerek müteşabih ayetlerde gerek mensuh ayetlerde Kur'an-ı Kerim'de yüzlerce vardır, bunları okuduğu zaman aklının havsalasının almadığını zannederek Kur'an'ı ve İslam'ı suçlamaya başlamamalıdır.

Kısaca tekrar edelim Kur'an-ı Kerim 23 yılda inmiştir bunun 13 yılı Mekke'de, 10 yılı Medine'dedir Mekke'de inen sureler Medine'de inenlerin iki katıdır ve buradakiler insanlara genellikle imanı ve imanın geçmişteki tebliğcileri peygamberleri örneklerle anlatır. 10 yılı ise Medine'de inmiş olup buradakiler artık olgun bir Müslüman topluma hitap eden ayetler olduğu için Mekke'de inen alıştırma ve ısındırma tarzı ayetlerin nicelerinin yürürlükten hükmünü kaldırarak yeni hükümler koymaktadır. Bu ayetler Kur'an-ı Kerim'de yerli yerinde durmaktadır. Bunun için meal okuyan kardeşlerimizin azami derecede dikkat ederek sorgulama adıyla sakın ha sakın ileri geri, bilir bilmez konuşmaktan uzak durmalıdır.

Ayetin ayetle izahı

Burada kısaca bir de ayetin ayeti açıklaması durumuna değinelim. Yüce kitabımızın ayetleri insanların durumlarına göre peyderpey inmiştir. Dün inen bir ayet kısa olduğu için bugün inen bir ayet tarafından yine Müslümanların isteği üzerine açıklanmıştır. Buna ayetin ayeti tefsiri denmektedir ki Kur'an-ı Kerim'de çok yerde rastlanır. Üstelik açıklamaya muhtaç olan veya Müslümanların anlayamadığı ifadeler kullanan ayeti açıklayan yeni ayet hemen peşinden de gelmemiş olabilir hatta başka surelerde de olabilir. Anlamadığımız, mantığımızın kabul etmediği bir ayetin mutlaka bir izahı yine başka ayetlerce yapılmıştır. Bu nedenle kafamıza takılan herhangi bir ayeti kesinlikle bir bilene sormalıyız. Meal okuyan kardeşlerimizin iyi dikkat etmesi gereken bir husus da birbirini açıklayan ayetlerin farkına varmaktır. Acele edersek henüz açıklanmamış birinci ayetle kendimizi ve çevremizi yanıltabiliriz.

Burada iki örneğimiz var. Bir: İçimizden geçirdiğimiz kötü düşünceden de hesaba çekilecek miyiz? "İçinizden geçirdiğiniz ile de hesaba çekileceksiniz" anlamındaki ayetin meali şöyledir:

"Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekileri açığa vursanız da gizli tutsanız da Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah her şeye kadirdir." *(Bakara 284)*

Böyle bir hesaba çekmenin olmayacağını açıklayan ayet ise devamında olup şudur:

"Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden başka yük yüklemez. Herkesin kazandığı hayır kendisine, yaptığı kötülüğün zararı yine kendisinedir. Ey Rabbimiz, eğer unuttuk ya da yanıldıysak bizi tutup sorguya çekme! Ey Rabbimiz, bize bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Ey Rabbimiz, bize gücümüzün yetmeyeceği yükü de yükleme! Bağışla bizi, mağfiret et bizi, rahmet et bize! Sensin bizim Mevla'mız, kâfir kavimlere karşı yardım et bize." (Bakara 286)

Burada 284. Ayetin mealini okuyarak "Allah kalbimizden geçenlerle de bizi hesaba çekecek" demek yanlıştır, bu yanlışa düşmemek için devamındaki ayetleri de okumak gerekecektir.

İki: Şefaat var mıdır? Yok mudur?

"Ey iman edenler! Kendisinde hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin bulunmadığı bir gün gelmeden önce, size verdiğimiz rızıklardan Allah yolunda harcayın. Kâfirlere gelince, onlar zalimlerdir." *(Bakara 254)*

Burada 254. ayeti okuyan bir Müslüman kardeşimiz "kesinlikle şefaatin olmadığını" iddia ederse ikinci ayetin farkına varmamış olur ki büyük bir hata yapılmış olur. Bu durumda "şefaat yoktur" diye bir çıkarım yapmadan önce 255. Ayet ve Kur'an-ı Kerim'i bir bütün olarak ele almak gerekecektir.

"Allah, O'ndan başka tanrı yoktur; diridir, her şeyin varlığı O'na bağlı ve dayalıdır. Ne uykusu gelir ne de uyur. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun izni olmadıkça katında hiçbir kimse şefaat edemez. Onların önlerinde ve arkalarında olanları O bilir. O'nun ilminden hiçbir şeyi -dilediği müstesna- kimse bilgisi içine sığdıramaz. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır. Onları korumak kendisine zor gelmez. O yücedir, mutlak büyüktür." *(Bakara 255)*

Bu, Ayetelkürsi dediğimiz 255. Ayet ise, ahirette Allah'ın izni çerçevesinde şefaat edenlerin olacağını açıklıyor.

Sonuç

Kur'an-ı Kerim'in Arapça olarak okunması bir ibadetin parçası olduğu gibi başlı başına da bir ibadettir. Diğer dillerden mealinin okunması da Müteşabihler hakkında dilimizi tutmak ve Allah'ın iradesine itaat etmek şartıyla mutlaka büyük bir mükâfatı vardır.

Kur'an-ı Kerim hem sağlar için hem ölüler için rahmettir. Kendi ifadesi ile "Kur'an bir şifa kaynağıdır." *(10/57, 17/82, 41/44)* "Ölüler için değildir" diyerek Müslümanların ufkunu daraltmaya kimsenin hakkı yoktur. Ölüler de bizim ölülerimizdir ve Kur'an-ı Kerim'in onlara okunarak hediye edilmesi mutlaka fayda sağlayacaktır. Ancak bunu ticarete dökmek kesinlikle haramdır "Benim bir hatmim var, bir Yasin'im var, bir tevhid hatmim var, alan olursa şu fiyata satayım" gibi ticari faaliyetler kesinlikle haramdır. Allah'ın ayetleri hiçbir zaman para karşılığında okunamaz, satılamaz.

Yüce kitabımızın en azından dörtte biri Müteşabih ayetlerden oluşur. Yukarıda uzunca anlatıp ayetlerle kanıtladığım gibi Müteşabih

ayetler hakkında ileri geri konuşmak tevil ve yorumlarda bulunarak bir çıkarımda bulunanlar bizzat Cenab-ı Hak tarafından "Kötü niyetli fitneciler" olarak kayda geçmiş durumdadır.

Elbette hepimiz meal okuyoruz ve okumaya devam edeceğiz. Burada dikkat etmemiz gereken 3. surenin ilk sayfasını mutlaka baştan sona okuyup kendimize çeki düzen vermektir. Özellikle 7. ayetteki kategorilere dikkat edelim, yüce yaratıcımızın kesin uyarı niteliğindeki emir ve ifadelerine kulak verelim.

Aklımızın, havsalamızın, mantığımızın kabul etmediği anlamlarda gibi görünen Müteşabih ayetlere bakarak kesinlikle bir çıkarımda bulunmayalım. Ne yazıktır ki sosyal medyanın kirli ortamına Allah'ın bu nazik ayetlerini de atan birçok arkadaşımız çıkıyor. İnşallah bu uzun yazımız bir nebze olsun Allah'ın Müteşabih ayetleri hakkında kendimize gelmemize vesile olur.

Aşağıdaki ayet-i kerimede çok net ve açık seçik olarak Kur'an ayetleriyle dalga geçilen guruplardan uzak durmamız emrediliyor. Hele bu tür sosyal medya ortamlarında cevap verme yeteneği olmayanların asla durmamaları gerekiyor bu ayete göre.

"O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir." (Nisa 140)

"Konuyu Sözlerin En Güzelinden, Müteşabih ayetler uyarısından (3/7) sonra gelen ve bizlere saptırmaması için dua öğreten iki ayetle son veriyoruz.

"(Müteşabih ayetlerle karşılaşanlar şöyle yakarırlar:) Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize tarafından rahmet bağışla. Lütfu en bol olan sensin."

Rabbimiz! Gelmesinde şüphe edilmeyen bir günde, insanları mutlaka toplayacak olan sensin. Allah asla sözünden dönmez. *(Al-i İmran 8, 9)*

Ayetlerinde ne demek istediğini en iyi bilen Allah cc, Rabbimizdir.

MÜKREMİN KIZILCA

1 Temmuz 1955'te Karaman'ın Ermenek ilçesine bağlı Güneyyurt (Gargara) beldesinde dünyaya geldi. Sultan ve Hüseyin Kızılca'nın evladı olan yazar, eğitim hayatına doğduğu topraklarda başladı. Orta öğrenimini dışarıdan tamamladıktan sonra, ilerleyen yıllarda Anadolu Üniversitesi İlahiyat ve İşletme fakültelerinden mezun olarak akademik birikimini taçlandırdı.

Gençlik yıllarından itibaren İslami ilimlere ve dile büyük ilgi duyan Kızılca, 1974 yılında İstanbul Beyoğlu Emin Camii Tekâmül Kursu'nu bitirerek Arapça ve İslami ilimler alanında icazet aldı. Vatani görevini Sivas ve Kars'ta tamamladıktan sonra bir süre Kur'an kursu öğreticiliği yaptı. Bu süreçteki en dikkat çekici başarısı, 12 Eylül dönemindeki imamlığı sırasında hafızlığını sadece iki buçuk ay gibi kısa bir sürede tamamlamasıdır.

Yayıncılık ve Entelektüel Üretim

1985-2010 yılları arasında Konya'da ticari faaliyetlerde bulunan yazar, bu dönemde kültürel çalışmalarına hız kesmeden devam etti:

• Dergi Yayıncılığı: 1996-1998 yılları arasında İlmiyye İslami Araştırma Dergisi'ni yayımladı.

• Makaleler: 2011-2025 yılları arasında çeşitli gazetelerde (Pusula Haber, Konya Hâkimiyet vb.) 5000'in üzerinde makalesi okuyucuyla buluştu.

• Akademik Etki: Eserleri ve yazıları, günümüzde yüzlerce akademik tezde kaynak olarak gösterilmektedir.

Çok yönlü bir araştırmacı olan Kızılca; Arapça, Osmanlıca, Farsça, Çağatayca ve İngilizce dillerine hakimdir. Bu dillerde çeviri faaliyetleri

ve arşiv çalışmaları yürütmektedir. Aynı zamanda Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) ve İLESAM üyesidir.

1978 yılında Fadime Hanım ile evlenen yazar, üç çocuk babasıdır. Günümüzde dijital mecralarda ve köşe yazılarıyla fikirlerini paylaşmaya, çeviri ve arşiv projelerine devam etmektedir.

Eserleri ve Kültürel Mirası

Mükremin Kızılca'nın hali hazırda 25 basılmış, 15 basıma hazır olmak üzere toplam 40 eseri bulunmaktadır. Eserleri; bölge tarihi (Ermenek, Karaman, Konya), dini araştırmalar, edebiyat ve hatırat gibi geniş bir yelpazeye yayılmaktadır.

Ücretsiz Erişilebilir Dini Eserler:

Toplumsal fayda gözetilerek PDF olarak (academia.edu üzerinden) ücretsiz paylaşılan bazı çalışmaları:

- Bu Nur Üflemekle Sönmez / Korkudan Güvene
- Ben Müslümanım – Dört Kapı Kırk Makam
- Kur'an Okumayı Açıklamada Harflerin Ruhu (Çeviri)
- Hilalden Dolunaya / Hans ile Hasan'ın Sohbetleri
- Sigara Belası ve Haramlığı

Yazarın Basılan Eserleri

1- Bu Nur Üflemekle Sönmez / Korkudan Güvene
2- Evliya Çelebi Konya Karaman Mersin Günleri
3- Ermenek Sarıveliler Başyayla Şiirleri Seçkisi
4- Gargara / 100. Yılında Bir Mübadele Hikâyesi
5- Milli Mücadelede ve Yıllıklarda Ermenek
6- Sarıveliler 1830 - 1845 – 2023
7- Ben Müslümanım - Dört Kapı Kırk Makam
8- Yollar Beni Tanımadı (Şiir)
9- Kur'an Okumayı Açıklamada Harflerin Ruhu
10- 1845 Ermenek ve Köyleri Hane Mal Beyanları
11- Başyayla 1830 Nüfus ve 1845 Haneleri ve Tarihi
12- Temiz Hikâye
13- Sigara Belası ve Haramlığı
14- Hilalden Dolunaya/Hans ile Hasan'ın Sohbetleri

15- 1830 Sarıveliler ve Köyleri Nüfus Kayıtları
16- Karaman Şairleri Seçkisi (Ortak yayın)
17- Arkadaşım Kuyrukkakan/Hikâye
18- Ayasofya Camii Vakfiyesi/Arapçadan Çeviri
19- Dünden Bugüne Güneyyurt / Gargara
20- Üç Asır Önce Konya (Kadı Sicili Seçkisi)
21 - 1830 Ermenek Nüfus Kayıtları
22 – Kurtuluş Savaşında ve Salnamelerde Ermenek
23 - İlmiyye İslami Araştırma Dergisi 1
24 - İlmiyye İslami Araştırma Dergisi 2
25 - İlmiyye İslami Araştırma Dergisi 3

İki: onuncu sayfa, sunum ile ön söz arasında bir boş sayfa var buna gerek yok bu boş sayfayı da kaldırarak aşağıdaki basılacak eserler listesini koyalım hocam:

Yazarın Basıma Hazır Eserleri

1- Konya Sokaklarında Kırk Yıl / 1986 – 2025 / Bir Bohçacının Anıları
2- Ermenek ve Çevresi Gezi Kılavuzu
3- Mecmûatü'l-Fevâid - Şifa Ansiklopedisi / Beşir Çelebi
4- Karamanoğulları Devleti / Tarihi - Kitabeleri-İtibarı
5- Kızılcalı Mehmet / Roman
6- Doksan Birinci Taş / Hikâye
7- Ermenek Şehrengizi / İnsanlar Olaylar Meslekler
8- Kafkasya Nogay Göçleri ve Kırkkuyu
9- Hatıratım /1955 - 2025
10- Hasret Çölüne Düşen Damlalar / şiir
11- Makâlât / Manşet Makaleler
12- Osmanlı Devletinde Tarikatların Denetimi
13- Anadolu Kadını / O ve ben
14- 70. Yılında Mahallemiz Pınargözü
15- Camilerimizde Duvar Yazıları

Kitap isteme ve irtibat:
Tel: 0535 738 6854
e posta: mukremin.k55@gmail.com